Bornholms-
nørre-herred.

Politi-protokol

1791-1805

(5) Aar 1791 den 29de April blev [illegible] Stedet [illegible]
ifølge [illegible] af 25de Martij 1791 [illegible]
paagaaende Huusbonder og deres [illegible]
iAnledning af en Klage indkommen fra [illegible]
som Morbroder til Qvindemennesket Karen Kirstine [illegible]
der efter Formening skal være slagen [illegible]
Larsen og hans Hustrue nu boende paa [illegible]
Kirstine Kaar tilstede [illegible] Morten Mortensen [illegible]
[illegible] af hvis Foged Klagen blev oplæst [illegible]
[illegible] som alle vare mødte [illegible]
[illegible] og tilspurgt 1. Om han har [illegible]
[illegible]: Ja har havt hende hos sig [illegible] Michelsdag [illegible]
ikke kastet hende, og har [illegible] hende for [illegible]
eiger havde [illegible] at give hende noget til, efter som han [illegible]
[illegible] som han havde [illegible] hende at hun maatte [illegible]
i hendes [illegible] om hun vilde [illegible]
[illegible] maatte hun [illegible] 2. Om Deponenten [illegible]
eller hans Hustrue at have slaget hende. Ja [illegible]
aldrig at have slaget hende, men [illegible] at hans Hustrue [illegible]
Qvindemennesket [illegible] Madmoder [illegible]
[illegible] Ørenes [illegible] og ikke [illegible]
[illegible] som hans Kone vilde have det slog hende [illegible]
[illegible] over Armene, men videre [illegible]
[illegible] til, saa har han at [illegible] hende [illegible]
[illegible] hun havde [illegible] at hun [illegible]
Hvor gl. er dette Qvindemennesket? Ja 36 Aar. 4. Om [illegible]
[illegible] lovbenlig, eller ikke [illegible]
[illegible] som Deponenten forklarede [illegible]
Mennesket der ikke var noget [illegible]
kunde [illegible] noget, [illegible]
Hvad hun har [illegible] for Anklagede [illegible]
[illegible] og [illegible] saa meget som [illegible]
[illegible] Vinter. 6te Ja. Hvad har Deponenten [illegible]
[illegible] for [illegible] til hendes Føde, og [illegible]
[illegible] som Anklagedes Hustrue maatte [illegible]
[illegible] ikke [illegible]
[illegible] Aarlig skulle have [illegible] til af Lars Pedersen [illegible]
[illegible] af [illegible]
[illegible] Henrich Andersen som [illegible]
tilspurgt 1. Om Deponenten har [illegible] Jens Larsen [illegible]
at have slaget [illegible] Karen Kirstine Jens Datter [illegible]
[illegible] og Deponenten at hun har [illegible]
[illegible] Michelsdag [illegible]
slaget. 3. Ja. [illegible] Deponenten [illegible]
Kirstine Jens Datter [illegible]
Jens Larsens og hans [illegible]
[illegible] paa [illegible] og Armene [illegible]
[illegible] og sagde hun [illegible]
hende. 4. Ja. Demitteres [illegible]
at tilspørge Deponenten.

Andersens Ægtefælle Karl. Søren Pedersen som efter Lovens Bud aflagde Ed
i Ægteskab med Viden fremsatte Ovestående, til 1te Nøg, nemlig
paa Dag at Jens Lassens Kone gik under med Børn saaledes
at Fugen som Kiørt Karre, og at Jens Lasens Datter var
blev som Vidende Udtrykkelig galen, saa at Jagde og skar
til Kiøl Kaz, nu saa ikke hun skog hund, nemlig
Kaz, og det derfor kom Hygge til saa Hibbelund Kiøl gemmen
Lasens Kone som Lod hunde skiøner Morlade hun saaed, og be
Kaldte hun Ja at der var slagt paa Armen Kroppen var Jul og
Rød og Blaar Kroger, ligsom og at der var Jul paa Næsen
som Kar for aarsagt med Dag, til 2den Av. Kiøbmand Gjem
Kiøbelund. 3de Forbigaaes, som Forhen er skrevet, paa det
Spørgsmaal om det Qvindemenniske var med sin Egne Tanke
Kunder ikke, saa nøyt til hunde, men det Øvrige Vidner forklar
andre Forhen aflagde Ed, at hun var Fuldkommelig Kog ny
selver gandske Gal. Gjem Fremstod Esper Michelsen som
efter aflagde Ed svarede til Øvrige fremsatte Ovestående, til
1ste Nøg, til 2den Forskrevne med Øvrige Vidner med Tillæg at
det var Kallem Armen. men om hun havde sin Fuld For
stand under saadanne sigende som hun var for Kort tid siden fad
ind. Gjemblev fremstillet til sigelse Mandrup Morlendsen
lensen og Ared Pedersen som under Lovens Ed forklarede, at Jens
Jens Hustrue havde selv for den tid paant at faar slagt
de Kaz over Armen, og nu kaporer Næsen de mis
Kroderne Lars Pedersen som tilsige Klager paa stod Mule
den af Jens Lasens Hustrue Øvrige Vidende Kindelige Behandling
paa Inuir Qvinder Jens Lasen paastod sig frifundzen
ved Fogdmandens Ret i Morgen Kl 10. afsiges Dom; Paaledes
Dag actum ut supra.

Bisidder
Morten Mortensen Aved Pedersen

Anno 1791 den 30 April blev ej fremstegt Gad afsagt Følgende
Dom.

Det er dulds med Jens Lasens egen Eiendom for for Dette,
dulds med hans Hustrues Lie Nøyning Mouldens godgiort at
Jens Lasens Hustrue for slegt Qvindemenniske Regnmeden
Karen Kristine Jens Datter saavel omm Næsen som paa
Armen, og de øvrige Vidner vidne uedsøm, at disse Slag have
mest med foraarsagt og alt for mistandlende, legsom de Ved
de navn ambora Jens gaar sig ikke lie den Ulyckelige Konnes
0-5-5-og 6 Barnlier giver Godsand og Medmaadre Barmhiertighed.
Forholdene er det ikke godgiort, Ja ikke medgang paa Ludt at Jens
med Klagemand Lars i nogen Kaf Lasens sig, som Lardinde
Kjøbmand Lars Pedersen Oplyst, at man for afsonderts Grunde
Dommen Lovlig at formodent det Qvindefolk

og ej heller saadan Kristelig Fredsmand med Taalmodighed bar
overvorne, ligesaa saadan maadelige Forskaanelse og
maatte undlade saadan for ikke saa lastig at blive fattig
hund anviist. Jens Larsen har ved sagt at undskylde
med hvor ikke var vigtig Forsøm, eller Fejl i nogen Ting
dersom ved den som et Menneske egnede, men forresten det var
ved midler ikke mere Barskhed udøvede: og
da han i andre Fald altid havde modtaget at lægge
Fund paa hund. — Dette er derfor med umuelig Vanskelighed
at Jens Larsen har gaaet for vist i den Skriftes Tilmed
6-5-5 Hjemler Husbond og Forordninger af 25de Marts
1741: 14de Capitel den ifald med Hegne fand saasant sig
lange nemlig nu da saadans ikke er gotgjort! — Det vil
imidlertid nem nu følge, at Jens Larsens Historie bør forkastes, men
Vanskelighed hun bar aftrue er dog ved Arestion. Forordningen
af 25 Marts 1741: Hj: Henviser til Lovens 6-5-5 og 10 Artic:
og sidstbemeldte Art: sige: Raadet nogen Husbonde ulovlige
og utilbørligen med sine Tjenere eller Bønder, da er det li
gesom saadan Gjerning skeer imod Fremmede: følgelig skuld i
Overmaadenmelte ved denne Artikel hen dømmes i Følge
6-7-2-6 og 10 Artic: Men conciliere Fremmed 6-5-5: for
gjord skjøt ikke at blive saa Nød uden i Tilfælde Husbon
overdriver sin Myndighed saa stærkt, at man ~~overd~~ over
nødtørftige Forordninger der bevirker Lemmer og Helbred
skade: Billigheds Love sige og jeg at tale, at det var ubilligt
at man Husbond saa saad det at ryste sin Egnede skuld
kræfter naar han uden dog at skade paa Lemmer og Helbred gi
sidstlegen med den som ingen det fornødne Anseel, uvidenhed
mere og saadan Opførsel til Exempel og Advarsel med vellaer
lig Straffe. — Om et saadant Menneske Egnede, der er uvisse
det at sin Husbond skal forblive i sin Tjeneste, er ikke Øjemed
men Billighed sige, dette ikke saa forlangt, ligesaa dette vil følge
mange Ulejligheder og gerningen Overvanskelige: efter disse Betragtninger
Rettes saa det:

Jens Larsens Historie bør for ubilbørlig at sige Misgjerning med
sin Egnede Pige Karen Kristine Jens datter lod til Ægteskab
saa lad og ligesaa uagtet de Clemenser Tøyes Klatig. Dog Dir og Dørstr Ersta
gen til Karen Kristine Jens datter 4rd ligesaa bevist finde for
at tage videre Hensyn til Jens Larsen: til Regnen Beboer 24: og
ifald Aaren skal Afsiges 8: for det som overgaaet 3 Aar
det udenfor end vedt under 3de Polemo i efter dem dømt
Er Overtrædelse under Odelsret efter Loven
Sigbo:

Aar 1791 den 7 November blev af byen og herredsfoged Gad
fulds politiret i Dannemagle og Hale byer medtaget Bø
linge Sander Rasmussen Storup og Peder Hofod i Andel
ning af min indkommen Klage for Hr. Lieutenant
Schou Feldt B. dat: 6 Novemb 1791. I Følge denne
fem lagte Eds Bilens fulbyrdelse var indkaldt Lars Han
sen og Mads Hofod Ridder, som alle tre med lighed
Klaagende Dannemagle Klagende Lieutenant Schou: Lars Hansen
blev formanet: og lighedsvorn 1, han deponerer han kjøbte
hos Lieut Schou sidste Aar hele sommer til Nov. Hvis
han deponentens og agt sin Ejendom. Da blev nemt
Faar Skoder Sidste Hans Lars Jensen og sagde jeg skulde
møde hos ham til Michels Dag. De kom som
man lighedsvorn blev formanet og spurgte ham om jeg
skulde møde hos Lieut Schou i Lieutenant
Schous nogtage vaadant at sige sandt, og vilde ind end
bekræfte ikke at Bøjningen inden lighedsvorn. Da
Deponenten under Ungen Jordtaar, naar denne Ungen
er skiftet som sandt? Svar: Han kan det ikke men
Lieutenant Schous Kommende da han hjem skulde han
underdrevne. Vidner lighedsvorn indeholder skulde han
skulde han, og om hans vilde at disse Lieut. indkaldes
for at afgive denes forklaring hvorom? Svar: De Lieute
nanter sagde, han sagde det i Communion, men til hans
skulde han sagde det, men til hans ikke og han
ikke sagde den indkaldte saasom det ikke kan
til nogen Nytte. Ved Lieut. Schou vandbleve sin Stue efter
gik naar forlod deponenten Lars Hansen denne Dennes
Svar Nordmand af: 1te Nov. — I Anledning af ed blev
de Lieut Schou at hans af: 1te November morgen mand
gaaet og til 12te H. gaaet for at betale deponen
ten sin Løn, men naar han da allerede gaaet —
Deponenten blev lighedsvorn 4de hvorfor han Lon at gaa
af sin Dørstue, og hvor for gik han formod han ikke Lø
Svar: fandt ikke gurdt om Lon, men gik bordin saasom de
udkinde og Aarsagne bordin han ikke bejder det skaar sin
Lon og bordin han ikke ungelnde Lieut Schous Kommen
til Gaarden og gik Deponenten Hans til sin Kammer for at hæ
Ridder. Lig 5te Haar de ikke hans sig til Mads
Hofod. Svar: nogen Lon Mandag den 1ste November ikke
Svar: 6te Haar han faaet 8 Rigsmaal Havbor
mellem at Lieut Schou? Svar: Nej! 7de Ere de
deponenten villig vil gaa i Kirken for Lieut Schou
hvorfor ikke bordin Lieut. Schou Faar og mig Sandelar han

actiist. – 8de Hvorvidt dennes Mistænkelighed er grundet? Hvo Lieut
Schou gav den at Pigen ingen mangel paa Tøi, forden han var
at Rabbe Gave af, og ingen Lagner, forden han havde be-
faget av Hammel lie Harmes, hvorom Pigen selv
silder var samme Lod Lefteden, og var Aarsagen den
lie, da Han sagde at han havde betalt hende at tagde on
mod sig. – Da Degnen Hans declarerede ikke at have
vidnet at indsige Blom hos dommeren, tilmeldte
det Mads Skofod Ridder og Lieutenant i den
samme ordlagt Lars Mathisen Dunsø og Hans
Hr. Christ. Nielsen Lieut. og naar Hans havde
hos sig Hr. Grøn og Ing, saa ikke andre Datum
og Blom hos dem i Hans Moders Stue
3de Hans Personerne afsloet Lars Mathisen ingen Ind
bud eller Bistand for Hans Lønlagen skiedt fra
forrige Husbonde Hr. Kaj Thomsen og Dinegn
paa Lord at de samme skal komme hos og at Han
ikke var ligt Langen for Lieut Schou under 1te Nov.
Hvorved sig den søgte at mediere Partherne i følge
Forordningen af 26de Marts 1791. – Lieut Schou gav
stand Dom i følge Forordningen da ikke
bud som Lunch blev til Forsøning – Mads Skofod decla
rerede at Dinegn og Hans Moder forlalte da Dinegn
blev slaaet, at De ikke i Skin var Omvendte sam og
sagde Dinegnes Ærinde for Schou. – Da ingen Mediation
var at opnaae afsagde Hvorved de ogsaa følgende Politien Dom
fin siden indstevnes. – Hr Lieut. Schou begiærede Domme
i Acte dette en skriftlig som bevægende Aktum det supro
Dito Dato af Hr Bøje og Hvorved de ogsaa Gad i Omvendt
mer af formelte Mads Bøjes Skjemte forelæste Politie
ret i Anledning af nu fra Lieut Schou indkommne Pla
gen dateret 5te Novbr d. a. over Thomas Willumsen af Thas
le og Ole Clausen i Søen, som skulde have paatagt
sig at lønne for Hr Lieutenanten, men uden Hans Vil
lahen forlant Lønningen, og uden nogen Dagnes
Indfort som lidsmand: Blev de begge selvt
Thomas Willumsen og Ole Clausen som forestaaende, men
sigde de ikke at have paatagt sig nogen Lønning for
Lieutnant Schou Degnen uden lie 1te Novbr, men havde
gaaet for Ham i Daglejr. – Thomas Willumsen
declarerede det samme: Blev da forelæst ifølge Ar
tikl den Gdes formiddag Kl 9 – da Hr Lieutenanten
mere end Bøjerne begiærede at Begge havde paatagt
sig Lønningen for Ham i Bøjerne. – Forsøgt begræn
tal den Lier ved Hvorved –

Anthon Bøjer

Poulsen Dalgaard

Mads Skofod

J. Jagnu Hr. Lieut Schow Contra Enrik Drøeg
Lars Hansen og Boudin skads Kofod Reder. afslag

Forordningen af 25 Marts 1791. Lov bjudt med Norske Love
Eids 29 April sammt Aar Herr[illegible] Rescript 3-10-12 og Lov
Placaten af 3 Feb 1755. Konferet med Forordningen af
23 April 1770. Lov aarsid Forstand paa Klagers nu for
afgivne Dispute Eiendom. Rigsretsdommen af 21 Marts 1791
Jnst 11. §. Erstatning dømmes Hr. Straf fald dømmes ikke
Klagen og fald dømmes Klagerne maa ingen ansta
ar Lechter eller Leber, er den ny Lovlig om Skiftet fra
Arves Jus bund: Jf. Lov af Arvingt Forordnan Kaar udnæv
Laabord eller Jusbondens Samtykke og dennes Arfeae
Landskiftet sker i Landskiftet under den Forudsætning at Skiftet
af Januar, Klaallegr. Klagtes ikke under samme Landskiftet
og Lovens Hinderes, indrømmes Arfeningen eller Arve
mandens Jus Arvingen af Lolibrig Landskiftet Mis
bruugen. Det er derfor saavel som antagelsen Jeniers
Jagt den Modtagende Jusbonds Skifte af Landskiftet for
Lovens og Forordnes Grundi Landskiftet Lang under aggre
albrigt Grunde hilde jg at undskyldes Lang under aggre
piere: Forordningen af 25 Marts 1791 § 6 Erfaler ud bygt
Lig Vidarskaft Skifte under Klagers for Skifte Landsdom
dommer i andet Fald angaaende som nu Nullitet, og i ved
udvirkningen Tilsigtes nu paaskrevet: saa i Dommen i Følge
Dennes Forordning som og i Overnaturlighed Lang for
ordningen af 25 Marts 1770. Dette 3 maaneder Konstra
ten angaaende som forsøgt imellem Klagerne og indkaldte
Det er Fraskrevet at Hr. Straf ulovlig for afvinget sin
Eiendom og at Skads Kofod Reder ulovlig eller forrettet for
Brøde Lovligt var Lieut. sin Jusbondsfar med tagt Jeniers
Hr. Lieut. Lars Hansen for Retsfordringen Eiendom Jeniers for
Schow og for ulovlig at faa bortskiftet fra Jeniers Klagerne
Jeniers Nov. sidste Li. Ile Jan gaaer i sin Eiendom Klagerne
Jeniers fald ved ulovlig imellem Klagerne Hr. Lieut Schow og Skads
Kofod Jeniers. Min Jusbondsfar er dør i sand Lovlig
Dagen Jeniers. Den Dommen saa under i
Lignende overslidne Dommen Jeniers Klagerne
14 dage efter at vide indtraadte Eiendom Jeniers for Klagerne
Hr. Lieut Schow: saa bøi Jeniers for bortskiftet Klaas Lin
ie for bortskiftet Hr. Lieut Schow og arbeid i Jeniers
for bortskiftet Jus i 3 Maaneder i Dø bøi og skads
Kofod Reder Dødsfald for ulovlig at faa modtagt
Lars Hansen Eiendom ulovlig imellem Hr. Lieut Schow
og Skads Kofod Jeniers Fallitgjørelse for Bygge og bygge for
Den 24 Jie Grunds Skifting finder at Skadens
Grunds inden 3 Torle Maaneder under Adgangen af Lovens

Aar 1791 den 9 November blev Arve Skiftet Boldtie der i Ved
Ordning af den udnævnte Klager Hr. Lieut. Klaus Ole Contin
ation efter den 7 November holdte syner paa Hr. Lieutenant
Thomas Williamsen og Ole Clausen: i Overværelse af Jørgen Wil
ner Peder Jensen Qvist og Peder Andersen. — Hr. Lieutenant
Klaus Ole blev erklæret af Thomas Williamsen paa sig selv
og sin Hustrue Cornelia Kristoffer Jensen Bygdemand
Dag efterlevende sig Ægtelig Dødsfald for det valde
Dødsfald. Dem efterlevende et Dødsfald som er indtraadt
Thomas Klaus Jensen, Klaus Jensen Wilsen, Anna Lisbeth

Peders Datter for Hr Lieutenant Sonne og Lisbeth Lars Dat
fanns Tienesten Jenny Lars Hansen. — Anmoder
da Rigsmand Skau som oplæste Lovens Lud: Ole Klau
sen Holm protesterede mod dette Vidnes som nu var af
klagemand Hr Lieutenant Skau: Dette antog som med
Reservation af godtgjørelse, forresten Conformatet med de
andre Vidner gaa som Lund efterlevnes — Blev da hele sagen
læst: Vidnet for Hr Lieutenant Skau? — Resp: Jo
da: Jo! da de ~~[illegible]~~ nægtede sagde Ole Klausen det at have
lovet at ville tænke for Lieutenanten med det Udvikle
mellem da til, at det var tilligt og siden han saa det lænt der
mellem ~~og~~ han agtede som Tænkningen, som det ~~[illegible]~~ Indeholdt blev
til Stand: Ole Klausen Holm bragte at faa gaaet sig Tænk-
ning mere end hvad han lunde: og da den da fik Besvarelse lov
bidet som muligen at gaae: Dagen saa Ejnd han sig til Herre
gaarden til en Dragon Mad Rotold Redder: Hr Lieutenant
Skau meldte at denne Person var ret ukiøbes, men da han
notorisk havde ret Staand og Bort samme nemlig Egnedelige
gaarden, som han havde solgt: saa var han ogsaa ude af stand
som Gentagelsen daler om skal lage aably Tænk og som
en Tilrettelæg havde Lieutenanten Entagt sin som Tænker
og Pommer som Dagtænker, leyspant Ole Klausen Holm
Ukjendt i Lund og sagt den Klovnd hele sagde Tænkemandt
Tænk — ~~[illegible]~~ Ole Klausen Holm, Anmoder
Anna Lisbeth Peders Datter: som aflagde Lovens Lud og fremstod
til den Rigsmand Skau fremsatte Question Resp: Nej
sagde Ole Klausen Holm: Hørte paa Overvejelse, at han
havde lovet at dømme for Lieutenant Skau i Vinter.
Ole Klausen bragte det Vidnes Udsagn under: — med Dannelse
demonstreret. — Anmoder igen Hans Jørgen Nissen. som
aflagde Lovens Lud og blev hele sagen forelæst Question: Resp: Nej
i Høst da Vidnet var fremkommet for Rigsmand sagde Ole Klau
sen Holm til Vidnet at han havde antaget sig Tænkningen
for Lieut: Skau i Vinter. — af Hr Lieut: Skau med mulighed
til gunst? Den Vidnet alle fra som Tænkemand han antaget
af Hr Lieut: Skau? Resp: Jo: Nej Nej som Tænkemand
under Antagelse, om da ikke havde den gaaet Ved: Resp:
Jo: Rotmesteren erklærte ogsaa at han var Vidnet
og det Beyrent formaar mere stand. — med Dansk Tænkte
Dimittered. — Anmoder igen Lisbeth Lars Datter
som aflagde Lovens Lud og blev hele sagen den til Rigsmand
Skau fremsatte Question: Resp: Jo i Høst talte han om
med det Tillæg, at han haabede at gjøre det Mitteldag

Jeppe Klingen Kl: som Ole Clausen log sig paa andenden Rode
at lade og Kom ikke, ifølge Liggen, formod andenat efter
Michaelis" og forblev der da i 3 Uger, hvorefter han ikke var
mere der siden. — Med Forkortelse Skriftsk. Dimittent —

Armsford Lars Klausen paa 17 Aar nem eg for mere
end den til Raymund Nauffmuffer Avction: skeps: Jo i Jo
da d. anigt. og med midler da d. agt. ind. lifsord Ole Clausen
Kolin at som Lont at dersk. fos Lieutenant Schau - Hvad
Hr Lieutenant Schau gjorde ikke med Hr. Hr. Lieute-
nant og Kobmand Sedstrup som hefort Aiten —
Ole Clausen bgodt hefaand hie Corvedgjørsskommand. Ewig-
jen Ben Kniegt —

Jeppe
Mathias Widuer
Peder Andersen

Peder Jensen

Aar 1791 den 27d continuerte Politie Ret begjendt af Hr
Lieut. Schau contra Ole Clausen Kolin: Ommeldte af
Mathias Widuer Peder Jensen og Jens Hofad: Ole Clausen var
mødt og fremlagde at Sudlog af 23 November dennes som lastet
til Gudenmuffe: Men da Ole Clausen hefunget, om han selv
kan skriv. Resp: Nej. Jyno der for Consigneet Gudegget: Resp:
Procurator: Michel Grabeck — Lieutenant Schau var ulydig
og mente med slem Ordner Bruge, at Ole Clausen havde lastet
sig, hvorfor Dagen udsatte til den 26d Formiddag Ewig.

Mathias Widuer
Jeppe
Peder Jensen, Jens Hofad

Aar 1791 den 28 November blev ig inn sved og continuerte
Politie Ret: Lieutenant Schau fremlagde at Sudlog hvorfor som
ombord Dagen: Dommerens sagde at medens Kaptenen var
man ikke Ordnungen, byggen ombord Dagen til Dens og alsig
da Dommeren falymed dem — Forsaavidt Forordnin
gen af 25 Martii 1791 paa Tørskum i Lyngby med daglig mon
saaledes disse Ole Clausen til min fri Kost Contract, hvor ikke da
i alle hensynder om Ole sa mulighed dens hustrudens Befaling
og ridelig fordi det dessbenderer afvent fri Villie om de sa den
den eller anden Maade vil søge dens Kornings Ret: Lunde den Ar
beiden og saan, om man kan finder nu Kostens at forblive i sin Ein
ende Heller om jeg ikke, som nu andre daglige kan gaa, naar han
Dagen. — hvis Arbeiden nøgid nu som karsk i daglige, med
det mulig ikke Lunde nogtes, men i morgens Tilfælde, Lunde han sig
i nødvendige Gandlinger ved Lønnes 5-1-1. — naar alt saa nu Ole hefaa
sig som Dansk at ville forblive Gos nu mand for at afhente sine
Bød for forvanlig Forskommende Lon efterfølgende efterfølgende
ny Dansk Contract forbindende ved nu for den som skal dersk
som Ole Clausen der skal dersk Gos: og det følger hvad

at Forholdet skal udfinde sig til mere End, og forblemfos sin husbo-
de indtil han har afhørt, ligesom husbonden er forpligtet at modta-
ge ham og behandle ham saalenge han har noget at forfatte.

Forinden Portrætten blev Dem taalet nogen anden Dertil
ment: saa skyldes det Deres egne Sønner selv: I Henhold til Kongens
Dumb nu stand til at gjøre det, naar nu forandre Forholdene
Lov at gaae, naar han vilde. Hans Død Dømte Fiendes og opdiet
af Hog, den til Forening projekterede End forloeb, Hans Ekskuse ud
Fædres for Roder Mangel og husbonden Ifølge udstaaede
mangfoldige Uleilighed; dels ved at faae sin Søn, dels Kjøbmand
Hans dels til Dølg: Forinden det var stod Lighed i Portrætten havde det
Nod? Paafølgt den Bedste og importanteste Ved vor afdøde
Dumb Forfremme gaae?, og Gode nu ved blim nu Kjøn Brev
ning for husbonden naar han vil faae den afhentet. det er
dersom Egefoa nightigt for det almindelige, at Dette Portrætter Gelde
ubrødelige, som dens Dr. Jan antagets fleest Tvende og Indvaagelser
fra sin Forfremmeds Tvende uden Lovlig Aarsag er ligefoa fuld
vordig, som ~~det~~ Indvaagelser fos et andet Tynde: ligesom Forordnin
gens af 25 Marts 1791 dens 9de fjerde. Feiger Tilfælde. gaae Forfø
ren og saa at Dumb ansmerdes - — Imidlertid har hr. Instructeur
Forst Bundgaard at faae paalagt sig nogen Forfø ~~ning~~ longer end
til 1te November, forinden han finder er blevet tydelig overbevist og
afhøre fremgaae ikke at reflektere, men dersom han indgiver et
Fuldeig Conjecture af Hr. Procurator Gudbeck, skriver han
Fravær at han i Følge Loven 3-19de 4 Stk. Ikke maatte føle sig vi
gen med han selv alene fælt Bar, og han derfor i Konformitet
med denne Lovens Ordnet og Forordning af 25 Marts 1791:
forsøge søgt sig til sin Mager Fuldmægtig for adelig Gæn. — Ved
at conferere Medmen og Instructeur Bundgaard Forfø Frang Gjørre
mere Det den Dand som har ved Fædres Dem denne Tiekon Gæn
om det Skulde mere han morskeder Dumdigt at forblive i sin Dø
dommeds Tvende, og at fremme uforfølt er uvendent
Jørgen for da Instructeur Ikke Fuldeig vigt denne Forlighed for
nu, da den dag bestandig har paa Lagt Gæn, med denne Lovens
Ordene er ikke applicable, forøvrigt gaaer han Gæn Pæmen
mere i Foglen? forøvrigt paalagger han sig at Lade i Ekstremerts
og nudlig forøvrigt lover han sig bedst at konferere Hr. Kendemanden
Komme nudlig, mere Complot med Tvende Dømmen og den
anden Forfremmed gaaer videre nedgang at giøre det Lom
mest, som han har afdøbt, ~~###~~ ellers tilsige Hr. Kendemanden
det, at han skal Lade sig paa Kommaal, da nudlig forøvrigt
Fremkommer han ikke Mere Udfølgning Dræg. — Men og ogsaa det
det var saa, at han en morskeig Gæn fodt sig paa sin Mager, som
en dette dag Dræg ex post facto og Gæn da Hr. Kendemanden det
~~[illegible]~~ at fordre Gæn igjen. Men en anden Dag Kommer

10

Aar 1792 den 27 April blev i Emmerlev af 2de Skjøderne
Henrik Nielsen og Jørgen Christian Klag Egn af Hans Hol-
ies Boxser i Audrodning af min Egen mundtlige Fornemmelse,
og giraterede af Elisabeth Anders Døtre paa Gudsø
Jens Peder Andersen Jens Brønn, blev skjønt at han skal
have mere Løsøre end Jørgen Christian Klag Egn af Kjøbet Bil
paa Dette Jordstykke i Clemensker Sogn, men ellers er
Land meget dårlig Egn, skal Jens Jørgensen Bøst-
tager sam selv at have givet sam Vagnmand, hvorfor
Bil paaboer Gudsø Jens Skal i det ringeste 2: Aar
dogen. Skjøbet til 70 Rdl. hvilken Egn jeg for det øvrige
med Ord, da jeg det Dansk skriver. – Ommeldte Peder An-
dersen mere end, ligeledes Hr. Lieut: Bil. – Ommeldte
Bil paaviste og hilsening blev gjemmt mig jeg Vaar
Skjøde? – 2: At Jørgen Bøstrup er den Mand der er Lieut.
Bil: Mod: Hr. Lieutenantens Jørgen Bøgh. til sam at han
skal gaa og gaa Dansker i Vold, skriver Ønsker i den
Anledning at jeg blev venlig med Gudsø Jens: Jørgen
gaa jeg ej at da jeg Fader med sin Moder Lani Vrøge
Fik mig Hr. Lieutenanten ikke Dage med sam: Hr. Lieu-
tenant Bil deklarerede, at Ommeldte Mand Jens Jørgensen og
Gudsø Morsøn i min Dødsfald af Lod 2de Par
sam Sand Fæt Ernøsk Bold, fandt ingen Klager paa Jørgen
og det gaard sam ont, det nu skal jeg ej mere sige
paa Ommeldte Rødding. – Men jeg skal sant Jørgen
aldrig Sandt Jøgt Regnskabet Ikke med, men de Egne
Ommeldte nemlig Sant Pir og Peder Andersen Lam
mes Kammerer, saabt Jørgen til sam, at han maatte
Kaamer for at skille den ad, hvorpaa Gudsø Jens nu
at Arbejde for jeg skulle staa Dem saabt til den Eg-
ge og nemlig Lag med Kammer Ommeldte Peder Andersen
sam Ens Kjøbende og Mand Gudsø. med udtrykkelig sig
gaar mit Navn, hvorfor jeg den ikke gaar
Vog Dansk i Vold. hvorpaa Peder Andersen
sig og gaabt sit Vog sammen. Lieutenant Bil
Jøgt hvorpaa den maar Hr. gaar med Jørgen
Jørgensen [illegible] Hr. Agent, saab Hr. Lieut: Bil

til Corpsets: I skal nøie huske til, at jeg paaby
der Dørugam af Gaarbaad: Dørugt gik jeg og blev
paa Vaga baadt, at seil maatte ligge sig om andre
mellem os og lagde med dem, da jeg kun havde faaet
fad grundredskab og det øvrige skulde komme efter
efterfølgende. De fem mand landmænd af Skalung baadsoor
og jeg alt havde taget i gaar ingen Vadsten og 12 seil
det var det sagde i overraskelse og at jeg skulde
faae: Gaar paa Vaga forsøgte jeg at bevæge forskel-
lige med Skib og fem Mænd for ikke at skulde forsøge
fuldstændig: Forbrydningens grundlag: Et Stykke af
fem Bongrænser, og lagde udbad jeg mig fem af
Skumand Mads Madsen paa Smidgaard, Gmud og fem
Bidersen Kvæmand paa Øskedgaard, fem flygtes kom
nu hjemmed for at Lidtenanten maatte faae Skøn
mand indtaede — Altsammen blev udført til idag
~~den 5de Maj~~, da de omnævnte Vidner skal blive indkaldte
Pagnen brødfamiliet grundlagtes alt efter jeg
Forsamlingen til Samtlige Lied, som blev Forelæst
og tilkendegivet —

Egert

Hendrich Nielsen — Jochum Christ. Haag
Altsammen Vidner

De Ahm alt Ret Deklarerede egen Haand at de
frafaldt deres Haabad og nøie formaal at Pagnen
forsvandt. Gik forøvrigt Pagnen. —

Egert

Hale d. 27 April 1792 —

Henrich Nielsen, Jochum Christian Haag
Vidner

Aar 1792 den 12 Juni blev foldt Politie Ret i Anled-
ning af den Pagn indfiltes mundtlig paa grund af
Jørgen Peder Jørgensen paa Nørre Edmarks og Peder
af Peder Pedersen Worsøe paa Nørre Edmarks og paa
Vegnes Hustrues og Tømmermand Morten Pedersen
paa Nørre Edmarks til at gaae af sin Ret for
fem fem Knægter, Drengen og Mandfolk under
Bord af gaardmænd Peter Peder

Beskriving som fandtes ombord som indeholder for mig
dem umulig Personer at nærmere begribe at gaar
lebager i sin Lønn og Peder Pedersen Wæver er blev
8 Dd i Penitentiet alt i følge Dommeskriving af 18 Mai 1841.
Peder Carlsen og Peder Wæver samt Ingvor Pe-
dersdr og Dorothea Morten Pedersen var under
Den Dispositionen var Jacob Nielsen og Anders Kar-
magen og Karen Hansdr. Mulig hellige under hvad Bilegelse
Dødsfaldet i følge Dødsfaldsattest Dødsdagen d. 6 Juni kl.
Dag indtraadte Lammelse Begravelse. Efter Ind-
det samme Ved Forklaring at Peder Wæver gik ud
Cat gik Dem og fandt dem der Nat, da de Barn og til-
sagde. — Peder Pedersen blev formodet efterat
Dødsfaldet forsøgt at forlade Landsbyen, men
var ugiftig formodet Peder Pedersen gik med Ingvor
Karmunsund. — Men da Peder Pedersen Wæver tilspurgt
om han havde haft Dorothea Morten Pedersen og naar
Resp. nogle Dage for 1 Maj og var det Deponentens Gi-
vende han forlod dem og blev hos Barnet. Nej
for 14 Dage ud, ligesom ogsaa hans Moder var
mærkelig: Medens de lod at han var i Lønn
hos sin Fader og var det med Bestemmelse Dørtyk
at de maatte gaa. Resp. Mente at han var i Lønn
og mente Faderen Ikke at de lagde dem.
Skattelistet da Dorothea kunde Tage om Aar om
Faar og Moderen var hos dem Dørtyk de Ik at de
gjorde nogen Bortskaffelse. — Dorothea sagde de
ikke, at han ikke kunde være hos sin Fader, og Dagen
lag de kunde dem, ligesom han havde ikke Forbud,
men det var ikke Fader Ringelighed.
Moderen Pedersen tilbød at gaa forbi sig nogle
Dage for 1 Maj for Peder Wæver, og var det efter
den Ransag, at han ikke altid kan til at sige,
da Faderen lag paa Dørn og forskjøt efter
Lø: Faderen sagde Dørnene, at han
havde taget sig Arbejde hinanden, og det var
Forbud mod paa, men at han mente ikke ikke
at han havde forlodt sig Fader, ligesom han var
efter Barn med Pige og Dørn forlod sig
men da det var ikke med Bestemmelse

Sid, Retsvinges Sandhed uloglig, og Kommen i omtalte
mistænkeligt med hende fra. Efter sin Alder lige-
som: saa er det ikke saa dum. Morten Eider-
sen blev tilspurgt om gamme ha vr: Hele-
paa 14de Dat. Byggt Garden efterat Forlig
var aftalt forgjæves med beskerch endelig Pagen
til dant. Og da blev da fagt efterfølgende
Dom.

Ja Dmugnu Morten Eidersen Lejemandsmand og
Lan fos sin Gard Eider Carlsen uden Loglig Oplysning
og uden Gardmands Samtykke har uvedkommt sin Lan
fos Gartner og blevet dømt ikke Gardens eller
Gardmands Samtykke af Eider Eidersen Wacker paa Kon
ar Edmark: Paa Kundes paa Ret.

Dmugnu Morten Eidersen bar, skrag begim sig igen
sin Lan fos sin Gard under 24 maned daglig paa sin
Dag saa udebliver efter skriv dens Carlsen Gar-
dmand: Gar ikke Gardens at saa vedkommt
forbrøde Dmug Skaden Eider Wacker 8rd
faldrelem til Retter Dags Gadige og Sagsomkostnin
til Magnus Eider Carlsen saa saa Retten
foldsk 29/: saa udmelt inden 8 Dage under
Adfærd efter Loven. —

Paa Regnskab Eider Carlsen

Peder Olsen

Jacob Nielsen. Christen Carmøhs.

Aar 1795 den 4de maj blev af Bjerlaget Gudsfaldz
Galilei Ret. Anledning af min udkommen Ko
ledning fra Hr Cæsar Gielstrup af Dato 2 maj 1795.
saant min Contra Protestering for Hr Lieutenant Madsen
Kofod. Forevist var i Følge Konvoledningen af 25 Maj
hvi pgl indkaldte Byger Klagere, som var møde og
den anklagede Jagmand Friderik Andersen Bil som
var møde: Ole Sidsen var Hans Munch og Johan
Svendsen. Forlig blev i Følge Konvoledningen lente
ret: Friderik Andersen Bil blev formaalet og fremd
ragt, at han var blevet Lofts af Dmugnu Hans An
dersen som da lovte for Hr Lieutenant Mads Kofod
at gaar i forbrødte Ord sidste saa gjøre
sig fri ~~for og~~ Deponenten ogsaa giorde, saa

medlag at faae Lov Ringe for at Aar, dog med Vilkaar at han selv gjør det. Han kaar der Aar. Eidsrød i sine Sted og Anfinder opsagde Depositionen den 1 Februarii 1793 at afslutte sin Tjeneste til 1de Maj dette Aar fulgte Opsigelse Hans Larsen og Hans Andersen Norrdorfs Hr Lieutenant Roland paaskud at han havde no gen lovlig Opsigelse, men om at han havde selv og ~~selv~~ Assent Lov Ringe tilbage, men at Fnd. fik medlag den igjen og ikke havde lovlig opsagt.

Dersom Jørgen Lieutenant Roland, at de dem gen havde gaaet i forbrydelse Hans Andersen Rød og var den Maand antagen i hans Tjeneste: så maatte han ogsaa opfylde hans Forpligtelse at forblive i sin Tjeneste et hele Aar eller til 1 Novembr 1793: Hr Pastor Geltnes var at undgaae dispi te Udbud: at Hr Lieutenanten maatte beholde den gen den halve Eid ved lig til 1 August Landstemanden og da skal han medtage hans, hvorved begge beholdes hans den halve Eid og Fadrelt havde begge Stangens den halve Del at deres Jørgen Rød Ult. Anders Andersen var hvad Kamaget og tilstod at hans Lønt sig fra 1 Maj 1793 til 1 November som var for Hr Geltnes: Hr Lieutenant Roland vil det hemli ikke enten: Hr Geltnes fraholdes Underhold Udbud og Jørgen Rød fuldkommen ret: Herskabet begjærte paagrund Vidnet indstevnt: Hans Anders Sen: Hans Larsen, Carl Carlsen: Jeni Roland. Samme Vidner blev indkaldte til Mandag Landstemanden Kl 10 Formiddag.

Sigvd
Anders Andersen
Hans Munch. Johan Svendsen.

1793 den 4 Maj blev holdt Politie Ret i Overensstemmelse af min Skrivelse af 1 Februar Dag ved i Overensstemmelse af Herredsfogden over Sander Herredsfogd Sigvd og Hans Munch hvorved der indkaldte hans Tjener Ellen

Povel Datter til Viborg at passere og dem at lade
beskytte og fundes uagtet udstaaende Udtrykker og Skal
sagen med fundes Forbrydere Klagerne Hr Lieutenant
Engaard paa fundes Hustru og broder Adelard med
dem. Klagerne var under lignende Klagen
Ellen Povel Datter. — Ellen Povel Datter kom
kom for Retten og beskord at faar landets uhilde
lig med sin husbond og forbod landets fornemste
fam, med Udartelser, Uvedkiglied og saadant. —
sin afbad fam dem Forsøgen, da sin indsoon
den og fandtes angrebne den, revaiche sind
hedrigt og faabrt. Retsagning af fundes begyndt
og de Belysninger som fattes fandt ikke fundes et
Hr Lieutenant begas fundt sammen og fandt
ingen uden Rosk over fundt: Hr Lieutenanden
i Retsagning af de Mand som fandt Ordt, var fundt
begas fundt den bygaard Forseelse og Frakaedt sidm
Cretaler imod fundt og Pogsmand imod at sin Hustr
i den omsigen fundes Ernsthed Eid forig og lydig og i
mudfaldt Ellefoldt Haar Pogen fundt Aaben for
Øjen blev af Egger Haandt indgaart og faaldt
af sin Forfaldt. —

Attest Widum Pouder Rasmussen Datter
Rasmus Jensen —

Aar 1793: den 6 Majdem af Retsbogen Gad igen
continuerets Politie Ret i Anledning af den indkom
ne Klage for Hr Pastor Gestrup og Hr Lieut: Gadt begge
paas at under Retten den 4de Dag Januar Vedum
at afhøre Attest Widum Worm Eder Rasmussen
Hartt: og Philip Rord: Karstenn Worm Aller med
faaret Indenit Andersen Biel: Ejdrets Worm med
Widumm Mans Andersen: Moni Larsen, Peel Pedersen Dan
Kofod: forden blev af Retsbogen oplæst. — I Grundmand
til Hans Andersen, saa fidm han Gymtlig ved den paa
faar controleres med den anklagede Indenit Anders
Biel: han blev saa anlagt at giøre Forklaring
inden Ed da Holder nogsomme dempsen i Følge
Pagen Omstændighed er mit paatænkt angaaende

Land som antagets ville hvorvidt gav Land Medhjælper
Han afleveres. — Ammanden der Hans Anderson
og den tilsigelse om han kunne faa Lieutenant
Rosfod for 1 November paastaaende og havde han derim
at sige at kjøre det gaardsen efterfølgende Aar til
1 November 1793. Repl. Jo. 2: Imidlertid Deponenten
ikke modtaget sin Forelighed. Repl. Udover
blev gifte, og derpaa begjærd han igjen Land Tilladelse
Frederik Anderson Bil til at udgjøre i sin Eiendom
og den samme Forelighed, som han var nødsagtig upaa
Eg at forblive. Efter Ernevnte til 1 November 1793. —
3. Var der uagtet som første Dommer Judgaarden: Repl. den
Hr Lieut. Rosfod og Friderich Normanden og med dem
Bundtjeh. Han ikke omvidere om der da var flere nærvæ-
rende: 4 Vitd. Deponenten om Frederik
Anderson for afsagt sin Ernevnte for Hr Lieutenant
Rosfod paa Dag og Maaned. Repl. Deponenten saa
Frederik nu dag som nat omtrent 12 Uger for 1 Maj
at bygge 2 f. et Skjøer og med Rosfod da skaffe Jøm
Lærerne for Hr Lieutenanten det Skjøer, med ham
Vigmund. Hr Ernevnte sig til falen Ole Jensen igjen
som Tømmer modtaget paa hvilk Bar og saa forbeholdt
sig til Langer. Imod Ernevnte med lige 1 Maj —
og forklarede Deponenten at faa faaet 4 f. Ole
Jensen paa Villaar at forblive et hvilt Bar, hvilken
faaet gjort igjen Frederik Bil under samme Betin-
gelse: Bil lestand at faa faaet disse 4 Mk Mark, og
faaet igjen Judgaarden antagets under at ville gjøre
det: Hr Lieutenant Rosfod bad tilsigelse for det
5te at Deponenten ikke skulde sige, at Lieutenant Ros-
fod protesterede med denne Dyrighed og paastod han
skulde vise til den Land som skulde forbundet sig. — Repl.
Deponenten gik ud og sagde sig med protesterede. 6: Vitd
Deponenten Anderson Bil selv medhaug Ole Jensen
for at faa det, uden for sig fors at
dommeren antog denne Deponents under
Ed med Reservation at gjøre Ernevnte hvorvidt

gen sammen Lund og Kjøbenhavn — Kommissarius igjen Morsø
Læser og besvarer de forrige Questioner. —
Skipper Jørgen Olsen blev nu atter indkaldt og gjentagne
og gaaende dog ligesaa som umuligt at faa. 2. Med Vidnet
Ole Frederik Andersen Gjøl udgik som Einarsk Kaal
for Hr Lieut Koefod med sammen Overlegelse som Hans
Andersen: — Skipper: Vidnet med at Hans Andersen lod
det sig under den Betingelse, at forbliven et Aarstid var
umuligt til 1 November 1793: og da nu Hans Ander
sen spurgte, sagde Frederik Andersen til Vidnet, at det
den Einarsk Kaal med forlaaret saamidt det gjøres
maae: som med saa nøie lagde sig sans Gjøde paa
veg gaae. Sans Skad, sans bad Vidnet at komme det
ikke Niels, som og skete, men stod Kautsch imegen
blev udgaaet fortæl Vidnet ikke. — 3. fortæl Vidnet
at Frederik Andersen 12 Uger før 1 Maj sidst. af
skrivelse afsagde sin Einarsk: Skipper: som at Frederik
Andersen paa den omsprungne Ceid Einarsk sin Gjøde
hand ikke skaffet, som Frederik Andersen sagde at
Vinde med udfyldet de saaen Skoe Kaal de Gjøde som
skulde komme paa et Aar, og sagde da Frederik Ander
sen til ham et Aar og Kaal Skoe Penge og bliver fri da
ikke Lauen ud til 1 Maj 1793. — Hr Lieutenant
med ikke modtagen dem, men sagde de skal forblive
det Aar ud, du er forbundet dig til. Gjøl fortæl
videre, det maa blive til endnu Larmen, da Jeg nie
falder mig til Rentmesteren og min Forbedrelse, som
vil forfølge mig. — 4: efter Hr Lieutenant
Koefod Ordres Tilsagn om at Vidnet med Anders
Lyngfeldt sagde parts af Gjøl, at han tilsagde sin
Søn de forbundet sig, at forblive 1 Aarstid under
at Kaaste opsigen: Skipper: lod at Hans Andersen
og Frederik Gjøl sammen fattede Kaal Skrøm og at Gjøl
Ernaldsen da var tilstede det. — dimittent. —
Kommissarius igjen Carl Olsen. som efter oplæst
Forsvarsskrivelse til de Questioner som er
forelagte til forrige Vidner paa Læsen —

Eid 1. Maj. var med Samtykke af Dr. paa hver Gård i Efterårs og gaaet paa Skiftet i Dag Tirsdag. Ole Andersen paa Udeskaarb det paa Vidnes og Sandhedens Eiendom i Einarsen fod Hr. Lieutenant Rosenkrantz at han havde gaaet i Hans Andersen Rod og under saadan Omstændighed, at han skulde ben til 1 November 1793. Ingen Skatter profaldt mehr Overtaxer end Landpagten til Bondemandsfr. Konordningen og Lausnes 5 t. 1 — Domsmand og dag Ragnar og da det var fælles Dag jeg Torsdag, efterfulgt Dem paa Fredag Formiddag, Kl. 10. —

Ingad —

Wilhelm Wiedemann.

Philip Rasch P. R. Storthen

Aar 1793 den 10 Maj blev igjen paa Taldie Ting og afsagt da følgende Dom under Hr. Lieut. Mads Rosenkrantz, Hr. Pastor Gieltrup og Einarsen Dommere Friderik Andersen Eile:

Det er med de fuldt Vidnes godtgjort at Friderik Andersen Eile lovlig har opsagt sin Einarsen fod Hr. Lieutenant Mads Rosenkrantz, ligesaa er det godtgjort med egne ~~[illegible]~~ Eidsvaarn, at han har kaldt sig fod Hr. Pastor Gieltrup at mødtage Einarsen til 1 Maj 1793. Derimod er det tilligemed bevist, at Friderik Andersen Eile egentlig med at komme i Einarsen fod Hr. Lieutenanten var gaaet i min anden Einarsen Rode Rod, som fandt forglemt sig at forblive i den Einarsen er Gnes aar uden at maatte opsige intra terminum angustiorem, og det er ligeledes godtgjort at Friderik Andersen virkelig har underkastet sig samme Forelæggelse, som gjen i gnis Rod han traadte: Grundet og saadan da denne Avsion, om han virkelig er forbundet efter denne Fudgaarsen at linier det Gnes Rod og om Konordningen af 25 Martii 1791 dens 5 § Conferered med 16 § ikke bestaaer som Grundlag da det er Dens Lovlige Opsigelse.

Uagtet er det Landsmandens alvorlige Villie og Intention at Gaarden og Einarsen til hans af disse Terminer kan efter fremgaaende Opsigelse fiilles fra Einarsen og i denne Grund dersom bringer disse Ord: After Eide eller Landsfæl bestaaer for Retten til 2den Dage: Ja at Sønder Dommag forlæsteres disse samme Eiende, som efter Betalingen der maatte for Dens Lon, foruden Lovgivnes for saa vidt lignende Tilligemed for Dem, da han ikke

med gjøre det nødvendigt for en husbonde langt
ud at holde et Tømmerbrug med midler som var
utilstrækkelige, og fulde udsatte Kræfter for den
husbonde som det var at forblive for en
husbonde som det var at fortsætte.

Men det er ikke ikke klart at denne
Betaling er et beneficium legis, hvorfra mulighed kan
afskaffes og en Følge af dette, at parte Ejendom
som husbonde ikke bygge kan controlere om det
ikke skal dens Forbliven under at naar og hvis
finanderne, det formidler det ikke med Lov og Anbefaling
og Lommen 5-1-1 blind da Skatteforen for domstolene
Jeg vil ikke tale om, at den almindelige Vedtagelse
og Forfatning for vore Love giver til Dets en saadan
Autorität nødvendig, da man formentlig mange
Vejledende Vidnesbyrd om Domstolene for en ydelig
mangel på Anbefaling af den fattige Landmand og
Statens høyst vigtige Maar og høyt Ejed, da man
dømmer med Dets fjendtlighed om Vidnesbyrd af en
Landmand mod Dets fjendtlighed at det er ikke
lig samme og det er nødvendigt for ham at det er
Dets Ret, da han under at trange fjendtlig til en
Dømmelse om Vidnesbyrd maa høre og lænes som den
Ejed for at dømme som det om Domstolene. –

Men er det Ejendom bud, som var fastet med den
udtrykkelige Betingelse at forblive et Dets Ret, alligevel
er Ejendommen flyttet til Domstolene, hvorfra det skulde
husbonde ønskelig for fast, lost og lænes som den
Vidnesbyrd, da han ikke maatte maatte bygge bredig eller
hinder for en bitter Lov, to maatte blatte Øiet: for
naar det er ikke en lige udelukkende Skjønnighed: for var
5-1-1 altid: hvorfra det disse Centraliser som
for vil husbonden altid lide og den Gaardejerne
ikke anbringende Landmand udsatte for andre at
tilbøde sig om Domstolene Erhvervsfolk for umoralske
Hvirvel ikke Ejer Ejendom for at for det som er
et for mere i det fattige vord Domstolene

Præsten havde ønsket at i dette Øjemed skulde
holdes noget Kirketing. Da Kirken var Præsten
mu: Han havde derfor af den grundtvigske udgave
de Konglige at indsende andensen Bil at forblive
ved Stedet Gud i den Kirke for Lieutenant Madsen
Kofoed den han selv efter min Commission
søgte sig under den allegerede Konges af 21 Marts
1797 Dens 5 paragraph tillagde beneficio, og Bil
den med andre Judgaver præstes for renteriet. —

Det er Ønsket som Præstens Vanskel, at Hr.
Pastor Gjellerup ved min skriftlige Befaling af Indsendelse af
andensen Bil lidt anskilig, men den trykte Bil
min Inhil ved hvis nødige Forhold for gjentagelse
ing: Jeg forbeholder Dem dog at skrive
Indstævning, da Politimesteren ikke er den for vordende
min Sammen ved Dennes Tilstede, som nogle tidsrum
de har mere ærgerret end gavt Forstand om.

Efter Ønsket fra Præst. —

Kirken Land Frederik andensen Bil bør i Følge den
udgavede grundtvigske forblive i den Kirke for Lieute-
nant Madsen Kofoed til 1 November 1863 under 2 Rigsdaglig
den udbetaler den Tillægs af Kommune. —

Dennes Mulighed, ifald den Inhil forbrydes, Anlæg
falds til Hr. Lieutenantens den Hovedsæde og falder til
Clemenstrup Præsten: Omr den Kommune ved Kommu-
ningrundt 9de Paragraph: men nogtes den ledige af
Rigsdag forblive i Brøndt den Kirke, bør den
Kommune forbrydes i Aar den til Hinbanden og andre
de: Kommuningrænser i 3de Kvartal. Dog
mulig Omstødning Skulde Frederik andensen Bil 24/:
Jeg erklærer ligeledes Hr. Pastor Gjellerup den ved at jeg
dette Indstævning for ~~Andersen~~ Frederik andensen Bil for
Jeg nødige Omgang at forbinde jeg til min Ind, den Kommune
Det er den oldne Judgaver ikke Kunde Compromere.

Det forøvrigt vedgrænse under 3de dagen efter Dom
mens Corlige Berigtigelse under Ed fremkommer efter Kommu-
Omrøgnerne Vidner med Kommunens Efterlade. — Jørgen
Jørgen Pedersen Holm, Anders Pedersen.

Aar 1793 den 6 Juni blev foldt Politie-Ret i Anledning af indstævnet klage fra Thor Bach i Lundtoft Sogn at hans Tienestedreng Peder Jensen Hammer i Søndags efter var udvejet fra Tienesten, og efter Forordningen opholdt sig formodentlig i et Huus paa Godset Zars Jensens Enemærke Hilkenskerk Sogn og at bemeldte Tienestedreng indtaldt hie Dende Tidsrum at gaae i sin Tienesten, betaler i Følge Forordningen 24 daglig for saa dog han uvedkommer og formedes udbleven samt Dagsmaadets Omkostninger, med videre at faae ind Saldt Zars Jensen Søn og fundet tilstaaet at skulde faae fundet og holdt saa: alle ommeldte vore indkaldte med Jochum Lokkedrøer og Hammes Jensen byder af Staten: disse forklarede ej at have fundet Peder Jensen Hammer, men at have indkaldt ~~Jochum~~ Jacob Jensen Hiørnsø og fundet Povl Pedersen Stine Larsens Datter paa vore vedt og declarerede ikke at have fundet Peder Jensen, men at han saa Povl og paa sin Forlangende med Deponenterne fandt vandt, hvori de bevarede ej at nogen Forbrydelse og Uhæfen paaskiød sig forefundne. Ret observerte sig saa at Peder Jensen Hammer i andet Fald fra Faldt Forhørsret med disse paa Aarsten henfoldt sig til Forordningen af 25 Marts 1791 og derefter giorde sin Forslag. Da Peder Jensen ej var lovlig varsket og saa Godsets Ret ej vidt. saa vil Retten følge hans Ønske til at Ret kan vorde afsagt, til hvilken End Dagen udsat nagen Time dog kun bestemmes ved Dommen.

Syad:

Reynholdt Thor Bach

Retsforhandler Ordnes

Hammes Jensen: Jochum Hach. — —

Aar 1793 den 8 Juni continuerte Politie Retten contra Dragnen Peder Jensen Hammer, som indstillede sig for Retten Eftersom hans Husbond Thor Bach saa undvelt sin Plaa Land. Retten fandt at forbiige Tienesten Peder Jensen Hammer tilbød at ville efterkomme det sin

Kone, mellem Øvrigt Ting som Justitz Raadmand Hagen i Forening med Lensmand, ~~[illegible]~~ om han maatte flytte af sin Eiendom som var klemt sammen med Øvrige Huse og det var ubekvemt for ham at opparbeide Ved som den ~~[illegible]~~ havde han Huset forlenet Lensmanden til Vinterrum og naar Ved Vrøvningen kom, saa skulde ikke noget blive fra sit Makkerlag, uden alt hvad man gjorde, han saaledes Dersom den Mennesk fik at sin Husbonde at han skulde gaa af sin Tjeneste, da han med Forbund sig til sine Velgaar, han maatte bekjemper, naar de det saa at for overdaa: I Henseende til Jens Nielsens fra sin Tjeneste til Fæd han at komme nemt ikke Dersom Søndag Aftes, men det var sent at den Karl, at han havde nemt gaa Dem i det gode Vejr, men at afskede mu den Pige Ved Aftenstid: maatte Øvrigheden af sin husbond forbøde og at han afskord fra sin Landsmand, han tilstod ingen Mod at komme nemt tilbage, men om Natten at komme lagt paa Marken, da ingen dørk Huse fandt.

Thor Buck miler det at komme fra sin Landsmand og gaar Fæd dem: Dommerne ogsaa Dagen for at afsige Dom gaa Torsdag den 11 Juni. Klokken 7 aftenstid

Vitnes Vidner.

Jens Davidsen. Jacob Nielsen.

Aar 1793 den 11 Juni Formiddag Klok 9 continuerede foliehin Vitnemaal contra Tønnes Dreyer Peder Jensen Hammer og afsagde da følgende Dom: —

Det er med ynde Tilstaaelse godgjort, at Peder Jensen Hammer uden lovlig Afskedsmaade eller Tilladelse af sin husbonde har forladt sin Tjeneste fra Søndag Eftermiddag den 2 Juni til Onsdag den 5 ~~[illegible]~~ inclusive: følgelig 5 Dage, for hvilkenn ledige Tjeneste hans husbonde Thor Pedersen Buck har paaraabt Dom: Ifølge Forordningen af 21 Marts 1791: alt. saa at indholdte bestemmelser at indfinde sig i sin Tjeneste og han tildømt at betale 2 Rdl. daglig for sin Ulydighed. Med hvor indholdte Fremmedes mange antagelige Grunde for sin Udeblivelse, saaledes

gjort anklage Eiland for sin husbonde skal han ikke
det Coolandsham, men da Thor Rink selvfor var meget
gnidil disillig, så maatte den Tiltalte ved Skjønsrets Dom,
efter Peder Jensen Hammer maatte indkaldes i sin
Ærinde og Skade den paadømte Mulct. —

Efi Ærinde for ret.

Indstevnte Peder Jensen Hammer har Skulle for 5 Dage
siden bliver sat fri Ærinde 1 Rd 4 ß som tilsagde
fals Dreng til sine husbonde Thor Pedersen Rink,
og fals Dreng til Skifter Jagus Rathjen. Det var
han og saa under 2 ß Brøds Mulct daglig skulde
gaae til forbrødre sin husbond og fals Dreng til
Skifter Jagus Rathjen for hver Dag han udbliver be-
gaae sig i sin Ærinde og i Sammen forblier til
1 November 1793. Men skulde han selvfor vogne sig
at gaae i sin Ærinde: saa bør han faae forbrudt
hans Løn til sin husbond og erbjude Forbre-
dningsgrunds i 3de Maaned: Professens Omlæs-
ning Skaleri Indstevnte 24 ß: alt det udøvede inden
det inden 3de Tolmedrøn efter dommens Dagsli
Forkjendelse under Edsvand efter Loven

Hjard.

Gjøres af Skartmen mann møder og Bøndernes
dommen. —

Hjard. —

Bondes Dagmand i Ærinde Gjidsel
Jacob Nielsen. —

Aar 1793 den 8 Juli blev Jordes Politie Ret i Hu-
ledning af min Klage indkommen fra Jens Andersen
i Sjørslevhed paa 36 Rdl Gjørgaard Betalingsende
Jacob Ærinde Pige Elisabeth min Datter af Peder
Frømme i Klemensker Tegn var undvigt af sin Ærinde
og kommendtlig modtaget af sin Bondedrøn. Ærinde
klager af 6 Juli lydes Jordes. — Peder Frømme og hustrue
møde ikke for Jordes Ret og declarerede, at deres Datter
var ikke hjemme, neiver fandt mans hjemme siden den 29de Juni
sidstleden, da Moderen fulgte hende i sin Ærinde igjen.
Ik tillod midtes de andre end at hun var i sin Ærinde
for kommende Jordes. De blev hilsede at møde i dag
med Politie Ret. — Klagerens Jens Andersen var møde og

og Byfogden Anders Asbjørnsen lod at kaldes efterfølgende Vidner og at de gik ind i Retsstuen og gjorde Ed, forinden de fik lov at vidne.

Jørgen Brøns alias Andersen

Aar 1793 den 13 Juli mødte Elisabeth Christoffersdatter for Retten og declarerede at hun ugifte Pige i den tid hun havde været hos sin Fader og havde sin Barn af Landvæsen. Ingen havde sindet sin Barn forlade hendes: Hun lod sig forklaret for Retten uden hun undskyldte sig i sin Barnefød. — Retten tilholder hende at gjøre i sin Barnefød og vil det Barnets Faderskab klagemaal om hun vil nærmere gjøre: Herpaa Politimesteren vil modtage sig undersøgelse og i Tilfælde klagemaal udbliver i 14 dage efter Dagen som efterretning og udgaar —

Jørgen Brøns

Aar 1793 den 15 Juli blev Holds Politie Ret i Anledning af en klage fra Mads Rosenkilde Ridder og Lensmand at Mons Klinge havde oplagt paa sin mand, som han efter vil tilbageleverer for de i Commandantens af 14 April 1694 dikterede Løsningsprogr: Fuldmaldes Mandsmand Sander Thorup og Jørgen Peder en fremlagde Tilsigelsen: Mons Klinge fremlagde et skriftlig Svar af dato som findes til Sammesteds: Mads Rosenkilde lod melde, at han i dag var commanderet til General Mejnstring, hvorfor han lod Dagen udsætte. Mogens Klinge declarerede at vilde møde i dag hos Mads Rosenkilde Ridder med Rosenfold af sin Ret. Dagen blev til Onsdag Kl. middag Kl. 10:

Anders Asbjørnsen

Jørgen

H. P. Kiøl

Aar 1793 den 18 Juli blev igen foldt Politie Ret
betræffende Klagen ved Tamsk fra Niels Rasmussen
i Anledning af den af Mons Klingen og hustrues
Forholden mod ham og deres Tarlige Fare ved
fremmed Pigens udgaaen. — Hjem

Mons Jensen Klingegaard Niels Rasmussen

Aar 1793 om Morgenen Tirsdag den 16de Juli
23 Juli udfandt sig Pige, Barn og Fremmedpigen Maren
Gad med Pantemanden i Hr. Pigen Tøi Flasken
Flog og hiltagen Penge blandt Munck paa 38 Dalers Gr.
Hr. Pigen, Rasmus Jensen paa 26 Dalers Gr.
ditto Pigen, Morten Jensen Krøse paa 27de Dalers Gr.
og hendiggen Lars Olsen paa Langeland Mark alle af
Hr. Pigen, Jacob Peder Mathsen Biber paa 4de Mark
Sølvgaards Portion paa Jørgen Nielsen Kruse Borgel
paa Langeland Mark i Hr. Pigen 27de Dalers Gr. Portion
for at Pantetagen Pige ovenfor afdød Jørgen Jensen Krøse
jem i Gaar Aftes frisk og sund var kommen til sit Hjem
og strax derefter fandtes død, ligesom han var forskrækket
og blev i Hovedet, hvorfor formodes den ikke var død
naturlig død, men formodes drebt. Ligeledes
er Barnet ved fremmedpigen bebragt i Natt Kolden
Dels af. — Forandsk Attest Politiets Efterspørgsel Gad fandt
da med sin Tilkomst den afdøde afklædt og liggende.
Ligeledes var alt frisk og uskyldig af alle død. paa
den afdøde Øjne og ind i Munden fandtes at Gile
og ved Drømning en Del Blod udmundt: og efter
al Rimelighed var den afdøde død ved et voldsomt
Slag i Hovedet, hvorved ellers strax Døden var skeet alle
paa stod Mand var vendt om Hemmelighed. Fremmed
pigen fandt formaaden strax at rejseiske udenfor Ci
rug, og for at Liget ikke skulde formoden i denne Sag
Mænd, afsatte fremmedpigen om Natten til sit Hjemsted
feldskier Mausmann for at afsnude den, hvilket fremmedpigen
saa snart mere fandt sig afsøgt til, saa som var Bekendt
at det var en Convention imellem forbemeldte Sig
mand Feldskier og Land Skriver Hr. Zimmer, hvorved

Præstemandens Barn forbundet sig i Sandsynlighed for i
Løbet af nogen Aftenstund, da Landkirurgen havde 3 Mile
derfra. — Imidlertid blev Natten, hvor den Afdøde skulde
have dødt, og fandtes der om Søndagen Morgen for Gulvet 2
Kvæg Kalve Blod paa Roggen Øster i Skuret i liggende
Dybden af Gruset altsaa den vandfyldte Flod umuligt
3 Timer bred og den Søndenfor 2 Timer: Grundsø
gelse lod ved Hjælp af disse Kalve og fandtes det mul
ig at være af Blod. Gulvet blev skiftet. — Fandtes af
Lever Gulv, hvorfra flygtige og bløtte og efter al Skønnelse
de Lund de Skaarne Hul i Jordbunden med tilbage
Blod paa Gulvet, ikke fulde Lund Skjænes af Blodflekkerne
var Lamme paa Roggen med Blod med samme. Roggen var
Sædens af Lever og paa det Blod ikke Lukt, men tørt og
glat. — De Klader den afdøde havde haft paa, da han blev
afklædt Skjænende. — Den yderste Trøje fandtes paa
Roggen med Blod flekker, hvilke blev afknappede og fandtes
at være mørkelig Blod. — med Øxe Lige Hoved fandtes Slagtede
paa Trøjen, men ikke Lund ikke fund, ikke fulde var Trøje
en Skjæve, som maatte formodes at være Snit med Kniv. —
paa de indre Klædninger fandtes intet, ikke fulde paa Skjorten
men var Skjortens og Ærmes Ærme, som for
modtes at have forvaarsaget med afdøde for lort fik
Stand som inter agonem mortis. — Liget blev ikke ved
en Obligt nye skjænet til Skjænnets Skjænk: Lammen og
Obduktion. — Blev paa Formaldet de Dele som fandtes
Hans Navnemand da den afdøde Lam hjem og som fandtes
hans død. — Disse var: Enken den afdøde Gudmor Dit
hen Tømmes Datter, som var Sangliggende og hellemdgjort
det var sig: — Martha Rasmus Datter, som efter hendes
ving var i Gaar efter Lommen og for at malke Gin
dets Kjøer: Jens vor lidende Gud 10 Aar nemlig Mar
tha Pedersdatter. — Disse blev Synoratim afhørte og
forklarede den afdøde Gudmor efter ed Pligt foran
dem og giftsoglen Overtiøner: At fundet Mand i Gaar den
22 Juli var fundet Mand ved Gud Navn Nielsen paa
Kjærsinger og Skalg den med Kleining hellignemd Skjæn, som
var de lil Kjærgilde: At ind Aftenen fandtes Gud efter
sin Mand med Hjem Martha Pedersdatter. Manden kom da
og som han kom, fødte han sig paa Knæene ved den Øster
Ting: Skjæve: fundet Mand var med paa Morten Jen
sen Krøge fødte. Jens fraad Bryst det Jem, at Jens fandt

lagt nogle Korn fra Jorden og sagde gamle Mand, at han al
drig skulde tale mere med Brændte Morten Jensen kunde
han i aftenen han fandt han lagde sig ind med Folk
og aldrig mere saae ham, men i det han vrikte sig fraa
han overtaget gammel Haggrim og døde. paa den
Tid var Ragna forandret Pigen Martha Rasmus datter
var datter af Rasmus Jensen og Martha Carl datter
af Jacob Lærkes. — Gamle deponentinden var da i
sin Dreng, men Jørding og og Faldt paa forandret Pigen
saae Drag Ham ind: dette saae ham Ragnrik i umaadelig
Tilling og var han død. — I Cab da til nærmere
Jakobsen, som indlandt sig og Angaae Dens Ligt Flade.
Gammelfaderen tilspurgt om gamle Mand havde noget
paa Hovedet, da han aftog Overgangsmand faldt. — Men ikke
erindrer det, men troer at han havde Hat paa Hovedet. —
2: Hvor blev denne Hat af: Svar: vidste ej. Gattem blev
afhørt om Forregaaende at han havde haft paa: paa denne
havde intet Blod. men enkelt Lerk; han forandrede
at ham paakommet med Ting Ekiningen: Jakobsen Nils
Wilsen som var tilstede blev spurt at han med sin Kammerdreng
fod ham, havde haft den Hat paa: B: Jørding deponentinden
lemte et Ærligt Agtskab med sin Mand: Svar: vaadlig. —
Dette havde med megen Opmærksomhed Overvaaret Depo-
nentinden og med Taarekalu i ødskellige Tilfælde lands
gamle fra et til andet og efter sin Skjæbnesamme
maatte den tilsaae ikke at Gamle kulsvar Deponentin
den fuld Tanking, da hun per intervalla lydelig
raabte at ville fra sin Mand: Alle tilstede
værende og især de undersaarende Mand blev stærkt
det sammen, og forekom det skjønnelig at finde gamle
af stærk Lignende Krafter, og til sin Cirkel og mere
som paa alt forekommende og med Frier at Gamle ind
dreje sig Bestandig samt forandrede. — Gamle Kjæreste
forekom ikke mistænkelig, og Hovedfaget den med tilbag
er mand Gamle ikke mere efgiem sin magt deede
ender. En omsatte Vejnaegligheed paafaldt
imelig deponentinden og mere end gamle

Gjennemsøgelsen maatte opgives i Henhold til Lensmandens Bekendtgjørelse, uvidende Grundene hertil og at Jørgen helsøgte sin Mand den ninde Hovedsagen.

Gjennemsøgt igjen Martha Marie datter: Gjen forklarer at Gjen var omkredse at malke den Gjuftes Køer. Gaar til Ko, siden Lauge var syg: Gjen gjemte ogsaa Økse og da Gjen kom for til Gjuftes, fandes Gjen: Ørbo med Palnis Rødgaard Jørgen Knudsen at være fremkommende fra Niels Nielsen Kjærgaard og var ikke bestraadt, var fristet og med og paa gaae Rodsen lot og til den efter Stog lod end Dømme.

Gjen forklarer Ingen, at Gjen og Martha Jensen Knudsen var sammen i Deptiets om Aftenen, som Gjen havde sagt til Jørgen at Gjen kaldte fra Gjen: Jørgen Nielsen Knudsen gjorde det ogsaa paa Gulvet, og sagde Gjen til sin Mand at det var gjaldt ogsaa Martha Knudsen, hvorefter de kom i Samtale med Deponentinden kom da gik de Stog ud for at malke og Gjen den Aften Martha Poul datter fulgte ud: Stog Omtrent kom Niels Tømme datter ud nærmede Jørgen Knudsen og sagde da Gjen at de skulde komme ind: Gjen Jørgen Knudsen Kvinde eller skulde Mand var falet ovenfra paa Gulvet. Da de indkom fandt Deponentinden Gjen liggende paa Gulvet med Ansigt nedad, hvorpaa Gjen ville løfte Gjen op og lagde Gjens Hoved op til den Øster Stog, men da Gjen mærkede at Gjen var død: sagde Gjen til den Øster de Gjestemænd. Gjen var ikke slagretten og strøg ved Gjen da hvorfra Gjen skreg det kan jeg ikke sige: Gjen sagde det skulde Gjen. Deponentinden løb da ud til Naboerne og kundgjorde det for dem alle: Gjen paa Gjen Dr: og det blev kundgjort for Gjemmedsøgelsen: Niklas Gjen Gjen ikke at forklare: men forklarede at afdødes Gjestemand var omkommet liggende i Stegen og paa nogen Gjen ikke vidste med hvem Gjen Dreiling, efter med Gjen lige ud paa Natten blev hentet. I det hele Naboer lod Deponentinden Repp: til Gjendes Boeldsen og til Niels Nielsen paa Kjærgaard. 2 Kvinder ~~Gjen~~ Deponentinden ikke nogen Stog eller Gjendants? Repp nej nogen. 3. Gjemt Deponentinden ikke noget nogen Forandring fob Jørgen Knudsen Gjen Gjen, da Gjen fortalte, at Gjen var paa Gulvet Gjen Pipenrøj.

4. Gjmøldes Gjen den afdødes da

Deponentinden kom ind efterat at møde indkaldt af
Jørgen Knudsen Husmand Repl: Jeg kan ikke huske
hvordan og ~~til~~ hvilken Dag: jeg er halvem Eftermid-
dag. Deponentinden mente ikke da at han var død
var log fat paa sam par at sidde sammen og, da det kaldte
i Gaden: Deponentinden mente da at han ikke tog
sin hand og sagde til mig: jeg er død, hvorfor skal
Husfaer spørge saaledes om jeg er ænkelig under
dag at Deponentinden kan ret minde sig efterfølgende
Verba men formodes dog denne de omtalte Ord
omtalte. Jeg kan ellers gaa tilsiggen og ikke faar da
Deponentinden noget svar; hej det var kummelig mørk.
Quæst: Hvor stod Stolen som Jørgen Knudsen sad paa, da de
Deponentinden gik ud at malke: Repl: den stod lot og til
østre Vog imellem Døren og Vinduet, der saaledes
som den nu staar: og den afdøde laa lot med Fødderne
ad den søndre til ellers jeg den Dør Døren var:
~~Quæst~~: Naarden blev helsigt om de havde det min
lyst, at Manden var ude af Stolen Eller saan
nu saadan Situation, som nu efter Deponentindens
oplysning: Repl nej; hej maatte jeg sadle paa Hesten og
det er ikke muligt at sige Gold Eller Sølv den Aften jeg
fandt mant dødt efter Stolen eller saaledes var Klædt
lagt med Eller efterat han var død. — Quæst. Hvor længe
var det fra den Tid Deponentinden gik ud at malke
indtil Knudsens Husfoer kom og Caldte paa hende. Repl:
omtrentlig ½ Qvarter. Quæst: Sadte eller Klædte
Jørgen Knudsen noget, da Deponentinden gik ud at malke
eller var han Bevidst. Repl: Jeg Klædte ikke, nej
saadan Eller var Deponentinden forinden han faldt noget,
eller da han ikke, men Eller gaar, saan
og dødt som han gleved og var han var eddet o-
dør: Quæst: Er det Deponent bekendt, naarlidt den afdøde
er Husfoer Eller om Ægtefælle: Repl: De kaldte
hverandre og ellers Eller ikke gift: Deponentinden kom ellers
Eller faldet ud til den: Ros nogen Eller fiden var Vidnet
ved fat Jørgen Knudsen og da knøbte de i hverandre hin
fat og da log Jørgen Knudsens Husfoer og sadte sam
sin Jørgen faldt paa Sengen i Vinduet, Jørgen Knudsen
vendte da til Deponentinden: Kom og for saaledes

min Husfrue fandt mig og da Deponentinden da
kom ind: saa lod hun hans Mand: medens Bedstefar var ikke
kom da Jørgen Krøyer var død. Hesp: Edvards Moder
var og Husfrue, siden kom en Tillige, som Deponentinden
ikke gjorde agt paa. Svar: I samme Øjeblik man for
gen Krøyers Død, da Deponentinden gik ud at malke:
Hesp: hun stod paa Gulvet og skiftede Sengt med Manden:
Svar, paa hvor hun vilde: for Øjeblikket hun var alene
om samme Øjeblikkes Skyldt. — ~~Brandfallets~~. —
Svar: Her var der mange Mennesker ind og Jørgen Krøyer efterat
Deponentinden var gaaet ud at malke: Hesp: ingen uden
som faktisk var Husfrue. Husfrue bekræftede det
samme, men paastod at hun var paa Engen. —

Brandfallets egne Karnis Jensen og Husfrue, begge paa
Eland, at i Aftes omtrentlig kl. 9 kom der Bud med
den lille Pige Martha Pors Datter, som bad de begge om
Datteren at Jørgen Krøyer var død paa Gulvet, de gik da
strax ned og da de var komne hele Vejen, medtog de
~~Datteren~~ Martha den tilligemed den afdødes Husfrue.
som vilde at den afdøde skulde bæres. — Karnis Jensen
paastod at der skulde strax Bud efter Paarørende
som hun var imod paa, men Karnis Jensen sendte Bud
med Ambrosius Ambrosen til Paarørende, hvorpaa der siden
efter kommer til Gaarden: De fandt da
Manden liggende paa Vinduet og spurgte ad til min Kone
som var flyttet ud de Aftes Datteren var syg og vilde
løbet hjem og: Husfrue fortalte imellem vilde og
paastod at Manden var og paarørende hun deponerer
at hun ikke var med paa Vandet, men skulde hun have gjort
formuftigt imellem: Karnis Jensen, Niels Nielsen og Mor
ten Knudsen detalerede at de fandt Jørgen Krøyer, da
han gik hjem hos Niels Nielsen i Aftes, og da skadede han ikke
ikke andet, var ikke lidt mundtørt, men var ikke beskadiget
saa formuftigt og dund gaar og skaar lig hun at
dind gjøre. — Siden skriver da han var død og de kom
ud og fandt ham, blev de vant at der var noget blad i munden
det og fandt der ingen Contusioner som de dog vil paastaa
de var. Karnis Jensen forklarede videre at den af
Datteren Husfrue var paalidelig blevet vækket ved at hun
fandt han paa Gulvet, Bud efter Paarørende

Jeg forklarede Lillign at udhelige Kvinden. Jeg var ved den
afdød moder hustlighed til sam, samt hun blev
udjagt af sin husbond og maatte ligge i Sandt hinde
husbonden var forladen med hun og klagede hun sig
over at han lik hug og slag, hvorfor blev medhandlet. — Jeg bevarede Amtmand Ambsingen og hu-
strier forklarede, at den afdøde husbonde havde vorret
et det Menneske med sin Mand, skiønt denne ikke
Qvinde vorfor, da havde endelig kiøreri og husbonden
hun havde Magt over sin Mand, da nu var omtrentlig
68 Aar slog hun ihielig, saa han maatte undløbe af Gui
sk og dage Natteloin paa Marken uden andre Klæder
— Imidlertid indfandt sig Hr Physicus Schlichtkrull
Maarman: Liget blev strimlagt til Obduktion
og den afdøde hustrue formuttelte paa Tamur: Jeg
troede at mere Skyld udi hun død end alle paa
vegne Mand at hun burde dræbe: Jeg paa
Stand derfor at den afdøde ikke var død uren
at hun var og vegnende mod og. — Hr Physicus
Schlichtkrullen obducerede Liget i Gjemmelsegn
dens og forevistede mig samme Morgen kort
medlem hvorpaa han indlagde sin Formening
~~paa Eiden~~ skriftlig paa Eiden. — Jeg Requi
sition fra C. J. Hr Byfogd Jad var ing dags dato var
ing tilsigtigt og obduceret Jørgen Nielsen Skrivt i Ulstrup Sog
Ved hovedets forsøgelse paa Os parietale sini
stra partis posterioris ad Vaar, fulgt mod min Fod, gik
gik lang og min Finger blind i Hinderen og fornam at mig
som det var som Tilbragt af et skarpt Instrument som
af min Ringfinger ellers forbandt, ellers og som et foldt
paa Venstre paafort Dele. — Paarørt var pene
trert igjennem Integumenta universalia og Peri
cranio, Pericranium var, hvor Paarørt var tilbragt
nurgt Contunderet og separeret fra Cranio, saa at Cranium
tydelig var at fem. Iøvrigt var der ellers ikke noget at
fem paa Legemets uden undersøgt paaført Voldsomhed
Efterat Jeg havde aabnet Hovedet fandt jeg at Vasa jug
vinera dura matris et ~~cerebri~~ cerebri var gode
fulde ~~og blaae~~ og spændte af Blodet og min Dre

extravaseret Blod paa substantia corticalis cerebri ved Aflösningen dura matris og in Basi Cranii med Dræk extravaseret Blod. — I Brystet, Lungerne begge labia pulmonis stærk inflamerede. — Alle andre Dele, saavelsom de indvortes Dele i cavitate abdominis vare alle sunde i ren frisk Tilstand.

Jeg skulde nu, at Pedant med Hendes Kniv har forårsaget en stærk commotionem cerebri, og de ny ej var en Lige stræk tilstede som applicerte Vedligeholdelser, der ikke selv tilbragte Hendes Død, eller den Paarørte sig saaledes Hjelp: saa er det alder let omrent umuligt at Pædt Hjelpes og Vindelighed af det Paar og den tilbragte Contusion maatte forårsage Døden, som efter Kongeriget skal være skeet forholdsvis omtrent til ¼ Time efter den tilkomne Vunde. Ja den ingen Hjelp, som forøvrigt var tilstede da Manden til Paa rørte: saa er det umuligt, at han endog er død lastigere. —

Min endelige Tilstaaelse er derfor denne. — — —

At omrørte Hendes Paar eller Vunde fra Hendes Kniv ikke er alderdes absolute lethale: saa kunde det den afdøde ikke uden betydelige tilbragte Smerter og Pidelser levet longere, end for det Paar forårsagede Mandens Død.

Rutzhøe Præstegard den 23 Juli 1793. Klausman

Ovenanførte Protocolleret Forhør paa Stamboen Ommelegt til Protocollen Forhørsmænd med Obduktion Kommissionen Sorø amt afdøde Jørgen Knudsen den 23 Juli 1793. Ved Sigt.

Anna udsagde sig af Sygemandens Beldskammer, at han ikke indskøre Jørgen Knudsen hørte Vidnes Eidstand, hvorledes han skulde handle, hvilket og saa skete: Han deblarerte, at han havde nogen febrigtig Grade, men var Dag tummelig Vrøg og forskam Jem Hendes Adfærd var det mest forskellig, det som den Syntes og Anna, men da dette maatte bero til nøjere Overvejelse, som miglede bedst ved egenlagen Paatalen og Jagtagelser paa Hendes Forhold: saa maatte Anna fremsøgende sig Tidsrum: Dagen var al dets forløbne og saavel i Henseigt til at der dog skulde regelmæssig efter den Afdøde blev Barns Hovedet ringforvrid og mummelende, saavegt Hunden som der var alderdes ingen Hundefolk: Hunde i Huset den Eller Dage Martha Pedersdatter 11 Aar: Hun blev atter

Fremstillets, men midt inde, idem at Jørgen Kristofer fad
gav Rolen da han gik ud, og kaar siden gav Stulen da
Hun kom ind med Martha Rasmusdatter: Da Jørgen
at have taget dolose animo deliberate eller indelibera
to: tidligere end at udbrage Dag, som faar saa mange Pund
Mand og til adskillige Tider har omskandlet sam: Ja
der gaves Jørgen Kristofer Hustrue en besynderlig Ef
dygtelser, og Kraftighed, fuldem saamt Sikker, Skikke Ehrer
og som ~~[illegible]~~ Ulykkens End Kjønnene aufaar ikke som en
bevaagnede Samvittigheds Vold. — At disse samme
dende Omstændigheder drifter ~~[illegible]~~ Hammerdag den sig
ikke til at overlade Gud til sin egen Bevaagning:
Jeg ingen mere, som Gudens udviste Tilsindighed skal
den ikke er paa Jorden absolute udelevende Bevaagning —
og: Tilfald at den er paa Jorden, saaman da vaagsom blive
ved grovende Gemis med Gud. — Efi regierende
Hammerdagsdom Jørgen norske Officer Lieutenant An
der Pedersen Marit, 2de Soldater til at vore Hags
Gud udtil udenom Orden og Jaalets gaalaget
Gud udtil videre Ekin Aarsb. — Den afdøde
Begravelse at besørge paaday Jørgen Kristofer
som gav sin Hustrue Ord er flogt med den afdøde
ligesom han ikke gaalaget at bringe den dødte Person
til Jørgen Kristofer Hustrue gaaende at melde som
Ligeredelsen var for Mand, selvfølgelig bevilget —
Johann Ambrius Ambrisen blev beskikket at faa
Officer med Rod og Kist samt besørge Jørgen Kristofer
Hustrue den fornødne hjelp: Ekstraordinair blev
bragt til Stand gaarden for der at faa: saaledes
Ordnede Begravelse, som efterskrevne Poe nemte
Personer og underskrevne til Ære, for Vaaben at
Jeg Jørgen Kristofer Hustrue: Rasmus Jensen: Mathias Kristofer
Dem overværende Oldermand, Lars Olsen, Peder Jensen Sibern

Anno 1793 den 26 Julii blev igjen holdt Politie
ret i Anledning af Jørgen Elsebeth Pedersdatter
med Dattere nu igjen var gjaldt af sin Ægtemand

igjen fra sin husbond Ivar Andersen i Øjemlarsholm og Søren Ivar Andersen som Ingen med fandt Datter Ivar Andersen Peder Sømme var udvalds og mødte. –
Peder Sømme og Datter declarerede at han ikke kunde forblive der; hvi Peder Ivar Andersen forsøgte med fandt Ivar og truede at han havde givet det mindste slagt fand i go
mod ~~med Lugtet~~ Ikke: saa Blodet kom ud af Næsen og sagde han til sammen: Din Datter har lagt ved mig, der for skal du faa ikke: At hun var klaget ikke saa da Ummen Peder Sømme, Ivar Andersens hustrue, Ingen An na Christine med Datter til Elsebet Peder Sømmer, og at Ivar Aarsdag forsøgte ~~han~~ lagt sin Datter hende, da han ikke med faar sin Datter for mig Mand, som saaledes merfandlede fand og det var min Handling, hun mig ufeylbar ikke, om end det saa mere fandt at han fagde dalt ikke om Ivar Andersen, han ikke forholder sig fraalenlig. Ivar Andersen paastod at han ikke havde med Ingen eller dalt det mindste ont Ord til hende, ikke nu kom med Haand eller Kiep havde slagt fand og dagen de afloggn sin Ind. – Peder Sømme saa Ligt i at han giorde Ind: ~~[illegible]~~ Politie Mesteren afsagde følgende Dom. – Naar ~~[illegible]~~ Chanten har inden Ottern afloggen følgende Ind: at han ikke hverken mediate eller imediate har forsaarsagets det Blodige Udsigt paa hans Kone fra Elsebet Peder Datter: eller paa nu Eller anden maade har slagt fand, langt mindre mißhandlet fand eller haar mindste Magelig sammenrent fand: saa bør Ingen for Ingen Elsebet Peder Datter straf Ingen sig i sin Ein ved under 2 f Mænds Muld dalig fest for og sin udbliver saa dulen til Vognets Patrige og saa dulen til Husbond og sig sin selvlig udbliver arbejde. Husbondens Huset 4 Dg Indeunder og med mere betale i Aars Løn til sin Husbond. – da Vognen afgjorde med fod afsaar mere Omkostning. –

Ygod

Jacob Nielsen: Henri Marinbog.

Dette Udtog

Paa Ny 3 den 29 Juli blev falde Politie det i Anledning af en Indkommet Klage fra Hr Lieutenant Schaan ~~[illegible]~~ d at saas under Dato Vile Schaan handlede man kunde bidt af en lis Hund ~~[illegible]~~ Clem dall Boende paa 43 Vile Land i ~~[illegible]~~ Tyr

Claus Doll var uvidende, og Kaptainen declarerede paa Ed
at ikke Bevisen fremmed: at Claus Doll Gentagne
gange, som han paastod at have gjort, var betalt
til Regimentets Underofficer Hauerman eller Corporal
Lieutenant Schiøn som dette er uforklaret. Beklager
nanten 9rd og til Dragoner Niels Schiøn et Par
Sko for ~~den Ulle~~ for saus udstaaende Dumsten
eller – til Smed 2rd samt til Tambuerunden og saus
udsagnet udend 1rd et fælt blevne uslagne Dag. –
og et øvrigt Corps som de Ikke under 9rd
Erbe vilde dem eller Lommeul: men undskyldt
sig saaog Exercitien og Udlæg, saus Ophelung under
Samtlerman Eid udbleven. – Vaaleds Fogeds
dommer Dag –

Egnede

H. Anders Anders Oppermann
Vore Regiment Chirurg
Vore den indtagne Contraleut Claus Pedersen

Aar 1773 den 5 August blev holdt Politie Ret i Anledning af
de indkomne Beskrivinger den forige at to Piger
Ida Aar fra Hr Lieutenant Schiøn imod sin Ærinde ligger hir
Stine Maas Datter, som skal were dødnigt af sin Ærinde
og den anden af 3 August fra Sønderborg Ærinde ligger
Kirstine Maas Datter, hvilken forhen den 5 Juli under
lig forsøgt sig for Hermedfogden: men formedst
mangfoldige Forbønninger var ikke for saadt Eid for
at Gold nogets Forhør. – Efter foranførte Beskrivinger
blev det til Retens Indbemelse og at spørge for sig tilkald
Hr Lieutenant Schiøn hvorefter Dagen og Huusfolk
sig til sig Sønderborg Pigen tilsagde Lieutenant Schiøn
og huusfolk sig til sig Sønderborg, da sin Moder. –
Fremdfogden sagde at tenke Forlig, men Hr Lieutenant
var paastod at Pigen tilsigtede at gaae i sin Ærinde
og Gaben 2 Dage for hver Dag, han var udblevne af sin
Ærinde. Pigen paastod sig ikke at have sin
Ærinde: Alsom de intet Forlig kunde tilsagt: gaaes

ikke Vidnesmen indkaldte. Lagsmand Hr Landmaaden, Conf.
Anders Jørgensen, hørte og Adam Johanne og Hr indkaldte
Vidne Thorlynde det Begrænt og mit indkald ungen til
i Morgen og ungen til Dommeringen: da Grundskyldn
Lagmand med til Eloe 8: Morgen Vidne Jørgen. Morgen
Kl. 5.

Adam Widmann
Anders P. R. Kiørk

Ygerd

Aar 1793 den 6 Augt blev continueret Politie Skt.
Lagmand imellem Signe Kirstine Hans Datter contra Hr
Lieutenant Schau: Adam Widmann mødte Lars Bøgen
og Hans Mortsen, som formelgt Eneligt blev til Vid
nemen, som lovede det Aktens Indholdsmæssige og blev
affindelig af sammen. Alle de indkaldte var mødte:
Begrebet var bygt Jørgen mødte. — Forden blev af
Lars Bøgen Vidnemaal læst og fremstod Jomfrue
Johanna Elisabeth Schau. — Som efter Lommens Afslag
Ved blev belæst: Om Vidnet var gammel den
23 Juli sidstleden og svarede at Emanuel Signe Kirstine Hans
Datter lik sig af sin Broder Hr Lieutenant Schau. Imod
Ja — 2 Gange gav Anledning til at sin fik sig: Resp.
Vidnets Broder klagerne Hr Lieutenant Schau sygnede Eg
grinden Kirstine Hans Datter, om sin Bord bragt den Ta
del som Bord laant af Anders Jørgensen Gæst til sin
Grænsand, mortil sin svarede Jo: Lieutenanten sagde
Vorgen at det ikke var sandt, men sin ordlens af
gr Jo: Morgen som sygnede Jomfr, til sinn sin Bord bragt den
Morgen svarede sin til Anders Jørgensen Gæstgiver, Lieu
tenant Schau sagde atter at det ikke var sandt. Eg sin
Bord vigtig det med Anders Jørgensen Gæstgiver og sin
Bord nogen at nogen Bordt var den tilbage: Lieu
tenanten med Vorgen kom at vrede, over sin Bord gjort
af Bordene, men sin mild ikke svarer, hvorsomt sin
gav sinde 2d Slag over Siggen og den over den ma
Gram: Vorgen sprang sin igjen, men sin mildt ikke sin
er sin slag Vorgen igjen 2d Slag, men sin vred, sin
ikke svarer: Lieutenanten blev sorgen sidsen, men i
agtet sin slag med sin dag ikke svarer allerede det var
sin nødig at bringe sinde Vanskel. Lieutenanten

da han var min ældste søn var at bringe, faldt ag og
ikke meget glad ud, men Pigen blev ved og ikke med
synes. Lieutenanten slog ikke ud, men lignede lidt
lidt lykkes med min Pige Mand og var af Arvelig
Lieut: Skatt fremlagde ~~dengen~~ for: Skriftens den Lig
den samme Dag: Klagemindre hørte det samme: Skr.
Ind Widnet blev hilsgivet om at kunde agte denne
Lig for nogt ulovligt Instrument at vise magen ud
Repp. Nej de agtede den lovlig og naar man det Knap
Pald Pigen nogen Lig, Ind den ikke mere bringe
ligem. Ligeggen blev af Kaltin Nyten forsegelt, for
Eiegodt af Appellation da at kunde følge Aften:
Widnet forklarede at det passende anstandig
Klokke om Morgenen den 23 Juli og fandt ikke Widnet
at Lieutenanten talte det mindste til Pigen mikre, lige
som hun og den Dag forblev i sin Eienskab: Aftenen gik
Widnet til Kiøb og mødte ikke Pigen dagen derpaa eller paa
den, følgelig er Widnet aldeles uvidende om hvad der
er passeret, men mind at Pigen kustene Hans Datter
var meget ilde for Eienskab fra Widnets Bord siden
den 24 Juli. – Med Forstmeds Pantighed demonstre
det: Ammoord igjen Eienskab Pigen Lisbeth Lars Datter
som efter Konens Afslagde End: blev hilsgivet de til som
gen Widnen fremførte Overtiener og mand til 1½ Tø til 2d
Repp: I alle Henseende mafnavnlig med forrige Vidner be-
ekræftede Lisbeth Skrøn med Tilføie at Lieutenant Skrøn Dat
ter Annine Marie forrinden forrandsøkte Lieutenant Skrøn
Datter, ligesom Lieutenant Skrøn selv som han kommende
Klagemand var fig, tad den formodelig at man Widnen
til fuldte Overbevisning: Widnet gik hjem om Aftenen med
Jomfrue Johanne Lisbet Skrøn: om Morgenen da
Widnet kom og gav Gaarden: da var Klagemindre gaat
Widnen med Vidnet ikke. Med Forstmeds Pantighed demon
Ammoord igjen Klaus Dall og hustrue som efter Konens
Afslagde End Pigen hilsgivet som de fandt hos Pigen Hersti
ne Hans Datter den 23 Juli: hvad Eiegaand hun da var: Repp.
Om Aftenen den 23 Juli var Hans Dall hustrue forbundet
Klagemindre og vidste hun hvad hun var forlist for
Klaus gaa hen mere Aften og gaa hen til Pigen, hvilket

Han sagde, at hun havde havt Forandringer med
at klage Gang med min Kone. – Han forklarede videre
sagde han, han havde forfulgt at lemme min Land Dreng
til Anders Jørgensen: og da Lieutenanten saa havde faaet
at vide, hvor ille det var blevet, hvorfor jeg havde ham
den mere lovet, maatte han ja og opbinde ham. – Siden
da havde jeg det Anders Jørgensen Hustrue selv havde sagt at
over ikke lovet, spurgte Lieutenant Schøn hvor han
havde gjort af den, men han blev ja forfaldt at han
ikke kunde huske det. Klaus Dall havde ikke fået
noget for den 25de Julii, da han var bagmindeligt ikke
og uretfærdig var overvaad klaar og forblev. Videre
end de var ikke: begge forklarte at denne Dag nemlig den 25de
Julii forklarte han at han var uden for Ernæring og havde
vendt ville lod skjælvende, ~~og~~ ellers Gulaftenmaaltid
og beklagede sig – Han forklarte at Aftenen forinden han
var vekgaaet var denne, at Lieutenant Schøn skulde ud
med Blevet strand gaa hende, og dermed havde den Dag Lieu
get hende og lod ind i Rummet at ikke hende mere
og ogsaa Dreng var den lod hen. – Videre vidste ingen og
Drøfte Videnskab. Ej med Hartmo Domstolen demitterede.
Ammanden igjen Anders Jørgensen Husfrue og Datter
Johanne ~~Jørgens~~ Anders Datter: han afslog de Lovende
End, og at Hr Lieut: Schøn blev hel skjænket: I Om det
var den Brudt, at Ingen Kristine Hans Datter gaa
ford at han lovet min Land Dreng og om samme
Dreng var lovet: begge svarede: at Drengen ikke var
lovet: men blev Vidende Johanne Anders Datter vidste
og havde sagt at Ingen Kristine Hans Datter gaaford
hun havde lovet Drengen: men ufandt var det og
den Dreng, som hun gaaford at han lovet, var den
Dreng, som Lieutenant Schøn selv havde lovet: Anders
Jørgensen vidste det samme og hun afslog den Lovende
End, hvor imidlertid vidste det, og derfor med Hartmo Dom
Ligt demitteret. –

Lars Olsen gamle Mand Anna Widum

Aar 1793 den 7 Aug. condenserte Jørgen Christen i Tøgum
Lieut. Schøn Hans Kristine contra Lieut. Schøn
den udaeth Dreng var under. Klagerne Lieutenant

Skou var midt, og Regimentet derimod gik
Stais Skibe og kom til Rio 6/7: Rammekord da
fem Kvinder: Jomfruen Anna Marie Skjøn og den
tilfølgende med de samme Overtoner som i Januar blev
indskibet til fremdeles Tjeneste Johanne Elisabeth Skou
og fremdeles til 1. Ja. til 2. Regt. mustrering med den
ny Datter Johanna Elisabeth indtagen at Widerø for
Resten kun ikke altid var tilstede i Rummet og derfor
saa ikke synderlig alle saa nøje som fremdeles Pigerne.
Men om Morgenen dreftede Lieutenanten og jeg
at tilgive slag noget Grød og Øl i Morgen, fulgt fem
pliondter for, dem hvad der passerede med Widerø ikke
da jeg ikke var tilstede i Køkkenet, men tilgav gik
af sin Ciurgh og siden for jeg ikke noget der.
Regimentet var en nidt. — Forøvrigt ikke at tilføjer
end med Gardemers Fantasiske dimittent. — Rammekord igen
Bernt Altfrøen, og Hans Larsen Niger. Den
ostindiske Kompagni afslagt for fremdeles til den fremsatte Overtoner
af Regimentet: I Den Widerøe som sidst, at Lieutenant Skou
fandt for udsagt og trøstes Regimentet: Resten for
ikke sidst vidner, med mu Gang jeg fandt mant oppe med
Skibene Lik med Mad til Widerøe: og Regimentet
forsøgte Lik for Langen: for tvind Lieutenanten fandt
med Arrig, men Widerøe troer ikke jeg fik nogen. —
Regimentet tilkord sig ikke da at forresten sig. —
Efter Lieut. Skou var tilgivet. Ved Aftenen var
fremfor Pigen Kirstine Vind som forklarer sin Langes
Resp: jeg sadte sig ned og sadte i Rummet. — Widerøe de
klarede alle, alle ikke at vik af de sig; Regimentet
den Skrøbe sig over, alle troede at Lieut. gik
nogen Oplysning. Med Forstand Fantasiske dimittent
Rammekord igen Jens Wielsen som efter Kompagnet af
Logd for. Den tilfølgende den til Plaid dall og fuldmen
fremsatte Overtoner: og fremdeles til 1. Ja. om Morgenen
var Widerøe omsøgte dog for Efter Lieutenant Skou og
jeg for Jomfruen og da vikte Pigen Kirstine Widerøe
i sin Arm, for fulden fjerde nogle Blom Skibet
vidne at Widerøe føer ustrøm Gift, Blad, alle Ledvinger
i Brystet alle for Kommen og vidner

med Vidnet ikke dog mindre Vidnet at Lignen havde
Lieutenant Schou havde slagt hende med en Kog af Bryn-
ten: Hr. Landets Dommer dømte derefter.
Det ligger Weevet Klinge, som efter Loven skulde
Ved Herredsfogden med samme Overdrivn som forrige Vidne
Jens Nielsen. – Repl: Dagen efter hun var slagt var
Dr. den 24 Juli om Aftenen for Vidnet Lars Bøgh og be-
der Vesker, at Klagemanden var blaa striblet paa sin
vig og paa den venstre Arm, samt hun havde faaet
mant Schou havde givet med en Kog af Ernald Eva
og vidner ved Vidnets ikke, men hørte ikke saa mange Ud-
hud uden Skad, eller Saar eller nogen Udsat-
ning. – Med Landets Dommer dømte:

Klagemanden havde ikke nødtørftig men med
Lord Lagen med den Haarstand med dem at Mand skriftes
det var efter Lieutenantens Ærinde. – efter Lieutenant
Schou indgaar sit Forslag Dudley som efter til den
Omanske og derfaar paalagt Dem. – Dette afslog
med Landsmænds Domsskik Lagen til Dømt og i Morgen
Kost 4 mild offrige sammen:

Hjad
Vidnes Vidnesbyrd
Andreas Andersen. Jens Nielsen, Mans Larsen –

Aar 1793 den 8 August blev afsagt i Lagen Fogeds Ret
mellem Hans Datter contra Lieutenant Schou følgende Dom

Pigen Kirstine Hans Datter har søgt under 25 Juli mand
lig for Tyvedsfaldet og selv Forsætlig under 3 August klagt
sig over at hendes husbonde Efter Lieutenant Schou med
en Kog havde mishandlet hende den 23de Juli og den
24de ville gentagen samme, hvorover hun af Skrækken forlod
huset forlod sin Ærinde og paastaar sig forpligtet for
ikke at gaae i samme. – Lieutenant Schou var en
den 30 Juli indgivet sin Contra Beskrivning, hvorved han be-
svarer sig over sin Fogeds Overdrivelse og Udsigelser og paa-
staar hendes tilfredsstillelse at gaae i sin Ærinde. Betaler 2 t
for sagen dog hun har udbedt sig sin Ærinde og de gik
indfandet sig i samme, samt betaler Fogemandens Omkostninger
Retten Partig har ikke muligt at opnaae for
Klagerens og Fogens forskjellige Overhørelser for ikke
hendes Dommere, som efter endt om forrettelse

Drabs Dag var meget skjønt og tilbøjelig. —

Andersen i denne Dag Brevet skrev: Jeg har Lieutenant Blom sin Ærende skjøt, men det var ikke min Eftermiddag Bonde og som Brevet af 25 Martii 1791 beskriver, eller jeg forgaaes sig i sin Skrivelse med forbemærkte Lommebog 6-5-5

Det er saaledes med Eftertanke som Hedvig bruger, at gjøre Ærinde var befalet at bringe min Datte til anders for gensyn; som den hurtig forstaaes, det er legemlig gotgjort at sine Øjne for sin Jacobsen i det den Gaardfoed at som bragt den til det befalede Rod, medfølger den ikke fast efterkommes Befalingen, det er med mindre bruges at den modtaes denne Hund til den nødvendig blev gemaadeverts og nødtørftig er det, hvor den jeg egen Maade var at bringe til at sige Omstændigheder nøiet for Dagen beretteede Jacobsen til at ikke hunde og nødvendig var Alt concurrede tilsaabe Mine for jeg nu den til den Eiendigheed den indviste, at den Skjelsen var at formaae til at udsige, hvor den Jacob gemt sig min, alvorlig og følelig Eftertegn: Ja siie Jacobsen forgaaes sig og skjøt hunde nødig til efterligt: Min Dagen hvilket Lunde sigre til Gravation for som, da jeg det Einverstand modtet betræt sig ble Følgerne af den omvendt den det Lommegiver den, som for ønsker min Smart tiog eller Ærlid, den for dersk gemt Ein nogle nøiere dag endte hunde end sigre Ærfand afmaal som at gjøre hunde flere, skjønt dag det Lunde min for mangt, at den meld snart: Jeg for jeg bragt Kvaabene el ler samt med Rod eller Eg. eller ikke selver for den udfor mit hunde eller tilbragt hunde Kad og Tremmer eller Tilbend, følgelig Lar de Kvaar Rødder, som var snart gaa hunde dig og hunde Aarer ikke Kvangsvis til min omvendvarme Skjelsen, som Lommebog Jacobsen

Det er ellers ikke blot af Grund at Hagmanden Bøsen
ing er ugrundet, men vor Sandt Kaufmand om at nu
Oliver Sandt Eligt uforskyldt at lægge sig i sin Cirun
ge under den. Kommandering nu ogs. 25 Marts 1791 dette
de Militair: ~~Men Tem for~~ I Henhold til den gaa
staaende Militair for sinn-Dag Gun for ikkeblevne: For sinn
Gunstag for undragelse sin Opholdning for Hvermedfolge den
og andre nagsettige Lovbrud Kommetinger for findes
Gun ude Stavg at forhaabe Godkiendelse: Tykes det og
ubilligt dette Stuk falder Sandt til Bjørk, fulgt med som
naar Gun tilsyglyttes at Straf for sinn Dag Gun var ikke
blevne, ligesom det ikke er Tilfælde at nem Kommandering ud
hunsiges, at der kun Straf Militair for 4 Dage Fogne
staar under Ventilation med Politiet Ottem: omtalte
er den mildest Mening den Sikkerhed og overstandighed
for Domsmanden. Det bliver ligeledes nu Gøgt Spørg
at den sam for Gunst Gignu, undrende Fagnu stod under
den Ventilation ikke fulde Kan straffes, da Hagmanden
Vog Gælde som et Opfold Rod og med at for under Gun
i det Fælleskab ikke Kan sigtes at nem forvoldt nogen
Dolens Handling; under Hensyntagende Omstændighed
Kendes for Ret. —

Cirunge Gignu Kirstine Marie datters Klage imod sin
Husbond kan som ugrundet at afvises og Lieutenant
Klein for sandes Tiltale frie ogs. nem: Dermed kan for
bundet Gign ufortøvet begive sig i sin Cirunge tun
der 2 Militair Fulde Dreng til Ophold Fagets Fatige
og Fulde Drengen til sin Husbond daglig for sinn Dag Gun
pina Dato ikkeblevne: Man finder Gine dette udbli
ven og ikke er at formaar at gaae i sin Cirunge
fra kan Gun Sam forbrudte 1/2 Aars Løn til sin Husbond
og omkostninger: Kommedierings Gunstag. 3 Maaneder. —
Overfaldet Tamkaftning Domes. — Gyldt

Dom overstemmende Ret.

Christian Winther. P. R. Hiorth

Aar 1793 den 19 August blev Foldt Politie Ret i Anledning af en indkommen mundtlig Beskjæring fra Hr. Lieutenant Schøn tilstaaende at hans Einemærke Pige Kirsten Mous Døttre, som var død den 8de August var tilsindet at gaae i sin Einemærke, Ole Nielsen Foged afstaaen med Domeren om Barnet var antaget og gik i Barbjerg hos Mons Klinge: I fuldmægtig Anledning af ovenfor Mons Klinge tilstaaende i Følge Forordning af 25 Marts 1790 at betale 8 Rd. samt indkaldte Vagtmesters Omlæsning: Hr. Lieutenant Schøn fremlagde Tilsigelsen til Vidnes Indkaldelse for Retten: Nat fremlagde saa Dom Afskriften af den passende Dom for Lysthus, hvorefter det blev Mons Klinge tilkjendt at betale Kristina Mous Datter var tilsigelse at gaae i sin Einemærke og alt saa at hans Fordringer var dømte og fortiente den foraabaarte Straf. – Mons Klinge var mødt og tilstod at han haft Frøet hos sig i det Barbjerg Sidste Onsdag den 14 August, da han var 8de Mand nemlig Peder Krak og Mons Buck havde lovet hende for Lieutenant Schøn, at han ikke vilde gaae i Barbjerg Kirke med i hans Einemærke og at han vilde appellere til Hr. Amtmanden: At han mundtlig og saa har appelleret til. Mons Klinge bemøiet og i ingen anden Anledning for saa tillad, saaret Adgang og Ophold for sig. – Med Fortsættelse fremlagde Dem udsatte til Onsdag Formiddag Klok 5. –

Ingen

Vidnes Vidner. –

andet Jørgensen: Peder Jensen i Rødgyn. –

Aar 1793 den 19 August blev Foldt Politie Ret i Anledning af indkommen skriftlig Klage fra Peder Jensen paa 7de Morgen Gaard i Rødgyn. Omskrevne Klage lød saa: Ole Nielsen Foged! Tilsigelsen var blevet forglemt af Mouritzen, men de tilsagde Mand, nemlig Niels Hansen paa Vagtmesters, og Povel Jacobsen hans Mons Jensen paa Vidnes vare mødte. – Den indkaldte Niels Hansen var mødt og tilstod at han havde at arbeide 2de Dage om Ugen, men han var ikke blevet tilsagt og

Jacob Peder Jensen sagde til sine Husmænd, at han
Dagen efterfølgende Niels Hansen ikke skulde komme: saa gik
de hans og skaffede Vand. Peder Jensen bragte dette, ligesaa
Jensen med Bøgeskibet Mandskab lagde af dette de
2den Dages Arbejde. Peder Jensen anførte at han om
Natten i alt 7½ Dage manglig for Gud og nøjtes 5½
og Dele hørende Dage: — Dette fandtes at stemme
med Sandhed. Efterdi de da saaledes kommen, at
Niels Hansen kommer 2den Dage for sig Klagemaal mod
Jøsten og med mere med Jøsten Arbejde afbetalt de ophø-
rende 4½ Dag, saaledes Peder Jensen lovede ikke at
forlange disse Dage, saalange han ønsker at søge for
sig selv, dermed maatte han ikke gaa i Arbejde hos
Jensen for disse ophørende Dage mere end
giorde. Foldtir afsagde Dommen 24: afbetal Jø-
sten: — I Mangel af Gyldige Beviser Dagene aabenbar
og gav dem Maade forøvrigt Dagene.

Hans Widmann

Poul Jacobsen. Hans Jensen

Jørgen ovenfor de Blichau.

Aar 1793 den 21 Aug. fortsatte Foldtir Dommen i Sagen
Hr Lieut. Schau contra Mons Klinge: mødte Hr Lieute-
nant Schau og fremlagde et Indlæg af dags dato. Mons
Klinge var mødt og tiltalt Beviset: som han Widmann
indkaldte Peder Kraa, Mons Kraa, Hans Schau, Berent
Alstrøm: Lieutenant Schau tiltalte Michel Leegaard ind
Foldt. Sagen toved til kl 5 Morgen den 22 Aug.

Hans Widmann

Aar 1793 den 22 Aug fortsatte Foldtir Dommen i Sa-
gen Hr Lieut. Schau contra Mons Klinge. —
Hans Widmann Lars Olsen, Hans Hansen af Ørslev
Sogn: de indkaldte Widmann alle mødte, ligeledes
Hr Lieut. Schau og Mons Klinge. — Efter saa fremstillede
Edmund Hans Schau og Berent Alstrøm, som efter
Lovens 17 Kap. 2nd blev tilhørte om de havde forkjendt
den afsagde Foldtir Dom den 8 Aug 1793 contra Kersti-
ne Hans Datter og Hr Lieut. Schau for Sigtem Kersti
ne Hans Datter i Mons Klinge Gives og Hans Oper
nalsen. — Dommen i medfølge af Hr Lieutenant Schau

dem dem forrettede og fremsatte de da, at de havde
gjort adskillige Skad, omskjærte Dag og forlangede de
Jomfruerne skulde faae Mons Kling og siden gave Jeg
J: Hvad var da Mons Klings Svar? R: efter Begge
dem de fremstillede Vidnes separatim afhørte, og af
traadte da Bernt Alstrøm. Resp: Rigsmand Skou
Mons Kling sagde til Jegen: Jeg vil ikke have dig
længer hos mig eller i mit Huus. J: Hvad havde
Jegen derpaa Mons Dattere? Svarede de igjenlig
Hvad Hun sagde, men tilstod dog at Hun sagde: Hun
formente at have Vidnes Ord til Erklæring, hvad
Hun selv gjør. Dernæst afhørte igjen Bernt Alstrøm
saa forevidt til J: mistænkeligt med Rigsmand Skou. —
J: Jegen sagde: Hun nemte Hun havde nogen Ord
til at tænke sig, den Ord nemte Hun, men de
Vidnes mindre til visse, saa længe Hun sagde
dennesti. — Dernæst afhørte igjen Peder Knap og Mons
Bøck: saa efter Loven opfordrede Ved dem tilsvorne
Om de efter Begjæret fra Jegen Kirstine Mons Dattere
havde noget anbefalet at gave den 14 August til Ny
Leut. Skou og forklarede dem, at Hun ikke vilde gaae i
Kirke fra dem, men appellere og i andre Maade
fullere Egiem til Eg. Kanbendrings Hænder? —
Resp: To: ligesaa de havde det Anseende at Jegen, at de
den Eed nemte de at Resolution havde gave Appellati
oven eller Hun dem overbragt til Kanbendrings
Hænder Vel og Mons Klings tilsvorne: Om de ikke Degen
fra havde noget i Vidnes Huus saa Erbøjelser, og
om de saae Jegen Kirstine Mons Dattere i samme
Resp: Nej de saae hverken, men de nam ikke Gaffel
stikkerne fra Mangen til en Pestrum, siden de
bestandig havde gaae Morgen til om Pestrum
saa bestandig fulgte med dem og mejerd. Om Pestrum da
de kom hjem: Jeg de hverken ikke fra Mons Kling til
Lars i sans Huus. dennesti. — Dernæst afhørte igjen Niels
Lejgaard saa efter Loven opfordrede Ved dem at
Pl Leut. Skou tilsvorne: Om det var saa

Skimdt, at Pigen Kirstine Klaus Datter havde forført mig
med: Derefter fik Mons Klinge efterat dette
den 8 August sidst var for Mons Klinge og Pigen forlig
og Viduet gik og bandt sig for Anders Jørgensen den 13
August og De fem Gr. Grundtimer om Efteraaret
Dagene at gaae og ønsker hør for Mons Klinge Lug
Da man da den sagde Anders Jørgens hustrue og Anders
Jørgensen at skulde nem omføyngt Lige, som sagde man
det, men om det var Frivillig eller Ikke vidste De
ikke. Hr Lieut. Klaus lod Anders Jørgensen og hu-
struen indkalde til idag Mandag Eftermiddag. De
bekjendte det Bryderi og Trøiere til Mandag Formiddag
Kl 5. —

Jørgen Olsen Viduet Anders Jørgensen
Mons Klinge

Mandag Formiddag den 9 Septb. faldtes igjen Faldie
Ret, hvor da var indkaldt Anders Jørgensen og hustruen for
Viduet efter Lieutenant Klaus Begjæring, ligeledes var Kl
ir Klaus en ædt Sølvsuge Sommelæ höstrue. Lieut. Klaus
var mødt, men Klinge ikke, da de indkaldte Viduet var
mødt Anders Jørgensen, som tilstaaede at have haft
mor sin sig at finde hos Viduet efter Jørgen Olsen.
Anders Jørgensen blev formanet og efter Formanet afslagde Ed
hefviget ved de til Mortel Legaard samt Ødelæggelse.
Resp: Viduet tandt sig i Retten for sin hustrue, Mortel
Legaard og Viduets Datter, og da saae Viduet omføyngt
Grundtimer om Efteraarsmiddagen den 13 August at gaae
i Retten med Mons Klinge Grundtimer og ønsket for
gave Mons Klinge Lug og vidste med Viduet ikke. —
Mons Klinge lod hefviget. Om det vidste om det var
med Villie eller ikke fandt Begjær, og omføyngt Lige gik
gaae fand Lug og ønsket. Resp: det var Viduet ikke om
~~med Gratens Dam~~ Lieutenant Klaus lod Viduet hefviget
om han fand fort at Mons Klinge efterat omføyngt Lige
fand medmigt sin Ønske, fandt det ikke
gjort, at faaetta Hindgjerning? — Resp. for Dandag, inden
at Dreng vinden, Torhuset, Fiskeen, gik Viduet ud til Mons
Klinge; og bad han da, at Mons Klinge sagde: Ikke giør
mig den Dande ønne. Jeg er ikke Bryder i Morgen.
om finden Ikke det var, med Viduets ikke, Jeg

At gjøre ingen Bemærkninger: med Gaardens Vanrøgt: dermed
blev hil Onsdag Eftermiddag Kl. 4. — Ygod.
Mani Munk: Jacob Nielsen Ottesen Vidnes

Onsdag Eftermiddag den 11 Septb. continuerede igjen Foldet
Ret i forenævnte Sag Leut. Schou contra Mons Klinge
hvor da mødte Anders Jørgensen husmand Ellen Lisbet
Ludvigs Datter, som efter Tonns opfordring blev hilsigt
den til Gudes Mand og Michel Lysgaard fremførte Qua-
stion: og svarede vendtrøvning i alle Maader med ja
og Nej. Mons Klinge bad hilsigt på hil Anders
Jørgensen fremførte Qualia Question. Efterat svaret var
Vedtaget blev, gik fullmægtig med mig til husets. Med Byen Gaardens Vanrøgt dermed
fri. Hr. Leut. Schou gjorde i Overensstemmelse
med de forte Vedtægter og havde udlagde Depon-
stration dem i Dagen. Mons Klinge bygdemand hid-
lang af alt det passerede og Dagen udsatte til nær-
mere Bekjendtgjørelse af Dommerne. Dommerne udsatte
Dagen med Onsdag af Gaardens hil Onsdag Formiddag
5 i Præstekommunen. — Ygod. —

Hans Mons Jens: Jacob Nielsen
Ottesen Vidnes

Aar 1795 den 18 Septb. continuerede igjen Foldet Ret
Mons Klinge Hr. Lieutenant Schou contra Mons Klinge,
hvor Mons Klinge tjente husfaud til i Morgen da den
Mand, som han skulde have hjulpet af hie af Skriv, ikke
havde Mons Jemmer. Hr. Lieutenant Schou anlod at
han havde Ret, at Dagen kunne ikke fremmelig mere hil
Mons Klinge og Vitnet blev udkaldt som Vid-
ne Mange Datter og Dreng Jens Christian samt
Wevert Klinge og Lars Jensen husfaud og Anders
Pedersen Nørre Lidmark. Dagen blev hie Mor-
gen Kl. 9. — Ygod.

Aar 1795 den 19 Septb. continuerede igjen Foldet Ret i Dagen
Hr. Lieut. Schou contra Mons Klinge hvor da var udkaldt
alle de forenævnte Vidner samt Claus Dalle husfaud Morte
Sonnes Datter. De indkaldte var mødte, saavel som
Wevert Klinge, som Voldsmandens forklarede at han, og
Nygel Larsen Krøg, samt Peder Pedersen husfaud, gik
til Vand mand Jemmer, da de blev kaldte. Efterat Jem

blev afhørt af Skifte Vidner Lars Ellen og Anders Hansen
Enegaard: Ommyndere var Marie Claus Peders, som lik
Gjengjæld efter Loven afslagde Ford og forvandt sig til 1 Rd. Vred
Vidnet at Ægtefolk Niegen Herskab Hans Datter sammenlig fra
medum opfølde sig og som fik tilfald fra Moder Klinge?
Resp: Vred ej dnap, men Vidnet var Peder Peders Gjestaver sagde,
at han imellem Ens til Mons Klinger. da Moder Klinge gav
fund et Afskedsmad, men Kad fund saa gaar: hun lagde hen
et Aine Mutel Lærlæk underneatlig nok indk, hvor hun
var og opfølde sig. Demisa. — Ommyndere igjen Mons Klin
ges Datter Anna Mons Datter, som efter Loven afslagde Ford
blev tilsagt det til samme Vidne Mons Claus Peders Sønn
fadt Vorgdmaal og Resp til 1 - Resp. Nej hun var ikke mand
der, men de fik løst, den dag da de fik udsagt: han kom hun
der, og da Kad Mons Klinge fund at gaar hun Vej: Lærer
hun ikke mig ikke at fund og ikke som fund i sit hus. —
Q: hvor længe opfølde hun sig for Mons Klinge efterdi hun
den Dagfik indsagt. — Vidnet vred det ikke. dje hun kom at
det var samme hun fik dem, ej fulder den hun mindre det. —
Ej Vred Vidnet ej hvor hun opfølde sig - Resp. Nej Demisa -
Ommyndere igjen Jens Christian Grumand for Mons Klinge
Resp: mod Lærer og Datter som var Vidner Anna Mons Datter
som efter Loven afslagde Ford Lens tilsagt de til som
ge Vidner sammested Arvekaver. og forvandt sig 1 mod Lærer
ning med Vidnet Anna Mons Datter. Q: Resp. Vred det nej
fej Vidnet var fra fund at Fellige Drenge der unge fellige for hun
Jørn, at Mons Klinge var sagt, hun skulde gaar hun Vej, og al
Vej for Vidnet sidt, at hun var bort fund at Dannen. —
Ej: Nej. — A af Hr Lieutenanten tilsagt, om det er Vid
net bekjendt, at Lærerinden ligger for mand i Vorkjøbnen for
Mons Klinge og vorst? Resp: Var mangen fund fund gaar
med mu Kind, men om hun vorst, vred Vidnet ej, vej for
Vidnet mangen mand med og fund fund fellige med Vidnet og om
den Mons Klinger Kalt at vorst Ej: Af Mons Klinge
tilsagt. Om Vidnet vred, at Datter var med Mons Klinger
Vidnet og Willem? fund om det var undens Fandt Tag med mu
Jørn under Vehtilation. Resp: Det var fuldt hun for de Kant
hun Dam, men om det var med Mons Klinger Vidnet og Willem
det vred Vidnet nej. — Demisis. — Hr Lieutenant Ole
fremfaldt de øvrige Vidner og forelæst dem: Mons Klinge
Egnet Papir af det i Dag passerede og Dagen indsadt: Dommen
indsadt Dagen til Mandag den 23 Morgen 6 ½. —

Jgod

Lars Ellen

Anders Hansen Enegaard

Aar 1693 d. 9de September blev at Bjørnsogn Gaarde 51.
Volter ved i Aadslesning af en Klage indkommen fra
Peder Due i Haale, hvori han paa Vegne mod
Anne og Haale af Mons Jacobsen ny blagne opvaldt
og slagen blodig. Klagen blev lagt til Indlemmelse
for Aarets Tinglagsting ligeledes til Indlemmelse
for Gaards Øbningsrolle Indtaleskjø i Overvoldgn af
Mathias Bidnar Lander Rasmussen og Hans Kielsen
som nu blev afsimulerede at faa forelyst deres Be
laedsagn for alle indbaarnede Personer, og nu blev
de af Mons Jacobsen ny paa Hinanden imeldte til
Bødelser Dagen Fjellebog saas hos dem som vaaned
lie stand. Da Mons Folkmand ny paa nytt, blev hem
tillat saas hos dem Bødel Kristina Mons Datter
som lig erlegtes 1 Ort Gun saade forstaaes den
ogsaa de Klager Forfald. Dyes Jo. 2de Gun der der
saa paa nyt som Klagen indholder. Dyer Mij!
Mons Jacobsen ny hos dem saaledes
at de vandkjøbte paa Konde Sun og saaes Mand
gemalte Dag finder de Peder Tuel paa Ledvaa
tem og nytstaat de saa sig at hinanden gamle Peder
Tuel fat i Rogum og sagde ing mit dagnung,
men hvad de Mand vanskede I de saa ikke Skue
Sli ei om I Skarpsyn de Sorn, Svielen I Sin Skur
Sohn man, Sent Lade, mine skjøgtat sprang
Peder Tuel op paa Rogum og satte sig paa det Sa
saadan Skjegeskor, hvorpaa fandes Klaedgjordsen
Peder Tuel 12 saa saa saade Kilgode; Peder Tuel
gav saa ny paa at gram og pluuget Svar, at saa Sun
de Kiøb saa i Lidsen for disse Mugs, hvorpaa Peder
Tuel Skjelsen Mons Folkmand for Ejo og Stor
dyrpaa sagde Folkmand: Du skal gaa og Sunn
Rogumene da saa ikke vilde, Sad du Folkmand
dig Tuel saa saa fadt at Rogum man blev
staaende paa Grummen, hvorpaa Peder Tuel gamle
fat i Løgum og sand hos Mysteren, og Bøddelen
paa Folkmand og gav saa 2 de Slagen, dyrpaa gamle
Peder Tuel og Folkmand fat i hinanden og trykkede Peder
Tuel Folkmand op til Dørskjøbet, hvad videre paa
snyde saa Folkmands Kone ude, da det var
noget tilmøjet, men saa bad Peder Tuel at slaa
dem paa Skjelet saa og gjorde, men hvorledes det til
gik saa saa ikke, dyrpaa Kjørte den dem Sag
og Peder Tuel klagede der over. Videre blev
den Vidnesbyrd at forklare, men saaledes ikke
i Lidslagelse, som der paadlagedes hos dem for
trinkaget de mitterdes. Da Bjørnsoldermandens
at de ikke forvanskede Bjørnsogn Sunden mod, og Klager
nu ligeledes var saaledes ligesom og den paa
gede ny var mod, undskyldte dette for at komme

52. Indbaeldelse af Sigtes Sjøar No. Dommen dag blev læst under mødet.

Underretningen

Paaanke dag mig en Ærede Walgm

Aar 1793 den 23 Septbr continuerede Politiet i Sagen for Lieut. paa Schou contra Mons Klinge. nadn mand Klinge og Lovmedlegt. mn. Kjøbenhavn af min fagerer Politiedom med ringe Lignes antmandes Repolation, samt at Judlog af Dagens Dato for Lieutenant Schou var mødt, bevæbnet og medfølgende Arbeidsmænd, refererede sig til sit Klagemaal og udlod Dagen mod Klinge udeblevne Lignelse Dagen. Dommeren oplæste Afsigten dannet paa Onsdag Formiddag Kl. 10. da saa hver dag for de Grabes Formodning indtil den Eed. Herefter blev Dommen læst igjen.

Sigtes

Jacob Nielsen. Christen Christensen. —

Aar 1793 den 27 Septbr blev afsagt Dom i Sagen Lieutenant Schou contra Mons Klinge. —

Det er min Afgjørelse og min Tilstaaelse som Underretsgodtgjørt Sandhed, at Mons Klinge har saa tilfaldes for sig den for Hr Lieutenant Schous Einemærke indrettede Einer Kirsbine blomst Datter paa min Eied fra ik Lang mod Sydøst paa sin Einemærke i Ellers Sand Langes Havbund, det er Imellem Ihr vagt Ugemærker Rugmaal, at Hr Lieutenant Schou søgte sam afskaffes, da slog Mikkelsen sin Øksehaft mod de Indskud, saa som Einemærke skulde til Maadstilsen af Dens Skjelter og den Lyttighed de om Hinbanden i Følge Lemmen Skyldige: Han har Dreiehn mordelig mand i Dens Arbejde paa min Eied, min afsagde Sandsigt Dom tilsandt Sunk at gaar i sin Einemærke, Sullen Dom nedlag mod Mons Klinge fortjent og altsaa som ikke uimodsagt: Jeshi dolor omn. Denne Behandling maatte dæver ikke ophøre Klagerne tilsigt Satisfaction og udlegge den Haastand som er opstaaet i Sagen. men de mærkelige Omstændigheder i Sagen paaanke at Haastanden ikke kan følges; Ej har det Sagte Stand Sagen under Ventilation om Einemærkets Hygienbaand gaar i sin Einemærke eller ikke. 2. den afsagte Politidom forkastes: denne Eied er som Sagt Sunds Grund og Grund Dæver mer Defekt i Dommen. Ej Dommen blev derefter appelleret, skulde altsaa atter under Ventilation og efter sammes Grundsætninger Dømmes den saa fremdeles eller modsatte Lignes ikke: den Eied mondes aufrets: 4 Sagen Sand om Widerlæg kaldes hilsiger

Lieutenant Schau at han vilde alderdes det gaae i den Ende
der nemt appellere og i Tilfælde af appellationen gik hand
ind vilde han gaae i Forbindingsskrivelse i Følge dommen.
Han var altsaa nødtvungen fra denne Ende det videre i sin
Appellerte for at tilegnedigtgjøre sig at vilde udstaae
sin Straf, og tegnede lides som man Lund faaedom sin fils
fuldt formuftelig fig saa at udstaae det gaaedømte, tegnede
lides ton man gaaskaae, at den sin fungelt sin Laantagende
Offaldsfred indtil sin afsaadende. Det calluderte med
hand i hundes Offetsigsed, uden dolose trak dnagt Kandue
Ean Endsrets til Surfrom efter den Fente Haastand. —

Denne Grundsetning faaer sin ingt mere Styrke i denne
Dag, som det det er Brisk, at Tygnen saa vemt fos Mons
Klinge, siden den appellerede underrets Politier dom ved
Øst amtmandens confirmerende Resolution var ved Magt
Eiendes, men det tvertimod er gaaet at han afsiger hand
fra sig og det ikke mere hand fos sig: — Ene er det Paadrud
at Politiskriveren om at ville gaae i Forbindingsskrivelse
blot Fente da til Klagemaal, som det Lund fils fuldfaar hands
Forlangende Undersøgelse af dommen, og at denne declara
tion altsaa ikke saasom vemt aubaagt til Politiet Myndig
men som saasom den executive Magt, men saaledes som
saadan Tufaat, at ingen ~~Ean tvingende~~ forbindelse under Haandskri
ving af tilbyde sig fuldt til Straf undergaaer: saa var
Tygnen privat og det Lund Politimesteren om det ved fos
som af Tygnen var tilmeldt, exegenen dommen, saamed de
af Lieutenant Schau var gaaedømt. Tygnens mideroffaf
declaration til dem, var det saa fra denne Dag bestraaet
det Fent paa det vanlige Skod. — Ean Anfaet af Lieutenant
Schau Tygnes var det tegnes ugrundet: saa Ean Anfaet det fulde
Mons Klinge vemt aufmt. — Ej Ernedes fer det.

Forøvrigt bør i denne Dag for Fundets Tilhøer fører at
vem. —

Gad
Det Kongelige Hederes.

Jacob Nielsen. Anders Rasmussen. —

Aar 1773 den 16 Octbr blev i Bremsmoen af de
Skiftende Skifteret Jacob Welsen og Christen Rasmussen Skelvin Par
for, klagende over indbyrdes klagende Jens Michelsen af
Alstrup Sogn, hvorved han mundtlig erklarer sig, at Onsdag aftenen
den 6 dette blev han i sit Huus krafseret af sin gamle Kone
uden Grundlaegelse Skyld, og som paa samme Tid ingen Fremmede
var forhanden mere i Huus end Lisbeth Lars datter nu
afdøde Jens Degnsen og sig selv, i Huset og
Her Rauderi, og Barnet Christiane Jens datter nu
skal nem Fremkommet med et paa ingen Skyld
at indkaldes andre end Lisbeth Lars datter, og som ved Forhaldet
hun Konens, saa og ogsaa Barnets, hvorfor indkaldes for
Retten Lisbeth Lars datter, og som da Degnen angiver at
Delicten som skal nem begaaet paa Landets, Konens Fold
af Gjerdedag den Maaned Gad? — Lisbeth Lars datter
svarer nægter og blev hilsenligt om sin mor paa Skyldgaarden
den 6 dette: Spørgt: Hvor og paa hvad Aarsag Dreng
Rauderi: 2 om sin mor angiver angiver Lisbeth: Som for
Alling: 3 Om sin Gavl angiver sig Skyldgaarden
Dyr Hvor Nej, men fik at Kat sidde ofte samme Dag for sin
Overfaldes Skyldgrund at paa Høgler Gaarde: Ta Overfaldes Konen
at Kerstin Peder Mogens Datter: Clemensen Degn: Ofte
adskillige Dyrgsmaader, hvorved Ingvidinden blev gribet i Mod
sigelse med Kjøre sin at sin Gavl lagt at paa sig Skyldgaarden
omfattelsen Dag den 6 dette efterfølgende for Kat Michel
Sønne i Alstrup Sogn, hvilken Kone paa at Konen
Jens Long vaere: Hi Spørgsmaal Ingvidinden
den Tid Konen? Svar: Nej, Jens
Michel Sønne mesten ikke Skyldgaarden
om Ingvidinden Kommer sig den Skyldgaarden
nu Skyldgaarden medtaget Jens sig Sammen og
aflagde End paa at det man Skyldgaarden med
Hand Skjælmerie og Tvillen. — Kopien
blev af Skiftende Skifteret udgivet til
Landets Ting Ingvid Skyldgaarden
Skyldgaarden Husbond deklarerede ikke at ville Sagen
anfægte Grundlaegelse Jens Skyldgaarden
vaere Ingvidinden mere end Lunning
Lost sig, men overlod Sandhed Skyldgaarden.

Herredsfogden, som er overbevist om Dette
Ærenrørige Sammenligning, saaledes gjaldt
for Dem som ikke saaledes maa betragtes
for at krænkelse sig derfor maatte delade
vel Huden Retten sammenkaldte vinder
Jeg Hr. Amtmand ikke Betænkning i at gjøre
det hjemmelighed for Dem at man nogle Op
lysninger om Deres Familieforhold, Eiendom
Kuhaar billig skjønnes for at undgaa det
Skadeen Mulighed i Fremtiden Ere blevne
Jeg overlevnerne, og forhaabe Ære
for at jeg maatte Hr. Amtmand Nielsen
Datum ut supra

Jeg er
Deres Tjener
Jacob Nielsen Kristen Rasmussen

Anno 1794 den 27 Januar blev af Bejaarede Gud Faar at Boelte
Tarfari i Overensstemmelse af 2den Birkedom som Anders Nielsen
Stehen Jensen og Torkild Pedersen i Præstø anledning
af indbyrdes Uenighed Dagen for Bonden Hans Mærsk af 24 Januar
Nøj som blev Ret for Retten fremlagt, Entvistende af
Søren Pedersen Beck som Ejer af Hans Mærsk som fandt
Beladen af Pille af i at Gaa Gjeds for Underfogden Peder
Pedersen for nogle Penge Bøder, hvilke Jan og Jeremi
ah af Lemmet i sin Kammer ej blevne udlagte og den 16de
dito Dagens ej indfundet sig hverken Mærsk for
at begjære Dette Gjeldsforhold og derom
Lemmeth Dæmning tilbyde at betale Jeg Dommen
samt at erstatte for alle det Tarfaed skad som er gjø
rt — Imidlertid Hans Mærsk afvinkende end videre
Beskyldninger af Søren Pedersen Beck
hvilke Dag af i Dagen begjæret Gud Faar at undgaa
Jeg end Mere — Søren Pedersen Beck var ej uvillig
hverken Gunnerdsfogden eller Jan Lemkuhl
at betale i Mangel af Jeg præsterede om Jan for uagtet det
at gjøre at antage i og Jan Lemkuhl Dæmn

Jeg er
Deres Tjener
Johan Nielsen. Torkild Pedersen.

Aar 1794 den 28 Januar konstituerede igjen Politiret paa Præstegaarden i Sagen Hans Munk contra Einer Drengen Jørgen Ebersen paa Hans Husbond vegne: Sander Harmusen, Jørgen Svendsen. Politiforretningen blev fremlagt saa lydende og oplæsningen af Husbond: Indkaldte Jørgen Ebersen var mødt tilligemed Godmand Peder Jensen. Jørgen Jensen blev tilspurgt om han gaa den anklagede Mand med Hensigt at Einer og forlange han skal komme ud fra samme. Resp: nogle Dage af sin Husbond at forblive ind til Søndag Torsdag den 19de nuværende Februar, men kun da ikke, men for mere Dette den gandske Tyr fra 19de til 26de indtil Søndag den 27de var han tilsagt til Politiet Retsvor, men kan for Tilsig declarerede at ville gaae i sin Einer og bad om Forbøde for. – Herr Hans Munk blev tilspurgt, hvor han i den Tid havde opholdt sig; svarede i Kjøbenhavn, dette kommer for sin Mand: Godmand Peder Jensen declarerede imod alt at Mand ikke vidende. Det tilspurgt, om Hans Munk det 2det gange havde Tilsigt Tid efter Dem. Resp: Nei. – Hans Munk forklarede i følge Forordningen af 21 Marts 1791 med 24 Juli daglig for sine Dag kan for udblevne og nødvendige arbejder, samt gaae i sin Einer eller arbejde i Forbindelse Gnieds i 3 Maaneder og mulig at indsatte Dagmaaleds Omkostninger. Hvorved Dagmanden sagde at forholde Godtmand alt i følge Forordningen af 21 Marts 1791. –

Hans Munk declarerede at han havde haft saa mange Omkostninger paa Jørgen Ebersens Vegne, at han ikke kunde udgaae noget derfor, men maatte til Kjøbenhavn paa Dom i følge Forordningen, da det ikke blev kommer en gang for Oplæsningen, om Hans Munk vilde afsvigtige noget.

Politiretsmanden afsagde paadem

Dom. – – – – –

Da det er en Tvistes, at Einer Drengen Jørgen Ebersen for imod Klagemandens Husbond Hans Munk Villie udblevne af sin Einer fra 19 Januar til 27 indtil dette: saa bør han for saadan Udeblivelse 3 Dage Fængsel og Tilsigt til sin Husbond og Følge Omkostninger til Retsvor

Vagns Boligr: Jens med videre 2 dage for hver dag han måtte
blive ved sin tiltalte imellem Rasmus Munch
og Rudkjøbing Vagns Boligr, men han selv altid ikke var at
formaae til at bringe sig i sin Embede: saa blev han dom
anbrøyde: Konvedningshuset i 6 maaneder. Dette
Vogs Omlæsning skaler fuldbrages inden 24 timer. At Dømte
endvidere inden 6 dage efter domsmandens lovlige Varsel
under Retsfald efter Loven. — Kjendt.

Rasmus Olsen.

Vinder i Dagmarsgaarden, Jacob Nielsen

Aar 1794 den 8 Februari blev for sammenkaldelse af Rasmus
med Hans Munch paa Dagmarsgaarden i Rudkjøbing Vagns
Almindelige Domsting Jørgen Pedersen og declarerede at de i Bo
dragelsen af d. Jørgen Pedersen var blevne gifte, saaledes
at han blev forurettet: at Jørgen Pedersen tilstod at
forbliver ved sin Eiendom og med Forbehold at han skal
udfriede sig de 2de sidste dage i sine tre til 1ste Mai
og anbringe, saad anbringe sine Omlæggere og sam sine
Eiendomme, med videre paa grund Ord og Æresord i Aar
1792 begaaet og som af Hans Munch tilgivet, forpligter
Jørgen Pedersen at renfinde sig for Hans Munch og den
gaarde 2de 2 ma Bryggerdage til Ende anbringe for sine
saad Vags Anbringe sine medtagne Omlæggere og og sam
og den forpligtelse som Hans Munch alaldes sam
indtægter af sin Bo. Oddelæg fremsat tilsagde Jørgen
Pedersen Gresser at sam Kommerch, ligesaa de indbyrdes
tilgivelse af sam Ægteskab af den mellem nævnte
i Ekteskabet af den 28 Januari afsagde Politiet dom
ligesom og forrevistet Politimesterens Protocol
Melbjerg Overtrædelse for at de tilsammen 9 t. til Hus
for Vagns Boligr var betalte. — Paalagde gjaldende
de Loven. Kjendt. —

Jacob Nielsen, Hans Jørgensen.

38. Aar 1795 d. 18de Marts blev der for Byens Ret af Gade-
mand Anders Widmer Jørgen Lang og Peder Lang fulbyrdet
Skifte efter i Ægteskabet avlede Børn efter deres Fader
og Moder Christen Nielsen og Maria, som
blev de vidende, og at indkomne Arvinger
Clemmensen og Jørgen Larsen, som forrige
gange ikke er møde eller for Morten Mortensen
for ham og hans Gaard i Clemmensker Bøge
nemlig Tilliggende af Gaardsdato som efterfølgende
er vore Forkjøbsret for Fiddemanden efter
menes blev paaskrevet, forbemeldte Jørgen Larsen
blev ved dette Skifte paa dem dømt sig. Dette gjorde
1de November og saaledes lag indlagde Skifteprotocol
nu, som er blevet at læse og skrevet. — Dette
Skifte blev forelæst, omdelt og læst i Byens Ret
for Vidende og for Deponenten Skifteing om Dagen
den indlagte. I hvor deponenten nemlig forlod
under March for Morten Mortensen med sine Børn
mand. Dette Dagen fem i Ret i Byen og afsaa
skulde tinglæses Aar 1791 d. 1 Nov. og afsaa
den for Dagen 29 d. 8 Dito i Ville Sognefoged
bige til 1 Maj og til Dato Dato 1795 Dato at fanden
dar med Udlæg til Ret. — Skiftemanden
om en afsaaret Dung Jørgen Larsen Dagen gaa
et i Dagen maatte komme indkalde Arvingerne
for Morten Mortensen og Ville Sognefoged
for Deponenten varsle ønsker at
en Arvingerne Vorhaving. Indkaldte
Jørgen Larsen sagde at gaar Dimis
og ikke for dem for at faa gaar i Dagen, fan
dolen saa til Hagunde Sætiga 18. som indkalte
til Byens Ret Hofoed Clem: Jørgensen og hvis fan
tadt der ikke en Arving saar faa dem Dagtalen
Datum ut supra

Gade

Jørgen Lang Peder Lang

Aar 1795 d. 18 Marts holdt Byens Gade i Ommvoer
for Gademand Widmer Jørgen Lang og Peder Lang fulbyrdet
Skifte i Anledning af Klage over Hans Christen
mads Datter som ikke har sidst haft sin
egen Haand. — Efterladte Eiendele blev dem
fulgte og til Gjeld. — Den Fremgangsmaade
som er blevet gjort i Dagen i dette Hans Jørgen for
sat sig for Husbondens Peder Roer Clausen, som
1de November efterlod sig Morten Mortensen med den Ef-
terladte at opgive en Mortens Boe, som er
Aar 1791 og saa tinglæst hvor nu er blev dem fanden
sig til dette. — Husbondens Peder Roer Clausen

var læst og lydende dandt foræeget under vor Hænder.
Sindens Forgjerag. — Saa samen af Grund Eiere ind[illegible]
[illegible]
[illegible] af[illegible] Daglön, [illegible] Kun Kommenten[illegible]
[illegible] at [illegible]. — Gad.

Lieutenand Wedeau
Jørgen Lang — Peder Lang

Aar 1794 d: 18 Marty holdt Byfoged Gad Politie-Forhör med Lieutenand Wedeau Jørgen Lang og Peder Lang over Peder Andersens 2de Dötter Anna, og Sidsilla Peders Datter som af Grund Eierne [illegible] Poul Jørgensen ere anmeldte som Løsgiængere. — Ingen af de Indkaldte nærmödte, men [illegible] Fader Peder Andersen declarerede at den eene hans Dotter namlig Anna er [illegible] og derfor udygtig at tage Tieneste, saasom hun haver [illegible] udi Hospitalet [illegible] i Brijstarm. Den anden namlig Sidsilla har [illegible] i Gudhiem. — Saavel Lieutenand Wedeau som Poul Jørgensen som [illegible] Lieutenant [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], modsagde dette Peder Andersens Foregivende og vilde [illegible] at baade Anna og Sidsilla Peders Datter haver været hiemme i [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] At hun har [illegible] i Gudhiem er blot proforma [illegible]. Poul Jørgensen declarerede ved [illegible] at [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], men at han [illegible] [illegible], at hun ikke [illegible] [illegible] sig saa som [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] som [illegible] hos Rasmus Monsen i Bøde Gade Gaarden [illegible] 1794. — Politiemesteren udsatte Sagen til nöjere Undersögelse, paa en Tiid han for sine Embedes Forretning kunde [illegible] [illegible]. Datum ut supra — Gad.

Lieutenant Wedeau Peder Lang
Jørgen Lang

Aar 1794 d: 18de Marty holdt Byfoged Gad Politie Forhör i Anledning af at [illegible] anmeldt at Fridrich Hansen har 2de Börn hiemme [illegible] som ere [illegible] at [illegible] at tage Tieneste. At [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] som [illegible] [illegible] til [illegible] Börn [illegible] af Hiemmehavende Hr Lieutenant [illegible] [illegible] Tilbud. — Lieutenant Wedeau [illegible] Peder og Jørgen Lang, i [illegible]

Endvidere fremstillet Hans Friedrichsen, og Helle-
na Friedriks Datter som tilsammen havde
Hans Friedrichsen ved sin Fader lagt Tømmer-
hvorved han var bragt Tømmeren for Herr Lieu-
tenant Rosch gaa Soldsigard til Mad gaa tilbage
at faa naar Herlighed sin Fader i Sommer og
for gaa i Tømmerhugst paa Ugar for Herre
Herr Lieutenant Rosch som varlighed, be-
hiælpelig samme. — Jeg Grundet forauds-
gaaende i Dagbøger ved vidende, Lønnes for det
at Hans Friedrichsen betalet til Grunds-
ejeren 24 Rigsdaler og derfor formeiner Erstat-
ning Tilbageholdelse og Udgifter Omkostninger
Dem fremstillede Helene Friedriks Datter
declarerede at hun var at gaa sig paa
min Egen til Jagtens Lønnelse Ud-
dybet sig, men, fremdeles dende ud-
fremt tilstod, hvorimod hun forbrød sig
at gaa de Dieser Sandes Datter Tinde ud-
over hun Hilger Sandes Hustrue; Naar hun
i Gudens Forsatning vidste sig Ulykke
for sagdemand hun Dette paa Tømmer
Tilfælde forhaabende kraftig at Helene
Friedriks Datter paa Gun Fylde agtor
at Tilbage for Mulet og Vidende Tilbage
Frikendes; Men hun hermed stuer
fandt da at skal Forordningen overholdes
og Straf er hun adfremmaende Dødsfald

Jørgen Lang Anker Lang

Peder Andersens Datter declarede sammen at vilde
ulygge til Børn, da Anna Peder Datter
er enig at man Troblang Kjøner hun for at
Tøgn Tømmer Fremtiden uden

imod sig selv Ledsagelse af Mænd, som af [illegible]
den Lensmand. — Jørgen [illegible] sig [illegible]
ikke [illegible]

Jørgen Lang Ledsager

Aar 1794 den 19 Marts holdtes Retsting ved Lensmand
Niels Jørg. Hagen Grønd. paa Grundet Eng
for Made Herreds Ridder mod Sander Rasmussen
Jørgensen og Jens Michael Jensen: Forbrydelse ved Jagt
kommende Jagtes at om Klagen dat. 16 Marts 1794 indkommet
paa Christen Nielsen af Made fremstod paa Retsmand sig der
paa sin Hustrue Anna Madsdatter Ridder og fulgte
til Stævnet paa Dørvagtsmand af Nørre Blank offen
faldt af Dørvagtsmand Hans Kofoed: Knudsen Jørgen
Gudfredsen til i Dag blev lagt og afsammelt
af Sander Jørgensen og Jens Jensen: alle 3 indkaldte
paa nye paa gjorde Indvarslen. — Lensmand Ord blev op-
læst for alle 3 indstævnte Vidner og fremlagde
Konfiskeringsprotokollen: Nor Vidner nærværende den
16 Marts sidstafvigte for Hans Munch og der paa Klagerens
Christen Nielsen af nye fremstod Lensmand paa Anklage-
ed. — 2: Paa Vidnet afgivet Hans Kofoed Dørvagtsmand i Knud
Jørgen Jørgensen at komme ind til Hans Munch, 3: Paa Vid-
net af fremstillet Hans Kofoed Dørvagtsmand i Knudsen Jørgen
omfaldt med Bøg, Mangevold og Jordskade Klagerens Christen
Nielsen. — Ommeldte da Vidnet Anna Hans Datter fem
efter Lensmand oplæst Ord: svarede til 1ste Jo: 2: Ord: Jo:
3: — da Dørvagtsmanden kom ind til Christen Nielsen paa Gulvet
og talte ad Tilliggende Jagtskik Ord, som efter Vidnets Forklaring
ikke Lund sig tydeligt fornemme, men Dørvagtsmanden kom paa ind
lid at ville hjælpe, tilførte sig at komme med paa jagtskik
forvarsel som fem imod ikke ikke Dag at Vidnet fik ingen Forsøg
sikker fem mere gjentagelser end at ved Gjerdet paa Bondes.
Knap havde det Vidnet, at Dørvagtsmanden gik ihen til Chri-
sten Nielsen og sagde til ham Jo forbigik og gik Vidnet imod
til Christen svarede vi saar Jo ikke at forlegne os: I samme Øje-
blik slog Dørvagtsmand Hans Kofoed Klagerens paa Ørn saaledes
at forfaldt til Jorden, men paa Vidnet ikke alene nærved
nærmere. — demisja. — Ommeldte igjen Kornelius Hansen
som efter Lensmand oplæst Ord svarede til 1ste Jo: 2den Jo: — 3: da
Dørvagtsmanden kom ind til Christen Nielsen paa Gulvet og talte ad
tilliggende Jagtskik Ord, som ellers ikke lyttede til [illegible]
nærmere som Dørvagtsmanden lag sig af, forøvrigt Dørvagtsmand

Af Løber han omkring om Natterne og forfølger de
Naboernes Kor, fortælder han derfor, at der er
en indbrudstyv for hende og børnene: Fik de
hun selv lov til at gaa hen til sig, eller
nogen af hendes børn vil lade hende komme ind
i huset, og lig hans hånd komme ud. Hr. Herre
Præst nej nogen ville sig fordøm selv for hans Ge
fald af Dødsfaldet. — Imidlertid Jørgen Lang for
blev liggende paa den som han i sin dødsmand
for overfaldet ~~den~~ og hans kone Peder Jørgens
søn indbrød med hans hele lig hung
ne. Om det var ham bekendt, om Naboen
Espen Jensen var udsagnlig for faldet af
Espen Jensen var, og om de saaledes selv af
gjorde deres forklaring skaade vidste. Hvorfor
Anneg var intervallet var Espen Jensen for
sin Broder, og han der nydes trykket nu sig
afvigte Stavaar, at han hjemme hos undertil
Widenæs og Bergtor, at de vilde med han
de, de hende skulde vilde slette hende i ild og
saa Widenæs og saa, at han kom i fred. Nar kom
kaaret ikke hende, men da det lang Dommerdag
var, gik han tilbage, og søgte han da til
Kristens Klausen, hvis ting han der naaet han
de hende ing skulde hende i ild, siden kom
han sig igen, men nu nu dreb af 14de Dag
til Gjøge, for han vand gaaen af sindig og
gik ud for sin Naboer, da han truet af
Espen Jensen ved Broen, løber han omkring
og forfølger Naboernes Hutte, Kor, og sat
hvor over han er ligaledes paaaarbeid Dage
han, og han er nogen dage og holdt sig for
Widenæs. — Tilsidst, der Situationen
var kunde skjønne at Espen Jensens hustrue
nu forfølt med hendes Mand kan han ikke
nu dersag, til ihvi ikke Bingoungelsen hende
er udarbejdet af Magdene. Hr. Præst
ten vend skjønnende kunde, vilde sige det
fra hendes Side han da altid hende alle

Vagnen aflebe fra byen Jastrup til hans Hovedgård i Ringe Amtstue Christian Müller til Christian Nielsen 8rd saa meddeelte i Holbirkegaard Amtsudskrift, hvorefter de fandt det lovende Vagnen hente

Attest Udskrift

Christian Nielsen Christian Andersen og Michel Thorn. —
Christian Müller paa Hans Hofgård Ringe. —

Anno 1794 den 3de April blev af Byefogden Gadrup til sig lagde Anthon Thiiner Ole Jensen og Peder Wæver paa Clemmensker Boge Foldskab af Foldskiv for, saa i Anledning af ~~nu klage~~ af Tillegn mindre gen Klager over Udbiggeren Esper Jensen boende paa Møllegaarden i Clemmensker Boge, om, at han af bemte Esper Jensen, det saa nu skal afslegen af Hegnets Indbonn mod Nord og Øst, ligesom han ikke af Skjønsomhed og Venlighed af vore gamle og aldrende afsiddig. — Herpaa fogden saa vor for indkaldt alle omkringboende Naboer, af hvilke han dem paa den forrige Forklaring og Opbyggelse den Haabe lagde Forsøg. Esper Jensen blev formuelt for klaten som af alle Selskabsmænd blev anset nu at være med sine Penge og Dansk Ernst, — Vagnen blev formuelt Esper Jensens Hustrue Karen Lars Datter som blev tilspurgt, hvorlange Tiden det var siden de i saaden mangelfuld Tilstand og Tilstand hvordan de nu befinder? Svar, det var omtrent et Aar til Valdrets i nogle Dage, men i Sandhed det var den nye Tegner efterhaanden og Vaalnes som det nu forandrer. Til Dette hvor ude Jagen efterhaanden er saaan? Svar: Jo de Tegnes Ting det var det mørkeligt hvid, men skinnende ind til Sommer, men Sandelig efterhaanden, og grønsom i sin Betydning med Tiden, for hvilke og saa det maatte skje fra Huset; den Tanke, at skille ved sig selv, men forst vilde den sidste Ejer af Møllegaarden og det ogsaa Huset; dernæst

Kofod lod imod Christen Nielsen og sag som 3de for Tvillingerne og Pigt og fik Dommen paa Christen Nielsen til at betale for den Tid og Pigt. — Christen Nielsen giorde intet Gjensvar men Mandens Fader og Moder begjærte at de maatte blive i Kommissen og Mand Mander hjemme, Vidende ogsaa, Torkild Clausen og Gjerdt Lisbeth Povelsdatter demesuis. — Kommissionen igjen Torkild Eidesen som efter Loven aflagde Ed imod, til 1ste 2det og 3dje Gang med Christen Nielsen, dog med den Forskjel, at anden Gang som Vandmanden havde sagt saa Vidende det ikke mere, med at Vandmanden havde haandslaget i Hans Haar og Aand som Vidende: De Christen Nielsen talte Ene Vidende ikke Sandhed mindre, men den dog Fuger det, at ublandet andet sagde som, gad dog Bord Eigt Smukke Mand Kofod sagde, er det mig ukjent: Vidende sagde derpaa, nej det var jo Gud som mit udbyrdes Bring i Nellum ab. — Saa sagde Christen Nielsen, dyed ud fik, at giør Ham, fuldt alt mere Ord de udbyrdes som Pige og fik da, nor det Vandmanden flagtede Gang. Videre medte Vidende ikke demesuis: Karmen Mandsen som var nærmeste og frøgede sig til sit Videnmaal declarerede i Gjensvar til de bright Udsagn og Ord at Lund fik mindre det Kvinde som Vidende Torkild Eidesen. — demesuis.

Kommissionen igjen Lisbeth Povelsdatter Lunnum som Tvillingoaanden: Som blev hengjort med Jomfrue Christiane som til at forsige sin Kommissionen og Kaarde den efter Loven aflagde Ed: til 1ste 2det 3dje Aldeles uanstrøgne med Torkild Eidesen. — demesuis.

Kommissionen forelagde sig til paa Lørdag Formiddag at afhøre Hans Hansen, Vidende Dag Lund paa Grund af Sygdom det ikke kan: Men forelagde til den 22de Dec. Middag Klok 10. — Som Ejer Gaardmand Christian Mulle i Knistrup Byen, som paa Mand Kofod Vegne var tilstede. —

Jørgen Christian Nielsen

Torsdag den 8de Dec. Kommissionen Michael Christian Nielsen og Kofod Hansen Fuldmægtig Formalen Dagt. Forhørte og declarerede at Vandmand Hans Kofod betalte Klagerne 8 Rd. Kvinden som de var tilfredse de formaldte Omkostninger, forøvrigt tilligemed

Løsk, Esper Jensen var tilstede nogen Dage
hyppelig med Os allen Gjerning. – Esper Jensen
sagde at han intet Lattermand under Grundfold
da han Dom ikke vilde tillade han at ligge hos
dimitterte Jenny Tillendes Barnefader Carl Carlsen
som tilfoldes at give sin Forklaring sadanne som
han i sin Ærd vil med Ed bekræfte, og derpaa
tilspurgt med de til forrige Videnn fremførte
Dato hidtil Vidende: Nu paa at gaa ligner
Ved han Esper Jensen hjemt aftenen af Sindig, og la
den han omkring og gor Gjerning Tolende Kondgjed
feber med Kuldsigelser og uno sig grun som
med Ærlere Sotter Dørke alle omkrygbounds
til Dørk. – Fr. Tuesdag nyd Torgen Lang og Jens
Jon. – Jiemmelig – Vidende Jenny Tillendes Forvart
Olsen Sonne og Anders Jensen som ungdom Ca nuhan
dig forklarede at de vidste at Esper Jensen
det intervalla havde hemt skjenlende og Lobt
gat, men nu paa nu 14de Dage aller 3.
Ugers Tid, han han vaant gansten af Sindig, lo
ber omkring og gor Gjerninger Ukonvenende Ma
stoni og naar han kommer i Gad han begjemmer
sin Kop, men hjelper ikke trøster og nedsigter
han, at han nok nu andet Gang skal vanvan
dem. I øvrigt er det nu frigtelig Mand
som ikke bør tillades at gaa ifrit skal udsage
han gaar i saadant Raseria. – Dimitterte Ma
Ved Jensen Broder til Esper Jensen blandet
ned til spurgt, om han vilde tage Dem
sin afsindige Broder under Vidantogt, og
vilde den anstandig saanne til Hans Ho
sen som Hans egneign Sonntagsnadse
Svarede: Dersom ikke den nordlige Gen i den
afsindige Forfatning, kommer han nu ind
igen. – I Sammen Ved Ordening maatte
Vittne andjendige Esper Jensen Lerest i Lan
ches almindelig Ergnes Gud i Konge imidle
Hans Tilstand maatte forkjendes. – Saaledes Skal
Indes dette Forhør for at indsendes til Jer Amtmandhed
Dato ut supra

Ygad

Dettes Videnn

Ole Jensen Peder Wevolsen

Anno 1794 den 10de Maji blev af gjennedenstaaende Rand Lad foldt Politie-Forhør, i Overværelse af Weidner Sander Rasmus og Anders Clausen, efter Begjæring af Procurator Rein, som bestiltes Actor mod pigen Elisabeth Lars Daatter af Vale, der for begaaede Tyverier er under Politiens Tiltale, for at indklage Tilforimelig samt Laan modtagne nogle Dagter, som under Dagens Gang med Lauds Ting er ordagte. Hvorved var mødt baade Actor, saa megen den benævnte Tiltaltes Defensor Procurator Müller. Actor fremlagde Attest fra Regimentets Chirurgus af 8de ds. Mied, at ophavte Elisabeth Lars Daatter er sig af sidste Arbeide og Dregter ikke kunde møde. Videre fremlagde Actor at Forhør af 16de Dec. 1793 til Dagens Actor Tilgr, hvilket forhør er fremlagt med Landstingets, og i Henhedning af den dermed omnævnte 2den Vægter Gaar, som tilstaaer, med Landstingets Gaar tilstaaet at have taget, begjærende Sederstraffen øiber og Pryderne, som efter nye Maade, og forhen Gaar anmeldt sig at mere Gjerne af andre Gaar, fremtilleder for at tilsammen sig saadan Gaar under Ted. Benævnte 2den Gaar Gram, stord og blev de unde Elisabeth Lars Daatters Tilstaaelse under 2den Vægter Gaar-Gaar bekræftet, hvorefter de begge afgaaede Forklaring. Imidlertid for sidstafvigte Tiue var tiltalte Elisabeth Lars Daatter i Deres Huus, og samme Dag blev de af med 2den Vægter Gaar-Gaar, som fanger paa at Dau over Dauen ende i Huus, og blev samme Gaar nogle Dage derefter sagt, dog havde der i det Mellemrum eller med Deponenternes Vidende noget andet Sammed Blanke i Deres Huus, og tillagde Dauen, at Gaarnet formodentlig blev bortkastet i den Tid Elisabeth Lars Daatter, formedelst Huus Sikkerhed anser at Dreie, hvorfor Dauen at gaae ud Dag at Dagte i Rabdelanden. Mauden var den Tid ikke i Huus, ligesaa de ikke heller saae nogen anden Huusfolk. Spørgsmaalet til Gaarnet var samme af begge Skiftet med det ne Gjenvejer; Dalen blegt begge Dette, og Vægterne af begge Skiftene med disse, hvorpaa Deponenterne fikkes troede, at samme Gjenvejer 2den Vægter Gaar var de samme, som blev Deponenterne fremlagt. Derpaa afslagde de begge Deponenter, og under samme bekræftede at Gaarnet blev den fremlagt med Deponenterne Vidende og Vidnesbyrd. De 2den Vægter Gaar blev af gjenvundet Andreas Weidner vendrejet for 1 Pfd. Sammen Vægt 2, hvorpaa den afslagde Ted. Actor begjærede Forhørets Outtrykt og bestemmet, som bemeldes.

Hjort

Andreas Weidner

Sander Rasmussen Anders Clausen

Aar 1794 den 23de May blev af Byefoged Glad holdt
Politie Forhør i [illegible] af [illegible] Widimer Lars Olsen
og Hans Monsen af Rutsker Sogn [illegible] nu
Klage indgivet over Udbygger Anders Larsen boende
paa 7de Selvejer Gaards Grund i Clemensker
Sogn, Klagen blev oplæst, og [illegible]
[illegible] Mænden, for Retten at tilstede: Anders
Larsen [illegible] og [illegible] at Klagen som han var oplæst
[illegible] han til Svar, at han [illegible]
[illegible] forholdt sig saaledes: nemlig d: 13de May
[illegible] var Deponenten at tjene i Rutsker
[illegible] og da han gik tilbage om Eftermiddagen kom han
over Jørgen Olsens Enge Strandbred hvor han fandt
sig nogle [illegible] Ringer som de laae paa
nogle Steene og [illegible], og [illegible]
8 a 9 Steenringer og bar [illegible]: Med samme
[illegible] Jens Hedstrups Søn Hans Jen-
sen som [illegible] Deponenten, hvor han havde fundet
de Ringer, hvortil han svarte af Jørgen Olsen, Samme
[illegible] Hans Hedstrup og [illegible] og [illegible] at
Deponenten var [illegible] Deponenten, hvor
han havde taget de Ringer [illegible] at han [illegible]
[illegible] af Hans Kofoed, [illegible] Hans Kofoed [illegible]
Deponenten [illegible] at han ikke havde sagt at
han [illegible] af Hans Kofoed, men
af Jørgen Olsen paa hans Eng. Jens Hedstrup
[illegible] han [illegible], hvor
paa Deponenten [illegible] at [illegible] ham
[illegible] Jørgen Olsen [illegible] som
og paa Deponenten for nogen Tid siden havde
[illegible] Jørgen Olsen om [illegible]
paa Ringen. — Deponenten forklarede videre
at Hedstrup havde nogle Ringer hos sig som han
vilde [illegible] Deponenten at have staaet i [illegible]
[illegible], hvilke Ringer han [illegible] Deponenten
[illegible] igien tilbage. — Politiemesteren
tilspurgte Anders Larsen hvad Tid han var i Ol-
sker Sogn d. 8de: Dito da omtrent i [illegible]
i Forsæt at ville gaae til Claus Ipsens men
var ingen [illegible] hiemme. — Jens Hedstrup blev
fremstillet refererede sig til Klagen og lagde
til at da han gik ned til Anders Larsens havde han
3de Mænd med sig som [illegible]
[illegible] [illegible]. — Anders Larsen
benægtede dette. — Jens Hedstrup begierede
[illegible] fremstillede. Blev [illegible]

Hans Jensen som blev tilfoldt at afgive sin
forklaring paaraabte som han i sit eget navn
og som bestyrer af Hans Hansens Boe, paa
den 30te May om Eftermiddagen Klokken 4
eftermid. til Gaardens Skov, hvor da Anders
Larsen var i Færd med at fælde, og spurde ham
om han havde givet Tilladelse til at fælde
og gik tilbage, da Deponenten fik Ham
fat i Armen og bad ham om at gaae
med ham til Hans Hansens Huus og
der gaae ud af Huset. Deponenten
som var noget ude af Stuben saae
dem gik imellem i Huset og
der var en Stubbe af Træet og
Deponenten gik derpaa hjem og fortalte
det, og gik derpaa igjen med til Hans Hansens
for at faae tilladt Anders Larsen at
fælde noget Træer, men da Deponenten
Anders Larsen fortalte dette Tilbud
misfus. I Sommer var Hans Hansens
tilfoldt at lægge en Landsby Vedende
i en Tønde med Krudt bortkastet, blev
Anders Larsen afhørte om han havde
den, hvor han havde den, og
med hvad han havde den, og
i hans Bestyrelse og om han
Tørven opadrydet det ved det Hus
Larsen svarede Anders Larsen, at han
var gjeldig af Hans Tørv og Lagen
Hjælpe, men forklarede at han med
Tørven uggemaade norden
i det Huset, men Anders Larsens
da ikke var i Tingen
Deponenten.
Hans Tillæg Hans Hansens Hafoed
som med Hans tilfoldt som Tømmer
Hans Brøder Hans Hafoed
venter og forbalte
Tingen til nordne Anders Larsens
Deponenten Ønsker
fen Tuegle med

Lensmand paa ene Side og Bod, hvorpaa de
tilstedeværende Jens Pedersen gik saa til Anders
Larsens Sønner paa, og spurgte dem om de
havde taget de Ringen fra Jens Pedersen
Larsen svarede nej, saa blev der spurgt
hvorpaa han svarede saa havde Knud
Jørgen Olsen taget den og paa Spørgsmaal
til Jørgen Olsen om han havde den
svarede han at han havde den i sin Mund
og at han havde taget den af Anders
Larsen, men at han ikke vidste om han
havde bil vist og hvorpaa det var, og Anders
Larsen bad Gud tak og fik sin ret og nu var Dol.
den paa hans Side 10 r. — dermedes til vidnes. Som
Lensmand Rasmus Nielsen Ringen Lodmand Niels Olsen
Jørgensen som med forgangne Tilfold forgaar sig
for Klaring alle nu fremmødte og forrige
Exponent Lagt ene er ingen Forklaring der
det var gaaet ud af Lommen Ringen dennes
til vidnes. — Anno Jørgen Olsen som
nu er tilfold ene Jørgen Olsen, og Jens
Jørgensen gamle Anders Larsen Jensen at
Ellen ringen paa sin Eg. 8 y. hvidlige
gl. Em saa vand allen. Jørgen mærket ak nogen Ring
en omtalte 15 gr. hvid um blumen Knaven
paa Jacob Eg i Ellebjerg. Jr. Ny Jørgen
gik videre Jørgen ikke Fuldkommelig Nybor
I Følge denne Vordlaring paa Lensmand Jens Pedersen
at Anders Larsen selv forpligter de Dobbelt som
Jørgen paa Ejeder at gave ej Jørgen paa Omaalte Eg
I e. e. dersel, tilfold begaaede Jørgen Mand
begrundet at efterlade Eg og dørfoant
Ind at mødte vidnes, Anders Larsen forneden
at Lensmand Jørgen Jørgensen Jørgen Jørgensen
bevare indtil vidnes

Jørgen

Rasmus Nielsen

Jørgen Olsen

Jørgen Olsen

Aar 1794 den 25 Maj paa mødte Anders
Larsen og Jens Pedersen og beklagede sig
de i Lensmandens og de Jørgen Jens Pedersens
Haveagrer mere end de blevne formente

70 at ingen af Parterne nogen Indsigelse til
andre Sagen, og at denne blev Dødsfaldet, der
at Soldaten Erik Ingemann Vilaldsen af Anders
Larsen; Dødsfaldet indgaaer denne Dag.

Jørgen Olsen

Aar 1794 den 11te Juni blev i Anledning af min Klage
indkommen fra Peder Rieber paa 42 Rd. Hengaand beror
Peder Jensen dødt nu liggende i Huset paa
Jørgen Erichs og efter lagt sig saa til 1te Maj. men
da indfinder sig selv Soldat Konsér: Hagemann
paa: Sander Kaarup og Mathias Jensen afsmelder
Conen at han tilsagde Peder Rieber den Jørgen
at han var i Communion: Peder Rieber blev paanaa
mere mod ej vidt: Efterat dette var mellem vagt o
mere blev udsadt blev det den 14 Juni Kon
medlog Cap. 8, til fuldne Eid Peder Jensen Rieber for
Lagt at vidt. —

Jørgen Olsen

Vandredagsmiljøet Jørgen
Aar 1794 d. 19 Juni mødte Peder Rieber og
to af Jørgen mellem Jørgen og Peder Skag
ger Jørgen. — Jørgen var ej gaaet ud
af Huset

Aar 1794 den 20te Juni blev Afhørelsen af
en Klage indgivet af Peder Juul, underskrevet den
10de Juni, hvil nem blevne klaget paa Skatskri
ver Gilder Klerk, Jørgen Jørgensen af Gilder Wolsche
af Peder Skæfer, Peder Hemmes Enke og af Niels
Anders Abrahamsen og Hans Andersen Anders Jørgen
søn af Skatskriver Jørgen Jørgensen Mathias Nielsen var
nærværende, Jens Lerdsen og Anders Kraak var
afsagde at afgive Vidnesbyrd og Anders Kraak var
Vandmand i Jørgen Jørgensen Klagen blev oplæst til Jid
lemmerne. — Klagemen Peder Juul var fremstillet
selv og Indstaaende var mødte som Vidner blev
Jørgen Erichsen og Klagemand Bagsiden fremm
stillet Jørgen Erichsen som aflagde Sandhed
og blev spurgt 1 — Om han kan paa Peder Juul d. 10de Ca
lendere, ved Skatskriver Gilder en Afskedsdagen
var: ja: 2de Haar han saa at han var i Kirke
Bagstuedørene, nemlig af nogne efter blev overfal

... med Stavshug, Stenneshug eller Fodspark [illegible] kom
[illegible] intet [illegible], men [illegible] at der blev omkring
[illegible] om [illegible], og Deponenten [illegible] ham [illegible] og
[illegible] sig om [illegible] som omtalt [illegible], og [illegible]
[illegible] i [illegible], [illegible] han [illegible] ikke nogen [illegible]
[illegible] Peder Juul, [illegible] ikke [illegible]
[illegible] nogle, at han paa [illegible] Kladen [illegible] nogle
[illegible], men [illegible] ikke [illegible] paa [illegible]
[illegible] at det [illegible] Peder Juul [illegible]
[illegible] bad [illegible], om Vidnet ikke [illegible]
at Peder Juul [illegible] med en [illegible] Stok — 3die Sp: Jo
[illegible] med [illegible] Stok, og [illegible]
[illegible] forbigaaende for [illegible] med [illegible]
Stok [illegible] saa [illegible] som Vidnet [illegible]
[illegible], men Vidnet ikke [illegible] dimitteret.
[illegible]stand Claus Christensen som [illegible] Lensmand aflagde
Eed [illegible] til [illegible] Contraparten fremsatte
Questioner: Til 1ste Svar: [illegible] til 2den [illegible] Saa
ikke at [illegible] Peder Juul, men derimod
at Adskillige [illegible] og [illegible]
eller [illegible] til den Anden, [illegible] at Adskillige
Folk og Peder Juul [illegible] med [illegible]
[illegible], men hvor [illegible] dette kan [illegible]
[illegible] ikke [illegible] det [illegible]
[illegible] eller [illegible] Vidnet
[illegible], men [illegible] at Søren Erichsen og Juul [illegible]
[illegible] paa Kladen og Adskillige Folk
[illegible] at Vidnet [illegible] Juul [illegible]
[illegible] nogen [illegible]; — Til de fremsatte Contra
Questioner svarede: saa [illegible] Stok, men
ikke at [illegible] med [illegible] Forre-
stand [illegible] Espersen, som [illegible] med
[illegible] Questioner og svarede til 1ste
Sp: Jo — til 2den Sp: saae det ikke, thi han var
[illegible] — Til den fremsatte
Contra Questioner svarede [illegible], dimitteret.
[illegible]stand Jens Skytten som [illegible] Lensmand af-
lagde Eed svarede til 1ste [illegible] Questioner
Jo [illegible] eller [illegible] var med
[illegible], og [illegible] til [illegible]
Til 2den svarede, Vidnet [illegible] at Peder Juul blev
[illegible] fra en [illegible] af Adskillige som Vidnet
ikke [illegible], [illegible] Peder Juul fald
paa [illegible] i [illegible] Huset, og saae Peder Hansen [illegible]
[illegible] Peder Frydesen at [illegible] Peder
Juul [illegible] 2 [illegible] med en Stok, [illegible] at Vidnet
[illegible] til [illegible], da [illegible]

72. Søn, Lignende forklarer det Vidnet, at Anders Jørgens Datter Anne Andersen og faa gaar fram og tilbage, giverne var Vidnet ikke, men forklarer at det maatte gaa, som der Vidnet og andre efter Irichsen og Frøds Bud komme og hilse paa og Gladsmy, som de Dem Skulde forrette imod, og som Vidnet da var Erichsen sign: I Skal Lade Mandre mand gøre i Ord, og lang faar saaledes mand Med Landets Samtykke Dimmitteret. — I Byen Vidner Hans Møller Ingeborg Jørgensdatter bekræfter det, som gaar Sammenstemmende Vidnesbyrd, da Skal gilde til Byfogden indstevnt Vidnesbyrd og agtende Vidnes Dagen bestemt til d. 14de August

Jørgen Christensen Vidner — Anders Pedersen. Gjørd

Imidlertid kommer for Vaaren Efterretning allerede Klagemaal og meldte at han var kommen med sine Medgjelder og saaledes beskadede Byen: alle de udstaede vore aedte og bortrevne, at de skulde lade sine gaar og deres fæ uden at vide noget af nogen Skade blevne og saaledes skuldes de at faa gode Amnesti. Gjørd

Aar 1764 den 8 Juli blev holdt Skoleter i Rudkøbing at mødes til Retsmøde med Klager og Vitterlighed til Byfogden Kjøllers Ordre Amtsfoged Hans Svendsen hund i Clemensker Byen skal have gaar efter Lyng Hedes Boeer med urette Klager Gudfold: Anmelder Klager Lydse saaledes: efter Amtmandens Ordre Cofts og Lydse saaledes. Den ene Byfogdens udsendte Eilefgrer Lydse saaledes. — Alle de udstaede vare mødte undtagen den anklagede Hans Svendsen paa hvis Vegne mødte Jacob Dragsted efter Lieutenant Hermann Rafod paa Eiegaard Lydse Klagemand Ole Andersen med sin Søn Anders Olsen. Skolemand Vidnet var: Lars Christensen paa Aarbiring og Hans Clausen i Bredgade byen af Clemensker Dage. — Efter Lieutenant Hermann Rafod blev hilsenings ord saa paa Dragsted Vegne med begjaar, at Hans Svendsen havde lovet sin Hund gaar Løs. Klager: Lan ikke nogter at han so for omtrent Løs, men for ellers omtrent Hundes og Faar Dunke, da den blev paaklaget var han, ligeledes blev han strax dødt da han blev paaklaget, imidlertid var Hunde overbevisning at Hundene havde bidt Faar ellers Lam var han vil

lig at nyslagne Kalve, men da Klagemaal Haafund
havde mærket usendmærke og det paaskrevne Forbrydelse mod
nu dog saa Lam, som de Beldige havde ikke: saa er det sand
synligt, at Mads Andersen ikke kunde enhver i nogets Com
lig. — Ammanden Mads Hansen og Peder Larsen Degn
som efter Lovens aflagde Ed: blev tilspurgt: I Om den
Kvinde Mads Andersen hund i Ofemenskier Degn, ved navnelig
den saa havde født i Mej og dødt i Juni forledne?
Svar: Vidnet saa ikke hund den 24 Maj at Ceil 2de Lam gaa
Lygnen, hvilk Lam tilhørte Anders Jørgensen: Vidnet tilli
gemed var da ude og gik da til Anders Jørgensen og lod de
da hente en hvid og pansulet hunkat, men hunkatten lod den
dygtan ikke gik de op til Mads Andersen for at se om hans
hund, men den var da i Lygnen med hans tilbygning Coll.
da hunkat var sammenkommen lod Mads Andersen ud til den
og bad den komme op for at se om det var den hund de
havde født, svarede de kvinde at det var ikke den hund som
de havde pansulet og den som Vidnet Mads Hansen havde født
at saa lidt de 2de Aar havde hos Anders Jørgensen: Mads Andersen
lod dog hanen og den hunkat: 2: var Vidnet ikke saa
hund at blive flerre Lam end Aaret? Svar: Vidnet tilligemed
med Anders Jørgensen saae at samme hund indkøbte de pansulet
Lam hvi 2de Lam vi tilhørende Peder Mortensen ble ander
sen og det Niels Jensen: Er hvad Mærke havde disse Lam?
Svar med det ej. Er Vidnet hvad Mærke det angivne hvor
saangaa disse Lam: Svar: Vidnet med det ikke, men Anders Jørgen
sen saae efterset det mustne Gen og nu Caver under det
følgende: Hvad de andre Lam betraffer da var Vidnet ikke hos og
saae Lammene men med at hunkatten fødte dem, og sagde de
Andersen og Niels Jensen at det var deres Lam. — Demisfri
Ammanden igjen Anders Jørgensen som aflagde Lovens Ed. —
og blev tilspurgt de til paastigne Vidner fremførte Qvæstio
ned: dog med Forbehold ikke at vidne om de Lam som til
hørte Vidnets Ægte: Vidnet forklarede da ikke at saae hverken
hunden eller hans Lam, men blev vaer at Mads Andersen havde
Mads Hansen spurgt de da saae en hvid og pansulet hunkat; Vidnet
forklarede alle mustnæmning med Vidnets Mand Morten.
2: mustnæmning med paastigne Vidner: 3 mustnæmning med
paastigne Vidner, 4 legetøm paastigne Vidner. Demisfri.
Ammanden igjen Peder Mortensen, som efter Lovens
aflagde Ed forklarede ikke at saae hverken hunden eller

vognen Rand, Vrimmel Jaer fan Fjerslev, da fan Bly fan
Fanfuligt af Mang Mulper og andres Forgenfor og Forgæ-
de Klam: Vedtfor Lam Ved og Lad dem Mek af fand Hund
Hund fan fanfuligt, og fan fankaftet Ridder paafogd
at faem Bidt Lam: Videns fan Villige at age Bly Lam
fan Hilfast Niels Jensen og fagde fanansfaste Vidner at den
Hund fandt Bidt Dt. — Videre medt Vidnet ikke Hi de
medtaerter Dt. — Ommeldte Mani Svensen Dæmm, Jørgen
Mansen, Morten Mansen, og Niend Mansen og Bly hilfaenges
Om det var den Bridt, at Amts Raadet fandt fan Hund Lai
fidt: Maj og ifaer at fan var Lab den 27 Maj fidstleden?
Svar. Ved ugentlig Bundt, men da var fan med Valler Lai
Ik fillen Ved fan Ophandig Bundt. 2: Medt Du at fan var
Bryggt fan at Bid Raad og Lam. Svar. Nej og fersvant den
Bly paaklaget paa fam, Blev fan Dag afsluts. —
Ransaar Bly Sluttet da ~~[illegible]~~ Retsmøde fanfaldt
inden Vedtaefaldt. —

Hans Vidnet

Lars Christensen

Claus Clausen

Aar 1794 den 8 Juli blev fandt Politie Ret i Anledning
af ret mistænkt Beskyldning fra Didrik Bager paa 20
Pilo Hergaard i Vestfjem Sogn, saaledes fan beskyldes sig
at den 21 Pilo Hergaards Gis Peder Rask fandt aftalet
fra Lejet fam ved Redniss til Udmarken og fan Ost
Jord, fam fra Aftes Tid fandt mant den 20 Pilo Hergaard
Brød der i fontumen. I Omkostninger medtaget
3-15- fandt Gjerndsfagnen til Efterretning antaget den
Dag fam Politie Ret med Forbehold af mistænkt Ret, allerhøjst
Gjerndsfagnen fik fandt mant paa Retsfalt og fangiemant
den Lateren Retslig: Efter Gjestem faandt Peder Rask
fam Didrik Bager Mem indtaelte for at paaføre Vidnet
selvet blev ommeldte af Niels Olsen og Anders Thulebery
begge af Vestfjem Sogn, ligeledes ommeldte de fore Vidnet
at fam indtaelte Jens Svendsen, Peri Mansen Bøit Morten
Davidsen af Alinge, og Mani Dyrch af Hemmestem Sogn.
De fundne mødte mødte foraan fam Peder Rask og
Jens Svendsen: Hans Vidnet mem Anders Thulebery

og Michel Torn: Anmaad Peder Hansen Brit af Aalborg
Byen og efter Loovens aflagde Ed blev tilspurgt. — / Er det
Vidnet bekendt at den 20 Dels Engaard fra Aalborg Eid
har haft ubehindret Drift ind af Vejen forbi 21 Dels
Engaard paa den ene og paa den anden Side af Vejen
med Engen saa vel som ved Cederhard Ødegaard med Torv?
Repl: Vidnet er ogsaa bekendt, at der er blevet dømt der med Kreaturer
fra 20de Dels Engaard og kan Vidnet mindes det er 40
aar, men om de har haft nogen speciel Tilladelse dertil
vil vidne ikke fra den 21 Dels Engaard Ejer, det veed Vidnet
ikke. — 2: Kan Vidnet erindre at den 20 Dels Ejer
gaard kan gudarom dreng Drift og er den ikke nødvendig
for dem saame for at komme til sin Boelsgaard, som de
bebo? Repl: Kan ikke komme nogen anden Vej,
end den paa Skiel Torv og samtlige Ejere af Engen
med Storlogning omme dryn Eidets, paa vilkaar den 20 Dels
Engaards Ejer skulde open som laar ikke nødvendig
Mon. — Peder Hansen blev paaraabt, men var ej mødt.
Anmaadte igen Morten Davidsen som efter aflagt Loovens Ed
blev tilspurgt de til samme Vidnes Fremførte Qvestioner
og til / Repl: Vidnet er 52 aar og fra Romsø bremen for
Eenvidt angaaende Ned og i at den Eid for der vorte fri
Drift for 20 Dels Engaard uden at Vidnet vind det for ne
mt Kommunes. — 2: Repl: Kan ikke komme nogen anden
Vej og ad bevommunskommend med samme Vidner dem
Fremstod atter Mads Pedersen, som efter Loovens aflagde
Ed fremd til de tilsamme Vidner fremførte Qvestioner
/ Repl: Vidnet har boet paa Vejen Gaarden i seller Dreng: / og
for den Eid kan Vidnet vinde der for vorte uforan
ment drift saavidt Vidnet vind. Hvi fik den Eid for Vid
net ikke fort nogen Synderlig Ungdom paa den Tiid: men
for 30 Aar som er fort, vind Vidnet det var saa. —
2: Repl: Kan ingen anden Veed komme. — 6: Hasti
blev paaraabt men var ej mødt: Vidnet dem ikke
fent Vendsen blev paaraabt, men var ej mødt: Ransom
begaarte Skiøtte:

Mathias Vidnes
hgbt

Anders Tiileborg: Michel Torn.

Aar 1794 den 24. Juny blev for Grønd Ejgdom paa
Øster mid dagen d. 24. anmeldt at Jens Pedersen
Villiesalli Gaardmand i Øster Vejrup at hans Datter
Kirsten Jadne havde faaet Barn med Hans Wilhelm Bol
Vinterbalram, som forsørger det Barn paa den Søn
vegne som forsørger det Barn paa den Søn
Magaards Grønder Jørgen Eigdmand og Mand
ens Henrich Randers, som tilligemed Ejgnefogden
Nicolai Pedersen, i d. Selskab med Herred
ets, nemlig Michel Jensen af Brillegaard og
Hans Pile af Dalgaard gik til Øster Vejrup for at
besøge Stedet for den Dødes Lemmer,
hvor det blev af Stedets Kone
forklaret, at den Døde blev af Stedets Kone
paa nogle af Sandbrødmoderens
Brød, blev dødt fundet Mere, den
Afdøde var Stedet nu til Grønd 2de Gange
Bestillige at gaa til Øster Bjerg og at gaa
Fowler Rogt for at legge Laar ned til Stedets
Landets Ungdom ned Bjerg og i den anden
Ende af Byen ud ned Bjerg Dem paa
Grønd Eigdom Ungen til at Undersøge Randers
Kiøbenhavn Amtmand, Grønder Forstander Jan
sen at underrette om Kiøbenhavn og Stedet Jan
sen af den 2den Grønd Jens Pedersen En Datter
Sibre nemlig Jacobsdatter Anne Magdalene
Christens Datter som blev hemmelig og paa de
sidste Stedet gangne Jen Mar Sørensen Baar
uden Kiøbenhavn om Jen Sørensen for
Blots Skyld Jen Jensen Sørensen og den
Døde Fundren Boldevand Stedet Jen Sørensen Jensen
med Boldevand Søn en Kost Forbindende Stedet paa
Jensen en Dal Jørgensen paa Stand en
Stedet Jørgen Mar Dal Stedet, da Jen
stiger op paa en Bøge Egnede Jaden som var
nemlig Sig at stige ned Jen kom
og stiger paa Stedet med paa Sig Dette Jøgeben
Stand at Standen Grøden Dødes Jen blev Jen
fundet ved Dadlen og gik til Jesen Jen
laa Dødt paa Jesten Stedet Sidden paa dette
Sigbeen inde Sidden Stedet Dødt lig
Jørgen Jesten kom til Bøgelobende Stedet

Gjen gid op ad Jadmoy paa Boldevand
Eygrund, hvid ligger som Jaurey for Jindb-
fridet Jan angaar for sin Stedfader Jans
Pedersen som siden videre nemmed er Kl.
Torvendt Lommed Oversindfoerte Stæm-
pelbrev vuhiefeder vegrund Hans Jørgen
af Hollegaarden og Øster Bogen som paa sit
sporgsmaal afgav sin forklaring saaledes:
Deponenten Jand fort Boldevand i Torvend
vagt omtrent 8 U. Job Henrik Hyllebrandt
i Allinge skor Jan Jand sin Høst Straand i
gaarden den Deponenten Jindt og hie
forinden Jens Michael Sonne i Øster Gaarden
sin Eyendom, Boldevand var den Tid gaaet
ad en Landvei med Hyllebrandt og hiin
Jan forlunge, siden saa Deponenten i Jem
Boldevand kommen ombrydt uvillem 1809 d. 18
da Jan laa ved Jandet 11 Ugaard sin i gaarden
skor Jan en Jindt Liggrund og i Jammen Skibs-
Jan Jan en Jor Jandet, Deponenten
let med Hollegaarden og som Jan Jaar Jrutt den
hie Hyllebrandt om Jor indlagen fik Jorn
Jindt Jan den igjen og dermed Lod sin Dreng
Jagen ikke Boldevand hie Jan Dreng Jem hie
kar og bragt Deponenten ved det Jedmand at Boldevand
Jar. Dog der skor Jan en Jor Jandet skor paa
Deponenten gik op hiedt Jant og Jagde Jigt, saa
Jindt Eygrund saa der ingen er hie sin uenighed
Jlandt paa ellers omkring Jamay Jorre Deponen
ten i Boldevand som var der nu af Tvivlelig Maad
er ved Jaedt af Jestemand af Jaurey der
ufarmufelende Jens Pedersen som paa
de Spørgsmaal afgav sin forklaring som ting
ung Jorrige Dag indlagen Stedfader Jans Knud
Jørgensen Deponenten ikke vidste, uden Boldevand
af Jan eller Jand anmedt Uparsende Jor
Dandmand, Jemadrig Jamhie Jindt Jagde
Jie Jøjfagen Jad Drengen Jem Jaar Jaa
Dette som forklarede af Jan Jandet i Jørgeind
vagt gaaet Jor Kl. 8 mod Boldevand og troede
en Jøst Jor bie Hollegaarden paa hvilk hun
var Eigt Jan Jan ombrydt. Det er saa
vidt Deponenten med Boldevand som det
var gjindte Dem videre vidste end Deponent

Ihr da han er siden saar han tyrning Jern
med Stenen saar han ligende ved saaledes
ogsaa han han ingen Ligger. De Konst-er
Vidt Dapperenes Klage Compunctelse lie
Jeng. og Lund sine Dage den Dødes
Ingen mogt Blodig Dag saar ellers Død
Morgen Lunn forunder at den afdøde saa
Ved en Maad nay Tid og dyrt Herre
de gav ingen Stand hos Lund Ihr
Jer med Dagen dyrtie gyen maa
for mod at han saa nu Drøbelig Mand
og Oldermand Mand der ogsaa gik Dand
selv allerlinder er og sluttet af Hjerte
med at er hun død — Siden vid sig de
Ihrer stillende ikke at forklare blemmelt
saa demitterende. — Da de med lagen Brighed
Mand i Ihr paa Byrf og med Ihrer Ledd
meglignedes Dørrende er ved noyn Ihrer
Jyden er Lund saa mykt af Blodvingen
Lindes sinn er Kind Ihr det Blod saar Ihr
ellers er dehrend saa som ikke dadl Ihr er
Jord gandste Stik, Ihrer Lejl efter efter de
nesten ~~er~~ mand Lunds Dørgier forat
Jorr Lunds sinden Dunds Ihrer opvaagt og
Jnaa gt. Ole Rijbs Daabninsbøgl saa
Jorten. er bad og at ligge Ihrer som ikke skade
Ved ligsom og at Jen Jer skal for Rijs Ihr
afdøde Dræbt døgt Dag i Blod og Kors
Lunds Dræbe og ingen Dørler saa Lunden Ihrer
stoelzwerk, Jungovrig Ihrer Dræbt saar
saa ubetydeligt det for at skaden Lunds
ellers blott Ihrer Ihrer Ihrer og Jam
J. Ligrets Lommen Lunds er Ihrer Jorr
Jorrindi E. W. nu Jer Kong Christian saa
nu Jolde Ihrer som af Ihrer Ihrer
Jorrets Ihrer og den Ihrer Lunden
Ved saaledes Ihrer Ihrer for at
indsende Jer Ihrer
Actum Anno Die & Loco ut supra

Heinrich Brander

Vandrmand og saa for Byrf med Jagen
Nicolai Pedersen, Michel Jensen Hans Pil

Aar 1794. d. 21. Juni mødte Herredsfogden Hans
Gad og de to Mænd Paulemand Jens Han
sen Høeg og Hans Munch efter Rytterfogden
for i følge Dennes Anmeldelse for bilagt
nu fuldmægtighed imellem Diderich Bager paa
20 Tønder og Peder Rasch paa 21 Tønder
udsædsjord 21 Tønder Udsædsjord for 20 Tønder gaar, og
at bilægge trende Parter Gandskifte
Sudlandsk: Eggefarter Rasmus mødte og fremviste
omtvistede Mod som beroligt i
Øjensyn: Man lapudra tydeligen at det
skal vrøjlig gjøre det og gandskifte
Kjøbenhavn: Diderich Bager erklærede
20 Tønder ikke at have den for Dreiskjelling
og fugtige jordbund for
Lade Dagen Dreiskjelling paa Mandskiø
nødvendigheden at det ikke kunde være den 21 Tønder
tilrøgen Jordbrugt at forlaar ny
lange afleggen ved dem afhugen og saaledes
gjøre ikke kunde aarlig udbrug 8 Td. Bar
Peder Rasch derimod erklærede at ikke at vise
tilstede nogen Jordbrugt, eller Dreiskjelling paa den
omtvistede, uagtet han dog under Landstingsvidne
Diderich Bager erklærede at ville indgaae
herredsfogden Rasmus paa nogle tider, som han
til politi det Udsædsjord i skrivelse med erklæres
at den 20 Tønder Udsædsjord fra ald ro Bud
Jordbrugt for dreiskjelling og nødvendig dyrlange
ad den Agersjaar den Rasmussen og herredsfogden
for ikke at Peder Rasch at udgive
i en Hånds Udsædsjord rent ubestridt
Dreiskjelling for den 20 Tønder saa vidt og
tvistelighed imellem i overensstemmelse med
Peder Rasch paastod at Diderich Bager skulde bevise at
den Jordbrugt fra 21 Tønder for
Dreiskjelling og videre Udgjødning. Da intet var
at indvende for Peder Rasch, og han endelig afhandlede
sig under Landstinget og det paastod dette for
retningen. Jørgen Høeg, Munch

80. Aar 1794 den 5te September var paa Kongens Vegne Gaardfoged Henrich Bender mod Allegrunden Lottenes Eduard Nestved og Maasmand Jørgen Jørgensen for nogle Klager af Lieutenant Jørgen Jørgensen Mandslag, Broadsel mod Klaget indklaget af Lieutenant Jørgensen. — Jørgensen var ikke mødt paa Tilsigelsen, men var ved Fuldmagt repræsenteret af Lieutenant Davidsen. Da de udkommen paa Grundene af Lieutenant Jørgensen for Aarene 1793 og 1794 tilgaaede og paa Aaret 1794 tilgaaede Rugene og de dertil opsaaede Aarene efter Lieutenantens Modtagelse af Brevene; var Broadsel for Lieutenant David Jørgensen klagende over, at Lieutenant Jørgensen var forpligtet at betale Gaardens gamle Landgilde af Brøndgaarden, som Lieutenant Jørgensen havde fraflyttet, og som Rigsens Rigsdalder Rigsens Rigsdalder for det udlundne Aar 1793 med Brøndsholm Lagen at Landvæsenet og Marts Omkostninger for at Klagen antagt Dato ut supra

H. Bender

Anthonis Pedersen

Rasmus Hansen

W. Peter Meschøer

Jørgen Jørgensen

Aar 1794 den 12 Septbr blev paa Gaardfoged Bender paa Kongens Vegne og Mads Jørgensen Lagen paa Klage i Anledning af Niels Mogensen og Mads Jørgensen Lagen paa Klage for Niels Jensen Udbyggerlod 2 Td Hartkorn i Broholm Mod Dagen imod Brandsen 2 Td Hartkorn Ager Arbejdere og Gaard Bygninge, Interessenterne af disse Jorder var indkaldte, Klager og Klagede og med Klag medbrudte Brande. — Brandsen Klager

Gaardfoged Bender paa Kongens Vegne

af 9de Deres Datter lie Aiken: Jordlaget (for 10de Dage)
begravet og lyd saaledes. — Selv de indsatte Vand maatte: Jørgen
Jørgensen sagde at lestere Morlig: Anders Jørgensen og Hustrue brugte
at det paaklagede, men tilstod at de havde gaaet sammen og lie Peder
Jensen uden at vide at den var hemmer, og Hans Ole af den Bor
dag, at Peder Jensen Hustrue havde Dødsdagen Dens Imaade sige fra
Skiern Byes Hvortil hun var udsendt; da de kommer strax
Sandt at Peder Jensen var at vore hemmer, og bag Dørene Peder Jensen
Hustrue, Lisbeth Klaus Datter med Coffel og slog Anders Jørgensen
Hustrue i Hovedet med, hvorfor hun kommer Mordet for Dette
og gaaet de hurtig derfra Dette, blev vanskelig, ligesom og saa hun
Lob efter dem da de gik ud, med at maatte selv hun selv Jørgen
og vaabnede efter Kommen Lid og Fy Fae mig, Eller hvad Soufleck de have
faar. — Peder Jensen Hustrue tilstod at hun lagde hin Coffel
af og slagt med, men det var af Nødvendige, ligesom alt hvad hun
havde i Magen var sandfærdig og sammen med hvad mit Ekmaade.
Vidnerne blev paaraabte, og Lobrand Ed dem forlæst. Dernæst
da Daniel Lyngberg som efter Kommen afslagt Ed forklarede at den den
1 September om Eftermiddagen Klok omtrentlig 5 saae Anders Jørgensen
og Hustrue at gaae ud og lie Peder Jensen og faae hellige, da
de kom ud, men saae de gaae ind, med Vidnet ikke efterfulgte
saae hun dem ligge nagt: Ej Vidnet var langt borte, ligesaalidt
med Vidnet nagt were til deres Pige Gelejdning, uden at det var hun
Peder Jensen Hustrue kommer efter, og da var hun bleven under det mere
Gjø. At paa Jensen Hustrue kom ud med at Mangelfoldt
saae Vidnet ikke, men omtrentlig ½ Time Eftid kom Anders
Jørgensen og Hustrue ind. Ring, Allarm allerede saadant forit
ikke fulleret Vidnet. — Med Forbrydere Domstolen dimitteret.
Dernæst igjen Karen Hans Datter som efter Kommen afslagt Ed
forklarede, at den 1 September, da Vidnet skulde gaae ud med Lysbrun
Middagstiden Mod. til sin Datter som gjorde, saae hun om Tumult
imellem Peder Jensen, hvorpaa Vidnet sagde til sin Datter: Gad vil jeg
at Lisbeth Peder Jensen og Dorthe Anders Jørgensen at tumler: hun
da Datter sagde dertil, det kan Jeg ikke faae, da Vidnet gik tilbage: saae hun
Anders Jørgensen og Hustrue komme ud fra Peder Jensen, og med sig med
dem, da hun saae hun Peder Jensen Hustrue at komme ud efter dem
med Forbrydere Domstolen dimiteret. — Dernæst igjen Søgne Mand
Peder, som efter Kommen afslagt Ed forklarede mod Daniel Lyng
berg, dog med det Tillæg, at han saae nagen Time derefter. Peder
Jensen Hustrue efterat Anders Jørgensen og Hustrue var udkom
ne, men ikke nærmere end han at forklare

Ommandant i min Morken Bøvelsen, som efter Lommens Afslagelse
forklarede: at han til Ihrem Dags Efterretning intet vidste andet at
sige end Ordet, Peder Mansen og Mads Pedersen Ulvs af Deres Justits
ombud den 5 September, da jeg afslagde sig paa Justitsen i det Øvrige
var omfaldt, ombudt at møde Klagemaalets mand ogsaa paa de
Taxed og saa som de Ordet andemaalet med Politets Vidgang at fø
Justitsen Justitsen paa Stort, begge paa Mellem i Justitsen og Klaa
under det mere Øje, og sagde for da, at Morbye Andersen forgæ
sagde slagt Frede: medens midsen Vidnet ikke: Peder Mansen og Mads
Pedersen Ommandant afslagde Lommens Ord og Omstændelse mindstemmig i
Morken Bøvelsen: Med Kandens Dom Ret alle dimittered.

Deres Herrer Byfogeds Dagen udfaldt til: Dag 8de Dagen og Besøgelse
Frad i dag var godkendt: Retten at fø.

Nelli Morsen. Mads Ipsen

Aar 1794 den 15 Septbr blev paa Poltie Kontoret i Overlevering af
min underskrevne Klage fra Jens Lodier Beboer i Omfaldt, som
skal møde Kent paa Jens af Hans Andersen i Due Dagen paa
Landet Vejen fra Kronne den 7 Septbr: Omtalte Klage lyder saa
Aftenen Fredsmandsen paa Lyngbakke: alle de indfaldt Kamgudø og
dagen Klagerne paa Lodier. Hans Andersen Omaagt Klagerne paa
fald og paa Klagerne var Kommet nogle til og forsøgte at Vogtere
paa Landet for sig Ihrer, hvorved Ihrinad at han Jagt paa Kronne Kor
Klagerne Karbier, og siden da han Jomfr dabt med Støtte og sagnet paa
i Øjeblik Dagen: paa dag Deponenten med Kjøt fra sin Vogn og Hund
hilbagen. Snuppe at afslag Gratna, hvorpaa han da hid Efter-
gaarde Dragen, paa Jagt at han Jorde Jomfr Gunde Gratna, som
Jens Lodier paa Lidt med en anden Vogn lige dag efter gaarde at
Jomfr Gunde den og dag Gratna fra Jomfr: Deponenten Ker da Hund og
vist hilbagen at Jens Jens Lodier i Bakke vist Kronne og mod
Da ingen Jos Jomfr under Dedrik Roman, som ogsaa Kjøt med Vogn
Da Deponenten Dag til Jens Lodier forsøgt Jomfr Jomfr, om han
vilde Lad Jomfr Jomfr egne, hvorpaa Jomfr Jomfr at Hund
Fyrtø den 29 mil, hvorpaa Deponenten svarede: det maa Lad
ning Jomfr den og sagde da Lodier: Ja saa Dan du Lø den at Jomfr
Lø Deponenten gaarde og med under at der Jomfr mindre dis
grøn og at Jeller med Deponenten Jeller gøre vigt efter, at Klager
den Jomfr dagen, og Jeller Klagerne han at vagter Jomfr ogsaa
Jomfr. Ommandant da Welvest Mandsen: Jomfr efter Lovens
Afslagelse Ord. Forklarede at han den 4 Septbr Ih var i Kronne
Dum om Aftenen da han kom hjem fra Kronne: saa fik han at vide
af Komandt Gudmer, at Jens Lodier skulde ham Klemt slagt paa
Vejen fra Kronne, hvorpaa ham Vidnet gik han til Jens Lodier og
fandt Vidnet ham Skaarnet for Sønd Sebastian i Jens Dør. —
Jens Lodier Afslagelse sig da at mere omfaldt paa Vejen
af Hans Andersen og forsøgt han at Kjøre i Ansigtet og Kjøre
i dem at han skjøtte for Jagt med Øjeblik: Dagen
og saa Jens Lodier Jeller den ind mere sig: Vidnet med
Jeder, som Dedrik Roman saa sagt det Vidnet, at han saa
at Hans Andersen slog Jens Lodier og knaede paa Jaw, med

Haus uogle Ruk fuldend, som fik at se ret hvor han kraad
ne. — Hans Frederiksen var den 4 Septb gaa hjem til Aftenen
med Karsten Pauly, den blev dræbt ved at hilsenge, hvorfor Widen
eykrn Didrik Roman, som efter Lommen aflagde Ed paa la
vede at den 4 Septber havde Widnet, Jens Lodin og Offergaards
Bonde mod Kanne med tomme Vogne fra de Jesd mant
Brænd gaa og hidtage gaa Offergaards Vognene. — Ved Beg
Lagning af Vognene havde Kristen Hans Frederiksen fortæl den og da
de lava imellem Jens Jensen i Nedeje og Kristensgaarden fandt
de nu Dræn Blotte, uden at vognene ignatlig Lund begge fem
der paa blev den nord: hos Offergaards Vognene og Widnet
Kristen Hansen paalagde at Widnet kørte i Vognen og
den anden uden fat og Lodin bag efter: Blotte kom da
i Fuld galop og Strang Offergaards Vognene paa hestig af og
lag Blotte, Lodin gaaende da at komfortere ikke til Lund
kom gaa Widnets Ben, som paa gadel fem Ens den, hvorpaa
der gaaende uogle Ord, som dog nærmere skaarer at Lester fik
Blotte og havde den fat i Vognen uden at der skete noen
Dispute Skrangaarden: da de kom kommer hjemme Kristensgaarden
fik Kristen Offergaards Vognene Morten Marsen ud under Vej som
flygtede til hans Gjem og Lester og Widnet kørte ind i
gemmen. Møller blev, da de nu var kommet paa hin Side
af Skoven kom Hans Frederiksen imøde gaa ned af Gaden som
fandt fat for Vognene, hvorpaa Widnet sagde til ham: De finder
nok noget nu, som det er lakt, Lester var funkt om Dræn Blotte
Hans Frederiksen med Nogen med Vant til Lester og spurgte ham,
hvorfor lod du ikke Morten Marsen beholde Blotten: Lester svarede
er det din Blotte, jeg er den To her og du kan faa den, men
Hans Frederiksen slog paa Lester: Blæsigt med mit Øjeblik
jeg det ikke, sagde Lester af Vognene, jeg kan selvfølgelig gaa
Ved af min Ørke, og kraadte ham gaa ham, uden dog at
Widnet var under for hvor han kraadte, da Ørkenen lag af
ham Widnets Øje: Widnet sprang da til, og da der Lester lagde
Vaaben, blev Konen og fandt et stort hul gaa ind under Wid
net fik da Lester og Morten Hans Frederiksen slag igen: tilsidst
gik han op og lod Blotten af, Lodin Vognen hoppende af
og med den Vej: Lester var overmaade medtaget, for
den mørke Øje og for slagt over at skulde end er slagt
ind i mindre. — Dette er alt hvad Widnet kan forklare
Hans Frederiksen fandt intet at indvende, da det var mørk
Aften med den Under Gang: Widnet forklarede ellers at
Jens Lester intet havde ~~faa~~ Hans Frederiksen paalagde omsigt

84. Jeg, Ole Hiller vedkend, jeg paa Vejen eller paa nogen Mark end
nogen Mand, hvorfor det skulde komme under ~~et~~ de Dage, jeg
skulde med andre Jeg jeg af Hans Frederiksen blev tilbragt
jeg efter Jørgens afsagde for forklarede, at jeg fandt den 8 Septbr
paa Jens Lesler, jeg da fandt at skjøt ude i Lunden og var Glad
i Skabet, jeg dag mere var afkommen: jeg sagde da at Hans Fre
deriksen fandt giøre det og det var skjøt paa Jørgen Roma
Borne til jeg Jeg: Om Morgenen kommer den 7 Septb da Les
ler vejer hjemme fra, da gladte jeg ikke: men siden den eller
jeg faaet Sindsro for jeg vedt sig og for det ingen lagt —
andre end Vedkend Ole demeksi — Forudsat Hans Jørgen
Lundgaarden jeg efter Jørgens afsagde for: mord og forklarede
at jeg om Morgenen den 7 Septb paa Jens Lesler og da var jeg
i Ugeskrift Stand, men om Aftenen da jeg kom til Romans for
lade dødte Roman Vedkend jeg til Roman i sit Videns
mand for forklarede, at han end Vedkend ikke. — Dog for Videns
jeg Jens Lesler man jeg var forbundet, og kan derfor ikke sig
hvorvidt Sladen var, dog tilstod jeg jeg Jørgen og paa jeg
Hans Frederiksen at jeg tilfølge jeg dette. — Med Forbehold jeg
dette demeksi. — Forudsat igjen Morten Mortensen kri
minal paa Østergaard, jeg forklarede ikke at jeg vidste det
Information kunne er 16 aar: Jeg blev ført anlagt til ri
diet at gjøre Forklaring: — jeg forklarede mindre end
end dødte Roman forfaldt indtil de fandt Jens Slatten, lig
ende forklarede at jeg var ikke vidende om hvor jeg Slatten
men Roman jeg sagde først, der ligger en Slatte, og Degnemanden jeg
jeg at og lagde den ud, hvorpaa Lesler vild jeg Slatten og lag den
ud Mosen fra Degnemanden: Degnemanden fulgtes jeg Roman og
Lesler Efterfølgende Gjerningsmanden, da de kørte ud ad Vollerup —
da Degnemanden kom: Efter gaarde Hjemme faldt Hans Frederiksen
og forklarede at jeg var ikke i Slatten, hvorpaa Degnemanden fortalte jeg
at Degnemanden jeg fandt den, men Lesler jeg ud Mosen fraba
gik jeg den. Hans Frederiksen medbragte 200 rd Gjeld jeg
den jeg lagt fra jeg Vogn tilbage ad den Vej, jeg Degne
manden jeg de jeg fandt Slatten, og vognen blev efter kom jeg
tilbage ud Slatten, uden at sige et Ord, ~~og~~ Degnemanden
forklarede videre, at jeg Rod med Hans Frederiksen Vogn indtil
jeg tilbage og siden fulgtes de hjem. Degnemanden vidste ej at
at Lesler de blev slagt, jeg ikke fort taler derom ellers end
jeg demeksi — Da jeg læste vi med vidt udsatte Poli
tie Protocol ide Onsdag Kornmedlæg klar 6. — lyst

Arthur Pedersen

Ole Hiller

Jens Jørgensen

Year 1794 d 20de Septbr Continuerede Politie Retten paa Hans Jørgen Romanns i Rø Vogn Kornmedlæg Jens Lesler Vraagled jeg ej i Gaard Lund Mød i Hasle, Niels Didriksen var Hans Roman Schou og Jesper P. Marcussen. Møde

Jens Jesler og formelagde sit Tilbud af Dags Dato. imedens Hans Friderichsen var tilsagt af Vandrendemen at møde for paa Stedet, men som han ikke var mødende Møde, med Aktion paa vilde Aktion bie for om han skulde komme igen. — Imidlertid indfandt sig Hans Friderichsen, og da han var tilsagt at undlage den Drøbe som Jen: Jensen havde ind sig i Skjøne, saa declarerede han for Aktion at samme Drøbe var bortbyttet Jens Jesler formelagde i Aktion nu Dømmes af et Drøbestykke som var ikke slagt, og som han havde og var bleven af ham opslagt imedens Sigen Drøbestykke blev Hans Friderichsen forsikret og han indgirgt om han havde haft saadan Drøbe end sig til Skjøne fiskefangst 6te Septbr. Hans Friderichsen nogtede ny nogen dit at have haft saadan Drøbe i sin Haand forinden nu, og vorgaa vilde han afslagde sin Ed. Hans Friderichsen begjerede Copie af alt hvad der var skrevet. Aktion lovede Copie til i Morgen Kl. 12. og indstevnede Dagen til Onsdag Morgen Kl. 6½ præcise som var den 23de Septbr. Dagen bevoer allaa tilvundet Ciir. —

Hjemmel Aktions Vidner

Hans Roman Schou. — Wedersø Peter

Aar 1794. den 20de Septbr. blev hos Hans Roman Schou, i Røe Bygd holdt Politiforhør i Sagen Jens Jensen Contra Anders Jørgensen og Justitsr. i Røe Bygd. Aktions Vidner vare Hans Roman Schou og Peter Peterson. Anders Jørgensen og Justitsrn. vare møde beneoghed Klagers Fuldmd. gjaatod Kriminelle og Jens Jensen uden Multoanseelse. Jens Jensen var Møde og begjerede Aktion til paa Onsdag Morgen Kl. 6½. Dagen bevoer allaa fraalonge. —

Aktions Vidner — Hjemmel

Hans Roman Schou. — Wedersø Peter

Efter som Aktion var flyttet, fremkom Jens Jesler og Hans Friderich og declarerede at de vare blevne forliste, og saaledes indbad at Sagen maatte udgaae, de blev, bevilget — Actum ut supra —

Aktions Vidner! Hjemmel

Hans Roman Schou. — Wedersø Peter

Aar 1794 den 23de September blev en Byretsforhør Gad holdt Politiforhør i Sagen mellem Jens Jensen Klager og Anders Jørgensen Indklagede i Røe Bygd, der under Dommen var mødt og formelagde Indklagedes Tage dato til Anders Jørgensen begjerede Jens Jensen Lov begjerede Sagen til Domsvoetagne. — Politiforhøret udsat til paa Tirsdag efter Dom. —

Aktions Vidner Hjemmel

Henrik Anders H. P. Kiøhn

Ao 1794 den 26de September blev i Sagen Hans Jensen ebrev Andersen Jørgensen og Justitsr. af Røe Politiforhør holdt i. I denne Sag var antat

[illegible] Hvorfra [illegible] mange Vorredninger, at End i Følge Loven maatte
have Ret; Saaledes kom Anders Jørgensen og
Hustrue tilbage til Ham igaar og klagede
over Jens Jensen, at han havde afskaaret
et Vidnesbyrd, og vilde tilbage til Anders
Jørgensen og Hustrue at faa vort
Lommetørklæde, og Vidnet Karen Thoes Datter
Ungmøde at tumlede var saa for at
hente Dende for den Gud Martens, og Ud
gangen var Anders Jørgensens Hustrue
Klagepigen som klagende Ej
Jørgensen og Hustrue inden 14 Dage efter den
Dato Loven giver Ret hinanden indsta
mod Jens Jensens Hustrue tilnørre Ind
vidningens End, og der for at faa deres Be
talingens End omsagde at have [illegible]
og klagede Jens Jensens Hustrue den 1ste
September 1794, da de samtlige var ude
for Huse, eller tilstøjt Huse uagtet vel
som Nage, uden for [illegible] Dørene
det bort igen; saa bør de for Klagemaal
Tilhale i deres Dag at [illegible]
Men Anders Jørgensen og Hustrue saa for Jens
Jensens Hustrue inden 14de Dage efter for
Emnen 14de Dages Vorlob indstævnede Anders
Jørgensen og Hustrue for at faa sin Ind
vidnes End, og naar Hun da under sin
Tilsigelses End bekræftede at Anders Jørgen
sen og Hustrue den 1ste September havde
omvendt Huset i Huset, og tilstøjt
Huset Dag Dung eller Stod alt i Omvendt,
Vennemænd med Klagemaal End fulgte, bør
Anders Jørgensen og Hustrue betale ind
Politien Mulct af 8 Rdr Halvparten til
Politien Kassen, og Halvparten til Forurettede
Partier, samt Retten Vedkommende og for;

Forskrivning Overholdelse og Ud-
vigelsesdæmning af Jørgen Jørgensen og Jens Jensen
i Tilfælde af Anders Jørgensen og Hustrues
Aflægger Eed betaler det Sammen
for Dem ingen Ret til at gjøre den
udlovede Gave af Aflægger Eed; saa bør
de selv for sig betaale til Stor Dagen Tilsige
Penge Lige. Det Jørgen udbrød under
den Forskrivnes Eed under Lommes Smerte

Rettens Vidner
Henrik Randers

gjort
H. P. Lion

Aar 1795 den 2 Marts blev foldt Politi Ret i Anledning af min udkommene Klage fra Thor Eiderstøn i Stor Dagen
imod Jørgen Jørgensen og Jørgen Jørgensen paa Lod Tilsige
Dyrked i Stor Dagen ikke vilde udlægge saa mange Penge
som den Mand Eller skulde have for den forsatte
under Tilsagt at gjøde Linen der til Jørgen Lommens
Skyldighed, Dag med Tilsagt at Klagerens Jørgen Lommens
gjøde gjøre det Vendighed imod, skulde ikke saa Jørgen Jørgensen
Velb. de ikke vilde lade mad Jørgen Jørgensen
der ikke Eiendom Jørgen Jørgensen havde lagt paa til Marts Mar-
tinsen og Dem Skulde Kontribuere Jørgen Jørgensen, som da
og gjorde det paa Jørgensen, uanseen til Jørgen Jørgensen der
indgivet Politi Klage, hvorved godtgjort at Dengaaen Jens
Jensen skal gjøre i sin Eiendom til 1 Maj Lige. Lagen Klagen
Ofte og Eyler saaledes. Klagerens Thor Eiderstøn med Politi Politi
Klagerens Jørgen Jørgensen med Hustrue Mand Mads, med Mellem
Marts Martinsen og Wefet Martinsen som Vidner at at
Jørgensen Jørgen udtrykkelig gjor ol Ret til at godtgjøre Dem
gjøde Mand til 1 Maj. Dette foldt Jørgen Jørgensen Gad-
Fensker og Mand Vidner Mand Eider Kiøn og Eider Mads
Graber. — Politi Mester sagde at Jørgen Jørgensen
Jørgensen Eiendom ikke kommer: fremstillede da Wefet Martinsen
og Martinus Martinsen og deklarerede at de paa Thor Eiderstøn
Vegne havde Jørgen Jørgensen Eiendom for Jørgen Jørgensen
og sagde at Jørgen Jørgensen, at Jørgen Jørgensen ikke vilde modtage Thor Eiderstøn
Ord, men at han forlangte sig andet Ord, og gav sig ikke dem

dyth til, at den Erstatning's Contract som skulde være
udgaaet med saa omgangen som det skulde være gestanden
forbi Jørgen Jørgensen tilsiger, som det er saa gjort
som Loes at forstaa sig, paa saa vidt, som det var klart
til den Eiendom det skulde ligge paa og da yderligere det saa
Jørgen Jørgensen med sig tilfredst stillet ikke kunde komme
saa. — De deponerede Elster blem saaledes lang afhørte
de, uden noget Resultat, at de kunde ikke faa nogle Ord
eller at faa blem saa udbrudte saaledes Omgange
som i sin Ermuntre. — Jørgen Jørgensen svarede at han
var ikke skyldig, som Elsters Lund paastod. — Jørgen
Jørgensen havde indkaldte sine Vidner: Hans Eriksen, Jens
Jensen, Ibor Hansen. — Ibor Pedersen begyndte indkaldte
Jens Bidstrup, Peder Hansen, Anders Jørgensen og Jørgen
Thorgunge. — Saaledes Morten Mortensen og Niels
Mortensen afslagde de at vare Gjestlaugsfælder i alle
Maader rigtig. — Dagen var til Torsdag den 7de
Marts 1795. — Jørgen — Niels Vedum

P. M. Grønbech A. P. Kiø

Lørdag den 7 Marts 1795 continuerede Justitiarius
Dagen Ibor Pedersen contra Jørgen Jørgensen: Niels Vedum,
Niels Adser Dam og Mons Pedersen af Ny Dage, som tilhig
formelagde Eidsgjestene der beboede Ricker: alle de indkaldte var
mødte saaledes som Anders Jørgen Gjesner, Christian Jørgen Jø
gensen som gjøre villig mødende Vidner at faae Examineret
Lieutenant Hans Jørgen Sonne i Ny Dage, som var mødt
Examineret Hans Eriksen, som efter Forrens Afslagde end videre
Jørgen Jørgensen og til sand Eed i Ret. Ibor Pedersen var i
Selskab med Jens Jensen med sig Ibor Pedersen Boder til dem
Jens Jensen, og da de blev dette Omgange paa Jørgen Jørgensens
Gjerde, som ikke var ikke mere end et Aarsag at Jørgen
Jørgensen ikke havde villet lagt imod Omgangen Forrens da han skyl
de ham en Omgang Jordbærs Ibor Hansen, efter Vidnets Udsagn
som modte fast som var til Marius Mazurka, siden Jørgen
Jørgensen ikke kunde faa dem. — Paadrog Ibor Pedersen begjærte Vidnet
at han havde vidst, at Jørgen Jørgensen havde faaet fat paa Dæ
og at Jørgen Jørgensen havde taget Dæmen med sig til Kirke
uden gjøre sand Vidnesbyrd og tilsidst Eed. Det skulde være Lov
Vidnet ikke omsidst nu ikke mere end.

Jens Jensen som efter Forrens Afslagde
blev spurgt til den formelte Ordrette til Vidnet Hans Eriksen

Vinduet var saa at Dragen Tøi-Torsen af sin
Kæske og fos Jorden Fangsten at gaae i Ennigh fos
Vinduet vidst at Dragen var meget dygtig og vaadem
Ræn i sit Skad Jeg da til Flor Ederson, ihvad
Dommerning Rasmus Svarede Ja At Flaver Jeg
Hans Ernesen og Albert Flor Ederson Jeg Jeg med
Jeg var saa Jeg da Jeg, men Vinduet ikke da Vinduet
ikke kan Jeg eller giør vagen Jeg Erklæring
om Jeg der kaldes under forsadvids saa til dette
gaaer sig til, men Dragen blev liggende paa
Vandet. Med Jeanette Pauligh Demoiselle
Amsdorfigen Flor Haapen paa A Mylfragaard i Nørre Faga
saa efter Dagen efterfølgende Lørdag Kl: Morgen til den til samme Vinder
samme Rasmus, Vinduet ville gaae Dragen at kie
om sig og Dragen fik saa kald strøm om sin Ende
forbleve i Ennigen. Hi saa kunde fos Vinduet og
kom Ungen til sidste November: men da Dren
gens Fader kom Drag til Vinduet og der blev kald strøm
Jeg Dragnets Fader: paa dies Gjæst den Ennigh saa
Jeg til sagde sig, ellers Jeg Jeg ikke meget Vrimmel om
Fadrem Jeg ikke meget ogs saa Eid Dragen fasel Jeg
sig til, men Vinduet ikke imidlertid kraft Vinduet saa
kraft at det var til Nødvendig, da saa fra Vinduets
Gjæst ved sin Fastgang eller dermed flyttet sig Jeg
og til Jorden Jorden: Imidlertid bestaaende Vinduet
at Dragen Tøi Torsen saa sagt at saa fo sig
fos Jorden Jeg at gaae i Ennigh Jeg saa paa
til Grundtvid Jeg og at det var Jeg vor November
Nødvendig men at det dag kraft paa Fadrem Pauligh
saa Vinduet ikke med, om er Jeg, under saa
saa sidst saa saa er Landmand. — Imidlertid
Ungen Fadrem formand: fulgt at Flor Ederson saa
fadt en Ager Jeg Fadrem var Ennigh, og Jorden

Jørgensen Forfaldt til Pension til Egte Contracten med
Dennegn og overlader sam til Regnes Mandsen ikke at
dømme Ry Commer uagnu af Gjestenne til Udgifts i ea-
gen Raad

Igen

Præst Jacob Moens Pedersen

Peder Peder Sonnkarstens Karstensen Jørgen Jørgensen

Aar 1795 den 17 April blev holdt Politie Ret af Herredsfoge-
Ret Jørgen Lorentzen Jacobsen og Jacob Christ Sandoe.
i Overværelse af Vidende Vidende Rasmus Jensen i Øster, og Hans
Jensen af Clemensker Sogn, alle i Anledning af den Mandtalsmand
Mand fra Sandemand Nicolai Pedersen i Øster Jagt Sogn
Egn Lofte til Aftens Fiskeri: Imod Jørgen Lagde i Øster
Cudaldes, som blev afhentet af Herredsfoge Mandsen Povel
Jørgensen paa 7 Maaned Brood og Eiler Espersen med sin Søn Jor
gen Edvardsen Sønne. Af de indkaldte var mødt Bens Bendt
Sønnen Jørgen Christen Andersen 25 Aar gammel som formelig til
Eiders Fædrenes af Præsten Herr Pastor Kofod i Clemensker
Sogn. Præsten Egter saaledes: Bent Bendsen Jørgen var ikke mødt
og fulder Bent Bendsen, hvorimod var mødt Povel Hellesen
gaarden og Enke Inger Marthe Niels Datter Pedersen Kofoed og
Karmat Mortsen. Paa Sandemand Nicolai Pedersens Vegne
var sam nævnte paa undsagt, at sam ikke kunde selv indstille sig for
Retten mødte sam Broder Leif Pedersen i Øster
i Anledning af de Jørgen Jørgen Herr Pastor Kofoed
Rod Vidende tilsagdes Mand under Ære og at Vidende forklare, om
Bent Bendsen efter vore Kjøbmand ikke i Gaar da de tilsagde
de Sam til Politie Retten, ikke var med Lidt sin Fuld Pandser
og om de kunde mærke at sam havde nogen Mangel paa Rolighed
Resp: Var aldeles ved Gad Magt i alle Henseende, Sam var for
Lidt, Jeg sam formaaede ikke at sige Ord til
den og i alle Tilfælde vilde det sam have sin Ret Domsagt
Gjenstand de tilsagde Lovens Fred. Derefter kommer Enke
Inger Christen Andersen, som tilsagde Lovens Fred og blev tilsagt
i Den Vidende Sandemand Nicolai Pedersen i Gaar Morgen da Sam
var til Mandens Husbond Bent Bendsen: Resp. Jo: og var det Sam de sag
og til Morgen Maal antraf Kl 7. 2: Var Sandemanden de i ud
gjeldt Raad: Resp: Jo og da sam kom ind fik sam, ligesom Jørgen
Mandens Husbond liggende fik og Rod af sin Krug: Da sam

Igaa gudda, og naar de efter Widuns Forrømmelse gode Venner, som
forhen gik Widuns ind i Haarden, saa som han da gik. Goanden
Widuns ig rammen paa Wenden og saar da, at Nicolaj Pedersen
slog ud sin Ald Kniv. Strax, som saa Widuns gik ind og da saar
Nicolaj Widuns gaa ud i Haarden og Bent Bentsen saar Nicolaj
Pedersen i Haanden. Widuns Tumult opstod da mu Plaa
Bent Bentsen dog Nicolaj og Widuns gik ihu, som saa
vendt sam ud saa sig: Widuns saa ulykt at Nicolaj, som han
blodig i ansigtet, men skentede han saar at Nicolaj Pedersen
sig: Nicolaj Pedersen lag strøm sin Hat og ud Widuns
dreet i sit hus. Imidlertid var Widuns Hus-
fru som forklarer under Ed, at Jacob Povelsen og Karmei Mon
Kirsen forlangte at indkomme i forbrøst Povel Hellesen saa
saar at Skifteg Tømmermand Nicolaj Pedersen, som paa Kro
flygt var indkommen i huus hende. – Dideret Kofod Niman blev
anholdt af Tømmermanden Pedersen, som kom sammen med
som med til Povel Hellesen. – De saar saa Nicolai Pedersen om
Hoved og mu Hoved Pulse var gaa den Mørke Rand.
at Bent Bentsen sagde gint Kamdt, Ægtefæl og Widuns Dideret
Kofod sagde ikke som Lovens Ordsprog. – Kommandørgaarden Povel Helle
sen som efter Lovens afskaffede Ed forklarede at han var
gaaen Den 16de September K. 7. omtrent kom Widuns Dide
ret og Fader Nicolai Pedersen i Widuns Gaarde og
Widuns vilde følge med ham til Bent Bentsen Huus
fra Widuns ind og sig og hørte af Huus Forlangen
De var at Widuns skulde ikke nærmere med
en Gaatfærd som Bent Bentsen skulde indgive
for sin Gudstrues Moderen Arnog Hjemgaaet og
da formaante Nicolai Pedersen i Gadefaand Widuns at
ikke blodig. Men med Hans Tilbagekomst fra Bent
Bentsens Hie Widuns saa Widuns at Han var ude
blodig og at De var en stor Hiende paa den Mu
Aar Hand og var der Hul paa Kinden og sagde
Nicolai Pedersen at han blev ilde med Handlet
Hvor han havde ikke mere kan ikke i vrede Hvem
han sagde der han havde gjort det da han ikke indlod sig
med ham, da Widuns strax gik adskillige for at
Hustrue Mabon til at gaa med sig hjem til Widuns
Hvor han havde fulgtes begge og da de kom der var han

med Ederich Kofod tilligemed hans sønner Tilpo[illegible] og
de Jolle bragt til Bingo og derefter gik midnat ad Man-
ghelor at Flom, og 3de Mandag om aftenen kom midt
blev Nicolai Pedersen efter anmodning til midnat
om at Riøn Jord føre den Jon at Runde Lik, som
Riørt imedlertid kom Jon Jørgensen for Klarede
Nicolai Pedersen at Bes. Berntsen Jorde giøt det
og at Jørgensen andre sats Jorde giøt det
Dømteret. — Igen stemmes Poul Hellesen i
Hustrun Kristine Nicolaisdatter og Einer Jørgen
Hagn Marie Nielsdatter, som afslagde Lovens
Eed og forklarede i Oldinges Overensstemmelse
at hverken Poul Hellesen Jorde som i dette Hvis
var Paaserat. og tilleg at Nicolaj Pedersen forhalt, at Peder
Berntsen havde gøbt i sina Klæder og vilt 3de Kugger af at komme
da han indskrænkede at giøre Nicolaj Bisk han blev afsvoren at
det Nicolaj dag var sig. — derimod Peder Andersen Gæstrup mødte
her for Retten og forklarede at Peder Andersen havde fortalt Jørgen
Dorum efterat han havde forlaadt Hunde Gaarden, som han var
kolig var strøed gaa, og da han havde faaet Jørgensen at
declarere sin aller Ret Lands Ærme for ham og til den Hund
udbad sig Retten afskriftelse. Retten maatte udsætte Forhøret til
nærmere Skiøndgaarsdag. — Vi Jørgen afgiøre, med Dorum
Retter — — — Rasmus Jensen Jørgen Jensen —

Aar 1795 den 4 Juni blev Feldt Cadetie Kaiser i Rudkøbing af
en Klage indstævnet for Peder Jensen i Marbjerg Underfoged Morten
Henriksen Knap i Flemsager Sogn og havde forlangt at han
som Jørgen ~~[illegible]~~ Klage og havde paaberaabt sig at han fra 1 Maj idag
afskeden, men nu var udnævnt, hvorfor han ~~med dem~~ med gen-
stand som tilhørende ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ igen i sin
Tjeneste og betaler for hver dag som han var udeblevne. Mortenden
nævnte Knap svarede at han havde faaet sig en anden for
25 rigsdaler pr. dag som arbeide for ham. — Peder Jensen Bedinstads
hustrue Ane Pedersdatter Knap Jensen og datteren Anne at
afsige som Vidner og Jørgen Rasmussen Retten udsat til Mandag Morgen
Kl. 5. hvor Lodsen skulde at møde uden Vidner
Begge: Retten troede til sammen Ind. — Jørgen

Vidnes Vidner
Claus Poulsen, Claus Jørgensen

Aar 1795 den 22 Juni vaterunede Cadetie Retten Peder Jensen contra
Morten Knap. Begge Parterne møde: Vidnerne afgive lignende mødte
Rasmus Andersen Sidsel Pedersdatter som efter Lovens afslagde de Hilsen
i den Maaned vidste at Henrik Knap havde forlangt af Peder Jensen at han
i Sommer. Jeg Morten Henriksen kom i Vandet med til Vidnets Faders
og saae Peder Jensen lade springe Peder Jensen ham, men saae ikke Bræ
og da Ryglen omtrent 15 Alen fremdel for Vandet. Jeg kunde ikke

kom selv og derfor kund ikke betale. Derpaa spurgte Vidnets Fader
om han Morten Knar vild da være hans sat samme, hvortil
han svarede, at han kund ikke tage dets hand han i Sinde at glad
den Cours han skolt og i den Underdaning gaae i Dagleje, dets
liggende bleft han skalk. Endelig blev det vænigen om
at han Morten Knar skuld tiene Vidnets Fader tyt Dage
om Ugen i denne Sommer og derfor skuld han Vidnets Fa-
gen det hereaander... og end... og han Morten Knar skyldte. Herpaa
siger Vidnet saaledes han forbleven egentlig i ... indtil
han udeblev han 2 Uger siden og ... Dag ... Uge-
Morten Henriksen Knar bruegte at have ... at tiene
Jensen, men ... at han sagd han omvindert ... hos Hans
Jensen siden 1 Maj Elgstid og arbejdet de 3 første Dage i Ugen
nagle han ... Dage indagner. Hvad han skuld have for Arbejdet, naar
det ikke blev accorderet om, men Hans Jensen tilbød at give
ham det samme af hvad han Hans Jensen havd tilgode hos Morten
Knar. — Morten Knar havd intet at tilspørge Vidnet om
men bruegte dets Udsigende og protesterede mod dette Vidne
og det magtende som tillige. — Dimissio — Comparerede
igien Claus Jensen, som efter Lovmaal aflagde Eed svarede den tilstod han
begge Vidner tilspurgte Qvæstioner. Vidnet siger ikke da Contracten
blev indgaaet, men da Vidnet kom ind i Stuen samme Tid og
Dag ... Vidner havd forklaret Morten Knar vild sende hvortil
da sagde Hans Jensen, nu har Morten Knar lovet mig at arbejde
for mig fra 1 Maj 1795 til 1 November samme Aar de 3 første
Dage i hver Uge og derfor skal han have det samme af hvad han ...
mig som er 15 Rd for det gaardsk. ... da Morten Knar
... og var da ... Vidnets Søster Nidsele Knar
... og Vidnets Moder som alle ... ud ... Nidsele Jens
Datter som var tilstede tilstod under hen aflagde Eed samme: Ydermere
forklarede overensstemmende med Vidnet Nidsele Jens Datter. —
Morten Knar bruegte dette Vidnets Udsigende: og begiærede Sagen
udsadt til Torsdag Morgen kl 5. hvor det ... : Hvilken gives de
begiært Anstand.

Hvad Vidnerne Vedner
Claus Mariboe: Beat Wereschen —

Aar 1795 den 25de Junii continuerede Politie Retten contra Morten Knar
begge Parter mødte: Morten Knar fremlagde et Anslag af Dags
Dato: som lyder til Retens Fuldkommenhed. Hans Jensen svarede
at han ikke havd ... nogret i Forordningerne, han sortøtd at tage
sig 3de dage om Ugen, men i ... fald vild han tage imod

den gandske Uge, naar han dette var tilligemed og altsaa var det
ikke Hagemus Skyld, men Morten Henriksens, som ikke allerede
ikke vilde lever den fastsatte Tid, uden søgte endog flere Anled-
ninger til at leve han dette sagde ikke, og forlangte ikke Kom-
Lodsingen. — Morten Knap vilde ikke. Jens Jensen paa Jan-
dum: Niels Ostrup paa Gladsaxe Præstegaard Egnen til Dans, som
ikke var saa Sagde: Søndag Morgen Kl. 7. gjort

Niels Widnes
Rasmus Jensen, Lars Nielsen.

Aar 1795 den 27 Juni continuerte Politiret i Ibsens Jens Jensen
Henriksen Knap og afhørte da følgende Dom

De spørgsmål indstevnte Morten Henriksen for gjorde Svaar igen-
lig i følgende Maade. 1 til hvor ikke for lang Tilgangen Jens Jensen at
forblive hos ham i Sommer uden lagde Dage af sam: 2 af
slig Contract at leve 3 Dage om Ugen eller uden Contract, og vi
fare dimittere sig selv. — 3 at de Stævnte Vidner var Jens Jensen egen
Søn, uligt og uanmuthsmænd i dette Spørgsmål.

Hvad nu Første betræffer, da var ved de Vidner bevist, at
Morten Henriksen søndag og tilstand om Middagen, da han var
under hos Jens Jensen for at finde sin Kiste, at han havde lagt at
leve hos Jens Jensen de 3de første Dage i Ugen fra 1 May det. aar til
1 November. — Disse Vidner var ved ikke exceptione majoris; der de
var Hagemus egen Søn, men formuden det ligger Dagen ung
er den faar de Troværdige Troværdighed: saa som Vidnerne var
meddommige og dette Troværdigheds ved at Morten Henriksen
virkelig var tjenende sig i ovenfor saa bestyrket, og ved dette
er fuldt bevist. — Hvad andet betræffer, da fyldes denne
ikke for 3 Dage om Ugen ikke at være overmuthsmænd
under det høje Politie, men utilladelig kan man ikke fælde
dette, da Forordningen ikke forbyder det og mang
tilfældige Omstændigheder Overmuthsmænd ved Landets
lokale Beskaffenhed nødvendig udfordrer slige tilfælde, igen
hvor Overmuthsmænd er saa fur, at den Ternmer er gaadsnor
Pæl og formaadentlig ikke den gandske Uge kan faa fornø
dende Arbejde, men derfor maa søge Dagligt. Over Ternmer
den øvrige Tid: Dette i Ugen som med var: som var Jens Jensen
tilbøjelig at antage Morten Henriksen den gandske Tid og det
gjælder ikke Kjelder paa Jens mens Indkaldte Pige. —

Der var altsaa Vidnerne af Morten Henriksen om at lie
ver hos Jens Jensen de 3de første Dage om Ugen var bevist og som

Nedennævnte med mere Skrifter med Martin Henriksen Knaar
i Cimmerhus og Rosbjerg Sogne indtil Syn
for 3 Uger siden udbleven: saa kunde han ikke

Indkaldte Martin Henriksen Knaar kom ud og tilstod sig egen i sin
Cimmerhus for sin Tøse og der arbejde de 3de sidste dage i Uge
og solvskilling til husbonden sin Jesper for sine dog saa ude
alligevel, ligesaa betaler Morten Henriksen Knaar for udblevne
Martin Henriksen Knaar alderes noget: nogen sig for at gaa i sin
Cimmerhus og saaledes fidt dennes dom ogsaaledes: saa har han saa
forbrudt et halv aars Løn 7 Rd 2 ß til sin husbonde, og arbejde
i Rosbjerg sidste i 3de Maaneder. — dette Rosbjerg Sogns
ning betaler indkaldte med 2 ß. Det Adamts udgaar under
3de Februarer efter dannemand Lovligen Kortjarlige under Adam
efter Lovens —

Lyst
Peder Mikkelsen
Peder Worsøe, Peder Ebdesen.

Lagt Sauer paaskrevne dommen, og Jens Jensen begiert dommen
udskrevne. — saa tilsagde. — Lyst

Aar 1695 dagen 17de Juli blev saligt Jørgen Sørensen i Ved
lutning af nu 2de gange indkommet paa sidste Rømenesens
ompt hans hustrue Anna Nielsdatter i Gyrmorup
af sidstnævnte Pigerne Kasmus Jensen og Nielsdatter
Datter Anne at have hustrue for løbet hra hinanden og
nu og selver sig for Bondsen Anders Mansen, Degnens
og at have der bedrevet og følgt ad tilligt af Bondt, og i
Dyrede sidstlaa dag og natt med Mandsen og Kla
bonden, saa han af den Aarsag ikke kan faa hanbenkende
med nogen, dogen nogen nærmere efter Sydskabsgrad: hvorved
Sognets Forsamlede ba gav skøn Ægteskab at forbinde paa saa
vidt tillades, som dennes ved Ægteskab sammen
lade Børn dermed indtil det forsøgt; Dette saaledes var at ophø
re: Mandsen ydmyger sin Klage, og til Bøyers udbetaleldt
Stand Larsen og hustrue paa Ringe, Jep Andersen og hustrue,
Anders Larsen Lebbyger og Haagen Haagensens hustrue, Stand Dam
og hustrue. — Peder Thomes hustrue declarerer at have
Mand misfornøiet hende [illegible] ved Nielsdatter
Hagen Klag, saaret Mangel, men Ernæret hende mig hver
og ved forrige tilsigt Morten Jensen, som var til forde
haar fant ynd om disses forligemaal i denne Ægteskab. Mor
ten Jensen declarerede intet at vide i hans forsøgt til denne
forligemaal og Ingang i huse, men forstaar ej Ægtet
om Peder Thomes hustrue med at have haft anden ophold
sam og derude vist sig uanstændig, og kunde ej selv tage
noget om Peder Thomes, med lagde at han aldrig var blevet

saadant indholdt af nogen som af Peder Thomme-
sen under dette dag, de nogle Kjøbe som var blevne indlagte
end videre tilforøgt. Der saa, und at Peder Thomesen
mishandlet sin Hustrue og havde skjelle saa gjennem de
Indbyggere. Er dette vist? Peder Thomesen bad tilforøgt
saa Gjestene ikke havde hørt saa, at Dorte
Nicolaidtter Ønske paa nogen Tid, og om han vilde det vaere
med Peder Thomes Skilsmisse og Dauefjelde? Svar: Jaa
Forlaberget af Peder Thomes Hustrue, gjem und ikke, om
det er sandt und Peder Thomes Familiestik, nu maae Sup-
ponente det vaere imod Sandt skille, da saa nogle Dage
efter Dorte og andre Bjergboerne Dyden af Peder Brandt be-
baage, som Deponenter da afslappede. Af Bjergboerne til-
forøgt? Ene Deponenter vidste hverken Peder Thomesen
Hustrue saa længe i Elendighed med sin Forregjelse
Svar, nej jeg troer, – gjetem tilforøgt? Ene Deponente
und at Peder Thomes Hustrue har udforbrugt af hans Gods og
Penge? Svar saa vel saa, men ved jeg ikke. – Hvor-
paa afslagt Deponenter Lovens Ed, og blev demiteret.
Gjem Gram Allen Styders Mandens paa Nørre Gaarden og til-
forøgt und de ligesaage Klint Jørgensdatter Kristiansen
og tilfoldt af ogsaa en Forklaring valente saa som efter-
ment Ed at afhøres, da saa som tilligemed Gaardfogeden
ikke nu kunde tilstede Ends afslagt. Ikke Spørgs-
maalene saa for jørlig vend nuttelige dem, men nu at
gaae Dem Ved saa Vidnet ikke Fort nogt end Forlegt
Spørgsmaal nuttelige dem, til Ved Vend nogt dem.
Til Spørgs af Peder Thomes Hustrue Kristiansdatter Svaend
nuttenneg und Forrige Vidner. Til 4de Sp. Vend at
de nuttelige dem og var tilstede, men log lo,
ikke saadant Ord nu er stem gjort dem Vand til
5te Svaend saa alting Ord saadant, er selvfølgelig
gjort Forung. Peder Thomes Kone bad tilforøgt Ene
Deponenter med at gjem altid saa vænt nu glatteg
Dem, og om Hun ikke Fremdrage til Hustrue Ord
forlinder? Svar Gude saa altid vænt nu glatteg Dem
saavidt Vidnet und det Sanne kan Vidne og sige
om Gudes Mand Peder Thommesen. – Da begyndte
modsatte af retten Vidner ikke i nogen Ting end de saa
ledtaget sig andet und at saa til Ed Dette
ret, afslagt saa Lovens Ed paa Ord saa saa for-
klaret, da det vilde und nutteleg Dage blive at paa Grund
Forgjæt paa saa Vidningsagel Gude reflecteres. – Ved
Ende dimitteres Dagen Ommidsdag til Onsdags Morgen
Kl 5 til Sølten Ved de Gjenværende Vidner indkaldte.
Men da det blev Lilleaftenstid begyndte at Sep under
Hele Sølet Samme Dag giøm Sølstuffel, blev vugne Ved
Gaarden og det Hus gjødtet, men skal vi anden Dag
indkaldes, til Fredag Dag Peder Thommesens Hustrue
bad sine Børn indkaldte. –

Svar

Jentaud Vidner
Kaarmud Jensen Niels Svaensen

Aar 1795 den 20 Juli vedkendte Kirsten Peders Datter efterskrevne
Forhør: Egen Fader var død, og havde de ikke Moder
levende, men Mand Lars og Hustrue, Moder Lars og Mangen Mange er gift
med, Mand Dam og Hustrue, Peder Tommesen og Hustrue boende
i Ristede, og Gertrud Peders Datter. Vidnet var ved Navne
Jensen og Johan Svendsen Egen af Maste. Lemmet fik Alm og Ho
for Vidnemen og den Tilgift, hvorpaa Forretningen Mand Lars
efter Loyens Pligt fik af Peder Tommesen bedte tilsiunget
Dom paa Jorden i lang Tid levende Peder Tommesen og Hustrue
Resp. 2: Jer Vidnet levende Peder Tommesen paa en midtelig Maade
og uangrinelig med sin Naboer. 3: Vil Vidnet forklare
at nøie. - Resp: Vind og aldt end at hun har vaert Landboerne
lig til at forlange, men har dog tilligemed at hun har draget det tilstede
Mel til Tilbøiner af Peder Tommesen paa andre Sider end naadte
vore Jurisdiktionen, dette for Vidnet fast af mange ikke at kunde
gjøre af Jer. - Der Skjøde er hun nu mogt afskriftelig kun
Dette med sin Mand, Umbo med Alder sin Faders og Jorder nu
Dog Mand og begjaldrende Tænger, og har Ret kun at bevaeg
Mand paa Rente forsiger sin ene Mand. -
4: Vind Vidnet at Peder Tommesen i Anledning af hans mand
Jorsfeld med sin Naboer har mange Pokkerstreger?
Resp. Jo. - 5: Vind Vidnet at Peder Tommesen Hustrue i lang Tid
Vand vaert fra sit Hjem og søgt andre Steder til imod Mandens
Villie? Resp: Vind og Viden ved som er klart sagt af andre
og efter det Dig skal det være saa, uden dog at Vidnet kun
Sandsynlig, forøvrigt det er Sandt eller ikke.

Af Peder Tommesen Hustrue tilspurgt: I Dem ikke vist nogit
af Peder Tommesen Jorsfeld imod sin Hustrue at forklare, og dem
som Dem siger at han har mishandlet hende med Ord og Slag?
Resp. Vidnet har kendt Peder Tommesen i mere end 20 Aar, men i den
sidste 8 Aar har de haft Plan Lag sammen, hvorved Vidnet flere
og til forskellige Tider har haft Anledning til at høre, men
Ik dem Vidnet siger, at Peder Tommesen har handlet anderledes end
sin Hustrue, end det kunde passere mellem Mand, men som
forklaret, han har en tindsvarlig stærk Tiske og om Mon
den drøvsag er blevet forbrydelig, som me er fremt, dem
nyttes under drøvsel. - 2: Vind Vidnet, at han har nogit
sin Hustrue vedkommende Uretfærdighed? Resp: Jer ikke kunde noget

Aftr. Dog fik Peder Tommesen Hjelmer vel fat paa nogen Eed for at
afvente sig fra Andreas Arnd, men han var ej kaldet til at tro, men da
han da nu kaldes 3 Gange Vidnet ikke mere til denne Sagens Oplys-
ning videre. Da var vel en Kaaringsdag, men maatte
saa man selv komme, naar han da lik en af Byfogdens
Tjenere hans Forfatte Qvestioner til Vidnet
og gav ham Lov at tro i Rabalaugsti. — Til 3de Dom
blev paaskut om Peder Thomesen til 3de Dm. mødte
med Forige Vidne sin Mand, og fik spurgt Maad
dan, da Vidnet ikke nyttede noget at Vidnes
dragen for Lagthaadet — 8d. mødte med Ban
Skaarup med Tilling, at Anden for Fuge stiftede
for; til 4de Dm. Vidnet ej mere med efter Lagti
ens Lov 5te Dm. var Skifteret Qvæstionen
ungaarnt i Dette ungdomelig med gu Maad til
Dyrenes, Vidnet Mangen var noget Dum, saa der
for nogt i Hufe, og for Dyrene saa vidt Vidnet
til 3de Dm. Vidnet gik ud og kaldes Jomun
fjellet Dorothea Maagens Hustru og til spurgt
om Forrige Qvestioner, men da det da var
dunkt dem, men ikke nu, nu 7de 8de Dm. saa
dunkt dem Forlige Forfatning og Gangen mere til
den Skamme for. — Til 3de Dm. fik Vidnet saavidt
Vidnet kunde huske var Den pluge paa Tomgunden
med Fuge Gaard efter Vidnet Dem Kvæle Hu
se 1ste 8d. Hustrue Dorothe Jørgensen nogt, Dorthe mes
mes med Forige Vidner, med videre forklarede
Vidnet, at Peder Thomesens Hustrue saa tellagt ogs.
han Dum for i Rabalaugsti Kjem af Hjem, og
at de Fuge fant med gamle Mand Snoetlaat med og
saa var Dumbe Dreng, ligeledes var Vidnet Fort
Hustrue og Drengen af Huset med Fuge
Skaberg, Dem inod Dette, men i Stedet for Hans Lar
sens Hustrue, som Fuge saaen Lejlighed for Dem og naar
de Fole fandt med Dem, blev sat en Slag Vidnet paa
Hovedet og Ablaskinder, og fik Vidnet Lov at Gaa.
Peder Thomesens Far paaskjelder Hans Larsens Hustrue, og Peder
Thomesens Hustrue saadanne Fuge Dette Lobet Fa
skolt Fuge for Hun, Kjøkken og saadanne ikke bar
lige Ablaskinder 5te 4de 8d. Fo. til 5te 8d. var Fort
aarsen for sagt, Hun var opfordt sig til Anden
Mandens og Mandens Tjenestens, men ungaaende den
der i Huset? Til Peder Thommesens Hustrue Dem
selv Qvestioner til 1ste 8d. Vand og Kvæg. — til 2den Kvæge
de Vidnet omgik Dem, Hun var underord ni Aar
Dat. Kan Vidnet ej sige det. — Til 3de 8d. Kvæg.
Igen fremmødte Andreas Larsen for nytter Dommes Oplæg.

Ved Skifte blev gjort med de forhen omsatte 940 Rd.
Penge og Gjælde til 1670, oplæst hr. 10 Dage Tid. — Til 2den
Sp. Kan nu sige authorer Peder Thomesen med at faa
Gaarden nu i Fæstelæg og omgangelig Mand. — Til 3den
Sp. Om fundne Flettighed Kan Vidende gives Forklaring
mon faa fort at fuldfaar Vragt ned og Bond til Peder
Thomesens Indbo. ~~Lettet~~ Ligeledes nu saaning om
Peder Thomesens Husmænd omsorge Oplaghelse med
forrige Vidner Christen Haages. Dog i Sammenhæng til Vidnes
faa Vidende fort, nemlig Spørgsmaal til Udladelsen
med Hans Larsens Husmænd samt Gjeldes og Udlæg
med Sammen, da saa Vidner Christen Hagens og
Jonnich Simonsen Gaugs, de Vidner og hvad faa fort
det at efterfølge Gaugs. — Til 4de Sp. To det faa Peder Thomesen
vist Land. — Til 5te Sp. Saa fort taln skrom. — Til Peder
Thomesens Spørgsmaal 1ste Gjælde Sp. Saa Sandsen fort fort at
han er gaaet af Peder Thomesens Faa omgaaende ilde med
sin Husfrue. Til 2den Sp. Det faa Vidende ej kunde nu faa
mere end den nu Fæstes Mand i denne Tid Kan faa
Besvarlighed at faae det Nødvendige, og derfor maa
man nødes Faa om med Skad mere Faae. — Til 3de Sp. Ved
ej nærmere med Jordlaud, med Gaardens Beskyttelse dimigen
Igen Fremfeilet Solange Hans Larsen Husfrue, og saa
de Tilbage forhen omsatte Gjeldes Tilbage: Kaudsen
Vidende Kendt fra Præstegaarden Hjemme Land Skifte
og Land Hus Dem ungefer i 2den Aar Tid. — Til 2den Spørgsmaal
Peder Thomesen Faa nærmere nu flettig Mand, og derfor nu
Gaar En dygtig Mand, og omgangelig med Alle. — Til 3de
Spørgsmaal Ligesom og de Husbondes Faa Faa Lindt Smaa
Lan Baa Vidner, Svorbolaud og Kendeligt Fil, Sor
Lau Lauen i Aar for Lau Flaa gjøt. — Til 3de Sp. Maa
Jeg Faa nærmere i den Tider Faa det nærmere en Groglig Kaar
i Arbejde, men maa selv eigne Jordlaudes Dyrer, under
sin Gra St Faar og Faarfolk. Se Husfaudes ung, Fil
Fuldes Mand i en Lunden Lide, Forraaen der er Skant Kiø
Forraaenga Sundlaue Dem, i Sor maa Jeg selv Ar
dens Mensens, at Husets der Faar gjøt ungres Anledning
til Dies yndlinge Vegtfolk, og Jeg Peder Thomes
sen ikke Faar Lundt fordrage at Jeg Lem Ude, og da Jeg
nu igaaen og Lemmet i Dantogrend disse Folk
er dermed efter Vedøgte Dommeling skemer mig Ulæ
migfed op Raaak, Forresten Faar Vedøgt fort at Peder
Thomes Husfrue Faar Jeg at gjøre Jeg Skund paa
sin Mieges, og i ghu Husfaudes ikke Faar og fort sig
Jeg nu Rom aftraae — i øvrigt med og saa at Jeg
Faar Lakt anbuzte ikke til sin nogen mere Peder
Thomes Indbo, og til Ophalelse Jeg Sandsen Lagt
Bro og Skult for at afbalale det, med Lidelige at Peder

100 Thomesens Hustrue har sagt Manden [illegible]
og Kiender ofte haft, da hun, naar de kunne ikke faae alle
hendes Ønsker, vil har forekommet, og nu siger da hun [illegible]
willig at hun ikke vil tappe det mindste om hendes
Mand, men hun har maattet komme det med til aarsag og
deriblant blev Vidnet selv. — Til 3die Qvestion: til Udlaeg har
med hende haft Vidnes [illegible] fort. — til 4de svarede Ja
har [illegible] hart for Forkeerdighed, thi hvor han omgaaes
og kan komme til andre gode Folk, fatter hun Mistanke
[illegible] at fortørne ham, da siger ikke hun [illegible]
han forrommet med Løgne. Vidnet forklarede end
ydermere, at disse Ægtefolk har været separerede fra hinanden
i 2 Aar, og da tilsidst bad Peder Thomesens Hustrue Man-
den at komme tilbage, da hun lovede at føre sig saaledes
og at han kunde være hos hende, hvorefter han og tog til
hende og har været hos hende indtil nu, da hun igjen
hende begyndt at løbe i Vildskab, hvormed hendes Huusholdning
har lidt anseeligt. — til 5te Qv. [illegible] Vidnet i Peder
Thomas Hustrues fremsatte 1ste Qvestion svarede: har
aldrig seet at hun har slaget hende, men vel at Peder Thom-
sen har været vred, fordi hun hende draget [illegible]
umbragt Huuset. — til 2den svarede: Nej aldeles ikke, thi
naar de have havt noget har hun vaagt ligesom hun
vidste og aldrig været fredelig, ligesom og Vidnet
hver Gang hun har været der [illegible] naar Manden
har været hiemme hos naar han har været ude, har
hun altid haft ulting at sette annet i [illegible]
[illegible] lagt for nu [illegible] i Anders Hansens [illegible]
til 3die svarede: Nej. Dimiteret med hendes Lovlighed
Igien fremstillet Hans Dam som efter aflagt
Ed svarede til fremsatte 1ste qvestion: Ej har læned
dem begge noget over [illegible] Aar, og Peder Thomesens
Hustrue vendte sin hende sin forrige Mand, og har
Vidnet hørt at hun ikke forligtes godt med sin
forrige Mand, skiøndt han vedkiendte og sagt for-
dig Mand. — til 2det svarede negtede med forsagt
en Vidner. — til 3die svarede negtede med sin Hustrue
man har ikke hørt nogen Udladelser hvorvidt hun
ved Manden eller andre. — til 4de svarede negtede
med forrige Vidne sin Hustrue. — til 5te svarede
hvor hun har løbet til Anders Hansens, har hun
ikke været hiemme saavidt Vidnet vidste. — Til Peder
Thomesens Hustrues 1ste fremsatte Qvestion svarede
har hverken seet eller hørt det. — til 2den svarede negtede
med forrige Vidne hun gjort — til 3die
svarede Nej, med nu ikke med [illegible], derefter

ed mod Parternes Samtykke. – Igien fremstillet Peder Thomsens
Hustrue [illegible] Datter Lisbet Pedersdatter
som i Anledning af det hende [illegible] blev afhørt
[illegible] og tilspurgt hvad hun af Peder Thomsens
Hustrues fremsatte contra Qvæstioner og svarede
til 1ste Spørsmaal, Ja hun har først engang at hendes Fader
Long Mortensen, naar det er mange Aar siden, og har
de det i Anledning af at hendes [illegible] strafede
Vidnet fordi hendes Søster Greta havde slaget
paa Vidnet, og da Moderen da Long hendes Parti, blev
Faderen vred og slog Moderen i Gulvet, og bebrejdede
hende at [illegible] anden Ting som var [illegible] forhen
Vidnet [illegible] at være gammel 16 Aar og siger
[illegible] naar det 2 Aar siden hun blev Confirma-
tion [illegible] til det svarede. Peder Thomesen har bebreidet hans
Moder at hun altid [illegible] hende, og [illegible] hun var
imod [illegible] Deponentinde [illegible]
at [illegible] Moder [illegible] noget i [illegible] – Peder
Thomesen Hustrue bad tilspurgt 3die Om Deponentin-
den [illegible] noget mangen Forvalgtet eller ubebör-
ligt som Faderen Peder Thomesen maatte have giort
mod sin Hustrue? R: Hun hørte at han har sagt til sin
Hustrue at han vilde [illegible] Martha Pedersens Hustrue og
[illegible] Hustrue sammen og [illegible] dem for [illegible]
ligeledes har Peder Thomesen truet Deponentinden at
ville [illegible] hende ud Almindingen og paa Engen, lige-
ledes har Deponentinden hørt i [illegible] Sommer en Son-
dag Morgen [illegible] at Manden Long
Konen om Halsen og [illegible] hende ud i hendes
[illegible] Deponentinden siden saae [illegible] Morgen
paa [illegible] Long hende giorde han [illegible]
[illegible] at Moderen [illegible] efter ham, naar
Manden [illegible] hende ud, naar han [illegible] af
[illegible] hun ud – Peder
Thomesen declarerede [illegible] at ville [illegible] Vid-
ner om noget Vidnemaal for [illegible]
mere [illegible] Hustrue, om
[illegible] tilbage til [illegible]
[illegible] og [illegible] han [illegible]
[illegible] Gaard og [illegible]
som en [illegible] Mand, da tillige Anna [illegible] Datter [illegible]
[illegible] fremstillet at [illegible]
at [illegible] og [illegible]
da [illegible]
ikke [illegible] Vidnes [illegible], og [illegible]
derfor [illegible] Moderen [illegible]
bindraget. – Deponentinden blev demitteret. – Peder

102 Thomsens Hustrue var indkaldt at vidne i Sagen
Niels Hansen for i Stole, Maren Lars Hans's Datter
Grund i Østher Sogn i Niels Larsen boende paa Gaarden
Gaarde Grund ibid, som ville begynde at høstarbeide
Hans Munch paa Gaarden Hørvind og som
som var ansat i Charles Sortmanns Gunde
ikke bestemte noget med dagfil vidner Sagen, men
vilde avertere Gaardmand paa dag hvilken samtlige Sagen
Sønn. — Læst vidnet Læst

Rasmus Nielsen
Rasmus Thomsen Johan Sundhus

Aar 1795 den 30 Juli blev foldt Politie Retten i Aadlidum
af min indkommen Stævning fra Hans Munk dateret 29de
Juli dette Aar betræffende min Laand, som han paastod mig
skulde dog den 15 Juli havde nedtaget og som siden var blevet
af Niels Klinge, og da Hans Munk det havde
paa det Rent, saa Laanet formeent fundet, saa anstod jeg
at undersøge det Paastand det Niels Jørgensen Klinge og Anders Jørgensen: alle de indkaldte var
mødte: Jørgensen som derlaurende at det under dette Valg
paa det Rent, var den Laanet og aldrig havde haft det Laanet den Dag, den blev taget fra Hans Munk var hverken fremmøde, og afslagt begge Sagen
hvad som angaar ind. Sagen fremdt. —

Læst
Anders Nielsen
Rasmus Jørgensen og Niels Larsen —

Aar 1795 den 30 Juli vorte indkaldte Politie Retten Peder
Sønne contra Christen Anna Nielsdatter. Som Vidner
var indkaldte Jørgen Andersen og Christen og Søren Madsen
Morten Jørgensen, malene Michel Datter, Niels Nielsen
Hans af Stole og Niels Larsen af Østher Sagen begge
Eder Sønner Skjelbæk og indkaldte efter Modtagne
Begæret — de indkaldte var alle mødte, og dette var
Sønne og Christen. Anmodet da at indføre Jørgen Anders
sen, som Christen Sønne afslagde hvad der var hørt under de Arrest
over som den 20 Juli blev fremført til Hans Larsen og begge Vi
nd: 1. Repp. Nogle ord 2de Aar 2. Repp. Jo allerede 3. Repp. Jor al
ting kunde tjenlig forligte med mig om det Mord. Aar Christen
vilde ikke vaget det skriftlig at forklare Christen til fundet Brøndum
selvet Stande, da han fieldrem kom i dens Hænder. 4. Repp. Jor
gjorde paa Dommerlig ed, og ingen Kaarer sig tjenlig om
fundet Dreng. Adskillige Dunge som allerede var afgjort
vanskelige og tilsidst blev det fastslaaet at Christen
Sønne tvingt for Christen til sin Broder og Lens Skjelbæk

og har Vidnet og Hans Larsen som sidste Dag var Vidne
alleeneste Gang at forlige dem, hvilket og saa er skeet, men uden
Vil gjøre alleeneste ikke. — Til Peder Jørgensen hørte Contra
Questioner. 1 har aldrig hørt han har slagt Hunde, veg har
tit lavet Videnet hvorfor skammer Mund for gjøre Ludlodning
2. Repl. Vaagedt Vidne har hun aldrig mærket Qualitet vaagt, men
ofte for overtrædt for Vidnet i mange Aar, har han aldrig Ein
det indsen, at han var uforsigtig med Brød hun bag og bragt
ellers forstaaet Ikke. 3: Repl. Vred ej videre end, har vagt hjem
siden Peder Sommer har han var vagt Brød for Vidnet
hvilke Brød efter Pigerne skal have afhent bragt og til Master
Jensen. Med Contra Dantzisk: Bemeldte igjen Jep anden hørte
Sidste Madidatter hun efter Loven afslagt hvad Vand til sin
Hemmeing med sin Mand: 2 Repl. har aldrig indsat andet. 3. hun var
min Søster Datter til Anbrød, men handlede uforsigtig med sin Mand
og Lobem hun afsøn med saadan Hadder, at Kraft afkommend
Ærter og Ris, imedtstaaende for Vidnet intet imod hende i den
ene eller andet Hensende. — 4: Refereret til sit forrige.
5: Repl: har ja for at dalen aen. Til Peder Sommer hørte Contra
Questioner: 1 Repl: har ikke hørt det, for ellers sagt, at det var meget
Gang for vagt Brød siden skal have hørt, men vred ej hvorvidt det
er sandt eller ikke. — 2: Vred ikke at det er hørt. — 3: Blev af-
bragt for mu til hjem siden af Morten Jensen Søn 2de Brød for at
bagte, og blev ogsaa tilbageholdt, og blev der sagt, at disse Brød
skulde Peder Sommer hørte og det dignen var Commen
fra Lisbeth Peder Sommer Datter, men datter som da var hos
hos Peder Sommer og vred ej videre til hvem Pigen Oplysning
med Contra Dantzisk dimitteret. — Bemeldte igjen Madi efter
hun efter Loven afslagt hvad hvand til 1 Qvart Qvist Vaalange
Vidnet Ene Gulk, hun er aand mut ½ Pund Aar: 2. har hvadt hun
saabt. 3: Repl. hun har vaert kun nok, naar hun har vaert
et Brød og overtrædt, men har allerede overtrædt med sin Mand, Dage
vred ej hvo der har Skyld. 4: Har sagt en slem Mund, men stod
Klemmer Peder Sommer har sagt Kraft vred Vidnet ikke. 5: Har
sagt ja. Til Peder Sommer hørte Contra Questioner
1 Repl: Vred alleeneste ikke Kraft. 2: Vred ej det er sandt. 3: hun
hemmeing med sin Mand Jep Andersen dimitteret. —
Bemeldte igjen Morten Jensen hørte Christiane Jørgens Datter

Jørgen efter Lovens afsagde Kjendelse til 1 samt Qvestion: Hvad for en
Kundskab har. 2. Hvad er Qvalitet. 3. Hvilken er min Broder i det
Land Skjøt? — 4. Hvad er Dreng. — 5. Har Navnet min Død i
Tømmerne fra sin Mand og dagen nuværende Gange navnet fra den, som
i Vand for sin Gefalde Liv fra Andres Mænd.

Til Peder Jørgensen Hjelmsøes Qvestioner

1 Repl: Jeg ikke ved, at min Broder Jørgen Hjelmsøe har sagt at jeg
var en slag Qvalt Mand end andre mødte Folk. —
2. Repl: Hvad er Dreng er ikke min Broder Jørgen Hjelmsøe har sagt, at jeg
er bright Qvalt Kjøbmand eller Grad fine Gjøre. 3. Hvad er min Broder
er ikke kjent, i Gjørslund til I omfattelsens Brøde samt Familie
Fader Lisbeth og Drengen nogle Mønd omkrings 8 Døtre og Sønner
at jeg mødte Jørgen til det, og om Dens Dør mødte Dem
det og til Sig Andres Gjøre dig, og om Dens Dør mødte Dem
vogter, fulgt da og da Ihre Fader, og da Brødrene var bagefter, og
medbragte lig Medels, Dem Lisbeth og Fader Dem Gjøre bragte dem om
mod for Andres Magenpa. Dennem Dage Lisbeth for afsøn Fadrelig
verdi ~~[illegible]~~ Dødsfald til at overtale Med-
Peder Jørgensen bruugtel dette, jeg min nøgaftamens Dage
Medens dimittere. —

Oprundsand igjem Peder Jørgensen
Skifdatter Adsele Lars Datter i Agtskab med Ungmand Niels
Manden: Marie. Jeg efter Lovens Bud blev tiltænkt de af-
til 1½ Mand det er, til Medens for de Dem Jørgen mere Bud det
Bryde Aar, da fandt Skifdatter blev gift med fandt Mand og da fem
Medens mugang de blem vrøvnige at Jeg var fand i Jaarets
og: Mand Drab fandt i Jørgen Jeg omme Julens. Men for
Der gav Retledning Dødsil alle Jaarets Dersøgelser mig til min-
dem Medens ikke. Til Medens var da jeg 12 Aar. I Aarets fik i
1785 og Aarets 1786 var Medens nogle Jørgen da det var Dage end
og ugen Drengen var at Bedømme, da kom de ogsaa andellem
det at Drøftes, men aldrig Jaar Medens at fandt Skifdatter flog
Medens Mand. Kan jeg fuldt gjøre Ihre for fra der Begjærde
Crotten. 2. Mig aldrig var fem Fratagelses nogle, men altid
var alt overladt fandt Dersøgelsen, men Jeg Brøde fandt
ofte at fem Fardrøgte for nogle. — Med Andres fandt Skifdatter
Jeg Jeg var min nogle Fardsjen og ordentlig Mand, og Med Medens ikke en
det om fandt Mand: At fem Jeg Drikke nogle fra Gjøre er Medens
udmindes. — Med Andres Dannigt Dennedsted. —

Oprundsand igjem Niels Larsen min Dør af Peder Jørgensen Gjøre
og Skif Dør af Peder Jørgensen. Jeg efter Lovens afsagde
Bud fremmede til de fremmen Qvestioner Jeg blev fremmede til
Adsele Lars Datter. — 1 Repl: Jeg er omkrings 7 Aar siden

blev de ømme i Anledning af min og Kammerat Degnes
indtægter af Skolen, hvorom Vidnet gjorde Forklaring
som afgjort og saa da Vidnet at Peder Tomasen i dag Vidnet
da Vidnet kiøbte fat Skolen for Lofoed, blev han fornærmet og
Ved venlig Anders Morsøe Pan Lars at han skulde komme fra
Tomasen med fuldt Had fra skulde som Had og af Mangel af Peder
Vidnets Moder og for Vidnet, saa Had og med Mangel
Hvorfor, saa for gaden Had. Vidnet kom hjem, og klagede
for Ham, som ogsaa sagde, som da kaldte dem sammen for
Pig. Vidnet maatte ikke klage at han ikke saae nogen Had
Ved klem de sammen og for Vidnet ad Peder Tomasen
Vaarvedtes gaasagde faderen, Peder Tomasen kiøbte
d. Vidnet som nu er 19 Aar for de fik 17 Aar fulde ingt ustand
fik til fundet Disposition, men naar Vidnet var hjemme saae
han for skolen ikke siga andet end at Vidnets Ryfaald var en
landsøm, adskillig og anginnyttig Mand, saa at Vidnets Mo-
=der angaaende da kan Vidnet ikke siga noget, men Vidnets Mo-
gunde Mand for andetsfunde for at trøste til sin Ryf
kom og indblandt til Vidnet selv, men den saad Vidnet Peder Tome
sin Mand og omskrevet det til Moren som sin Dreng Hjer
og var vil gjøre ogsaa det ikke skulde overlades Vidnets
men Vidnets faad ikke lade dem, eller ikke noget drage fornem
der blev lade dem til Vidnet, da Vidnet ikke vild eaker dem
og lovede da Vidnets Moder Peder til Moren Jensen gav de
Vilkaar, at han skulde aaslig faae noget drage.
Vidner. Demiteredes. Efterat Ford igjen Malene Michels
fornigen Vidnet fremførte Ford Productioner. 1 Skjp. Gav Lindes
underret: mange Aar antagelig over 30 Aar at faae Hustrue
og adskillig. 3. Ford vil ikke slaa, men for ogsaa trøstes
Dørel for Hustrue og for Vidnet selv fort, at han gav om Kaldes
lades at indholdet Brøndsimmerd faae som dromelig Kiøge
Hjem Aar Aldrig mandem ikke indse ogs og vi det antagelig 6 Aar siden
Aldrig mere ufarligt og for fortes min ogsaa det

Lommaghig Mand. Hans Kone aldrig villeh gifve det
hun fik Mand, og medhaver han ofte for Skjeldsord med og i de
Beldrivning eller Kun siger at ikke Skjelsord: saa snart Dag
Vidne, at Kiøb med Ammand siger at der er gjort Skjæl
til Kæresten Lauman for Frand. — og fand de flere Vidner
dro, at der selvdes fuer mange Skjæl Kone imellem og at der
gik Mandsfolk forbi mange Gange Kone imellem og at der
Pordel, hvorpaa er opstaaet mangen Ris, hvorpaa Manden for
fik en Mand og ynkesiøm som altid de skammeligste Skjæl
siger, at han dølger ikke om sin Kone eller andre.
S: Hepp: Jo men vind ej fremt langt. Til Svar Tamnes gjø
Rand Paulsen Overskjøn 1: Hepp: Vind ej stærk, men faer nogle
dage omkrinkling Haar, da ~~[illegible]~~ de Klager han for Vidnes, at
det med Skjæl over Tangfiskeen, hvorpaa hun fik
Vidnes at gaae og til Jordfoed og klage, ~~[illegible]~~ hun med gim
fand i Skjæl Sig: men som Vidnes ikke fandt Ammand be at
der lagde fundet Skjælning. d: Nej det var hun aldrig og var
Dundes nidag gjem andre Skjæl. — 3 Hepj. Dennekiter:
Med Rettens Dom bøder Ole Jungs Hustrus Skjælds og Ærens
Skjemsels. —

Ved
Mathias Jildum
Hans Andersen. Jens Hansen. —

Aar 1795 d: 15de Augt. blev holdt Politie Forhør i anledning af det Tyveri
begaaet d: 6te Augt. om Natten eller Morgenen tidlig hos Pr. Halck i Clemensker
Sogn, blev kommelagt til Gjerne Sogn et Politie Forhør holdt d: 12te Dag i Kone,
hvor paa Drummelhøi ~~[illegible]~~ Bjørkegaard Sad tog Pr. Halck ordentlig Tyveri
at 6te til Gjerne Fuldmuldhøi. Til dette Forhør var indkaldt N. P.
Kiær i Rønne, Jerchild Olaufen Rønne eller Falle kaldet, Karen Pe
ders Datter og holdende sig hos Broderen N. C. Kiær i Rønne, alle anseelige
i Rønne Byen Mand og N. C. Kiærsen Kjøbelle som alle var Vidne, Anklan
Menigheds Forstander af Politie Betjent Bøje og Gjørendsfoged Sad og Anklager var
var Anders Andersen af Nyelar Sogn og Johan Diderich Knoffod
i dette Sogn. Fremlagt Jerchild Olaufen Rønne som løs og Løgn for dette
blev tilspurgt og blev lidt pirret i Hvor gammel han var. Svar: 26 Aar. 2 Qv.
Haar for han lie Confirmation og i hvad Sogn? Svar: for nogle Aar i
den i Nyelar Sogn 3 Qv: Hvor ofte var han sig? Svar: hos Kommager Hans
Ebsen eller paa Hans i Nye Sogn 4 Qv: hvad Skjælsord Kruger

han Resp: daglöns Arbejde 5 Aar: har Inquisiten ikke haft fast Tienste Resp:
Nej ikke siden Vaasen da han kom fra Fellingsgaard. 6 Aar: hvor har Deponent vaaret
i de sidste 14 Dage. Resp: har været hos sine Snedkere og lagt om Skaden hos dem
paa 7 Aar: hvor var Deponenten Onsdag d. 5te Aug. Resp: Var til Snedkere i
Nyköbing Sogn Pilegaarden kaldet. 8 Aar: hvor var han om Natten imellem
Onsdag og Torsdag imellem d. 5te og 6te. Resp: var om forklaret Stod. 9 Aar: hvem
var Deponentens Sengekammerat og hvilken anden ligg: i samme Kammer?
Resp: Jørgen Snedker var Sengekammerat og Poul og Peder Davidsen laae i
samme Kammer. 10 Aar: hvor var Deponent Onsdag Aftenen og Torsdagen d. 6te
Aug. Resp: da gik Deponenten op til Fr. Kalch og var ikke andre Steder
end gik og til Damme Mosen for at skiøte noget Tørv og som var
Jens Brøndes Oles søn var paa Fellingsgaard. 11 Aar: Hvad Tid paa Dagen
var det han gik fra sit Ophold Stort, og hvad Aerend havde han til
Fr. Kalch? Resp: Gik omtrent Kl. 9 om Morgenen og omtrent 5 om
Aftenen og 3 blev til Natt og gik ikke fra Tørve Mosen til
Skov Sogn til Søren Rivertsen. 12 Aar: Naar kom Deponenten igjen
hjem? Resp: om Torsdag Aftenen og gik til Fallk. Hans og laae der om
Natten. 13 Aar: hvor var Depon: om Lørdagen? Resp: Var Midvegs
hos gik Dep: til Snedkere fik en Pjs at ride paa til Vangeren ved
Knudsø Riven for at tale sig lagen til Altergang om Søndagen og han
fra Aand om Torsdagen til And: Bed: Kiærs i Rønne ligesom han
skal skifte om Lørdag Aftenen til Snedker og gik til Kiærs om
Søndagen i Knudsø Sogn igjen laae om Natten hos Fallk. Hans 14 Aar:
Naar var Dep: And: Kiærs og Hjelm samlede for at afsende det
borgerlaalen? Resp: Havde ikke været sammen uden hjemme i
And: Bedes Huus i Rønne. 15 Aar: Hvad Aerend havde han til And: Bed:
Kiærs? Resp: Var strøet at føre naar han kunde faae det Tøvand han
havde lovet han til Bugen og Krøge som da ikke var forfærdig. 16 Aar:
Naar har Dep: indgaaet Contract med A. B. om at faae Tøvand og
naar blev Ryg: Bugen og Krøge lig laagen? Resp: Erindrer ikke hvad
Dag det var ikke heller hvad Tid det blev lig laagt men Tøvandet fik
han hos And: Bed: Kiærs og bragte det omtrent tilbage til han lig-
gende og saae det liggende. 17 Aar: hvorfor har Inquisiten nogleste vandtor-
ført Ryg: Krøg i Rønne at han lader liggende nogen Bugen? Resp:
And: Bed: Kiærs havde forbudt han han ikke maatte rige det til nogen
han skulde han faae det for vingerne Kriis. 18 Aar: hvorfor nogleste
Inquisiten vand Forført d. 12 Aug at han intet Tøvand havde
faaet af And: Kiærs og hvorfor vandkiemten han sig ikke Tøvand
det af det tilkiøbte Bugen: Resp: De have sagt det skulde
nogle det men da Dep: hørte at And: Bed: Kiærs ikke var
hjemme, synes han havde ikke nødig at ligge hjemme Fallk

108 da Jannor Enden at der ikke var noget Forslag for Jan og Jens And-
kiære og til Jens du skal faae Erstatt for 2 ⅌ men du skal ikke mere
at gjøre du kan paa Lauen, det er ikke Communt saa lades som det
burde noget og sagde Dep: det kan nok nogle det saadan var jeg bleven
sig og jeg for det skjøt saa brød Jan sig ej videre derom. – 19 Av. for Depon-
ent med And. Kiære om at giøre Indbrud hos pr. Falck og hvad Jan
dak er vorangaaende passeret? Svar: Endeig Dette var Aug: Com Ingrif-
fenemd fra Sundeers og vilde gaae og lie paa Stave og der mødte And.
Bed: Kiære Jan saa var Kiørsk fra Bestiegaard hjem ligr. med Stenø-
ters og sagde da And. Kiære til Jan at han havde sagt at Falck havde mødt
Røbner Krøger og sladdret gan Borrit i Kommen i den Nordre Flur og bad
hans Dep: at han vilde følge med Jan hjem for at lage Vidnesbyrd
ja og i Tilfælde at Falck, Enkeb Conr. ud Enkeb Dep: gjem Falck
de Vaar i Gaarden saa Jan kunde sige det, og hvad han Falck
gjorde med saa Jan kunde vinde Døren og Lommen frigjorde hende
En for mig Deponenten nogende sig derfor da Jan frigjorde for Gun-
ner hvorfor And. Kiære sagde og Jan kan i Bold med den Grund den
Jan er giort det Ret og den maae vi ikke frygte for Gjerlyden
du mig lie Dette Vi vil lage Kiendsk af og jeg vil selv gaae
ind og Jan du staae inden for og selv hatten saa skal jeg vage
Kniven der og er i Vejen Vaser saa vel for da ingen Conclusion
den derudaen sagde Jan var der nu det Corlader og andre Vaser
at Røgte og Sneder fri Ent de alt Enkeb Dette mere Dep: svarede
at det gik ikke an og Jan ikke vilde entrere der da Jan frygte de
for Ekfaldet And. Kiære sagde da og hvad han lige saadan Kopning
giorde jeg hos Riøbmand Bed. Dam i Kjøbing i Vinter da jeg skal
med at giøre Indbrud hos samme mand Under Jens ~~Kiære~~ And. Kiæres
Kone om Natten slogtede og Enkeb i Kjøkkenet men da der ingen
Konsagning skete Dagen efter forstoed de sammen og Jens med
Kniven efter dem men Jens de havde Krøgeren omgrendt Enkeb
Jacob Enkeb dem. 20 Av. Siden Dep: forlanger det Gad Jens fel-
le paa da saamen Gang med And. Bed. Kiærg! Svar: Forlad ikke om
det den gang men Dep: har siden forstaaet at det Enkeb var Christen
Gudiem og sagde And. Kiære at han havde vøret hos en Kaal
i Kiøbe og Jens Dep: at dennes Far vøret der og Vrøedt der den
gangen Kiøbe og Dep: har sagt Jens gaae der ligesom Goodmand.
21 Av: Iøvrigt er Dep: Communen i Kjøbenhavn med And. Kiære! Svar:
har altid vøret Enkeb med Jens men Dep: Gang Com han ind
med Anders Mose paa en i Kjøbenhavn fornøyet til Prinds Frederiks
Regiment. – 22 Av: Iøvrigt And. Kiære Enkeb Jens der Forbrødelsen
til Dep: at anbefaler Jens flegt at giøre Indbrud hos Hr.

Falck? Svar: Hun sagde han skulde have nu Kammerat og han vilde overlade
hende Tillige at hun omfor Kammerat Sidskiem var i
arbejde hos Klokker Jens Samuel Ole Jørgensen. – 23. Av: hvorfor Dep: ikke
haver advarsel Falck for hinden overfoigende Tyv? Svar: Da det var saa nær
Natten og han ikke vilde vaagne deri for Døren han sig ikke mere
Dette imidlertid declarerede Dep: at hvis han havde gaaet ned det
Dette havde nogen det havde gaaet saa godt af. Da And: Skiere da min
dig havde giort indbrud. – 24 Av: Var Dep: solgt i Selskab med nogen for-
nu Soldat noget Korn til And: Skiær: eller Skiorte til And: Skiere saa
han for Natten havde nu Skorten gaa for Natten 1/12 Aug sidste:
Svar? Nej. – 25 Av. Var Dep: given nogen Forklaring om Tyveriet til And
Bed: er Sommet vidt? Svar: Nej. – 26 Av. Var Dep. laget nu Ost og
nogen Korn i vidre Dage? Svar: Nej. – 27 Av var Dep: i Skov solgt noget
Korn i Nexøe Svar: Nej – 28 Av: Da Dep: var forlaret at han Onsdagen
den 1/8 Aug. Bad at gaae fra Vindues til Falk-Stand Som i Selskab
med And: Skiere naar gik Dep. da fra Falk-Stand og hvorhen? Svar:
Gik vestpa om Østenen som det var mørkt og i Selskab med And Bed
Skiere til Stand Povelsen Kommand i Nyskier Bogen hvor de vaad sammen
nogle Øgenaar og siden gik Dep: hjem til Snedker uden at vide
hvor And: Skiere afblev. – 29 Av: Falk Dep. med sin hjemkomst med
nogen til Snedkers? Svar: Nej, men lagde sig hos sin Dreng kommende
Torsdag Morgen. – 30 Av. Naar stod Dep: op om Morgenen 16 Aug:
Svar: Stod op lidig om Morgenen og gik op til Falk-Stand og lang ud
Klokker gaa og vestpa og til gr. Falck – 31 Av. Var nogen af hans Dreng
Kammerater opgaaende Dep: stod op. Svar: Nej der var ingen oppe
udtil middag afvraadt og Vaglan overlagt. – og igaar fremstod Mo-
ens Petersen Skiere som lov og Dig for Natten blev fremstillet og tilsvarget 1 Av
hvor er født og hvor Gammel: Svar: 7 Nyskier Bogen og gaa 24 Aar gift og
Borger i Rønne. – 2 Av: Naar var gaaet til Confirmation og hvor? Svar:
Omtrent 5 Aar siden her i Staale. – 3 Av var her Dep: Linie siden
fl. 15 Aar. Svar: Søgte hos H. C. Sode her i Staale siden hos Dagl. Bidstrup her
i Staale, hvorfor hos Lieut: Thomas Kofod paa Ladegaarden og Christen paa Ny-
negaard og siden at vore gift her paa Forstmand her – har vore gift
til Sine i 2 Aar og 6 Borger i Rønne 1 Aar. – 4 Av. Hvad er Dep: Navn
Bej? Svar: Dødes Dagligt ikke Lidt Barlofinds fold. – 5 Av: Hvor har Depo-
nenten arbejdet i Sommer siden de sidste 14 Dage? Svar: har mest opholdt
sig hjemme uden 1 Kvart Dag hos Beskkegaards Mandsen. –
6 Av: Hvor var Dep: i Onsdagi 8te Dage den 5te Aug? Svar: Var oppe i
Nyskier Bogen Skibsen Lillige med Nantzen Møller for at see paa u-
gen Aug. Dep: tilstaar ikke med han hjem men vog Som Dep:
hjem Lidt for Østen og Lovede Justen da af til Bakkegaarden

110 7de Ao: Kaare Dep: Kiøre den Tid nogen Nød imod Kjøb: Var hos Peder Hatz
fra Kjøbegd: Gaard i Clem: Vogn og Ploxhus hos Rasmus Thorup paa sin Gaard
Lange var han imod hos Falck og Kiøbte sig for 1 p: Tobak og en Dobbeln og var
Kl: da omtrent 3 a 4 om Eftermiddagen fulde Aand med til Christopher
Hansen hvor han tilliige med Michel Nansen Müller besøgte nogen
Dag og Natte Aand han hen til Falck Hans eller Kommager Hans Peder
Jen hvor han drak Terchild Bohne eller Falck og tilslut da vi da ad han
det Nijeskrøe, hvor Hans Jonelsen da Terchild Falck vilde have ham med
for at bradbrøde ham og havde han da fuld med Kaage og forblev der
en lidet Stund da begge gik fra Krome og Dep: Aand med gaaen og
Terchild Falck sagde han maatte gaae til Jens Snedker men var da
nu ikke vaagen og Aand Dep: da hjem med Hjelm og derfra gik til
sit Hjem da Dørene alle var endgaaet da Dep: kom hjem og for-
blev da Dep: hjemme til om Morgenen og den gandske Dag 8 Ao:
Var nogen Dep: ok han var hjemme om Aftenen Kjøb: ingen
uden Kjøbes Sort Dep: Krome og fem Øsner. — 9 Ao: Gjød Drømmehave
ok Dep: hos Falck Hans: Kjøb: havde ikke Drigeh. — 10 Ao: Gjød Rimd
Kas havde Dep: til Terchild Falck Kjøb: havde ikke Rimd Kas til han
mig at han havde Sort nogel Lerred skund til at Klæde Bukse og en
Krøge og 1 Skiorte og gav han den 2 Alen Lerred for at Dep: Kom
Kjøbe sig en Skiorte og Lang Bukser, forklarede mig vidende ok
Almindelighed gaaer 10 p for en Skiorte ok p: og Lerredet fjerne
Dep: Engaae gaae at Bordet 10 p Kl: Da var alt vor Madrag og
gaae, forfarne til Kl: 3 i Eftermiddag blev Dep: Broder opvaagnet.

Kort og Efter nedtog Confinerede Politiet Dor-
hæftet og administreres Retten af Byfogd Gad fem Politier Mesterd
i forenlighed med nærværende Nørremænd Hjemmedsmænd
Lad Tormild Bolne og Anders Skiøre Ole og Ludvig for Retten fremstillede
og Confronteere: Efter mange Omspørgsler og Ord Vexling imellem
hinanden, tilstaaer begge at de havde begge drukne med
hinanden den 5 og 6 August hos Falck Ole for at stiele de Penge
Tormild Bolne eller Walle var grant Konklaering om, legtaae Anders
Skiøre sagde mand den Søndag som var Tormild Bolne Ausiebning dragen
da de kom Dagen med Kokken omtrent 12 og gik da Tormild hjem over
Gaarden Stiernedt, og saae om de nogen oppe, da han ikke anotrefte at
de saae, blev han Vred at de Kord ned Trappen og 2de Lad med nogle
Kaster ude: Dragen sagde Tormild Bolne, lad os klage dette, det gaaer ikke
an at bruge ind, vi kan det blive gjorde og faae Kollaen igjen
er den Mand, hellejen gemmer han fort Øyne: Anders Skiøre gik dragen
ogsaa Gaarden ind og hegge de alle fuld det var i Sommer nogen
tor, som kaar i Bollerne da de de Ud kunde kaar mere. Anders
Skiøre fandt ogsaa Ole med sig, som forrøstede ham i Retten og
det indrøm: lagde de i et Lagen og gik han Tormild Nørgaar

og lagde min Kaabe der, fant at det skulde som Konfirmand komme gjen
Pigen og lagde de Kraater hvadan der i Rommet i min Huus, men
Lovrets Datter Torvild ind gjen for Rangst inden dag at falde Klaus
Knudsen det mindste skaf eller er Deltager i sagen. – Torvild Klaus
fortalte dagen om Natten ma Serviet og et Ring Gromb Cortlod
denne Serviet er den som formuftet i Retten den 12 Aug. som tilgjen Klaus
Knudsen. Datter gaaer Torvild, at han havde solgt noget uden hun da nogen
mere end tilforn: Torvild Klausen Bohn Lærer ikke Nat for Falck Hans
Knudsen selv wiste ikke af. Niklas Lars Kirkeby Falck Kjøbmanden blev tilgjen
og paaleides til Lørdag Morgen den 8de Aug: da And: Niere og Peder Kø-
ster Karen afhentede sammen og var Torvild Klausen da nogenlunde og
siden er passeret saaledes som forefunden af 12te Aug. angjelder Karen
Beders Datter var tilstede saaledes som hun havde deponeret i Forhø-
ret og var tillog tak Jung og Jenks Brøder tilstede ogsaa den
Gjemmen af afhandt ikke Kjøbmanden og at det Jenks og Jenks Bro-
der Anders Niere Bagmand tilgjen ogsaa And: Niere hustrue –
Da de forenigelse pendzen var tilstede og ikke tjenesten fun-
digen saa forelog Aktor sig at Kirkeby det for skyldige at Kund
indkaldes til ikke Kjøbmanden forregnet Dagen blev da aabu-
et og Englat saaledes udroabt. Tilstedes Falck No 1. et Jørgensens Ta-
gel Olig af Bygnes Tilsvarer Kundskabsmand Peder Nolod og Sander Sko-
rup vurderet for 1rd. No 2 et Ditto 1 Rd. No 3. et Kugaar Blaa-
gjerns 3 ß. No 4 et ligt Ditto 4 ß. No 5. et Ditto Kjøer 1rd. No 6. et det
to Kjøer et Kalv og Kjøerne ansat for 3 ß. No 7. 2de Kø-
er af 3 ß 4 rd 1rd. No 8. 2de Jørgensens Skiortes Kaandsten ligesaaledes
vurderet var at Kjøerne Kalvene sadtes for 4 ß 4 rd 1rd 2 ß. No 9. En
Valvet tilstedes Kjøn Else Mads Datter sadtes for 1 ß. No 10 En Dørdæg
sadt for 4 ß. No 11. En Dink a 4 ß. En Dink Lærred ingjaarne ansat for 6 ß.
og 3 Skjorter a 1 ß. om det samt noget Salt mere end da det var ind-
laaneet Aug a 8 ß. Ag. gr Falck og Hustrue aflagde Eders Ind gan
ske den fraværende Ingjen ik og undgjandte sig forenævnte
specificerede Ting: Jerkild Bohne og And: Niere samt Hustrue og
Karen Beders Datter havde intet imod Kirkeby og vidste ik
andet end at Jens Lagde det forenævnte. – Da Dagen var
forløben anmodte Aktor om at den Dags Forhandling
og Beviser Aktor indtil videre at Kjøbmanden kunde faa en
aftenlage for Jer. gr Falck modtog forenævnte specificerede Ting
Dagen indstillet til videre, og blev ik 3de Dagen opsat rettet
Aktors Vidner.

Anders Kristen, Johan Diderich Nolod. Sjørd

Anno 1795 den 19de Augt. blev holdt Politie Forhør i Anledning af en indkommen Klage fra Jørgen Holm, beboer paa Gaarden Hans Corn Præstegaard Morten Clausen havde indtrukket sin Corn alt sidan Haaste og lie ikke havde gaaet ud og hjælpe paa nogen Haand lieskals til Jørgen Lod Leder Rotod i Rønne og Øgn. – Arbeidsmænd var Jander Rasmussen Thorup og Rasmus Jensen begge af Haaste. Morten Clausen blev fremstillet og tilspurgt: Haar han forlod sin Corn? Svarede for Pinsedag 2. Qv: Hvem begyndte han sig lie og hvem har han ogsaa sig Lod? Svarede: Har skals vorre sammen, skals have hjælpt Jens Espers og skals har fulgt med Hr. Leder Rotod i Rønne. – 3de Qv: Hvor han nu ogsaa sig? Svarede: skals ogsaa sig sammen, skals løsteer hos Friboeuand Mønster. 4de Qv: Det var Qvæstion sig han af sin Corn? Svarede: Gik hjem for din han havde holdt til noget efter Pinsedag. – 5 Qv: Har Mesterne ikke anmodet han at komme af Gange? Svarede: Jo, men havde tilgodeseet 14 S i følge sin Indgaaelse da han skulde have den Maaneder og derfor har han blevet ude. – 6 Qv: Om han ikke havde sendt han Bud da han havde begjert at han skulde komme for at modtage sin Penge? Svarede: Jo, men han vilde ikke komme forinden han havde faaet sin Penge. – 7 Qv: Hvor Longe skulde Deponenten vore i Corn og paa hvilken Tid aar? Svarede: i 3 Uger saaledes at en tilkommende Michels Dag ~~blive~~ 1 Uge tilbage og det første halve Aar skulde han have for intet, det andet halve Aar skulde han have 1 S om Dagen det 2det Aar skulde han have 2 S om Dagen, og det 3die Aar 3 S om Dagen. – 8de Qv: Hvorfor han forlod sin Corn og ikke klagede for Herredsfogden? Svarede: Veed ikke at det var hans Pligt. – Jørgen Holm forklarede at Morten skulde gaae i sin Corn og begjerde paaanegaet i Sølongen som Dreng for 2 S daglig som han nu havde indbleven; da han under denne Tid aar vilde udlegge 1 Rd 4 S hvor ved Aftenen for at enten komme som fuart han indfandt sig i sin Corn, hvilken Penge blev deponerede nu i Aftenen, endvidere er forvaerdet han fik Ord til Leder Rotod i Rønne som havde modtaget han at betale sin 8 Rd. – Morten Clausen forklarede at han ikke vilde tilbage nogen Eed over for det han har vorret fra Jørgen Holm da bevarede han Morten Clausen og hans Morbroder Hans Hansen har tilbudet Jørgen Holm at han skal Jørgen Holm vilde betale han sin Penge som skulde Morten vore hans Følgagtig og siden betale han sin Penge Mandag og siden skaffe han Arbeidet og sin Kost forresten vaaer i Ret som fremmen. – Politiinstituten gaes omhand til paa Torsdag Morgen for om Parterne imidlertid kunde forliges. Dagen derover til paa Torsdag.

Aftenen Veedtes

Jander Rasmussen Thorup – Rasmus Jensen

Aar 1795 den 19de Aug: blev holdt Politie Forhør i Anledning af for Børn og der var anmeldt at 2de Qvinde Børne nemlig Karen Kierstine Krøyerdatter og Søn Peder Christophersen Pirsche laae ladige hos Moderen til ikke Forhør var indkaldt Moderen Kiirstine Christopher Krøyer, Fadderen Karen Kierstine og Søn Peder Christophersen Arbeiur vaar: Peder Rasch og Niels Hansen Møller af Nathalien Bøgen. – Moderen blev tilspurgt hvorledes hun som en saadan Pige kan nu og saa beholde Lugten Folk saadanne 2 Qvinde Børn Jeanette Rsp: Jeg har fundt Fadderen til Kiøbenhavn men forregaaende den tilgiøende Udbrand ikke kunde faae Jeanette Børnene av fragelig og derfore ikke kan Jeanette nem faae søn afhalt igen Mogens Meiers at lage Jeanette til sig i Lorn som Skrøder, begge blev advarede at lage Jeanette inden 14 Dage fiers ikke skulde gaarde Fogden Skaffe dem lin. Jeanette declarede at kunde faae Jeanette i Rønne og Bilch i Morgen antage saaan. Dennem Lorne inden 14 Dage at vilde lage Jeanette og ikke Forhør slutteds saaledes med Tilfold at de blev. de Efter Commers i andet Fald maatte Gaarde Fogden fue foranstaltninger ved forrødne.

Aar 1795 d. 19de Aug: Continuerte Politie Forhøret bestaaende Anders Ledersen Kiøre og hustrue Søster Karen Lepersdatter og Forchild Clausen Bohne, Arbeiur vaar: Mogens Larsen og Hans Nielsen af Nyelarsen Bøgen. Ingvisitterne vaar alle uvidende og los og lydige for Anden fremstillede. Anders Kiøre blev fremstillet separatim og blev tilspurgt 1Qv. Om han vilde oggiem hvor det mødrene vaar af det fra Falck bortfiaalne er aflbleven nemlig a) af 3de Skrøder kun 2 bekomne og Skulderstøkken fundt 1 Ermen bort. og 1 Skiørt? Rsp: Vand ikke Ant: dertil da han formuner at alt Fraad er bort og er tilbage tomt. – b) 7 Forkler bortfiaalne skraf kun bekommet 2de alsaa 5 borte? Rsp: refererer sig til sit forrige. – c) det klar fritt Lang Bugen aldeles borte? Rsp: Vand ej hvor dette er aflbleven. – d) en Vinstil og 1 Forklæde. Forvinten bekommen ikke Forklæde? Rsp: Vand ej skraf. – e) 18 Qr. Lerred skraf bekommet 7 Qr. mødrene tilbagebleven 11 Qr? Rsp: Vand ej skraf men formoder Forchild maae vide det. – Blev da fremstillet igien Forchild som blev tilspurgt paanum Qvestioner til 1 Qv: svarede Nej. til 2 Qv: Vand ej skraf til 3de Qv: Nej igien det maae Ant: Kiøre selv vide til D: Nej mand det ej. – til e) Ubetydelig det ej. – Ant: Kiøre og Forchild Clausen blev confronterede og sagde Ant: Kiøre at Forchild midler hvor det var aflbleven. Forchild declarerede at noget Lerred ligger i Nyelarsen Bøgen i en Eng Gravs med Henrick Jens fra Kynegaarde Grund. og log Forchild det Sigden og gaae med der de havde Lagt det for Fader Hans og var det alt afstaaet da Ant: Kiøre og hustrue Søn for at hente det øvrige. Forchild Clausen tilspurgt incidenter naar det Lerred af Dep: blev lagt i den omforbleverede Tiingrum? Rsp: samme Dag. – Gnad for Dep: til

vorlent ikke Korset med? Svar: Med noget Kadz og Lim Kiærne. 3 Av: Hvad
Henrich Jensen noget af ville? Svar: Nej jeg ved ikke noget af. 4 Av. Har Deponen
Løg gjort noget ville? Svar: Nej. — Fremstillede And. Kiærs Hustrue og blev
tilspurgt om Jannum Avastiones som hendes Mand And. C. Kiærs Eil a.
svarede: Ved ej noget om Regvisningen og Karen Peders Datter skulde
at skiøde Skiørtøiet ikke mere end hendes Mands Befaling
men skulde efterkommer Karen Peders Datter af. — Eil B. Svar: Ved
ikke mere end det blev sagt ikke i min Nærværelse at Deponenten
i mens Mandes Befaling og skulde det af ærlig hende Mand og Ka
ren til at skiøde Brøstet og og forresten skaw de alle 3 ikke og log det be
ven det de efter Mandens Ordre og bar det ud i Haven for at forvare. —
Eil C. Ved det ej. — Eil D. Svar: Torkild blev holden Forhør om sig. Torkild
blev fremstillet for at confronteres Anders Pedersen blev lagt ham fremstil
ret og ved at sige Torkild det i Øjenvin at han behøvede det, Torkild be
stod at det var for falsk Hans sagde han ikke sagt det mere end
noen iblandt andre Folk. — Eil E. Svar: Ved ej noget. — Fremstillede igen Karen Peders Datter og tilspurgt om Jannum Avæs
tiones. — Eil A. Svar: Ved ej for mange Skiørter blev der ej sagt
noget mange der var. Men den 9de Aug. om Morgenen tidlig kom And.
Kiærs Hustrue og bad hende skiøde Skiørtøiet af 2 Skiørter og var det ikke efter hendes Mands Befaling
det hende da gik hen og sov middag, og log And. Kiærs Kone
og gjemte Skjørterne inden at Dep. med hende de siden ikke afbleven
og den 3de Skiørte har Dep. ikke seet. — Eil B. Svar: 6 Korlen
med Dep. at der var skrevet 1 blev givet hende den paa den inden
Skriftlige Befaling. — And. C. Hustrue blev fremstillet for at con
frontereres og sagde hun da at hun ikke vilde have mange Korlen
der var efter ansillig Ordrelig imellem hinanden tilstod Karen
Peders Datter at hun havde revet hun ikke og forsandes Skjørte
ne skraat i hendes Rifter, og lagde tilstod at de andre var ri
vet ikke og Skjørterne skraat hendes tilbage i Skiøtet. Kræftvaat
da And. Kiærs Hustrue indtil videre. — Eil C. Svar: Det Bøgen
var hende And. Kiærs Hustrue kommet til en Tømmerstue Dreng hænnede
for Herman Rasch i Rønne med Navn Peder Pedersen Blad blev igen
fremstillet And. C. Rønne som først sagde at ved noget skraat siden
tilstod A. C. Hustrue at hun kommet Søndag Morgen og da kommede
Peder Blad Dreng ind til dem for at bede Karen Peders Datter efter
Korset Bøgen som lagde i Stuen og sagde bemeldte at den forrenede
Jens Carlsen havde lovet som det gave Bøgen skulde sagde at han
skulde tage den og sikke hele med hendes Mand drøne og for
talte Dep. Svar til sin Mand at han havde taget den Bøgen til
svarede da det var Gut. blev igen fremstillet A. C. Kiærs Kone
Roman sagde i Øjenvin at han var vidende om Jannum var hæn
vent Bøgerne og han svarede dertil at han ikke forandsede det.

A: C: Kiøre incidenter tilsyngt hvad Connexion han havde med Peder Olsen
og i hvad Dep: og hvorledes han saa dette Kunde faae Dep: Svaar: Hans
søn kom ihvor Kjøbmand og yderst Bekjendtskab for de ikke saamen-
And: Kiøre og hustrur fraraadte ingen Ting. – 2 Qv: Dep: Hvad er
skaf og saae hy mere end en Time Corred Lidt over 6 Clk. som And: Kie
var gjestrøn var Cliggt ikke til en Dørr og som Hr. Falch var vidende
og var ikke Kjøbt. Kunde tjeneligt sees at der var Kostaarsen uuvorsend
den Sum der havde gjort ikke. – Deponentinden blev ved videre til-
spurgt 1 Qv: Hvor der fun født? Svar: I Nyjøkes Sogn paa Kjøgegaard
Grund hvor fun tilliger for en 16 a 17 Aar siden under Hr. Børe
holdt saa saant til Confirmation er vogt over 30 Aar og for
inde siden fun fød til Confirmation løsl for Christen Sode i
Nyjøkes Sogn ½ Aar siden til Peder Jørgens i Knudsker Sogn i 3 Aar
derefter til Michel Anders i 2 Aar og saa til Peder Jørgens igjen i 1 Aar
siden fun til sin Fader og var saaledes 1½ Aar siden til Michel
Anders 1½ Aar siden til Rønne til Philip Raasker omtrent
3 Aar siden fun igjen ½ Aar siden til Rønne til Peder Jer
lens i 1½ Aar og kom derfra for en 14 Dage siden med Kom
pigen til And: C: Kiøre. – 2 Qv: Hvorfor Dep: log til fundes Gjes
ter og laae liggende i Politie Anordningen? Svar: Jeg
fandt at vilde ligge ladet i Gjesten og derfor log at sie Kamme
i Canden ved Hjelmen Ind at Kunde forlivien noget. – 3 Qv: Var
fun ikke vidende fundes Broder var bortgaaet for Egnsvei. Ja
endogsaa Actionert? Svar: Jeg havde hørt tale derom i Gjesten men
troede ikke at det var saa vogt. – 4 Qv: om Dep: med at Torkild Bø
ne var bortgaaet for Egnsvei? Svar: Har vist det længe siden. 5 Qv:
Var Dep ikke vidende at han var vagabong og aldeles intet lønde
siden det for gik og Hed ude? Svar: Har hørt saa tale om. 6 Qv:
hvorledes Kunde Dep: da omtale sig til at modtage noget Ja
endogsaa at bore fun i Kjøbstad med sin Broder saadant Gods
som Torkild C: Bohn den 8de Aug: sidst forleden Natt Sorlø
ring tilbød? Svar: Det Kunde for at føge And: Kiøre Gjestrøn som
vilde have at fun skulde faae gaaet efter Løgst om Natten i
mellem 7de og 8de Aug: og blev ved for fun vilde ikke følge med
og sagde fun ikke vilde gaae paa vilde fun selv gaae med de
And: Kiøre bad fundes ogsaa og for at skjule den Feilgte Ingvisitinden
om Morgenen gjemte sig Broder og de falte Stans paa Torkild
med Jens Snedkers og gik Ingvisitind: i Forsøgjelse da de andre kom
burg efter og blev de der efter Ordre fundne i Kjøgegaarden
Da nu fraar Torkild og And: Ebersen gik fun og samlede Røbe
ren og Lunsmeden Dep: nu Skøse Feilt Feilbaan fun log under der

mere og Langt Forklaret derover. Torkild gik da sin Vei og bragte Dep.
og samtlige Brødre ind med Dagen til And. Bed. Kiærs og Kone, de de hinne
omfavnede med Middagsfred den 8de Aug. 7de Av. Haar fik Dep. den omforklarede
ved Fød og Lagen Dørvient ec. ec.? Resp. om Løverdag Eftermiddag efter
at det var blevet lød. – 8 Av. Fadder Dep. spurde det var skaalet fra?
Resp. Nej. Et Dep. spurgte den hvor de havde skaalet det hvorfor
de spurgte det Kone ikke sagde mand og Enkt var sande det som
9 Av. Trøgsbæk Dep. ikke det Tyrrere skulde blive ødelagt? Resp.
Jo Dep. sagde det gaaer aldrig godt det bliver nist ødelagt hvorfor
de spurgte Kaa ikke. – 10 Av. Kaa Dep. skrøiede at And. Kiærs
Hustrue var ligt Sulhagaren med sin Mand og mand Dep. i det
Egnsviet? Resp. Kaa ikke troe andet da hun gav dem som formo-
de Dep. lie at gaae mand og skalg til at fordølge det skaer det ikke
mand videre. – 11 Av. Sort Dep. fort And. Kiærs Kone sin Kone til at
skiøre det skaaleen ikke skal undgaae ødelæ? Resp. Nej man
kommer mand Kaa fra og sag da And. Kiærs Hustrue ligge mand Dep. skal
det ikke og gravede And. Kiærs Kone det med ikke for Døren i Skiø-
lund da Dep. Sæter Bed. And. Kiærs var ænder for i Mues og Dep.
fold fem mand Fæstab og var And. Bed. Kiærs ikke. Jemmer da det
blev undgaaet. – 12 Av. Fadder Dep. Sader noget af det Tyrrere?
Resp. Nej. – And. Kiærs Hustrue blev tvemstillet for at confron-
teres med Karen Beders Datter, men vendegende at hun havde bedt
Karen Beders Datter at gaae med ligsom og gaae hun gaaglond at Karen Beders
Datter havde nødt mand at undgaaen det som alt Enkt formod Sad-
Bed. And. Kiærs Kone ligsom og And. Bed. fandt Mand var ligsom i
Forslingnie men gik hun ud i Bijen og vilde undda Karen Be-
ders Datter formaaet And. Kiærs Hustrue at ogbrænde ved det
at det som skulde undgaaes. And. Kiærs blev tvemstillet for mand
dette at confronteres, And. Bed. Kiærs bandede nogen tid at faae tvi-
ne sin Hustrue til at skiøre det Kiøre mage hun bad sin Hustrue
vroomligelends bad hun hund at giøre det Kiøre som blev mand-
gravet og vidste hun ikke at det var skeet for hun var sinne
kommen da hun Hustrue fortalte hun hende hemmet det saaledes
at det ikke skulde blive bygtende. And. Kiærs fraboaden endtil ei
ihen. And. Kiærs Hustrue forklarede mand videre at det var da
Karen Beders Datter var commen fra Jacob Munch i Haste
log hun til Hiøse til dem og faaet hun da nogen Skiøgerdag
mandhal Eld og at far Lagnen og formodede hun at det
den var taget fra Munch eller Philip Kæfer. Karen Beders Datter
nogend at faae fagt nogen Mig ikke fulbo nogat Kiøed at
der Eld. – And. Bed. Hustrue gadbler fra Eld og Klaasagen And. Bed
Nd i

Skiare blev fremstillet og blev tilspurgt om hun havde Døtter eller havde havt
nogen Ung i Skjør som hun hemtebragte til sit Huus paa Kjøpegaarde Grun
Kjøb. Jo og hun havde han sammen hos nogle Fremmedfolk i et Huus no-
ven Philip Rasker, og vand eller Dep. Maatte da det var nu tarvelig
Blunge i nu Tøe paa Fremmedmandens Seng Dep. i Ee, og fulg
de hans Døttar Karen Eders Datter hun skulde. - 2Ov: Om Dep: Pand
at hun havde nu faet det Øld da hun kom fra Kiøbenhavn Mand
Kjøb: Svar eller vinter end omtrent 14 Øld som hun skiænkt ud
til Claus Hans i Hesle Karen Eders Datter blev igjen fremstillet
for at confronteres og sagde hun først at hun havde faaet Øl
af sin Broder strøgt da han nogtede det at hun havde faaet
det af sin Fader og han var hemtebragt til nu Rom i Skjøre som
hun Eder havde hos sin Broder ogsaa den hun for hende nu
Øldene bemeldte hun at have faaet nogen Øld til Hesle hen-
des Broder medbrøt fortrøi til Karen Eders Datter 13 Øl
fejer Dep: Tilstaaer? Kjøb: Nej. 14de Ov. Svar hun havde faaet
de hun havde i Skjøre da han var hos Eder Jensen med Bagen
i Skjøre Kjøb: havde aldrig havt Tilstaaer i sin Skjø-
15: Svar Jeg konnes det faaet det Øl, som er funden
i Huset ej og jeg har ikke fremmedet. Kjøb: først at
han faaet det af sin Moder, derefter at hun havde kiøbt
det af nu Rom i Skjøre og tilsidst at han blammet det
af sin Søster Anna, hvorved han blev mistænkt. Afhørte
og fremstillede Søsteren Anna Eders Datter som blev tilspurgt
om hun kiøbte det hvorved forrøiet Øl? Kjøb: Nej for al-
drig nogt faaet det af Øl. - Fremstillede igjen Karen Eders Dat-
ter som declarerede at have kiøbt det af sin Broder Anna
og skrøt saadan giort 3de Øl Anna tilstod at hun havde
solgt hende det af sin Tøgne uden vidende eller at det var hendes
Fremstod igjen Soldaten Peder Andersen og blev tilspurgt om han
havde fulgt sin Datter Karen Eders Datter og bragt hende ud til Skjø-
ne til nu Rom med Karen Eders svarede ikke havde han aldrig og
vistnok han ikke af nogen Ung at sige, Karen Eders Datter blev
fremstillet Soldaten medbrøt sin Beretning. - Dette forsøgte
Øl. - I Anledning af hendes Ende Beretning at hun ikke
havde faaet nogen Øld end havde solgt nogen Øl derhjem forfærdi-
ge blev hendes Bud efter Karen Claus Datter som fremstillet sig for
Retten og declarerede at han derhjem 2 Ratrøjer og at han skjøt for
de forlor hun havde faaet i Skjøre Aaret og 1de i Januar og Karen Eders
Datter Tøgte selv Øl til Karen Eders Datter blev tilspurgt om hun
havde solgt: Svarede det var de Øl hun selv kiøbte af hendes
Broder Rom og nu det var hendes gjort for sin Trøste. - Det blev

Var Riis blev tilslagen i Anledning af And: Skiærs Hustrue havde
at hun havde en gang sagt ny var blevet tilsvaret i sin Ret blev tilsagt
hun hun havde tiøbt og de Tagen af. Svarede af nu Tingvitnes Rom
og for det ene havde hun givet 4 ß og for det andet 8 ß og tilsatte Dep:
for Philip Hansens mere Kunne Skam vegedrer ikke Dep: og var der
ingen der saae hun tiøbte ihu.— Ene Dep: vitnede og at hun
Handsagningen forglod at for saadan ihu at hun mo
de hun Enten ikke Riis det.— Dalch som havde worden nornormal ved
Handsagningen sagde hende i Øjnene at hun saaledes havde dedt
ret. Forrendsloguen som var nornorrede ved sidste Tilsigelse vitnede
de sammen.— Karen Eders Datter gav afskillige Dygtigomaal forklarede
de at ihuses Rom var oggen fra Landet og Einnde hun alleles i
En til hende nelar for hak hende ihu.— incidenter tilspurgt: hvor
Lukes Enende ihuzen ubekiendte Rom kommer ind til hende
ikke nogen skulde for hende i hendes Forbonds hus? Svar: Dig
Rommet ved i Forstuen og der kom Rommen til hende og tiøbslog hun
da om dette Tagen.— I Anledning af nogit ungaaeligt skidt
Lerrede som laaden i Riser ikke hende i ihu i afskillige dage
efter hde tilspurgt hvor hun havde faaet ikke Lerred? Svar: har tig
ikke tiøbt ikke af nu anden Tingangs Rom som hun ikke kiende
som var egen fra Marken og tiøbte det i Vinter da hun kiendte
Eder Jensens og gav hun 1 Rd: derfor og ingen saae at hun tiøbte
hvorfor det Enende Forr Skinnelighed at tiøbe det saa ogsaa Tagen som
det var og skiøder det til forandrede Sinaar Billeger? Svar: Kjøbte det
var det sammen og var ligesaa godt som at tiøbe det ikke Lerred.—
hvor Eliggende hun ikke Tagen ihu og hvem saae det? Svar: Eliggende
det ihu for Eder Jens og ingen saae det.— Fremstod And: Eders Hustrue
og blev tilspurgt om hun ikke havde sagt at Karen Eders Datter for
det Eliggende det Tagen ihu? Svar: Kom ikke. sagde det dimittert endelig videre
Fremstod Torkild C. Bohne. blev tilspurgt hvor han havde faaet det
Lerred hvoraf Bugnen var tilskaaren af Jens Hermandsen? Svar
havde taget det fra sin Broder Herman Fæller og log det i Sommers og tog
det i sit Skrin og siden var det til Eder Eddesen Skiærs. Vand
ikke hvor mange Alen det var.— Videre tilspurgt Gvad Dep: vand om
de Lerred som blev taget i Vinter fra Kiøbmand Dam i Kjø
ge? Svar: Anders Ed: var sagt for Dep: at han vand en anden Ter
stykke Lerred i Vinter taget for Ed. Dam af en Skin 15 Alen Lerred
og bortkiøbt det i en Kiøge og blev hemtbaaren til And: Skiærs og
overtaxeret hans Hustrue dem og sagde de da saa mange som de
Enende og Aftenen af Krogen for det de Skulde blive grebne for
rede de dem i en Mødding.— og hans Rom slaglad dem.— Fremstod igien
And: Ed: Rom og blev tilspurgt hvor han gjorde af Lerredet hvad han
bragte det hende? Svar: Man spurgte ikke om hvem haand mogle Lerred
Torkild Klausen som indkaldt blev fremstillet sagde And: Ed:

[illegible] i Dijnna at han havde sagt det hiemme han havde havde
[illegible], And: Kiøre modtog et nogle det. – Forøvrigt igjen And: Kiøres Spørgsmål
[illegible] blev at benegte det ikke imod tilhører Rud hvad Englesk Com
[illegible] i Kiøbenhavn ved Kundgjørelse fra Inquisitionen forefundne Haand-
Bøg og Dok i hans Huus? Svar: Jeg det af Jørgen Morse og gjøre Ingve
[illegible] Mand Jørgen Morse 1 Ø paa Gaarden Vorgaa imaaen
[illegible] ovenfor Vorgaa siden Jørgen Morse Ø gjelder Gunds Mand Ingv.
[illegible] Ø: hos bragte Bøgerne til Huus? Svar: Christen Sudhiem og Christ.
[illegible]. – 3 Ø: hvorfor sagde Dep: at han kiøbt den af Hans Edersen Fabie
[illegible] i Kiøbenhavn? Svar: Jørgen Morse vanskelig hende
[illegible]. – 4 Ø: hvorvingt Rogen var i brunlakte Dok da den blev brag
[illegible] hans Huus? Svar: Han ikke vid det da umuligt det ikke. –
[illegible] Ø: Blev nogle Bøg taget af Boden siden det kom ud til
[illegible]? Svar: Nu log nuhel Vraa slog i Skov var ungefer 2
Skiøger. – blev dimitteret og [illegible] paalagde ikke forbud for i Dag
[illegible] indkaldt til videre og blev de overlevrige Bøger
[illegible] And: Edersen Kiøre og blev tilspurgt hvor
[illegible] Rogen [illegible] Boden fra det det var kom
[illegible] og til hvor blev Kundgjort? Svar: Det ikke
var [illegible] 3 Skiøger i Bodende Boden kom det
til Huus og log Dep: og hustrue ombrent 2 Skiøger og
log i Skov. – Fremstod Torchild og blev tilspurgt hvorledes han havde
havde fået at det Stykke Lærred som ved Inquisition i Dag var
funden i Henrik Jens Linegraas? Svar: Var det af mand nu
Huus bekjendt ikke i Dag forefundne Stykke som var 5 Alen. og 1½ Qvar
ter og det øvrige. Holdt And: Kiøre. – Paaviidlig anmodende
[illegible] Torchild Claus Aftrøngens Bekiendtelse at han indgravet
det Stykke for hr Falch skaalet Lærred i en Jørgens paa Henrik Jens
Grund hvorpaa Politie Mesteren i Dag med Conrad Olsen, Hans Hansen
og Jørgen Edersen havde inquirere efter det ogsaa omskaalede Lær-
red og fundet det i samme Grav som T. C. Bohr havde bemerket
og blev samme Lærred af Politie Mesteren modtaget med det Tal
og befundes at være 5 Alen 1½ Qvarter og at gj Falch medlemmet
de de andre Lærreder blevne forseglede med Hans Nøgl og
de nu vil blive taget i Forvaring hos Politie Mesteren. Vorstanderen
blev igjen Bøgerne overleverede og forbød for i Dag fremtil
indsatte til nærmere Undersøgelse da Politie Mesteren formeentes
under Ingen forskjellige ikke med Rigtighed kan afhente nogen
[illegible] Dag. – Datum ut supra. –

Jørgen

Hans Nielsen.

Mogens Larsen, Hans Nielsen. –

Søndag den 21 August 1795 fortsattes Politiretten i Sagen
Rigsadm. mod Borgen Holm contra Jørn Dæng og Consorten
Claussen: Sagen blev nu udsat, og Parterne paany
indkaldte til Onsdagen den 26 September at afvente
Sagens videre Behandling til den 12 October.

Jørgen Brandt til den Eed.

Rasmus Rudolph
Jacob Nielsen: Peter Wærestjerne

Den 26 September fortsattes igjen Politiretten i Sagen
mod Rigsadm. Borgen Holm contra Jørn Dæng og Consorten
Claussen. Sagen blev atter udsat, og Parterne paany
indkaldte til den 12 October.
Jørgen Brandt til den Eed.

Rasmus Rudolph
Jacob Nielsen: Peter Wærestjerne

Den 12 September fortsattes igjen Politiretten i Sagen
mod Rigsadm. Borgen Holm contra Jørn Dæng og Consorten Claussen
Sagen udsat. Sagen maa udsættes til Mandagen den 19 September da Paaklagerens nye Notifikation den peremtoriske Udsættelse.

Rasmus Rudolph
Fried: L: Falck

Peder Petersen Lund

Year 1795 den 12te September continuerte Politiretten i Rytterie Tingstue ophævet Andor Pedersen Skiærs og Hustrue Dorthe Pedersdatter Karen Peders Datter samt Dorthe Claussen Bøhn, Andreas Wiemann og Jens Jensen og Herlof Madsen af Nyelarsker Sogn. Ingristerne vare alle indkaldte uden Andor Skiærs hvilken som ej var mødt, men der gik Bud til Konen efter hende. – Efter Ingristerne separate afhørte og Sammenlød for Retten er og lady Karen Peders Datter som blev tilspurgt 1. Qr Om hun vilde tilstaae eller benægte den hende ondemmet den ovenfor omtalte Rug. Dr: Svarede saamegt som i Dagen da Philip Rasch for hende da tilbød den anden Dragen tilbøde hun af sin Bekjendtskab som hun ikke kunde nægte var sand og ægte var. – 2 Qr: Haa hvad Ord tilbød Dep: denne Rug? Svar: uden for Philip Rasches. – 3 Qr: Hvor bragte hun den hun? Svar: til Øster og lod den falde Dragen som hun da ovenfor var ved sin Husbond og bragte derhen. – 4 Qr: Hvad lod Dep: Rugen i? Svar: Hun sagde den Jørn var det som hun tilbød Rugen i og bragte den derhen. – 5te Qr: Hvilken Kvinde var det hun tilbød Rugen til Øster? Svar: Vet ikke. – 6te Qr: Hvor blev Dep: Rugen af? Svar: Den blev taget til Øster og bar Dep: Rugen strax ud og bragte til Bonden som hun tilbød den af og blev Bonden foldende paalagt gaa Gaden. – 7 Qr: Hvad Ord var der? Svar: om Midsommerdagstid og er omtrent 2 a 3 Aar siden. – 8 Qr: Hvor lang det var Dep: tilbød denne Rug som hun var i Tvivl om? Svar: Huldt om Philipper og derfore

[illegible] ikke ville de sin Skuld lægge paa sin egen Haand. — 9 Qv: Hvor [illegible]
da sine Kone for Philip Rasker? Svar: At Fadrene som den gang var holdt sig for
[illegible] Anders Kiærs som da boede i Nexøer Byen. — 10 Qv. Hvad [illegible]
[illegible] Dep: hos Oder? Svar: Ingen Ting. — 11 Qv. Hvor kom de sig Dep: barga Augen
[illegible]? Svar: Dumb ikke kan det staae paa Gaden og Oder var villig [illegible]
[illegible] det for hende. — 12 Qv: Var Oder hugget noget ond for Dep: For Slag. — 13 Qv.
[illegible] forviist de Bugne som ikke Rasmus Skiemp lie [illegible]? Svar: Jeg i Skonse
var bevang udkastet af Peder Blad og som omforklarede for sin [illegible] og
de ej det Gods som fra Hr Falck var ødelagt bortskaffet og Deponentinden
[illegible] om det var de samme Bugne? Svar: Jo men forskellen bestod i
[illegible] nu var Skiden da de for varme brente. — Anders Kiærs og Jochid Ygelle
[illegible] troimstellede ligeledes for Retten og tilstod at det var de samme Bug
[illegible] Peder Blad troimstillede ligeledes for Retten og tilstod at det var de samme
Bugne som fandt hos And: Kiærs hustrue, Bugnerne blev
[illegible] ved Michel Torn og Peder Jensen for 4 ß. hvorfor ammodende de
[illegible] var taxerede af Eiere Dakker hvorom den af Hr Falck anvendte Kniv 5 ß
[illegible] Lund tilgives, i øvrigt naar Bugnerne af sin Bramsiels Rug og
de det tilstoder af Eiere Klokkerne dem gaa kommer siden de gave sindelag
[illegible] imod den anvendte Mordskiv af Hr Falck selv 5 ß. imidler
tid modtog Hr Falck med Vanskjæn af alle medkommende Bugnerne for
4 ß og reserverer saaledes i øvrigt 1 ß. da han tilligemed sin Corpus
delicti end de Erstatte af Eiere Bugne samt Gang som det andet var som
[illegible] imod forget Vellin og Vedkend tilgjorde og den anvendte Mordskiv
findes [illegible] blev Skaren Peders Dakker for Retten indstevnet for tilstand
den omdelte Oder og blev til gjorde 1 Qv. Hvad [illegible] Svar: Ikke Oder
Magrethe Hans Ps Datter boende i Skonse i et egt Huus 3 Alen i Elle
strong Strade. — 2 Qv: Var Dep: [illegible] noget Kiendskab til Skaren Peders Dat
ter. Qv: Dette [illegible] for [illegible] sin Sad [illegible] gogle Skonsgne til [illegible]
3 Qv. var Skaren P: Dakker bragt nogle Gange Rug og andre Korsvarer Gjen
ete. til Deponentinden? Svar: For omtrent 2 Aar siden noget for Mortens Dags
tid da Dep: ikke var hemme kom Skaren P: Dakker nytter Dep: Moders Ti
gnud til Dep: Huus og [illegible] han Tøe med en Stung Rug ud: som Dep: ikke
vand for [illegible] Kiende var i Avantetet, og lagde det i Kiøkken ud med
Bugnerne til Dep: Moder at det maatte forblive der indtil sin [illegible]
det, [illegible] kom Dep: hjem og [illegible] det paaskete Gjorgjen sin [illegible]
da sin Moders Brad der var forgaaet og [illegible] ikke [illegible]? [illegible] sin
[illegible] at Skaren P: Dakker [illegible] bragt det og bad om [illegible] og [illegible] da
Dep: vred at Skaren P: Dakker kom [illegible] og [illegible] Tøeen at det var
[illegible] Skaren P: Dakker kom [illegible] ikke [illegible] og
[illegible] lagjorn og [illegible] da Tøe det var [illegible] ikke [illegible] Rug [illegible]
[illegible] ikke indlagne skal [illegible] Skaren [illegible] Svar: Jeg
[illegible] var kommen hos Philip Rasker, da sin og [illegible] Broder af [illegible]
det og for Dep: at [illegible] [illegible] vedkommende Skaren P: Dakker at gjøre at
[illegible] gjelder indlodt sig det [illegible] med [illegible] lagjorn sin ikke [illegible]
[illegible] for sin [illegible] Rugen, ikke selv gjorde sin [illegible]
Gjeldende da Skaren P: Dakker gjor den Ed gjeldende var uberigtet. og for
gjor vilde sin [illegible] naar [illegible] Tonnes End. — Skaren Peders Dakker
konstitueret og confronteret med [illegible] Deponentinde, [illegible]
14 Qv: [illegible] sin Kiende sagde det sin [illegible] omboxet og afslagne Rugen
i en anden Tøe for Oder Magrethe og tilbagegivne Bondekone som sin [illegible]
[illegible] Rugen af den [illegible] Tøe, da Oder Magrethe gaaeaar og [illegible]

med allerede sin Ed at Augen var saaraud i sommer Død sagde hun
er den i, og hun tog sinder Død med sig da hun var afsindig Augen Skjø: Eiffond
at faar Lagt det gaaldende Quantum Aug som den var i Kjøbenhavn hos sin Fødeme hos sin Føderaad
Philip Rascher uden Dødens faar hun Lunder. 15 Qv: spurt faar hun Lunder
den omforklarede Dø: Skjø: og den igjaldende i Kjøbenhavn hos sin Føderaad Philip Rascher
16 Qv: Spørt blev den Dø at Ødegaarden Broder Anders Kiære for beholdt den og den
i sans Sinnemen. Oder Kjøbe blev dømitteret. Anders Kiære blev examineret for
at confronteres med sin Føster Karen Peder Datter og blev tilspurgt om den
Dø var ødelagt om Karen P: Datter havde Aug ind og om blev afsindig for
Oder Margrethe i Rønne og sammenbragt til Anders Kiæres. Anders Kiære sa
gde at Augen Dø var for sam om den Aug var ud. Karen P: Datter gaa
stand den blev den. Anders Kiære sagde fiers den var den saa vissen som eller den
var. Anders Kiære endviidere tilspurgt hvad Sidemand angaa Karen P: Dat
ter for den tilbragte Aug Skjø: Øiegle fundt igjendom. Dø tilspurgt hvorfor hun
gjorde saadan lov og ledig Sammenkomst den i Følge Forordningens overdø lag
Examen? Skjø: Kunde ikke nogen at modtage sin Føster da det var saa Sachers Fil
der og siden sagde hun at hun skulde gjøre ved den Kiøbing Bord mandig Ar
dørs Peder fra Tader boer Øster i Bynen Skordig Sens Kommers. dagen demit
terte. blev examineret Peder Jensen Borger i Rønne som blev tilspurgt
om Gud som Vidende i den ed Karen P: Datter havde imod sin havde
noget at gaa klage omsaldte Aug; eller om han havde mersat noget som
han for for Aftenen Sunde skulde sig. Svarede Nejen Karen P: Datter
imaden som saaledes at da hun begjerede at forlade af sin Examen var
han glad ved at hun godwillig vilde forlade den uagtet den var ingen
gjøram begjendig han var i den ed hun imaden han mersat at Tillegt
nem den ikke indlade sig ude at speculere saa, og derfor alderlei
er vil fremforen noget siden det er saa umuligt at vindskinde sig saa
vinder sin Ed de Vaaninger var afgjorte af Lagmand, og mange
Dag Lan tegen fremaldes Forklaring om sin bestandig ud om Karen
Dø at han var for hun havde sit Tilsæd, da han nu gaa ud sig
saalig Maade er blevet saad gaat efter at hun havde imod for saa
ondt i 1½ Aar, var han Uvend fornøjet, og ikke vidende nu som
forklaret er indlod sig i denne Dag. Derefter Anders Kiære var de
lovlaarsk den som gaa sandes Vagen begjerte sandes Forklaring fra Dem
sam, og som andre var Deponenten fornøjet over at sige sandt
og fragaa afslagde Deponenten sin corporlige Ed. ligesom og saa at han
ikke vidste videre til denne Dags Oplysning eller var bekendt om
at hun havde Dødt nogen Lagen mandes sin Dødsen var demitteret.
Blev igjen examineret Torkild Clausen Bøhng og blev tilspurgt Ad:
Dem han vidste om at den resterende Dø var afblevne? Skjø: An
ders Kiære var bekommet galt og han maatte gjøre Ruder Dø for, og i det
Tilfælde fandtes sig til sin Forbrøde, og var i det Tald ikke Dødt andet
end de 5 Ellen, Dørene som blev funden i Henrich Sens Dø og
de Dørklode som han ikke vaad var afblevne, uden det skulde gi
ves til falde Tæpper. Spørgt om blev at Anders Kiære havde sagt at i
tad de Falsk com ud, saa skulde Anders Kiære gjøre fan fra
gut at han skulde ligge paa Dø, uden Dep: formelig Ed ikke kunde

nemt forgæves af Folk fra Dr Anders Kiærs Gard Habel Gaard med sig
for at finde Korn til Dep: skulde løbe fra Veg og And: Kiærs og Falck nagen
Sammen. Nok hiisprøgt: Hvad Instrumenter fandt de gjød sig for at udlage
til indtrik som de intenderte at bellage og therfor at gribe ind? Svar: De for-
de intet men And: Kiærs Karl kom Kniv og sagde And: Kiærs at det var in-
gen Dag skommed at udlage Reindrik og lode hvad de fandt i Kind, men da
fra Dep: Kong ind i Gjerne og saae Klokkerne stod i Ballierga sagde Dep: at
det var bedre at lage Vejen da fan ikke bestikke sig med det andet end thoge
furch Lunde og saae Mord som Deprædt Gjide, Anders Kiærs sagde hvorfor
det var bravt ikke at lage Klokkerne men det var ikke saa ond for at blive
ved med, men skimed gjøis de Kong Kniegaar som stod inde for saa lun
de ingen modtimed sig sammen og gjøis Dep: Torkild Bjerne vilde gaae til
Torkild Bøgen saa skulde fan And: Kiærs selv nu forestille det andet – i Ar-
vigt reforede sig de sig for vrigen. – Nok hiisprøgt: Om ikke det var Dep: be-
fiende at Falck og Gunt Gustaver laae natten i deres Huus og om de ikke
var langt fra deres Huus til andre Huuse eller Gaarde? Svar: De som om
sprøgt og saae langt fra Huuse at der ved Naae ikke kunde mankes nogen
Dierstand undersøges fra. – Endviidere hiisprøgt: Om de Falck ikke nu
nu liden og i Februar paa Maned? Svar: Jo men af samme Aarsag vilde
Dep: aldeles ikke tilstaae at And: Kiærs skulde gaae ind. – videre forella-
ver Dep: at And: Kiærs fandt tilstaae for fan at And: Kiærs i Gjerdes
fandt indbrudt de Beder Dams i Ronne og de tagaget i Dessiat
med Christen Gudhiem med det under Ligeledes fra Secretair Scherbak og
nevnte fan ikke just det Beinagn Gudhiem, men fan kalte saadanne
ved at nevne Tomamnet Christen om fan at Dep: vred med Hiisp
det var Christen Gudhiem og lagde fan til, at det fandt vorst fan me
bron Gard i Gjerdes og indbad sig at Dep: at fan vilde blive fan lige
saa troe, da de skulde lime Ligsaamegen nu Stat som Spre Lunde
forliigen nu fand Dep: Ligeledes fandt And: Kiærs fandt Engelske de
med Gendiørsplan Frokil Lingfort at bede Dep: om fan skulde ikke
lade under om Sagen Dugtondighed, men fraadet det fan øvrigt
ligeledes fandt Christen Gudhiem og selsche Himdrøpel Lommen de
Bogum og løbet med sammen, og talt med And Kiærs, da Dragonen
den zog fan therfra men Svaret det blev vendt mod Dep: ikke da fan
fad gaae den bagen Vegen. – Sammested igjen Anders Kiærs for at confron
tere med Torkild Clausen og sagde da Torkild Clausen fan i Gjerne fand
fan torhen Karl sagde And: Kiærs hiisprøgt om de fandt fan Kiøgt og Gravlagt og om
de kind at Bilbrik for at bortlage de fange fan naaede tornemme ikke
naaet Hvorden for Thom og Lurtorn Torkild Clausen And: Bedersen med hin
lang (Gorlang) fan fan det af falte Hans eller Hans Bedersen de at lage
Reindrik af med sig Selv fandt fan i Kind at troe, og gjem fiskd
de Torkild Clausen ikke vilde gaae ind af Reindrik eller at de skulde
giøre Tidbrud, men skimed af de skulde fare vores, befold de de troe
fand Landets Forsvar ikke for. og sagde Dep: Nigig nok at fangerne da
de nemmer reelle bortgaa ingen Reindrik Lunde gjøre, men da Torkild ik
de gjide de skulde bredde ind fan [illegible] men de det var bedre at lage Rein
drik fra den fadelige og ikke fan for fan er overbevist, men bemer
ker at fan intenderet noget Mord eller tilraad sammen. – Torkild Clau
sen vendte sig vrigen og sagde fan det ligger i Gjerne, den anden vendte

124. til Vorrejp.— And: Kiærs blev tilspurgt om han eller hans Huus fra gik Sp:
Høyg: Torchild Clausen sagde at han havde ikke Huus fra sig som han
fra kom.— And: Kiærs troede ikke at han havde ihu hos sig nogen at vende imod Forsøg
at han ikke havde viist som ihu.— And: Beg: Kiærs blev tilspurgt om han vilde
tilstaae at Anders han skal have haft fra Ager Dam i Skaane og som han havde
om ile Torchild Clausen var ihu overlagde at gaae og til Falkes? Svar: Ja mange
gange, og sagde Torchild Clausen han ihu.— Spurtes, ligesom ogsaa Torchild
Clausen tilkiendegaae, at hans Mand Arresterede Torkiøm Han Rosenvinge
og hans andre Mand, at han Christen Gudhiem og ihu arresterede Jacob
Nielsen Bidstrup vilde han og vaagne for fog Dandt saa snart ihu kun
ihu haae Tilladelse.— And: Kiærs bemeldte ikke noget sagde han havde at
indvende imod Torchild C: O: om samt Torkiøm Han, og Jacob Bidstrup vil
ihu vorder ud forskiaerd ihu samt Tilsigelse og Tilbageskiøt. Provedom
blev omvoldt at fiellige Dd: medlem Kjøbenhavn som for Bidskøtning
fad skyld igen blev anfores.— And: Kiærs blev tilspurgt om han igen
havde havt nogen Mand Gjør i Bygen som han havde staaet i Connection
med og som havde i Commotion at følge Torvet for han? Svar: Høyg,
man nu Mand nagnlig Anders Bendtsen i Skiøne havde fuuget And:
Kiærs om han havde Torvet at følge og da Torchild var tilstede med
ihu Torvet han for bekiendt at have haft fra sin Broder Herman
fra forrige Dep: nu Skøn ihu skaf til hans, men han havde at
ihu var for grunde hvorfor ihu ikke blev nogen at demitteret.— Hvorpaa igen
Beder Bilad som blev tilsiidt at giøre sin Forklaring i Beruhuset
at ihu bekiendt de ikke gjøre Dalch tilsiøende. Dy Forklaret han da
at han gik og Mejede, da nu igen forevist Restant nagnlig Jens
Rosø som gaaende ihu forbi mod ihu for fried Tang Bugen paa
Morgen Dep: sagde om han vilde følge ihuy for til Ladt fraende gjø, og
begiende ihuder Gjø sagde tillige at han vilde afleggje ihu for And.
Kiærs for han Bunde Tran ihuy imod at udlegge ihu forlangte
Summa; om Søndagen derpaa gik Dep: til And: Kiærs og forlangte
ihu beiingede Bugen, men da var alt ihu forevist Restant forlangt,
og svarede Konen imidlertid And: Kiærs at ihu haae ihu som han sagde
Dep: saae ihuder paa Bugen og saa at ihu var Vejledig, hvorover
han sagde, ihu Bugen jeg accuiderede om Vare Dorved men disse
vare Vejledig, hvorhos Konen svarede: og ihun Dun I kan accordere
ihu med min Mand saa I skal gaae for ihun. og saaledes modtog
han Bugen og sendte sammen da Dep: om aftenen Onsdag Torsdag
at And: Kiærs var gaaet for Tjenestens. ikke fulde for Dep
nogen Eid noget ihun Modtagelse af disse Bugen og som han i
ihuns Gjemmesteds aldeles er uefiendig, haaber han ogsaa aldeles Tilfiis
ihun demitteret.— Tilsidst igen And: Kiærs Gjøbøn som nu var mødt
og blev tilspurgt: 1Dr: Om han nu vilde giøre Forklaring om hvad
mudue noglesen og Restant Dorfer som var bortfiaatte fra Gjøl
var afleveret? Svar: Maan undertegnede i de ihun nævnte Gjøl
og tage ihuder ny giøre nøiere Forklaring.— 2Dr: Om Dep
ikke tilladen vil forklare om de Kiedner som og Smeed Mand
og Broder Gjødhiem skal have haft Gjøl fra Riis mand
Dam, og Selvejer Schierbeck, Svar: Nuuden ikke om

negen Kuder af given Politiet. Denne Sag
tillod igjen Ærværdige Marta Sophia Rasmus Datter, og tilspurgte
hende hvor gammel deponentinden var. Hun svarede paa 17de Aar og
var i Almindelighed bosat og gaar i Kirke til Lapsi Menighed
i Sagens Bogen. – 2det. Den deponentinden ikke har faaet
af Tordlode, som skal tilhøre Lieut: Hermann Skofod, og hvor
ledes hun saaledes er blevet bekjendt med dem. 3de. Om hun faaet det tilbe
dere Skiere af nu Indsatte og deponentinden ikke kjender
mere da Lieut: Hermann Skofod paa autentisk
Skollerens videnskab sig ikke Tordlode, som saaledes Moder
ne have paa, saa tillod hun at blive tilladt sin Ejendom
og blev hun derfor med deponentinden saaledes tilba
geleveret; de Tordlode apparte, og nu Tordlode hun depo
nentinden blod af andre Skiere Rogen og ligesom
imod 2det dem. – Det omtalte Tordlode og Tordlode
tilbød deponentinden begge hendes Datter Karen
mere Naadig; for de Tordlode gav depo
nentinden intet da hun fik det som et Gratuetum af
Hjemmets ubekjendte Indsatte. – Andre Skiere
hun slet ikke kjendte, og tilstod at hun solgt Mar
ta Rasmus Datter det omtalte Tordlode og Tordle
de, det andet fiirde Tordlode gav Anker Mortensen Sam
mesteds ny paarørte til Rådmand formodelig Marta
Rasmus Datter, som laan den Datter i Rammen
Lod formelig Mortensen, hvor Lund var nu Dreng. Mar
ta Rasmus Datter tilstod dette, men ofteneldte Mor
tensen hende ikke noget hende, naar de laan sammen
igjen Lieut: Hermann Skofod sin Hustrue klagede til
Rådmanden i Anledning af det bortkommne Tordlode
lod meldte, at Jan i Dag var sig. – Rådmanden
skulde konferere for at indsamle til Skatten
og arrestanterne klagten omhyggelig ikke sigte

Jens Knudsen, Jørgen Madsen, Jørgen Madsen

Mandagen den 11 Sept blev igjen holdt Politie Retsmøde. Da
gen Jørgen Holm contraadommelig Morten Pauli, hvor
gen nam under, og blev de spurte forrettede, at Morten
Pauli skulde gaar i sin Lem da Jørgen Holm afhjemmet
af sidste Protocolleringsmøde, og spurte at Morten Pauli igjen
paa den forkommne Ind 9de. Jørgen Holm forbinder sig
at kaste dennegen Arbejde bestandig og uvorlen arbejde fremm
ur gud forbrydelig lost, da i andet Gad Contracten angives
som skal, og at den parti ikke angaaende gvadlegen
og Gradinnde af Jobbermesten. Jørgen Arbejdet Dag Holm

Jørgen Nielsen fik Landdagen 9. daglig og naar 8 dage op-
tager Michaeli var forbi, da nyder han 3. daglig saa i det
Lem Sommeren er ellers forbi 8te dage efter Michael
is 1796 paaraabt samme ~~Fattige~~ Dag tilligemed Tilfø-
et Jørgen Nielsen ikke maatte faae denne Dag paa dennegen
men begyndte som vanligt. All fornuftig Mand
gaaer af samme Ligaa. —

Sigard

Anna Widuw

Jørn Jønnesen, Bent Bendsen. —

Jeg har igennemseet denne Protokol og funden den
i Ordne. — Haste den 8de October 1795. —

Leiby

Aar 1795 den 16de Octbr blev holdt Politie Forhør i Anledning af en
Mundtlig Klage til Byfogd og Herredsfoged Gad paa Peder Tømpe paa 4de
Tilliggende Grund i Clemensker Sogn, i Anledning af at ikke skal noor
udkalligt som fraboumen den 11te Octbr. Som Vidner var indkald:
Hans Hansen Dams Hustrue Johanne, Morten Jensen og Hustrue paa 4de
Tilliggende, samt Niels Larsen og Hustrue paa Myregaard Grund i
Olsker Sogn. — Det ikke 3 Vidner var Mødte. Hans Dams Hustrue
Johanne, Morten Jensen og Hustrue, Niels Larsen og Hans Hustrue, som
Peder Tømmer Datter Lisbeth var ikke mødt da indkaldte Mand
en ikke kunde finde hende. — Aktors Vidner var Claus Claussen
og Hans Madsen begge af Clemenskir Sogn. Aktor var Ministeriets
af Politieretten Byfogd og Herredsfoged Gad. — Fremstillede Fundet
paa blev formelagt og afhjemlet af Aktors Vidner blev saa fremstillet
Peder Tømmer Hustrue som blev tilspurgt: Var hun i Lørdags den
11te Octbr fandt og solgt sig? Svar: Nei Morten Jens. — Var hun nogensted
ikke fra Morten Jens den Dag? Svar: Var ingen anden Mand end Mor-
ten Jens. — 3de. Hvad befalet hun der? Svar: Som sædvanlig bandt paa sin Kjø-
var bestandig i Huus, og om Natten var hun ude tilligemed Morten
Jens Hustrue og Kagen nogen Timer op. — 4de. Var taae hun om Natten?
Svar: Nei Morten Jens. — 5te. Var og solgt hun sig? Svar: Svarede Nei til for
Morten Jens. 6te. Var Deponentinden ikke tilligemed sin Datter i
Peder Tømmes Huus Lørdags Natstaaende? Svar: Svarede Nei. — 7de. Var
Dep. ikke af nogen som der sammen var, Kulde var blevne borte fra Peder
Tømme og var det er afbleven? Svar: Nei og skal — Afskraaden indtil vidt
er. — Pigen blev oplæst for Vidnerne og blev samstemmet Hans Dams Hustrue
som aflagde Sannes Ed. og blev tilspurgt 1de. Om hun Lørdag Natstaaende

Lørdag

Ged: Tømmes Hustrue Anna Niels Datter at nogen i Ged: Tømmes Huus, saa
som Lønnen skulde med raadhed i det Forskaf Lilligrund skulde Datter Elsebeth Ebert Datter
Resp: Løverdag efterfølgende tidt om Middag da Ged: Tømmes var vøgt i Ringen lowa Deponentinde
Ten og ville gaae og til Ged: Tømme skulde Brode, og som hun kom inud Huset saae
hun Tømmes tillaldende Hyrrow hun vilde gaae tilbage igen i det samme kom Ged:
Tømmes Hustrue ud med Døren og sagde at Skiørlagen (det Sengetøy af Skiørlad) skulde
ud paa med Vidnet ikke, hvorpaa da Ged: Tømmes Hustrue saae Vidnet gik
Ged: Tømmes Hustrue tilbage i Huset og slog Døren til, noget derefter kom
Elsebeth Ged: Datter ud fra Huset og nogen tid derefter kom Ged: Tømmes Hu-
strue igen med en Kul i Skiørlaet, og tillaldte ik bugge Vidnet, og da Vidnet
gik op hun paa ik trak fra huset, skiældte ik efter Ged: Tømmes Hustrue
Vidnet ud, hvorover Vidnet gik tilbage til sit Hiem, men da hun fik at vi-
de at hendes Broder Ged: Tømme var hiemme igen hun tilbage, og da sagde den
ene Datter Gertrud Ged: Datter som var hiemme hos Faderen Ged: Tømmesen at
hendes Moder og Søster Elsebeth Ged: Datter havde der og bortlaget en del
Bingedaler og 1 Krøjle. da nu Ged: Tømme kom hiem saae hun 2 de Huus
og 1 Ragn nogle Klæder og 2 Dalere noget Øld og nogle Dalere i Kaugen som
hun havde staaende i sin Kiste. og sagde Skibaarnet som var omkomet 11 de Dage
Gjemmet at saae vidt som ik vidste fandt Ged: Tømmes Hustrue bringet ikke
hen til Mortensens, men vidste Vidnet ikke. — Blev saa examineret
Mortens Tens Hustrue som efter Lovens oplæsning end: blev tilsigerd 1 Qv.
Den hun vidste hvor Ged: Tømmes Hustrue Løverdag efterfølgende havde
holdt sig? Resp: Var hos den unaadige i Vidnets Huus, og troer Vidnet at Pal
dorn Elsebeth var der til hun imod Middag men om Ged: Tømmes Hu-
strue var ud om Eftermiddagen erindrer Vidnet ikke da hun gaae
ud og ind naar hun selv vil. Men om Eftermiddagen var hun ude med
Vidnet for at hun gaae hende Veien som laae paa Marken. — 2 Qv. Vand
Vidnet om hun samme Dag bragte noget Gods som tilhørte Ged: Tømmesen
fra Ged: Tømmes Huus, og hvorfor saadant er blevet bragt hen? Resp: Nej
ik vraf men nogle unaadige 3de Klæder og 1 Bod paa 4 Dalere bragte
hun frem med sig da hun kom der og havde hun da nogen Bod deri. —
Ged: Tømmes Hustrue tilstod at der var Kjøb havde faaet af Gerthe for
en 10 Daler efter lagt fra Christen Hofod og var hendes Mand Ged: Tømme
derom vidende. — Ged: Tømme benægtede ikke og declarerede at det var
ikke det Klædestøy som hendes Indkjøb tilsagde. — 3 Qv. Vand Vidnet
ik kunne giøre nogen Forklaring paa nogen Maade hvor det som
er bortblevet i Løverdags fra Ged: Tømme er afblevet, eller om
Ged: Tømmes Hustrue havde noget andet Bud i Løverdags?
Resp: Vidste ikke andet end hvad er demitteret. — Fremstod igjen
Mortens Tensen og efter Lovens oplæsning end: blev tilsigerd 1 Qv. da samme
Questioner som hendes Søn til 1 Qv. svarede: Troer paa Tro og Forsøg og
derfor kan ikke giøre nogen Forklaring derom kommende dog at skiøn havde
ved der i Huset ikke derfor at kunde indlade sig videre deri. — til 2den Qv.
Vaarede: Vand ej det ringeste derom men med hans Villie og vidende er
ikke det ringeste kommet til hans Huus. og de Klæder som var der Ged:
Tømmesen ikke noget om. blev demitteret. — Fremstod igjen Niels Larsen som

efter Loovens aflagde Ed blev tilspurgt: om sammen Qvestioner til ifte Vaarsdag
hun var hos Morten Jens Mand efter Jakobs egne Vidnesbyrd til som skulde hun sam ma
ved hos Ped: Tømme sammen Løverdag og da var Ped: Tømme ikke hjemme. Hun sammen Lagelands forsat
hun havde forfalt at hun havde haft noget Gods fra hjemmet nemlig et Par Øxer og
Grejl noget Øld og et Lagen og nogle Ting og ikke bragte hun til Vidnet tilligemed
med Blom fordi der var nogle Ting som Vidnet ikke vilde have mange af var
da han ikke havde holdt ihen, men 1 Rd. havde han faa laant af sammen Ting af
sin Moder i øvrigt kunde Vidnet at han ikke tænkte efter den Dømlige Alvorlig
nogen Gudsfrygt imod sin Moder, men da han nu kommer til Vidnesbyrd
paa Grund af Pligt han til at sige Sandhed, lagde han og ingen Følgomaal
vilde lægge paa sammen, men indrømmer nu at Ped: Tømmesøn aller
til Aften havde han havt Bekymrede naar det maatte forlanges: om
uforklarede tilliige med nu Dødt var bragt ind til Vidnet efterfølgende
Onsdag Formiddag og laa det i Morten Jens Gilde, hvorfra det blev bragt til
Vidnet, af Ped: Tømmes Kone, men var ikke Lisbeth Ped: Datter da med,
Peder Tømmes Kone tilstod at han havde det, men kunde ikke skjøn
at vore egne skjøn da hun kunde at faa Gjemedens Ret tilliige med sin Mand
over Bord, og kunde Niels Larsen at vilde indrømme sammen paa Søndag Formid
dag til Ped: Tømmesøn og bringe til Politiemesteren Bøje og Herredsfoged Sad
for hvorfor ved ihver Forretning at tilføre. – Ped: Tømmesøn bad sin Hustrue
tilspurgt om hun ikke havde taget 6 Gros fra dem og svarede hun til Bøjen:
Vaarde Jo havde taget dem men kunde som forhen at hun ikke var
egne skjøn. – Forsøgt bevist til Mandag Formiddag for at indføres hvad
som maatte blive tilført af ommeldte Gods Bevist til den Ed.

Antaget Vidner:

Hans Buch og Claus Hansen.

Gad

Aar 1795 den 18de Octbr blev af Niels Larsen tilbragt det Gemmen den 16de tilstedeværende
ved Forsøgt havde lovet at tilbringe af Peder Tømmes Gods til Herredsfoged, bevist
havde at Ped: Tømmes Hustrue, Ped: Tømmesøn var Mødt: blev da fremlagt
de 1 Rd. som Niels Larsen havde faaet, ved nu ikke Herredsfoged kunde, men
Blom som Ped: Tømmesøn medbrøde sig, og gjorde han under Ed at vide
bekræfte at de i sammen omkommet var i dets Ting nu 4 Rd., men
for den Tiddende Skyld vilde han undsige sig til 3 Rd. Rbdmarkt
en og kunde ikke nogen Skilling skrive, og i samme Kofte laae den Blom
som ligeledes blev aabnet og fandtes da deri 2 Robbe Skillinger og nogle
Messing Ting. ikke noget andet. – Ped: Tømme paastod at der ingen
Robbe Skjøge var i Boden, men det var barn Bølgesøn og dermed var
efter en fuld af Robbe Ting det laaget Bunk ungen gaar til, for
paa han vilde aflegge sin Ed. – Niels Larsen declarerede at hans Moder
havde vore hos ham i Gaar og havde taget det Lagen som han forhen
har omsvunet, ligeledes havde hun havt det paa Cistern og paa Kun
jedørene, men Grejen havde han ikke faaet, men Hans Moder
havde sagt det for ham at hun havde taget det. – Blev paa fremlagt
Ting Bordene: En Ekendrejen andet vaad lissed Ped: Tømme at
nævne Hans, Ene Trendrejen, alle Tvende af sammen eftergat Ped: Tømme

tilstod at Baarnt var hans mand og at tilbøde paa vedlagt og derfor reservere
sig Ret til ikke – Niels Larsen declarerede ikke at nogen vidende skulde
lagt ihi omforklarede Feld men bekendte ikke at være mere end en Haandfuld
sommer skulder og var norsk, og derfor ikke kunde vidste men blev anfordt for nogen
4 Rd. Ped. Tomme declarerede at det han havde bestilt var omtrent 2 Rd. Ped. for
me udbad sig nogen Forhør. – Herved blev mødte lade det bero, til han
kunde faar Ord, da han formodede flere Forretninger ikke blev vidste hvad
dag det kunde forlanges. – Ellers til mere –

Anthonis Widmer

Hans Dam

C. B. Lind.

Aar 1795 den 21de November blev møder Klager
ved Retsmand Jørgen Anker efter beskrevne
Pige navnlig Anna Peders Datter for forhen
havende kaldt Lars Andersen paa 49de Gaard i Butt-
ker Byen og nu igjen kaldt sig for hr
Anker Code i Aalborg Byen og hvorved
Gade i Bierrets Dimensjoner navnlig Jørgen Kaas
vedtagen Klagen. – Da Indkalte mødte
og personlig Pigen Anna Peders Datter som
tilkjendegav at hun med sin forrige Hus
bond var formaalt om for Fastedagen at
afbrede sin Fod som hun havde lagt under
var igjennem stukket i denne to Fod under
ker Code, og for Øjeblikket var hun
vilde indskrive sig medlem af Aalborg Vand
vaugne hos Anker Code Skiller. paa
Landet samme i Faar Peders Bygning nord. Frøg
hun hr Lægen Hesoed og declarerede at have
fraskilt sin Forretninger saamt med Pigen
som hendes forrige husbond under Pigens
var underdrevne i Dimensjon for Fremmed
og alle mere kommende saa ikke i denne
En Anledning var at forklage – ikke Fejrra

Anthonis Widmer

Jørgen Jørgensen Klausen

Aar 1795 den 28de December blev holdt Skifte i Aalborg
ved Anthonis Widmer Arvet. Bestaaende paa 14 Dlr. Gr. og Mark Gedes
paa 15 Dlr. Gangaand i Skemmerkar i Overlevering af en Klager
indkommet fra Landsdommer Morten Clausen, contra Jørgen
Lauritsen og Jørgen Nielsen Lund i Vandmøller Bjerge paa
Bygaarde Grund. Jørgen Nielsen tilstaar ugyldig
og declarerede paa hendes Mands Vegne at han i Vand var

ej Penninge med Tilsigelsen og var gaaet ud da i Marken i at komme sammen, men var mislykket om Tilsigelsen: Ejnar Bruun
d. udsendte, at Drengen var strax vaagen i Smedehuset, men dempede
med det han sagde ikke den Ildeber sidstafsagde endelig med sin Mor
Ord: og forbød Ole nulla gaar for Dørene og gemte sig til at sige,
og nulley da han gik Dørene, blev han sidstnævnte med Hunter paa
forbaagen saaledes Mand blev overrasket og gave han i Haandet og
med sin gav han om Tilsigelsen, men Ingen svarede ikke.

Rakkenvarten blev tilsidst at skjænke Drengen om d. Ejnar
d. Lauch vagt med paa Vidnes med han satte i Auge
ikke andre Ord: Hesp. Rind Ole opfaldt selv gjennem
sligt var strax. Imod blev Drengen Morten skjænkes til
Fyrings 3 Hvad dag han var gaaet ud i Mesten. 4. Hesp. den
14de Feb 1796 om Aftenen. 2. for at Mestret Landsmand
han i vagten Natt ikke slagt han fik Ildeber: Hesp.
Hesp. Ej man han for ikke han ikke dag at han for ikke
han. 3. Hvad Aarsag der var da som at Morten skjænkes
for det han Vagten den forskrevne. Hesp. Fik han
for begynde at Ploge, fik han at han gjorde modtaget.
4. for Jørgen Molin Ole slagt Vagten for. Hesp. Ej ved
skjænke Vagten var mere det han var 3de Dage.
Vagten lagde og Ejnar Tobiesen. Da Jørgen Molin
var midt, blev Tobias Bogsted udsendt til 2 Januar
1796 Ole og til Fredag Tid Vidnerne skal møde udsendt
d. Denne dessuden til den Tid

Lyst

Dens Bevidsner: Ejnar Wolf

Aar 1796 den 12te Februar blev ved Politi og Skjønsdagen Jacob
Jacobsen Politie Forhør over Anders Hellesen i Ringenslev
Sogn i Omsvaabelse af Vidnerne Niels Madsen og
Jens og Mads Jørgensen: Lensmand og Anders Hellesen blev
gjorde mig vist Dag ved Skjøde, som blev aabnet og læst for
dem samtlige den Skjønnende: Anders Hellesen var midt og lov
at ville betale 1/2 Mæl til d. Datigen og med mindre Penge
Dagen til indeni Nytaar 1796: Dagen Penge til den Tid

Lyst

Niels Madsen
Jens Jørgensen, Anders Rasmussen

Morten Clausen contra Brodermester Jørgen Holm. Der var mødt Klagerne Morten Clausen og hans Formynder Jørgen Holm, af Tiltalte var mødt Skiftet Thomas Rødt og Jørgen Hans Rødt i Stale, Politiets Forhør at forenes Parterne. – Dette blev ikke efter Formynd. Hans Hansen var mødt og declarerede at han som Morgenbroder i den tilagde Morten Clausen at komme mere til Jørgen Holm med mindre Bejlefoge ikke vilde indtraae for at Jørgen Holm aldrig måtte faae til nogit Ind. – Jørgen toghen troede ingen Ende forefalde for at komme Cautionist ikke fuldkommen gik han ikke saa langt mere som han i Eder sande vidne med Ihuen Dag at betaile med som Kommer, og i Følge Forordningen om at tentere Forlig mellem de ikke ude ikke Ende saa fuldt han sig til Klager og maatte klage ikke Commen om saa fredvidt samme Dan var rigtigt eller uretfærdigt. Jørgen Holm benægtede at han slaget Pigen men vel at han havde taget som i Haanden mod en piske med Hiøm hans Broderskab havde forbiudt alvorlig Korpse. – Pigen Morten Clausen mødte at Jørgen Holm havde slaget hans og at han havde gribet hans fat da han stod med Øxen og fat hans hu paa en Stoe og piskede dragt hans i Haaret og kastet hans paa Gulvet, med signed jeg skal Tavlen lage mig Ære vig at han Dauter Jon og kog hans Klagerne af Tilliggende i formodt og havde han vist slaget hans i Ind, Pigen ikke haver Morfrøs Kom hans Kommendt og hindret hans ihen. Hvad videre havde han haft at komme Klagerne og havde at han selv blev ikke paa hans Forretning Overtiden af dags dato fra Morten Clausen til Aftenen Fredskommelse. Fremmed da Skiftet Thomas Rødt i hans Formands afloegt den bevaarnt saaledes som følger: Til 1. Dr. Fordi dage for dette ordrigt 2. Dr. Mand vi at Morten Clausen i den Eid han tilliggende med sin Mester arbejdet for Vidnet har opført sig anstandsfuldt med Ret og Forsvarligt og ingen Vidnet undlagt at det ikke Morgen tilfoldigvis saa gaa at 14 Dage som var under Arbejde og betaalt paa samme nogen Vejgivere. Formodelig at Knaegtene var gjort saa igjen parlig at Vidnet kastede det til Jørgen Holm og paatog det maatte omgjøres, da det vi var forsøgte med slet uforsvarligt Arbejde. Drengen var paa den Eid gaaet ud, men ved hans Fordømt igjen i Stuen vil Jørgen Holm have ikke Vidnet arbejde og pjerkede ham om han kunde sige det var forsvarligt, som om han havde at drille ham med det. Dernæst som Vidnet ikke reindrer, men vel at Holm da brugte ham med Ørejet til 3de Dr. Ihen Eid Holm arbejdet for Vidnet som mulig har han i alle Maader saavidt Vidnet er bekjendt opført sig uparteisk imod sin Formedrenge. Til 4de Dr. Har aldeles ej hørt at han har undsagt ham imen som er mulig kunde have med Frygt. Den omtalte Ed at anføre Dorsag. Til 5te Dr. Kan ikke dømme ikke Ord eller Eftertanke for ind omforklaret Ser. – Morten Clausen bad med videre tilgivelse om han ikke havde sagt at Mesteren Holm havde beraabt ham ugrad at han ville bave Ser. Ham Moer med omforklarende Tilliggende 2 Dr. Kan ikke mindre at Vidnet har sagt det tilliggende Ord. Der er ikke passeret imellem Holm og hans Dreng, men som mogt Vidnet ikke havde formodet at Dreng indtaldt at giøre Forklaring om, at det dersag ikke for Dagen saa nøje Mærke til slige som ikke var passeret

132. imellem Holm og hans Husbonde at det med Vidnes ikke kan opbevises videre end hvad Indlægget nu – Politimesteren haver forrettet at tilspørge om Mester Holm med Husbonden Morten Clausen har arbeidet hos Vidnet for og om Holm da har begyndt sin Husbondes gros mogen Maaned uforlig? Da for forhen arbeidet hos Vidnet tilligemed Drengen nu har imellem ~~Tiden~~ vaaret mogen uforlig Mysfort at Holm imod sin Husbonde da Vidnet ved ikke det at forren Holm nogen Eid har pleiet eller eller gros mogen andre Maaned begynd. Om hvorvidt uforlig skal eksistere hvorlunge forblev forren Holm hos ~~Vidnet~~ i arbeide eller at den passerede Dispute og Egnesel om Frygt var passeret det Mester Holm, og begynd Mester Holm sin Husbondes Ord om den Eendsel med sig eller mogen uforlig? Da mogen Vorgen Eid efter i sidstnævnte Eid Holm opførte sig ugodt og Kagelig imod sin Husbonde. Med Clarkes Dannelse domitteret – Fremstod igen for at aflegge Vidnesmaal Hans Nielsen Borger i Skole, som efter Ordens aflagde Eed vaarent til de fremsatte Questioner saaledes som følger: Eie 1. Da: Jo. – Eie 2: Da: Vidnet og vidende ud Gode. 3de Da: Eigentlig Godt. Eie 4. Da: Morten Clausen sad og gik gros nu Dørren til en Tegl og sammensynk den med Hylling da nu Mesteren Holm saa gros samme Land han den uforvarlig og Skiørhøst lighed saaledes at den begynde sig sammen Geovrom Mesteren blev vred, og sagde den Gardsgjor jeg nu lort sig gros 3de Dage og du kan gi Liige gros godt som jeg nu du gjør sligt af Malice, saa Gunde jeg greggen sig vred nu Gaarde Ord om jeg giorde dig det for Skade det gjor Hans Hansen Niels Hansen og din Moder gja i Bygningens Stue, om jeg vilde og ingen Skulde giøre mig nogen Ulykke, da jeg Gunde greggen sig om jeg vilde saa mor og saa blod at jeg Eilende prøbe dig om at Roaa gja om Commen, men han vorde han ikke at Vidnet saae det, om Skillige udaachlere drengen Holm og saa iblandt andre at han Gank forbiem mange Gange at han skulde gillet han gnaar med slig. Forøvrigt Holdaaer Vidnet ikke kan vi indrømme Vidnet angaaende det som nu følger af Holms Gaaskighed han aldrig iagttagt. Eie 5te Da: Vidnet refererer sig til det forrige, med Tillæg at Morten Holm Gank ikke nogen Forgjeld ikke passerede drengen for at faae Eendsel med Kaagskillerne. – Ad Politimesterens fremsatte Quarteneg svarede: Eie 1: Nej aldrig. Ad Spørg Eie 2den Questionbok. – Mester Holm fremlagde en Attest til Actens Fundamentet fra Hr. Landsdommer Rogert som oplæstes og tilføyes om Morten Clausen havde nogen Forimod at sige. Morten Clausen svarede at han aldrig havde forhaft nogen Ung. – Fremstod igen Hans Clausen Nielsen som efter at have aflagt Vidnes Eed svarede til de fremsatte Quarteneg: Eie 1. Da: Jo. nemlig Søndagen for Eendsel om Aftenen Eie 2: Da: Vidnet og vidende ud Vidnet Gaar. Eie 3de Hørte at Holm skiendte gros sin Dreng. Eie 4de Da: nemlig med sin Mand Hans Nielsen. 5te besvaret. – Med Clarkes Dannelse domitteret. – Morten Clausen fremlagde sin skriftlige Dagbord af Dags dato. – Endelig med Bygningens Mediationsblev Dørkerne venige, og saaledes forligte, at Morten Clausen gaaer Dørg i sin Tour da Mesteren tilgiver han hans Eendsel og uanfordegi Klage, Georimod Morten Clausen forpligter sig til at vise alt tilbørlig Ydmyghed og Ærbødighed for sin Mester

fleere Befalinger, og i tilfælde hvor Kulde skulde nogen give Beviisning Befolg 133
... uden videre at Slagsmaal skal skee undergaae her, ... og ... Dag ...
frem aaben for. — Forhøret Bekostning 24 ß betaler Morten Clausen og saaledes slut-
tede dette Forhør. datum ut supra. —

Hgad

med Haandholden Hr. Jørgen Holm
med Haandholden Hr. Morten Clausen —
Retten overværende 2 Vidner: —
Christian Jørgensen, Jens Piil. —
Som overværende
Hofgaard
Skind.

Aar 1796 den 18de January blev holdt Politie Forhør i anledning af Klage ind
indkommen fra Jens Madsen Sort indkommen den 13de January 1796. — Tilsigel-
se blev forkyndt og forevist var af Hans Friderichsen paa 15de og Jens Hansen paa 11te
Skjørgaard i Røe Sogn. — ligesom og paa den Anklagede Niels Hansen paa 12te
Skjær Offit Gaarden, ... tillige ... at indkaldte vare mødte, nemlig Niels
Hansens Tienestekarl Peder Hansen og Tienestekarl Jørgen Hansen, og fremdeles
Jens Larsen fra Østermarie Sogn, og Jens Madsen Sorts Søn som var bekom
slagen, nemlig Jørgen Jensen. — Tilsigelsen lyder saaledes: ligeledes lyder
Klagen saaledes: — Niels Hansen var mødt og benægtede Klagen og tilbød sig
med Eed at ville bekræfte at han ikke havde med slag eller paa nogen Maa-
de havde fornærmet Jens Madsens Sorts Søn eller nogen af hans Folk. — Politiet
har fundet fornøden at adspørge 1/ Den benævnte Dreng Jørgen Jensen den om-
meldte Dag 14de Novb havde været i Deponenten Niels Hans Gaard? Resp: Tillige
... men havde aldrig ... den før. — 2.) Hvad var deres Ær-
inde? Resp: Hvad og hvad Ærindet var, det taalte ikke til ham om noget. 3/
For sig ... at ... kom hos Deponenten? Resp: Der gik et udsyn Sin-
dskab eller ... kom i nogle Dage, men siden Drengene ... var der
hverken ... — 4/ ... Dep: det kom og ... det var hos ham?
Da ... var der ingen Søndag ... sagde derfor at det kom om Tors-
dagen og siden i Degnen kom Drengene ... — 5/ Da Dep: ... tilstaaer
at Drengene var ... hvorfor ... han ... det ikke? Svar: det
blev dem ikke noget. — 6/ Da Dep: forhen har declareret at han vidste
ikke forhen hvad Ærinde Drengene havde, og nu selv tilstaaer at de va-
ren der for at hente Korn fra ... Retten ... uharmo-
nie ... Dep: tydelig nok ... ikke at have med ... men
derfor søgte at overtale ham til at forene sig med sin Contrapart. /
Niels Hansen var ubøjelig til Forlig, blev da fremstillet som Vidne Jens
Larsen. som ... atlagde Eed blev til spurgt som han tillige med Jens
Madsen Sort den 15de Novb ... var hos Niels Hansen paa 12te Skjær i Røe
Sogn og i hvad Anledning, samt hvad Niels Hansen der ... Resp:
Deponenten var i Følge med Jens Madsen Sort om forklarede Dag og kom til Niels
Hansen, da de straks forspurgte Jørgen Hansen som de spurgte om hvem der
var hiemme; hvortil han svarede ja, derefter spurgte de om det havde slaaet
Sønnen ... om ..., hvortil ... svarede Ja, og tilstod tillige at
Kammerat som Jens Madsens ... havde ... med Dagen ... paa været
i ... gik de ind til Niels Hansen som kom ud til dem i Forstuen
hvorpaa de spurgte om hans Søn havde været hiemme i ... han benægte-
de, tillige spurgte de hvorfor han havde slaget Jens Madsens Søn Jørgen Jensen

Hvorfor han spurgte, svarede han jeg maatte saae ud paa Gaarden inden at
spørge mig, hvorpaa jeg sagde saa lidt saae vi da, da han skal saae som. For det lidt
jeg havde han, men Tømmeret fik jeg ikke, og videre vant Deponenten ikke at for-
klare. Niels Hansen havde ikke noget at tilføre Vidnet om, men maatte det
med hvad vilde bevise de han ikke havde skaal Dørgen demitteres. Jens Ma-
dsen declarerede at han med hvad vilde bevise ikke saamegen forklaring som
mit Jens Carlsen havde given. Fremstillede igjen Peder Hansen Lienmand for Niels
Hansen og blev tilspurgt efter at have afslaget Eed. 1/ Dag var i Februarii
havde noget mere Tømmer end for forbeholdne Niels Hansen? Ja, igen var
og var ikke der den 1te Novb. og forblev der siden. – 2/ Blev Vidnet at Jens Ma-
dsen sorte Hov og en anden Dreng kom der den 14de Novb. for at spørge om saaden
et Tømmer? Ja de havde sagt det i deres Forretninger inden og Gaarden skrevet
de fogen til at det havde noget liggende i Klaeder og Brand om Natten og
som ikke Tømmer havde noget saaledes da det kom saa bujaade de det, og
gav dem tillatelse til at jeg saaemen i Gaarden, hvorpaa de jeg dem ind
gjem i Gaarden og saae Vidnet at de af Saaemen blev hengende i Træmmen
videre havde han ikke sagt. – Efter adskillige Questioner som blev gjorde til ikke ved-
ne inden om der fandt Forholdenes var saa tilstrækkelige declarerede Ad-
vocat Vidnet at ikke Vidnet var berettet for ikke at have sin fulde For-
nuftens Brug og derfor blev Vidnet med Hovedet Dørgen demitteret. – Igjen
fremstillet Dørgen Hansen ligeledes Lienmand for Niels Hansen som declarerede at han
15 Aar den 8de Februarii maatte ikke havde faaet lie Confirmation, hvorfor han
inden End blev afslaget, og forklarede som forrige Vidnet Peder Hansen dem de-
clarerede ikke at have det Jens Forbund at have slagtet noget. – Jens Madsen declare-
rede at vilde deducere sin Dag og saaledes indstevnte Sagen til i Dag 8te Dage-
Tagen derom. –

Hans Vidnes
Jørgen Hansen
Jens Hansen. –

Aar 1796. d. 23de January continuerede Politie Forhøret Jens Madsen Sort contra Niels Hansen paa Ø
Gaarden i Røe Dørgen. – Blev da fremstillet Jens Madsens Tømmer Hovra ellers kaldet Anders Andersen
paa 13 Aar og blev tilspurgt om han d. 14de Novb. 1795 havde været i Tal Kab med Jens Madsens Sort
Søn Dørgen Jensen ikke sin Husbonde Jens Madsen Indkaldelse for at afhente paa Niels Gaard i Røe
Dørgen for Hjemme Niels Hansen da hva Jens Madsen Sort bortløbne Tømmer? Ja og da de fandt hinanden
Tømmeret som var hugget i Klaeder, at gaae tilbagemed Niels Hans under Haar inden for hans Gaar
gik de ind i Gaarden, og spurgte Drengene som stod og lavede paa Tømmer om de havde fik
de fremmed Tømmer iblandt deres Tømmer? hvortil de svarede jeg, paastod det havde de ikke sagt
at spørge der om 7 a 8 Ergaar og da Deponenten med sin Følge vendte tilbage med Tømmeret Gad
de om at de maatte gaae ind i Kjøkkenet for at tage Tømmeret, hvortil de svarede
ja og Tilladt Gaardens Drenge selv og min Kone med at jage de andre Haar ud af
Stuen at derom blev det min Haar fangende i en Dørrede for Ilden havde fattet og i
den anden Dørrede Niels Hansen ud af Døren Dørr, og spurgte hvad det var for Dørrene. Jens
paa Gaardens Drenge svarede noget som Deponenten kommandere Mandens skjøm, hvor
paa Niels Hansen sagde ja jeg skal puøre dem, hvorpaa Deponenten blev bange og løb til Tømmeret
af Gaarden og da han var kommen der, saae han sig tilbage, og saae da, at Niels Hansen havde
taget Riggen fra sine Følge Tømmeret Jørgen Jensen som var nu Ihen Staar og slog ham med
den, saae at han maatte flygte. Tømmeret samt sine Vanter og Hundeskoe blev
blev til Niels Hansens, og det med de andre. Efterfølgende slag Dørgen Jensen da
og da de nogen Tider for Gaarden, de gik derfra sig Jørgen Jensen i Me
stad, hvor de fortalte det passerede, og kaldte da Jørgen sin Moder ad og var han da fuld
men og forblaaa paa Riggen og Tømmeret derfra gik. Og paa Jørgen Jensens Gaarde
og Dør kommende, derfra gik de hjem, og fortalte det passerede,
hvorpaa Jens Madsen og Jens Carlsen skulde Sagen drage videre, men Gaarden er par-
sat med han inden af, ikke fulder mere han videre i denne Dag at forklare. – Niels

Hansen blev gravsat uden var ej nøie. — Jens Madsen sagde Bagen indsat til en Politie Mester overfaldelig Ed, og de sammen indkaldte Ole Rømmes som 4 Uder i Bøge Herred bornd — gik ud Mandag paa Aflides Gaard — ligesom og paa Forrummelse odel sammen Ed at Lovmaal Torgen Jens Jørgensen at møde som 4 Vidner. — Retten udsatte Forhøret formedelst andre Embeds Forretninger til Løverdag d. 30te Januarij Kl. 10 Formiddag. —

Anthonis Widner —

Hans

P. P. Lind. — Mads Rode

Aar 1796 den 26de Januarij blev holdt Politie Forhør i Anledning af nye Klage indkommen fra Skræder Mads Berthelsen i Stale contra Jørgen Kierstine Peders Datter, hvorved han forpligtede sig at gaae i Huusbondens Tjeneste 1ste November for at lære at Skræde, for hvorimod Mads Berthelsen tilsagde den Beklagedes at Klagerinden skulde lære Hende at Skræde, hvorimod indkaldte Fulde lod sig selv, og Jørgen Ole Salen at vitne som forlangtes. Og blevne til sin Forsvarer de første Dage 2 Hr. Hofler 2 Hr. Flyelg given tilbage naar som Hun vilde Klage i 2 Dage Klagerinden og indkaldte vaare tilstede: og tilkend indkaldte at det forholdt sig som Klagerinden havde anført, ligesom og at Hun havde indtrukket sig fra sin Forlovedes Forrinder, men da den Mand som Hun var overtalt fra, nemlig Anders Clausen over Jæg og Huusbonde Peder Juul havde lovet at ville give Hende tie Pilly til Søhn, men saaman siden var i Forlovelsen paa Hende Hun vorde uforagtet at gaae fra forrummelse Brøgel paa Huusbondens Gaard uden nogen Anledning eller Grund forlanede saa mange som at forlade sig med. — Efterladning af ikke udsatte Retten til paa Løverdag d. 30te Januarij Kl. 2. for derefter at faae en Forvarer Hende givne efter Forordningen af 25de March 1791. til fremdeles Ed indkaldte Anders Clausen og Hans Jørgen Peders Juul. — Jørgen Kierstine Peders Datter lovede uden nogen Indkaldelse at ville møde til bemeldte Ed. — Forhørets burow blev den Ed. —

Hans

Anthonis Widner. —

Morten Frøyen. — Rasmus Jensen. —

Aar 1796 den 30 Januarij continuerte Politien Skriver Jens Madsen Sort contra Niels Hansen paa Offydsand. Jeg da mødte Jens Madsen og fremstillede Hr. Lieutenant Mads Gjørup som Vidende og efter han havde afleggelse Rasmus Ford lod han tilsige 1: om ikke Niels Hansen havde talt til Widnet og da tilsaaes at Jens Madsen Sort den 11 Novbr 1795 havde faaet sine 3de Dage for Ham og efterfølgende om de Ham og havde taalt i den Anledning? Resp: Niels Hansen var for Widnet og i Anledning den ikke kommen Klage det gaaende bekjendt gjorde Widnet og: Mad med Niels Hansen, hvorved Niels Hansen fortalte hvorledes Klagerinden 3de Dage var udeblevne til Ham og spurgte om de Ham Lønn, som i sin Eed havde svarte i Følge med Jens Rand, men at bemeldte Dage havde med Kjøreningen af Roemhuset begaaet sig saa vil forsøge ved Kjøreningen af Jens Rand ved Kjøbningen af Roemhuset, vorde blevne ved deres Forsøg uudeblevne Dame. —

Widnet talte med mere Ord og efter de faldne Ord fattede han sig til, at Niels Hansen havde slaget Klagerinden, men nærmere vidtløftige Efterretninger expresse verbis gjorde han ikke. — Widnet vaarte til at afgive den Dag og Aarsd formedelst den derlags.

midler midt Vidnes ikke. — Med Gaarden Paulgaard demi-
tere. Igjen fremkaldt Ole Hammer, som efter Lensmands Af-
lægelse fremførte Enkemand Ole Lucas Hans gamle Gaard
Jørgen Jørgensen: Nøgt: for dets ene, at dennes en-
kemand mente saa som ej Arvelig sig ind at kan ungefær
Dato: og at hans Dødsmand gjorde den Erklæring at jeg
Gaarden ind af Gaardskifte samt at ej Raad ind Ved-
Egenfalden samme Dreng med Blant fougnind i denne
forrovrigt Nels Knaapen med Blevet Arvid, men ej
midler og ingen midt Vidende ej at gjøre Forklaring om
dermeder. Jeg maatte Sort indlegge om Vidende Ole
Knaapen Kristen Hans datter og Jørgen Jens Hustrue og Gertrud Jørgens
datter af Gulstad lie Ærlige Gudlomsen paa Eghaand.
Jeg maatte Sort og bad sig Foldin Gaardsbesøgt og ad-
jørdes intet andet fremmed fag end Dødsfaldet. Fritt
Kvittering —

Gjørt

Vidnes Vidner.

Friderich Bartelsen, Christen Hansen

I Jegen Klaven med Bertelsen Enke Jegen Kristine Gedsen dette
midt Gaardmand og med Foldin Michael Mellemvoldsen den
ene Fremmed Fadder at Ragnhildsen Jørgen Gaardsen
og omvendt den paaliggende lie fri ejes Galdsmand
Opaldt Fadder —

Gjørt

Vidnes Vidner.

Jørgen Olsen Hans Nielsen

Aar 1796 den 19 Februarii blev igjen Faldt Foldin Gaardsbesøgt
i Forretningen af Jens Madsen Klagen Udstaaende fra Peder
Jørgen Jensen, som den 14 November forledne Faldt mente Hans plaget
af Nels Knaapen paa Offegaard den 12 Dito. Nøe Jørgen: Jørgen
Administrerer af Jørgen Jørgensen Klaar Gad i Dannemarken
af Vidnes Vidner Peder Jens Lester og Hans Jørgen Bygge af Ved
Jørgen, som Klager Lidelse og Jørgen Klaging Clefingdsen paa Eghaand
Fremkaldt at Hilligen afsemmelse af Jørgen Lovlig Vidnes
mand at med Ole og Onsdag — Nels Knaapen
paa og med Dannemand mer Vidnes Ole Klinge med

Skibet efter at have lidt til Rostock i omtrent 12 Uger med
Ole Klinge, for efter Kontrakt igjenfortie og afslage
det forlangte lod de fremmede Overtrædere fordele himmen
over. — Lieutenant Maar Jagt fandt Skibet lidt til
Salt Marsh lagt at bide for Ankers og til Hr. Lieutenan
den, hvis Navn Lyngby var det var Skibet var det var
Skipper og Ligeledes da Salt Marsh var Skibet at efter med
for Sølv Dragen fordel noget der var for at afsøge
ung Ø. Land og at de fandt Jens Oxen hans udad
gjorde i et Overfald og den Omgivelse sig Lommen
Kuben nogets Finlands Egen, de forunden fandt de Jens
hans Oxen paa ulovlig Ord, at det var blev fangne
i Dima og var ikke tilbage fik Dem: afbrugt Fragten
fandt for som Jørgensen lagde sig om for den Skibet for
var forfulgt for mer Penge, og gesvet den man fandt
Lommen nagen Ringe med hans egen Ring, som var gik fra
den anden Cæt fra Ring. — Nogen Ringe fandt han, fandt
forbindorte Jens Madsen Pinsdag, men nogt om
fandt han Joachims; Hr. de fandt nogets ukilbar
lig og fik ikke igjen Ordre Skibet at tage, med gjem
fra Ens Ringe, som forskrevne forudsagde Dragen var
Dem og Tyrker, ja nogets ikke med han fandt Lunch, fandt
for Jørgensen. — Andre Land Skibet ikke ej
Klaar — og Mæsser Skibsdrenges, Jørgensen for
Madsen Skibet Lydsk Alle Oplysninger Undersøgt —

Jens Lester. Hans Madsen

Aar 1796 den 21 Martii faldt Politie Ret i Anledning
af min mundtlige Klage for Landmand Morten Clausen Ørsk
Land at han ikke fandt Jørgen Madsen og Politie Ret
den 14 Septb. Afgjørende 2/: dagligt for hvor dagt Arbejd
at udlegge for hver 14 dage udlagt Contraten Land ogsaa Dank
Jørgen Madsen at som forfaldelig efter Aftale for
for Dannemand var han arbejdet hvorom var at
for Negatt, gaar hvor han afligger. Jørgen Holm Dreiman
Afslagt mundtlig at dennegnu udlagt var Land begge
for Lønn og at han fandt kun 13 dage tilgude, og alt.

saa Contracten eller ovenvidnte, og fiellen saaledes nødig at gaae
til Taale for at faae Skattelegge, da saae de Skattelegge paa Daggaar-
verne saa samme selv burde ocsaa at gaae til Taale. Forstand Hylor at
saae Rudolf indbrindt sig for sin Commune. Morten Klausen skiøn-
saae Godsejerinden burde at gaae i sin Egen. Endeligen blev
de saaledes Commune at Morten Klausen igien gaae i sin Egen, og
og 13 Dages arbeide igien, og saaledes til Dato inclusive de Gange
Corvøiet, og end videre saa forbaandt Mester Holm sig at lade
gaae Skattelegge nuhen faae de arbeidede eller og saae det sig selv
fremmer, igaar saae selv Grunden arbeidede fremmer, Corvø-
forholdet efter Contracten af 14de Septbr. 1797 for end Politie Ankes
indgaaet. — Sagen, behaldes igen af dette ligesaa mange end
4 D. Ankes eftergaar til Sallarium. Og saaledes slutteds
ikke Forhør. —

Jørgen Holm
med gode solidere Gen.

Morten Klausen
med gode solidere Gen

Ankes Vidner.

S. Lind —

Andre Kiærs

Aar 1796 den 21de Marts blev holdt Politie Forhør i Anledning af Delin-
quenten Anders Peterseen Kiærs ved udbrudte Brandfiende
og efter vaar blevne kuede for Enden Martha Rasmusdatter ved Ejegaa-
i Clemmensker Sogn og den ikke gaaeneden, alle for at vidne Sandhed
mod Commune Kunde vore interesserede med saaledes lignende og En Dia-
En er blevne kuede som gaaeaars af Martha Rasmusdatter at vore
blevne forglemte, og lagt af Anders Kiærs da han fik vaar for sin
el og blev gaaeneden. Fordelen Skiøde er blevne vedlagte af de-
fødte Jesper Lind paa Ejegaa i Clemmensker Sogn. — Ankes fand
ikke Lauk indkaldte Brandskuer Anders P. Kiærs, da ikke
preliminaire Forhør først var nødvendigt, og ikke vilde gaae
for bevoxelig har Brandskuer at føre saadanne Blok for
en formalitets Skyld ei saas Kaaen Gulde vorde nevnte
Frøemod var indkaldte Martha Rasmusdatter og Døtter Mar-
the Rasmus Døtter med Michel Hansen Gardener, Jesper Lind
og endelig stillede sig for Ankes Gr. Lieutenant Rasch efter Com-
mandering fra Ankes, for den der Fand paaeneden Anders Pedersen
Kiærs. Enden Martha Rasmusdatter og Michel Gardener afhørte
og Krongjord Egen Martha Rasmus Datter paa den lidsgaa. Fand
sig Anders Kiærs Conkil den, i Fundets Moders Gund. Tesp: Skatter ingetting
Tirsdag og Lørdag d. 11te Marts. da Deponenten laae alene i Gaarden
da Fundets Moder var i Vejlebier Sogn og Bellard. Com Anders Kiærs

ind i Huset til Deponentinden og lagde sig i Tvergen for hendes fod, og for
bød hende at hun ikke maatte sige at han var der, og Deponentinden som
nulig Frøkenhiemmet kunde ikke modsige sig, men blev han lie i Dagen
gen, da han gik ned, inden at Deponentinden vend hvor han gik hen, og for
at han tolgnen Klokke paa nat hørte Deponentinden en Dør og hørte Stoll
da gaa Dørene, Nøglen paa Dørene, og en Dørk Taarn blev hun
vaagen; 2det Hvad Eid om Bestemmelse kom han? Resp: Ret Tage Bestemmelse. 3de
Hvor Deponentinden da? Resp: Hvis.- 4de Naar lagde Deponentinden sig?
Resp: Anders Kiøre lagde sig strax til Bruges og faldt i Søvn, siden R. hen
kiøre og lagde Deponentinden sig i samme Dag da de er Eine Dag
5te Hvad Deponentinden ikke at han var afsagt, og havde bred
det ud at Dagen? Resp: Han sagde han havde faaet Tillaadelse at
gaae ud af Dagen, da de ikke valde hans Langen der.- 6te
Hvorfor forbød Anders Kiøre da Deponentinden at sige han var
der i Huset? Resp: Han ikke vil det.- 7de Hvorfor lagde Deponentinden
sig for ham? Resp: Fordi ingen anden Nød at gaae hen, og han forbød
hende at gaae ud.- 8de Er der ikke Rabon Huset lat for? Resp: Jo, og
de.- 9de Da Deponentinden har forklaret, at Anders Kiøre faldt strax
i Søvn, hvorfor gik hun ikke da ud, og søgte til Naboerne?
Resp: Det var Mangel af Forstand.- 10de Hvor gammel er Deponentin
den? Resp: En Dreng Aar.- 11te Har Deponentinden været til Confir
mation? Resp: Gaaer til Confirmation i Aar.- 12te Vidnet Deponenten
den det Eneste var anklagedes for hende, men de vogede Lidet
imuner at tagde sig til Bruges, med hvilken Mand? Resp: Anders Kiøre giorde hende ingen For-Tvang.- 13de Havde Anders
Kiøre nogen Mord med sig eller lod han Mord for dem? Resp: Nei. Forst
Dag siden sagde Deponentinden at han havde Brouhviin med i en
fals gotte Flaske, som han drak af og gav Deponentinden saa Brød
til, ligeledes lod Deponentinden en Dagen for han kommer ikke
til Bruges, og havde han Nøglen igaar for Døren, og da han gik
derfra var den falsk Nøgle, hvilken han log med sig.- 14de Forlalte
Deponentinden siden at Anders Kiøre havde vøret for dem, de
der faldt hun det sammenligt? Resp: Nei, faldt det sammenligt,
de han forbød hende at sige det.- 15de Tagde om naar han vilde
komme igien? Resp: Nei.- 16de Naar kom han igien? Resp: Kom
igien den dethen han blev tagen, hvilket det nærmere.- 17de Var
Deponentindens Moder da hemme? Resp: Nei men kom saae efter
efter hun var kommen.- 18de Hvad sagde Deponentindens Moder
til det? Resp: Hun sagde at hun ikke burde giøre saa, om
han endog var hendes Broder, og strax skyndte da hun havde talt
med sin Moder at Deponentinden vilde bede hun til Lieutenant
Rørh og giøre hun av, som Cidet Rafsk med en hand med
Pistoler og bryder Huset, hvorfor om Anders Kiøre var
der, hvorfor de kørte Gang hvorfra Nei, men siden da de vilde ind-

140. hvorfor Pigen skulde Moderen at han var hos Chr. Anders Kiærs
Søsten inden at reise til Rask Torv, Svarede Lundeskild og var Lystig, men
kunde ikke komme ind af Døren fordi der var Fyld derpaa, forren
Pigen var gestaaet. 19de Søsten Ant. Kiærs Legeme blev sig da saa
lom? Resp. Ja en Stiver som forrend. Aften forvirrede, og lagde
sig paa Sengen. 20de Gik ikke udenfor Mandsdøren ind og log
Anders Kiærs Liger Lom, saa falde ud til dem? Resp. Da Anders Kiærs
og nærmere saa ikke Lunde indtøbe, gik han ud og overvaagede
til fra Rask Torv. 21de Tilhørerne Deponentinden og Moderen da
spurgte Skiortøen til den afdødes Sygdom? Resp. Ney, den blev liggende
ude i Pigen indtil i Gaar, da hendes Moder bragte den ind til de
Ihel Gardenere, mind Begiæret at de vilde gjemme den, da han
frygtede for den Skulde vogne mundtlig de var i Kiøbenhavn gaa
ind og Lage den ned. 22de Sagde da Deponentindens Moder til
Skiortøen tilsøster? Resp. Jo, hun sagde at Anders Kiærs havde
bragt den ude, ligeledes meldte hun det for Skuøre Hans at
Lars Hans Christensen Kiøre nu Ekbjerg: boende hos ham, og
siden gaa Moderen det an for Domhuset, hvorefter Skiortøen
er blevven bragt for til Aften i Dag. 23de Da Deponentinden for for
klarede at Ant. Kiærs Liger Gang kom ind til Deponentinden om
Natten imellem den 11te og 12te Marts paa Sengen hun spur
dets han Lunde kommer ind i Pigen? Resp. De havde ikke Tøjet
Døren til og nyttede den kommen ind. 24de Forlangte Lunde Anders
Kiærs Lig at gaa ind til dem og ikke til andre? Resp. Der be
fandt den i Pigen, hvor i Sommeren da han fandt Døren ikke lukket
ligeledes Døren fandt at Deponentindens Moder. 25de Hvor Depo
nentindens Moder kommer, hvor den Død Anders Kiærs Liger Gang
efter sin Udbredning af Dagen var i deres Huus og til den Da
fandt kom 2den Gang? Resp. Jo kom hun Lørdag Aften, om Søndagen
var hun i Kiøbenhavn tilligemed Deponentinden Mandag var hun hjemme
ligeledes var hun om Onsdagen gaaet ud til Bedegade, og kom hjem
igjen efter at Anders Kiærs var kommet. 26de Forhalte Deponentin
den at Anders Kiærs havde vondt der, og han sagde Moderen det? Resp.
Ney, forhalte det ikke. 27de Hvorfor holdt Deponentinden det saa
ledt for en Moder? Resp. Troede at hun havde holdt det hemmeligt
siden declarede Deponentinden at hun havde forhalt hende det da
gen efter umulig om Søndagen, men Moderen sagde ikke noget derom
indtil videre dimitteret. – Efter Chr. Lemvigs Begjæring, som for Ret
den declarede at Onsdagen den 15de Marts var han i Sø
Sørensens hus blevne tryddalene 2de Skiortøer kom bragte paa en
Sæg ind i Forhuset, paa en End af den og fandt der ikke var sammen
nem fandt Moder og Datter fald, under Tøj og Sengetøj, og Dørene
var blevne oplukket, men at de havde mordet det. Han kommerede
Sagen, og Dyden af sammen Tøjet som disse 2de Skiortøer var af

og bad at det maatte conferere med den Lundsie i Aster Lægd
Kiøbe, hvilket Pigen, og Enken Aftens Kiøbere ikke kiøbte andet end det
var saadan Tømmer, ligesaadan undskyldte sig Jesper Lind den forrige
Kiøbe, og med vidner Enken bevise med Engelmand Barbra i Østerlarsk
lagde det fem Aarh efter den Kiøbe lie fem. Den anden Kiøbe dennem
tillarerede Jesper Lind var at noget grønnen Tømmer, noget mere end
og undviiken, dog paa Reinlighedens, da denne ikke var kræ-
ftemæssig for Alder, maatte det bevis til nærmere indhentet Er-
kjendelse. - Dimitter. - Igien fremstod Pr. Lieutenant Hans Rasch som
forklarede: det ytterst Mogens Olsen sats som tilligemed And. Kiær
var udbrødre, dette var blevet paagrebet farende denne Lade sig
mødte med at And. Kiær opholdt sig med Morsken af Skitgaard
for at undgaae Krønkelsens, og Pr. Lieutenanten ikke vidste og
andre omstændigheder der sig opholdende med Martha Rasmus-
dr. Enke og hendes Datter, og ikke forhen end de var bevidste, end
Pigen opkundt med at Forældre som hun skulde have haft
af Anders Kiær og var opkundt at tilføre Lieut. Rasch paa Ting
lad, paa giorde han sig den Skikkelse, at And. Kiær ikke er
gaae der, hvorfor han tilligemed Pr. ma Tage ud Mogens og Ef-
terem Bloksen Jørgensen d. 9 den 15de Martii lod hente begge og
begge afhørte af Enken Martha Rasmusdr., Anders Kiær
udsagde, - Enken nogtede det i Begyndelsen at hun var der
men i det sammen modtog Lieutenanten at der var nogen der
gik paa Loftet, hvorfor han ordrede underdanige Martha Ras-
musdr., at sige hun han var der og vidste det at Pigen var saa
dan Bejdt at han Enken ikke udkommer, der gaa gik hun til
Dørene, og da Lieutnanten i det samme raabte til Anders
Kiær at han skulde komme ned, og han havde vendt ned begge Gar-
dene og gik Vagten med Vorgen Board ikke for, som han
ned og overgaae sig villig til Vagten, hvorgaae da det var saa sildig
om Natten det han ikke kunde komme til Byen lod Lieutenan-
ten ham bevogte i det ene Huus, og lod ham forpleie, til om
Morgenen tidlig, da han igen vedbørlig Vagtbelen sendt til Byen
til nærmere Dømmelse. - Anders Kiær forklarte imidlertid at han den Natt
da han var bortgaaet ud af Vagten, havde vendt sig inden i det
Huus for sin Fødsten, og der taalt noget Brød, Mogens sats vilde
at de skulde drage bort med Baad og gaae til Vands, men Anders
Kiær vilde ikke den Natt, de havde skildes fra hinandre gaae om
ne Natt og havde ikke talt sammen siden, tilføiede tilbageholdes
han at han havde bestandig opholdt sig paa Øiegrund og ikke talt med
Mogens sikke. - Han sagde vidnesbyrd, at han havde taalt til Evarts der
under forgjæves at vilde klamme sig fra dem, at en Vagtkat
Morten Jørgensen, og derpaa havde de boret hul for hul Øiegrunden igien
nem, og med en Quist som Pr. Jørgensen og Morkelund havde udbredt sig

142. havde de saaret Planen igjennem med, og derpaa udbrudt
Ild, og gaaet igjen igjennem Ægte med Hilde af ny Erlden Dues, som
de skulde giøre sig af at søge Egte, som var overvoldt og vilden forelaa
werfter Lieutenant Rasch ikke at oppiin blev alfor domineret. – Fra
Jord igjen Enden Martha Rasmusdr. som blev tilspurgt 1. Qv: om er
gammel hun var, og for Lidt? Svar: vi 37 Aar gl. og lidt paa de
Øster Gilleraaboer i Clemmensker Sogn, har vaaret Enden i 10 Aar vor
i et ugeligt Sinds gaa Ejnigen for ingen for sig uden for Dattr Ma
the Rasmus Dattr forviger Deponentinde. – 2den Spørsmaal Deponentinden
vaaret under Action for? Svar: Nej, men har staaet ungang i Gad
skolen for at gaar Ærendes for som hun log uden for Kirkegaarden
i Clemmensker Sogn nu Søndag. – 3de Spørsmaal vi Deponentinden Flyningsaag
Svar: Dues gjinder hun og gjør Gjøer, dels ugedager hun paa Gaarden
hiøelige Folk vil giøre hende. – 4de Spørsmaal Rinnedsaa hun har til Anders
Kiærs? Svar: Han Eiøbt 6 Aar Kiøl Aars at den pidsalvaigt Kommer
ligelude for han Aarene som hun og hendes Dattr vigtlart for
5te Spørsmaal holder Deponentinden nu vorne Dattr hinnen, uden at Lad
hende lage Ringen, paaungt mange som hun Ikke sagde anden Skom
mig med Bekkiar? Svar: Fordi hun Ikke gaar til Confirmation og la
den Deponentinden hende selv at Lage. – 6te Spørsmaal vor Deponentinden, den 10
og 11te Marts? Svar: Vor i Sigdkar Sogn for at undlage Saldats Gjø
vaaben Lagar den unge Skal for Hans Anders Engel den 2den Skal for
sagde Dattermand Jens Jensen, og Øverdag Ordren som hun sagde
ligesom hun da i Sigdkar Sogn havde at Anders Kiærs havde un
brøkent at Magten. – 7de Da Deponentinden kom hjem igaar forlalte
hende hendes Dattr at Anders Kiærs havde kommen der? Svar: Ja
den Dattr forlalte det Svar at And: Kiærs havde vaaret der, og havde
nu falsgolte Kaffe med Brændevin med sig, og sagde at han
var blevnen kiøn for Brændevin, hvorfor Deponentinden spurde det vi
Ægtemand han er indbrudt, og vi for ikke hinde hans Dagen derpaa
gik Deponentinden og hendes Dattr til Kirke, men forlalte det til
ingen at han havde vaaret der. Vi han havde forbudt hendes Dat
ter det paa Strengt. – 8de Qv. Naar kom And: Kiærs igjen? Svar: Den
Torsdag efterhen da Deponentinden kom hjem hjemmed Kl. 8te naar
And: Kiærs der og stod bag Radelvinduet da Deponentinden kom
ind, og sagde hendes Dattr at Anders Kiærs havde en Hiorte med
ud er den Hiorte som har i Nakken en Krumlagt, og som er vanskelig
at Løpe Ind, hvilken Hiorten han tilbød den for nogen Tøi, og
for Tilladelse at komme der i deres Gjøer, hvorfor Deponentinden
svarede, De vend at Lieut: Rasch var der paa, nei og naar
han det mindste Ønsker om at han ogsaa der saa kommer
han, jeg og lager ham, og vi blive tilbageholdte. jeg for ikke hinde
ham den det var min kiøbelige Broder, imidlertid bad Anders
Kiærs, jeg nu Kon og Kroingen og Vi han havde faaet en vrid Bloge

under Sorg at at gaae Kjøbenhavn saa snart saa gaae, hvorfor han
havde bedt Conrad sig ikke paa Veien da han ikke Eenmal gaae med Kjøbenhavn
at forlade ellers, at han havde lagt 3 Natter og 2 Dage for man
Mand som han vorde for at vore en meget god Mand, men ikke
Gilde sig hvem det var, og lagde til at det var Fjed at aabenbaren
ligt Ondskabs Folk, og havde han lagt i en Krig med Hjemme over
Vanskelig, og Eenmal ikke er gaaet Giftes han ogsaa Slak, imid-
dertid kom Lieut. Rasch og 2 Brat han havde ordnet Gunst
med Folk bandede han paa Dørene og forbrød And: Kiøge Ordet
paa, hvorpaa Deponentinden blev paa forskrækket at hun i denne
Alteration ikke havde Mod, som hun skulde, men dog
nød at han var der, men da han vilde hente Sollerne, og undviide
And: Kiøge sprang op og gaae Tilbet hvorved nogen Tøre faldt mod
en Laar paa Tilbet og det allerede at han var gaae Ophet
og forklarte Deponentinden at And: Kiøge var kommet gaae nu
hun ikke var hjemme, og ligesom at han var Ophet og gaae
Ophet, And: Kiøge gik derpaa til Gaarden men der han nærmede sig
at der var paa Folk Dørene Tøre, og Lieut. Rasch raabte at
Gilde skaffe han ikke slag ud derfra, og tillige at varme
And: Kiøge at vogte sig, da Vagten var arresteret paa gik And: Kiø
ved hvad hun Kræfter gaae og omvendte sig godvillig til Vagten
blev da And: Kiøge bragt til Lieutenant Rasker om Dagen Kl.
og derfra om Morgenen til Kjøbenhavn hvorved sagt. – 9de Dugan Deponent-
inden da den Kiøge som nu var i Natten bortfraulagt? Resp: Nej, af
Alteration over det passerede saadant hun ikke ikke, men Morgen
en derpaa forlalte hun det til Mabonn Lars Michelsen og Hans Pri
dersen Kuske, og i Gaar da hun tilligemed sin Søster skulde gaae
til Kirken paa bar hun Kiøgen ind til Michel Gardener og bad han
imidlertid den da hun skiggende for at den skulde blive bortkogen
gemmes hun vel i Kirken, og tegnede ammelden det for Fauge-
manden – 10. Da Deponentinden var paa vej som for denne Kiøge,
forhor ammelden hun det eden efter at hendes Forgjeder
selv var sat sig om Morgenen til 2den Lieutenant Rasch, men hvor
Kiøge mulig var der, eller til Sprøgelsen? Resp: nej dette vilde til
Fauhmanden om Dagen derpaa da Deponentinden forklarer at hun
samme Dag var til Kirke? Resp: jo, men ikke den Gjerstanden, om-
det troede ikke hun at det var det, Fauhmanden den Dag 11te
dugan Deponentinden denne Kiøge til Fauhmanden for hun var
Kirken sig at vide at hun i Dag skulde møde med Politie det?
Resp: Ja. – 12. for A.B: dette Ord indlod sig med at som var hemmelig for
hun Fuhmer? Resp: Ja, saget han det saadant med det
det sagde ikke, og da Døtrene og Moderen blev confronterede
ikke ud begge, at om de Ordene som han blev gaaende paa

144 han indlod sig med at han havde givet Bud til sin Hustrue om
at lade ham nogen Tøi, men ikke indlod han sig med hvem han havde givet
Bud med. Ikke heller hvor ihr Tøiet skulde afleveres. – Maren
Rasmus Datter blev incidenter tilspurgt: Om hun ikke havde hørt
der Kiær forholde at sin Mand lagt i Sengen og Hvilet for en Mand og
lagt i hans Seng med Dynerne over Hovedet? Resp: Erindrer ikke
uden lidt da hun blev underrettet sin Moders Erklæring, og med hun
blev confronteret saa lidt som hun at han havde indladt sig paa
ikke heller noget ja ihvorom. – Hos Martha Rasmus Datter
cidenter tilspurgt: Om Morten And. Kiær havde gaa sidste Gang
han var hos hende? Resp: Havde Døren gaa og havde Hoved. – Hos in
cidenter tilspurgt: da Deponentinden har forklaret at han den
første Gang havde Støvler paa, men ved sidste Gang Skoe,
saa spurgt hvor han havde faaet disse Skoe, og hvor Støvlerne
were afblevne? Resp: Han sagde at Støvlerne havde Elendt han
skulde have han bidtet dem af, der for han havde vondt, og i det
Stod haadt at gaa store Skoe, men ikke vidende han hvor han
havde faaet disse Skoe, eller hvilken Mand han havde vondt for
end videre incidenter. Da Deponentinden togt har forklaret at Mo
D. Kiær havde indlodt sig med at han havde ogsaa sig be
standig paa Egnen, men ved ved Confrontation med sin Mo
tilstaaet at han havde tilsaaet at ogsaa sig for en Mand i Bed
og Natten, paa spurgt hvor han har Vilgt ikke indlod
den, da han ved sin Moders Deposition maatte tilstaae det
Resp: Kunde ikke huske det. – Bygge afhandlet og transportere Mic
Hansen Gardener som blev tilspurgt: hvorledes han havde bekommet
den har i Aftenen Langsiden Skiorte? Resp: I Gaar, da Martha Ras
fend gid de Kiøb som hun og bar Kunne Skiorte de saae, med
gaaet at And. Kiær havde lagt denne Skiorte for hende og da hun
vilde gøre det an for Dandemandene, vilde hun bede ham gøre
den mærket hun var i Kiøbet, da hun ikke havde forudsat
en for at gøre at hun kunde, men ikke gav at opholde den
til den Dand blev lagt i Retten Gonden spurgaa saa ud
at konde vaabne modtog den, og ser det den samme Skiorte som
nu haa i Retten er forevist, ikke heller vend Deponenten det
meinte til denne Dags Oplysning ikke, eller har nogen
Kiendskab til And. Kiær, vend ligesaafuld spurgt det var
gaaet med hans Udvorkning af Arrestens, eller hvem der
har hjulpet ham, der hvimod Retten at den vilde lade ham
i Ed i Dag da han som nu regner var 80 Aar gammel og med
en gaan gaa sin Sod, ikke kan mogte at komme for offentlig
Retten som ikke kandt denne gamle Elding, at faa interes

at sig i nogen Maade i denne Sag, hog fan i Ild og aflagde fan
i Corpus Delicti forgaa. – Aftenen indfandt Forhøret ikke Onsdag Formiddag
Kl. 9. for at den Ind. Kiøre for Uskyldig. og begge disse Enken Martha
Rasmussens tilligemed hendes Datter Martha tilfoldte at møde som
Vidner Eid. hvilket de ogsaa. – og saaledes indstillet Forhøret til en
Tid – Dieblikke blev forsøgt. –

Ankes Vidner: –

Jørgen Jørgensen Marcus Clemensen

Aar 1796 den 23de Januarij continuerte Politie Forhøret i Anledning
af Anders C. Kiøre og Mogens Sathes Ildebrænding af Vaghus, hvor
paa var for Retten fremstillet Jørgen og Ludvig N. P. Kiøre og Mogens Olsen
hvilke tilstede var indkaldte N. P. Kiøre gik ind som var uvidt. Mar-
tha Rasmusser Enke og Datter Martha Rasmusse Datter som ligeledes
var uvidt Jesper Lund var ligeledes Mødt. Anders C. Kiøre blev
fremstillet og alle de øvrige adspurgte: og blev tilspurgt 1de Dr. Hvo den
Ungt Karl var paa at den Natten fan ellers Mogens Olsen at de skulde
ildebrænde? Svar: Det gjorde Mogens Olsen og proponerte paa at skiøn-
nes paa Torsdag med Ruinerne som Vaghuset stoedelicke fandt Ved-
lad sig ikke ikke for Ludvigsen. – 2den Haar Dem Mogens Olsen ind de
Deponenten? Svar: Dagen efter Ildebrænde. – 3de Hvorledes Dette da fan
end noget om den Forladte Ruin? Svar: Deponenten vigte
fan den, og sagde at den sad under Bringen og saaqvar i som
fan paa den, saa gjorde fan den Proposition. – 4de Forfalder De-
ponenten Mogens Olsen at Ildebrænde fandt allerede siddet
Torsdag? Svar: Nej, sagde fan det ikke men fan blev det vaar
da fan begyndte at skiøn. – 5te Haar begynden det at skiøn? Svar:
Ingvisitaten fan ikke noget som var noget, men Vidnet Mo-
gens Olsen som baade begynden det og Colldkøre det, og indgik In-
gvisiten da tilligemed Mogens Olsen Natten imellem Onsdag
og Torsdag den 9de Martii, og fandt fan altsaa ikke Dette vore i
Det Lab med Mogens Olsen, og fandt bedre det at maatte blive Spa-
ret dette da Mogens Olsen under Forgivende at vore syg blev
liggende paa Bringen og lod af sin Forvaahed gaaende saa
Ingvisiten kun dem Vidnet Ligesom og den Ingvisiten saa
vidt fand Approuvelse Chirurg Hakermann ordinerede Mogens
Olsen blev at fan indtaget saaqvar Feldskeerens vare
geart, og Dette Mogens Olsen forøgte ligesaagodt som Ingvisiten
og vilde det sig ogsaa da fan overtalt ud at fan intet Dette
det. – Ingvisiten fandt ligeledes forstaat det Vaghus for Ga-
drilsen og for Gravalligerne i øvrigt fandt Ingvisiten sig fri fan

Forklaring i Aften i Rønne den 19de Martii, og nød den Forpligt at Inquisiten om Aftenen da han havde udbrudt, gik hiem til sit Huus, og kom til sin Kone som underdanig han fiendt, og derefter blev han til Kl. omtrent 3. om Morgenen og lig roligt Mod uden sig nogen indtet ytrede, og nu Kogte Brændevinen i en liten Stue som hans Kone havde, og siden har han ikke noeget mand sin Kone, og var Deponenten da Elsk i en Kommode, dog 1 Gang gik en Hindbuger Skolder paa Gemmen, og nu fort kommen Fand hun gaa fordelt, og forfølgde Inquisiten sig og gaa Engstad, og var ingunlunde ind den Dag indtil Torsdag, i den Tilfælde om Aftenen imellem Torsdag og Fredag, men nu vendende han at han lagde sammen Klæder gaa Engstad i et Huus ved Ejingen gaa Kirkebyeder Gemmede fod et naeligt Skrivelsesmand og han ikke noe saa sadler, der var Ting i Hufet og Fod. udimmerk Laar i Fangen, og Inquisiten sad ved Rodeldoemm Inquisitor angar at han var fra Klyeder Dagen, ikke gav han an foorder fand fogle Huus, ikke den fulde Gudsfrue, men om Morgenen gik han derfra, og tik Mad om Morgenen og han gik, for Folden Mad fun ikke vilde faa noget; Fredag gik Inquisiten til Mogens Olsens Søfter Broder ved Kidm i Hylke Mk Dagen, navnlig Lars Olsen og Gudsfrue efter Dem Broder som Mogens Olsen Søfter, og sagde han at Mogens Olsen var da vant der om Aftenen, men han var gaaet igiem, og havde han sagt at han ikke maatte Komme derfra men fog le efter den med Dagt, og var Inquisiten der om Dagen Kl. 10 Tid, men sagde til Lars Olsen at, fik Brodren Lude Komme gilde han bed ham at bie at de der Kund komme, de var og som Inquisiten men forklarer sig fod Marthe Rasmusdes Lude foor han vilde vente men han kom ikke og Dem til Lars Olsen ikke selver kom Mogens Olsen til Marthe Rasmus Datter. – En Torsdag efterkom Inquisiten til Marthe Rasmusdes foor igen var fem men ude Datteren, og der laa han en Stak i Engen, men Marthe Rasmus Datter fod og der han lagde sig, men Marthe Rasmus Datter varmede Melk til han med Brød ud og Brændevin sagde Inquisiten med sig i en Kaffe, som han havde med sig fiemmen fra, denne Kaffe blev gaa Engstad fod den Kone foor han havde lagt, og den Stak han lig igiem og Inquisiten ikke vend at taale. – En Torsdag Morgen gik han fra Marthe Christ. Rasmus Datter, og opholdt sig siden gaa Ejingen, til om Aftenen mandag efterfølgende

da han atter kom til Marthe Rasmus Datter, for han blev lagt
op, havde han da gaa til samme Klokke som ovenforskrevet, men havde
han den gang Bevægelser. — 6te Qv: Foer forrige Inquisition haar
Kon: Resp: han kom til en Mand gaa Sengen som han ikke kaunde
og hvilken han syntes Klokken vel som Elevenen var, og fik disse Klo
ninger og til 8de til Bedst, og kunde Inquisiten ikke sige om Manda
gen. — 7de Qv: Foer forrige Inquisiten haar den Skiorte han bragt
med sig til Marthe Rasmusdr og som var i Aaken kommen
fra? Resp: Havde ingen Skiorte med sig men den han
havde gaa. — Marthe Rasmusdr og Datter Marthe Rasmusdr
Datter blev fremstillede for at konfronteres, og sagde Marthe Rasmus
Datter kom lige i Øjnene at han havde bragt den ikke, men
om Morgen ikke var tilstede da han kom, skriftlig søkte at
ligge at han tilbød, hun den for at faae nogen Raad og forat
ligge den Skat, forregaa de vilde afslagge Kommen Eed. —
Resp: Skiere vedblev sin Bekiendelse. — Nogle vidner 8de Qv. Da
Marthe Rasmusdr Datter og Sønnes Datter for den 21de Martii
gjorde forklaring at Inquisiten var fortalt at han havde lag
til sinde i Ærlev og Dage for en Mand, saa spørges forhen
Mand ikke var? Resp: Inquisiten benægtede ikke han
sig forinden. — Da 2den forrige Sammenkomst Marthe Rasmusdr
og Sønnes Datter sagde han i Øjnene at han havde sagt at
ikke vilde afslagge End, lignende og aa at forklarede at ikke
havde saa lovet en Troe i de Dage at ikke var
muligt for at faae ligt Klokke Mandsdr at ligge ud gaa
Sengen. — Imidlertid tilstod Marthe Rasmusdr Datter nu, at hun den
Dagen efter St. P. Skiere kom ikke, havde given han Melk og Brød
9de Qv: Da Marthe Rasmusdr og Datter var forklarede at Inquisiten
var fortalt at han havde sendt Bud til sin Fuldmægtig om Manda
gen efter Søndenfor, saa spørges Inquisiten med hvem han havde
sendt ikke Bud? Resp: Inquisiten benægtede at han indlod
sig med ikke. — Begge forrige Sammenkomst deelaurede
under End at ville overbevise samme. — Marthe Rasmusdr
og Datter afhørte. — 10de Qv: Om Mogens Olsen haar ikke fav
de indlod sig med Inquisiten angaaende at Øjnene for forlo
fandt? Resp: Nej, han har sagt at han var ikke skyldig
men at han vilde vedblive at benægte det, og tilbraadte In
quisiten at gjøre det samme, og sagde tilsige at han kom, lude det
det tilbage sin Bekiendelse som og saa Inquisiten havde given, men
kortsten er ikke saa nu given Bekiendelse Samstemmende. —
End videre forklarede Inquisiten at Mogens Olsen havde sagt at han

skulde lægge sig ned, og skulde han giøre sin Fornøielse paa dem
saa at Vagtmen ikke skulde have ærende med Dem og Eftersøge han.
I Sammenhold til hans Tilstaaelser ohnfyldnemd de Forbrydelser
for hvilke han er tiltalt, saa saa Inquisitionen sig at Mogens Ol-
sen har tilstaaet det samme, for Forchild Bøhne og for Jacob
Nielsen Bjertrup som nu ved ihrom egen giøre Forklaring, be-
galdes sagt han det Ind: Kiærs at de skulde ene sætte de
Sejlene paa Vagtmen hvis de blevne igien ydmyg Ed.
bundet. — Lieutenant Raecher Deposition blev oplæst for Ind.
Kiærs. Ind: Kiærs tilstod ikke men refererede sig til sin idag
giorte Forklaring, men tillog at der blev ikke brændt med Bord
og fulde var Bord ikke for saavidt Mogens Olsen havde bord
med en Ruis, det mente Tilgaven hvorad de havde giort Dus
men var mere ikke, og mand Inquisitionen ikke fordrede Mogens
Olsen havde taalt sammen, hoppe og Bord som blev ødelagt var
begaaet Mogens Olsen tilsammen — indtil videre dimitteret —
Igien fremstod Mogens Olsen selv som blev forelæst Anders Kia-
rs Deposition. Ligesom og saa Ind: Kiærs lod og ladde fremstille
for at confronteres. Nathan maatte tilsige Mogens
Olsen at vinde sig anstandig her for Retten da ellers alibelig
ikke taalte hans Grovhed, men i følge Ceremonielet vidste
Giør for den. Mogens Olsen declarerede at han skiøn ikke for
det Nathan forresten benægtede han Ind: Kiærs Tilsigelser
saavidt han var paagiældende. Nathan overlaverede den til
Vagtmen igien for at giøre saa beskrivelig som muligt end-
nogt overfuldt til Regimentet, hvilken med de solte Forføiner
Bygge Drængeuniformen blev saaledes Vagtmen overlaveret. og Forsø-
ret skulde. —

Nathan Didier —

Mathias Jensen — Johan Svendsen —

Aar 1796 den 29de April om aftenen Kl. 10e fest blev forsamlet
maldt at Udbyggere Jørs Bedersen vonnet paa Kongens Mark og 30de
Udbygger Gaards Forlæning i Ølsier Sogn hvor formuening sig skulde
sig ifuld, og havde saaledes vor liggende i sin egen Seng. — Imidler-
tiden var Jens Lystor Bedersen min Søn af 30te Udbygger Gaards Arbeider
som efter Sognefogdens Ordre giorde Ærindet. — Forrendsfogden
indfandt sig den 30te April om Morgenen Kl. 5. og i Overværelse af
Sognemanden Nicolaj Bedersen og 2de til sig tagne Mand Marcus
Marcusen, og Jens Bedersen Lystor undersøgte den Afdøde som saaledes
liggende omen paa Ølsierne paa den venstre Side i Sengen i Stuen,

som stod ½ Alen fra den nordre Væg; og var ikke nu Hverken Træ og Brændevin, var Øxen, Øl og Kvinder paa Bænken og Bord paa, fol-
dede den venstre Haand stærkt krøbet om Lænd og Hofte af det Grøn-
landske Tøi, som laan skjult og satt med Rumlingen til den
venstre Side af Skroben; den høire Haand havde han lagt krøbet om
en Tørv-Kiøx Hvorpaa var nu Krøg Hovedet han havde afdragt Stille-
ringen paa Gulvet. — Herredsfogden og Skriver Grønne Caspen, og i min-
dre Mands Overværelse forsøgte, om Grabet paa den Maade kun-
de stænges. — Ved at falde om Aldøik høiere end som havde Haanden
lagt krøbet om Kroglinggen og linde den til Stillingen var Grønlæn-
deren, som giøntages Øiaaeg Lukke nogen Gang at flyde. — Det all ikke
den ikke anskt med Vanskelighed af Aldøik paa den Maade var vroldt
sig, saa mangt imen som det ikke var Umuligt, paa anden Maade at
faae Haand Magt over krøbet af Bøsseløbet og Tørv Kiøxen, med
det maatte skee i Øiemik Øiet af Hans fole. — Den Aldøiks Hoved fand-
des igjennem Skudt paa den venstre Side af Skroben med Hagen, hvor-
ved det venstre Forhoved fra Øret af og den Venstre Baghoved var sønderskudt,
og Hjernen laae Blodblandet løs i Hovedet paa den høire Side, paa
Gulvet Eiegnes Hoved fandtes liggende; Hænderne vare gaaet igjen-
nem Hovedskallen og i Øiengaarden, hvorfra Kuglen Dødø-
de blev taget af Dengen, og indlagt i det udstoppede Rummet
hvor den udtrukne Kjerne var aflagt blev fundet som han laae i sin
Klæder indsvøbt i et Lagen. Dog løst ved paa sin Krøg, om nogle
gange Voldsomt med det tilføiet Skud dunk fand at vare han
tilbragt. — Efter nøiagtige Øiemik bestaaedes han paa sin øvrige Deel
af Legemet ganske uskadt. — Ved at opslage Eiegnes Lommer
fandt i Dragten nu Ene lige lavent Blod, og ved Siden af Eiegnes
5 Rigsdaler i mekelte Danske-Penge som vare blodige og tilhørte
formodentlig den dræbte.

Herredsfogden lod strax Enken Kjerstine Poulsdatter kommestille,
og efter Tilbud at afgiøre saadan Forklaring som hun i Tilfælde af
Paaordning med Ret dunk blive tilbørligt 1mo Qv: Om
hun var nærværende da Ægtemand paa den nu sidstnævnte Maade
afliivede? svarede Nei, var gaaet ud. Manden var vel vred og hun
det ikke det ikke Skjøt Geist eller sig selv igjen, men ogsaa det ikke
for noget, da han saa ofte havde taalt sig saadanne at udøve at og skjø-
ttede, hun var i en Hurtig Tøyse gaaet ud i Taaen da hun hørte
Skudet gaae af, hvorpaa hun strax gik ind i Stuen og saae da Manden
liggende i samme Stilling som han nu forefandtes hvorpaa hun strax
gik af Sted, og traf Jens Ødersen Lykke som gik nogen fra Gaden og skjø-
d, for hvilken hun forklarte Tilfældet, og som siden ammelde han
nu for Vanskemanden, og efter fand nærmere Ordre for Herredsfog-
den. — 2do Qvæst. Var nogen tilstede da Deponentinden forlod Gaa-
den med sin Mand? Svar: Nei. — 3de Qv: Var der nogen Uenighed mel-
lem Deponentinden og hendes Mand forinden det skete? Svar: Aldøik
var altid en mangt vanskelig og uforligelig Mand, hengiven til
Drukkenskab og da uvegiongelig med Ord og Gjerninger: I nogle dage havde
han nu saaledes spirit og tilsigen hvad var som anlaae, og maatte Kommen

med Børn ligge i Kjøkkenet, da han laae nede i Stuen. Dette var hendes Pige saa ikke noget imod for paaviet hun havde lov at lade Brouhaven til Jan. Alt for 2den Dage siden havde han lavet Gravsten og brugt at nytte Pulver Deponentinden var for sommen ellers pleie man aldrig ikke skjaar, og anseer det for forsætlig Skjemmelse. Haar Dette Kl. 6. da hun var ude i Stuen hos Martha bad han hende slige sig Gravsten som laae norden til imellem Dugen og Vegen, foreslaet hun gjorde, uden at gjøre sig Tanker om han skulde gjøre sig eller hende noget Forbrød, eller Feller vilde hun lade sig nøie med at hun havde nogen Frygt derfor, da ikke havde Grund giøre Anledning til, at han skulde ogsaa vilde skrøbelet hende med slige Grundlose, skulde skulden være saa fjeldsigt og at hun blot for at Sengen hende saa ofte brugte at hun ikke agtede det for noget. — Dernæst laae Gravsten paa Gulvet, at han lod pleie Grundlage det, og Begravning for hende vilde blot forvaarsagel Dispute. — Deponentinden gik derpaa ud, siden der var et Baar som var i Ord med at begrave, og da hun havde ventet en Lord Time ikke hos, ikke, forte hun Hundet, foregaa hun Sporing Straa ind, og da da hun Mand i den Forfatning, som nu forhen er forklaret. — 4de Gravsten Ekdøk pleie til sig taget den Stoe, hvorved han ikke Formodning har afskrækket Gravsten? Svar: Ja, havde den samme Krogkiøb liggende ved den norden Dør af Dugen i Gaar Formiddag Kl. 11. Foreslaet Deponentinden saae, men giorde sig ej noem nærmere Bemærkning. — 5te Spørgsmaal: Kl. Haad Dind og Jans Forfatning var Deponentindens Mand da han begik ikke Selvmord? Svar: Havde havde i adskillige Dage overvoldte, og ved denne Anledning Dunk han gjøre sigs at være berøvet hun Dansker og sin Forstands Brug. — Imidlertid havde hendes Mand igen siden Søndagen for-Formiddag hende, som om noget uvanlig og skrækkelig var, han gik jævnlig og grublende, og forøvrigt ikke Dunk ved nu overvoldte Dredfoldighed, som han igen gav at dens Tid havde slaget sig til, hans Adfærd mod hende, havde været forholdes forandret, og hendes Rummer ved hans mandelige Forfold mod hende og Børn var havde været Døren, med han nogen Tid vilde være Bekymret, imidlertid havde hun baaret sit Kors med Tålmodighed, som var Ydet og ønskelig vanskelig Dagnafold med som bekiendt. Han havde ellers Lodt sig mærke med, at han vel vilde Lægge Haand Anden, men at Enn havde den nytte han ellers Deponentinden Skulde Frygten derpaa; igen i sidste 14de Dage havde han vendet overvoldte Brouhaven og i denne Tilstand var gjeldig uvenligenlig, bunk med vedkommen Tvivlere, og ofte bunk sig som et forvildet Menneske. — Deponentinden blev da ikke denne gang en Gylgning demitteret. — Fremstillede igjen Niels Pedersen og Jens Pedersen Gyldt, som bygge vornet Gra den Gaard, paa Gist Forhøre Lars Pedersen bunden. — Disse forklarede i Fremmed til Afdødes

Dødsfaldet, alderen, navnene og øvrige Deponent-
inde, med Tillæg af Lars Bedersens moralske Karakter var ikke, Maaling
og var hans Rygte for Gode Kvindelighed ikke blev imødegaaet, men
vist, Jens Bedersen Lystes forklarede ellers, at for nogen Tid siden
vi han kommer og, til Lars Bedersen da han var fremmelig bragt, men
Tillige forklarede vaanelnordig, og fandt han da paa gav sin Hustru og
mand ikke samme indbrud i Dette Lad, forbandt bare i Hunter, o.
vidste de paa Grund Instead Dette Hunter fandt giort sig Skyldige ud. – Depo
nenten som afslutte at gave Vidnet om noget slags, ikke hverken han, og
da fandt med at Stand for sigt at undgaaen at Samtale med Lars Beder
sen Hvangaarde, saa vand Deponentoverr intet vidste at kunne give
til Oplysning, men dagen forklarede vi navnemnig at i Gaar Aften
kom den 29de Dgs. 6, som Lars Bedersens Hustrue, uagtet betydelig og vanskelig
vi kom til Huus, til den, som flygtet noget under Gr og Lidenskab
gav den at fanke Mand i Dette Øjeblik fandt Kniv og Ihel, og
vand den Konens og til Hunde, fulgte vi og gjorde, og fandt da Mand
den Lars Bedersen i Samden Stilling som han nu ligger ganske død
Kniv, uden Hvilke at være han, løb vi strax til Raadhuset
og tilkendegav han det paa Vaerk, som strax gik til Gjøvinge Politi
og da fandt forefandt, alt som angivet var, Ved han strax Gunstelse
fra Huus til Herredsfogden, og gav Ordre til at den Død skulde blive
liggende i samme Forfatning og Stilling som han laa, indtil
Herredsfogden naaen kom efter Lars Dødes Hvangaarde indtog.
Raadmandens som nærmere tilstand omandførte. – Lidt blev
efter konstateret, og Tilsigelse. Om nogen fandt vorder i Huus
den Dag foraud nemlig den Skylden Skade, og jeer i det Øieblikke da
hun fandt liggende sin Mand Gaaende, og de som forklarede Skulde
efter? Svar: Nej, og fandt den ikke vorder nogen Skummel i Huus
uden Raadmandens og de 2de Deponentere, som forhen er anført. –
Fogden slutteder ikke Forhør, for at indsende til Retten, med sin
Bekendtgjørelse hvorefter det vil afkomme paa Rettens Resolution om
Obductions Forretning har nu vinter bør forgrundfaldes, og om den
Afdøde Lars Gruuvik nogen slags anfordrede Begravelse. – Lidt
indbød jeg at den Afdøde maatte vorde begravet i Hvengaarden
da hun og jeer hans efterladte umyndige Børn vilde lide mang-
foldig i deres tilkommende Fremgang i Verden, i modsat Tilfæl-
de. – Dette som Øjeblikke kunde indeet forhold, og blot i deres Gø
sigt, uden at mødes vilde urgere den Forrenning, at ingen uden i
Herredet blivere sin egen Morder, saaledes hun Rettens begunstigende
Tillaadelse at lade ham begraven i Gjøvinge Sogn. – Herredsfog-
den slutteder Forhøret, men log Bøn under Segvestration indtil
videre. – Datum ut supra. –

Gjøvik

Jørgen Marcus Marcusen.

Nicolaj Bedersen. Medjurorne Mand: Aric Bedersen, Jens Bedersen Lystes.

152 Anno 1796 den 27de May blev af Skifteretten Gaa for
ret Politi Forhør i Anledning af et Forhold klaget
fra Skipper Anniger Morten Clausen mod sand Lom
mand Jørgen Pedersen Holm vedrørende Tidsrum
og Løn som følger. Klager blev tilspurgt
ikke til Forhøret Tid fulde Løn paa sin sidste
derede ligesaaret til hans 14de Dag, men at der ni
var omtrent 2de Dage, ligeledes klager han om
at han i nogen Dage forhen uretmæssig havde
fø, i Mesner, Huer han saae uaagelig Konen Dø
Jørgen Holm var ikke, og i hans Stede lik dre
plaadagende Dø brugelig ikke var, og han nødsagelig
Dø declarerede at de saae Egenrettelig sit Dø
Vedkøbe i Ruths Dage, og da de 14de Dage var udløb
en ons Onsdag Aftenen, Lurede han om Mesner ikke
forbrugte Dø Eggens Udgang, og agte han ikke be
drugne som Mandskabet saae ikke, det Lurede
og sagde da Mesteren Holm at han fulde ind til
Mandag, da fulde han saae sin Lønning, men om
gen gik og blev siden borte Søndag og Mandag; Den
tagne Ord til Svar for at modtage sin Løn og ved
hustrøn, drugnen modtog Lønningen, og som drug
gen Dø for Mandagen at bie, og siden er gaaet
fra sin Kone og ikke at kommen igen. — Jørgen
Holm om adspurgt drugnes Fremmødelse blev
ligeledes for at Lønner fra sagde, ikke indrøm
det indsigende Tomgjemmelse med End. — Dreyeren i Hor
sens til sin Mangel paa Dø, mulig Indrøm sin dre
ons giorde Bemærkning med End. — Herr Mentilat
om nøiagtige Forhøre blev Sorigen saalunde indgaaet at
Drugnen Morten Clausen gaaer tilbage i Tjenesten igen for
sin Mester Jørgen Holm og forbinder sig at Dø fan
i Fremtiden Land Mester for ikke blev Dø gaa ikke
igjen, ikke skal ikke Dø mere Dø forbrugne af
ikke ikke Dø Mester Holm og saaledes
i Henhold til den dersom indgaaede Contract blev
ikke Forhør slutte og med Tilendebrøt af Parterne modtagt
det Supra.

Hjort.

Mesteren Jørgen Holm

Drugnen Morten Clausen

Aar 1796 den 11 Juni holdes Rette i Anledning af en mundtlig Bortnæring for Hans Münch paa Jakob Haarden i Rickhes Sogn, Anbringende at hans Eneste Søn Hermes Hansen som havde lænet hans Jorder fra 1 Maj forleden aar nu søgte bortgift sig af sin Eneste: Klagerne og den anden Klagers mand lagde ikke og for Retten Dem foreholdes hvad Hermes Hansen uforandret erklærer sig i sin Ungdom og forblinde Drift at 1 November tilkommende: Paa denne Tilsigelse haver alle Hans Münch Erholdt NB 2 Pd. Paaledes forsøgte Rette Protokollen Dagsiet.

Hans Münch, Hermes Hansen

Attestes Widnes
Jacob Nielsen. Dent Worsøe.

Aar 1796 den 15 Aug. blev holdt Rette Rorbøl i Anledning af en mundtlig Klage indkommen fra Skipperen Antonie Abris Gricka som i Capitain Magistri Chasagnes Tjeneste commanderede Raar ufrankerede Kongl. Skib la Rosalia Estafette af 12 af hans Skibs Folk Pedro Enrique en Spanier og Joseph Tape en Franskmand byder Matroser samt i Broer ombordes en anden af Skibets Mandskab Matros Joseph Garcia og fremkom som forbigt i Gaarsdagen med den Dolk, samt beskrevet som i den sidste Tiend i Skibets Anledning fra paaberaabte Curtair Jacob og Broder Jørgen i Vaghen baade for sin og de andre Skibs Folks Vedkommende disse forud ernævnte af sine Vaghen Kom, Skilt af Bryggerlaugets Dolk. Hvem ad meniverter af Skipper og Brænde Jørgen Jacobsen og af Attestes Widner Jacob Jacobsen og Lars Andersen byder af Rickhes Sogn: Begrebet forud Kaldte under Vogt afhørt af 12 paaklagede Pedro Enrique og Joseph Tape, samt den paaberaabte Joseph Garcia som hver for sig: Skipperen Antonie Abris Gricka var tilstede og med Skipperen Wilhelm af Rømø som Dolk lagde hesten og med Skipperen Wilhelm af Rømø som Dolk hesten Vogn og endelig sin Haandtaand af Dette Dørsøvet Skilt gennemstukket, da den hesten under Dørk Nat og Dag 4 til Dets af Rickhes Capitainen Den Skiver, da det ikke er andenmand end som Overdrevne Jaarsdag Kortlig efter Skibet Skibet som Kaptajn Adamus Jacobsen Kortlig efter

ligger at tage fem unge Træer, for hvilken fem Hengivne
Gen tilsagde fem Herredsfoged at udvælge af Herredets Hr. Rigsmand
Henning Mauritsen var mødt, ligeledes Hr. Langes mødte Hr.
Niels Quist som Commissionair formand fremgen Haandslag og
vedtog for Arrendets Følger i alle Henseende: ligesaa
Rigsmanden deklarerede med Ed at ville udføre sin Skjønning
Matrs Peder Enrigsen tilstod at fem Træer i Plantningen
med Joseph Garia og mere end den Lejlighed Jacob fem, men
den anden Matrs Joseph Sage benægtede det: Rigsmanden
middelmes fit fremgen og med Retten tillagt at Joseph Sage bad og
fadt sig imod fem Dag trinds fem, af hvilken dersag fem Træer
blev fem arrestere. Peder Enrigsen tilstod at fem Træer fem
Stammer, nemlig ikke med Dell, men med mere Aarer. — Vidnet
Anund ikke andet end hørte og klagede det 2det paaklagede Matr.
fem med Høstelse og personel Ærmerk: Jacob Enrigsen forsvarede
det Dette Hr. Rigsmands Skjønnes Mauritsen tilsagde og ind-
fadt Sagen til den 17 dennes om Morgenen Kl. 7.

Hvad 1796 den 20 August. NB. Dette Forhør er ind
ført i Justitz Protocollen
Gjorde den Indbiørd
og den continuerd. Anders Wiberg
Jens Dick, Lars Andersen —

Aar 1796 den 20 August blev holdt Politie Forhør i Aulund
ing af min Klager mundtlig Indstævnt af Peder Davidsen
i Gudsker Sogn, hvorved fem Vidner fik, at Mani Poldt
Mani Frøs hørte komme Løse i hans Gaarde og efter Klønsing
af Mani Klinge, og Lars Andersen var Vagter dersamme til Dagen
en. Til Forhøret var indkaldt Mani Poldeman, Jørgen Bødil
Kirstine og Inger Ingeborg Manis Døtre, som alle var mødte:
ligeledes Klagerens Peder Davidsen: Mani Poldeman, ~~og~~ gik
Dørene, og Jørgen deklarerede at de med Sandhed ikke vilde med End forlade
gen fig, at Gretnar Jørgensen med hans Medhjælper eller Villier havde
ment i Gaarden og at det var dem alderdes Ærinde: Peder Davidsen
var fornøiet med hvad fig End blev afklaget: forbemeldte End blev afklaget
og fandtes uskyldig af videre Klage vedrørende.

Hvad
Anders Wiberg
Niels — Lars Jørgen Kjær

Aar 1796 den 9 November blev i Aulund ing af min Klager indstævnt
Hr. Amtsf. Lorenzen dat. 7 October sidst og paastod at Hr. Rasmus
Aulund Herberg faldt Politie Forhør af hvorved Sagen blev i
Nåde forevist i Samarbejde af Anders Wiberg under Indsigelse og
Mellem Dom afsagt mu Dens Udgangspunkt for Sagen afsagt

ell: Dolgn Ragnv: fan Lyrund: — Hvorefter den Commandant
at fan aerdeles var indbeard om denne Udgantning og at det
var Hans eiendes Villie, ligesom Hr Henrik Haarder der saae
Dagnefolkt paa Hvem mafornuing [illegible] Hr Lieutenant
Friegaard skulde faae Udgantning Udbeliglya fan Vej Arbejd
i 2 dage udgantet, declarerede fan at det maatte publiceres med
Udgantning, da Hr Lieutenantens Resolution skulde indeholde, ligesom
Lund udsamen med dens fadnemmende Erfarenhed, da fun
ynskede sig med Valder slet ud fand fanden til dig bange
Tantillie: Imaaftten nu nedlig Resolution lund faare i Felt
var saa ringt nødvendigrum: fan Hr Lieutenant Friegaard sagde
fanvinsk Ønsket nu Resolution fra foresatte Autoritet lem
Imaaftten fan faaraadt sig fairbagt, medens Resolution var
fegnet blev hil Ogsaa, men Hr Lieutenanten faaraadt at maatte
tilligen udsoin Vej Arbejdet, i fanden ikke lund skiv ikke
Ogsaa. — Men denne Dømd faadt fan ingen Udgantning maatte
Ihn og maatte agerlad til Kjøbenhavnerne Ansøgning om at gik
imod Overvundet. — Blev derfor fremkaldt Hr Capt: Lieutenant
Raath fogn blev tilspurgt: om fan fand noget uforrettet ved Udgant-
ning Dend den 7de October 1796? Resp: Nej og var det ikke indskrevet, og filler
fand gjort nogen Ordre det, men efter Dagnefolkene tilsagde fan Hr Lieu-
tenanten at med fan Vej Arbejdet med Hakke og Skovspiller Dagn til
at sioin Mane ugnd, da fan ikke vilde nogen Dreng for Vej Arbejdet
men vel for Dengang Dagen for Hvilken fan betalte 4 Rd fom var Engelsk
Dagn-Dreng, og vilde ikke videre i — Afrmsford Anders Jørgensen Nord-
mand fom blev tilspurgt: Om fan fand gjort Ordre til Udgantning
fod Hr Lieut: Friegaard, hvormeget der blev udgantet for, og
fanne fan gav Ordre til at udgantes? Resp: Dette fom ovenfor,
efter fanden Dagnefolkene Haastand, hvilken var slaat fand ved i Øvrigt
da Lieut: Friegaard var ubekiendt, i Følge foregiven Aarsag og fand
ej udgaet efter for Hvorvidtlighed, hvilket Hvorvidtlighed tilstod og var
ikke uforrettet Arbeide, ligesom og saa fanne fremlagde til Indlæg-
nelse den at Hr Lieut Friegaard paaberaabte Aarsag Dennes af 15de Janu-
ary 1768. fan Lyrund: Hvorfand Hvorvidtlighed ikke lund afgjøre
Hvorvidt efter Dagnefolkene lund vaerer til Vej Arbejdet; —
Hr Lieut: Friegaard bad tilspurgt: Om fan ikke fandt 2 Arbejdere paa fin
Grund fom ikke Vej Arbejdet var nødt, og om der fan ikke fandt Dagnefolk
nok fand fom hørte til Friegaardgrunden? Hr: Dagfolkene fig fom Omspurgt, og
fandt ingen andre Dagnefolk. — 2: Hvem Overfaldt Nordmanden at
mødes med denne Udgantning og fand Dagnefolk? Svar: Fand filler nærværende
og nedgaaende Jens Hansen Høg, Hans Kiøng, Niels Ilfer, Thor Jensen Dette
og Arbejdere Ambros Ambrosen Hvilken mødes og Dagde til Faad 2de Mandfolk

Skriggajrer, og sagde ik, at ik toge disse Skriggajrer til Pant for 5 ß
for Publicum for 2 Dage Vejarbejde, saaledes skulde blive saaledes til at
forer den Kongl. Resolution for Hr. Cand. Arfund for Vejarbejde. — 3.) Hvorfor
bragte disse Kuge, eller Fogden ikke under in sequestro? Svar: Haar ikke seque-
tro i Pantet fuldt Pant kan komme naar paalagdes til Forrendskogen
4.) Hvor ere nogen Øvrighed Ordre for denne Skatning eller fulgte nogen
med? Svar: Naar vi nogen Ordre vi eller fulgte nogen med men naar de
var kommen den fra Vej Inspecteuren skuldmegtig at de skulde med at
for lade den mulig Resolution, og derfor gjorde de ikke, ikke Collets egen
Beslag og Fogenfoldens Flagtand. — Ved fremstillet de øvrige indkaldte
Dom nemstemmig deklarerede at ikke var Fogenfoldens nymstemmig Beslag
og Flagtand, at Cand. Arigaard skulde indkaldes, ligesom de Kongl. Cand.
mingen paabide ruhsen Ell. at gjøre for Vejarbejde, ja endog at
ruhsen Erbygger for sin Gjæld skal møde, og den paabudne Arbejde
fra Hr. Cand. Arigaard ikke skeder sig til ikke med til Kongl. Agter,
men vi Vejarbejde, i saadan Anledning de havde saa forpligtet at
møde, og at samme skorfag blevne de bevarende af Kommen lovne at
indkaldes, som de og gjorde; dernæst tilspurgt om de toge Erbygningens
Kuge, eller om de blev godvillig lovnede Pantet og til svar Svar:
Vi toge Pantet selv, og derefter forpriste Kuen ikke da Hr. Cand. ik
ke var fremme, de bestemte ikke at tage Erbygningens Kuge, Ered-
skiøn en til 5 ß for 2 Dage nemlig 2½ ß for Kog for Gjøs og Kogen
og Karl, og var de i den Formening at dette var for lidt, men for den
Gang vilde de ikke tage mere. — Hr. Cand. Arigaard bad tilspurgt om
ikke Gjøs og Kogen paa Vejarbejdet Gjende henregnet til Agter, saavel
som andre Kongeligen Agter? Svar: ret bestemt som nogen til Landmand
hverken nogen Bøder, og tillige henviser til Landets Defension, og bem gik at
Hr. Cand. Arigaard som havde nu stod Gaard havde tillige bedst Ret af
Kongen, og derfor ikke Gjende betaler. — Vidner havde de ikke at anføre
men begjerede Udsat at dette paabevare, for ved nærmere skriftlig at gjøre de-
ret Demonstration til Hr. Justitsraadet. — Hr. Cand. Arigaard bad ved nide
re tilspurgt om de kom at Anders Jørgensen som Korbemester paa Vej
arbejdet var samt Erbygger Jens Mortensen Dam i Graslejren, og i
saad Anledning han var kommen? Svar: Anders Jørgensen tilstod at han
gjorde som nu Graslejren kørte han saad løbet som omkuld, og derfor
ravangerede han sig selv paa den Maade. — De andre svarede: at de ikke
saae at Anders Jørgensen faldt omkuld, men vel at de løste paa An-
ders Jørgensen kørte de havde klaget at han de som havde deltaget ved
Vejen eller 20 for meget, og i den Anledning kom forevrigt
Erbygger i Dispute med Anders Jørgensen. — af Hr. Cand. Arigaard
undersøgt tilspurgt, om flaskeningen mondum saae Anders Jørgensen
kom sig malkoned og i Hr. Cand. Gjøs, med at bortkaste Mordum fra Dalle-
ren, gjøre selv dette, og gjorde mangfoldige Udfaldsord over Mader.
Svar: Anders Jørgensen kastede 2 Kartofler af Dalt bund af den og Dalstrø
den igjem i Dalt, for Dalen gjorde megen Levende for Kuen ved at fø-

gjøtte for Hungeren, tordende for god Opførsel og ved Tidsrum
Jørgen Jørgensen og hans Efterfølger
Andersen Jørgensen og hans Efterfølger
Kjøbmand Brukt og Overfald. Copie af Forsvaret for at vedkommende Embedsmand
Kjøbmand indfinde ved Demonstration. — Fredsbrud
Kjøbmand Trigaard S. F. til Forsvarsforlegelse for at have in Segvestro
Forsvarsforlegelse til Tagand 2 Dage da han ikke kunde undvære
Kjøbmand Borgere, hvorpaa han forordnede Forsvaret som afskilt.
Kjøbmand lovede at vilde indfinde Borgerne til Forsvarsforlegelse, ellers til
Kjøbmand Trigaard. Forsvaret blev skriftlig paaladt. —

Rettens Vidner. —

Michel Torn. — Drachmann —

Aar 1796 den 26 November blev af Byfogden og Forsvarsfogden Gad i Anledning
af vore Herremænds Brev af 16 November 1796 Byfogden tilsendt
dette den 22 om Aftenen Kl. 10. paa. Foldig Gjæstgiver Christian
at min Mand Daniel Anders Andersen fik Lov til at
gaa Dem ud af Kongemarken i Østervandet Pogen
paa den 4 November sidstleden mellem Middag og Middagstid
Mads Jens Datter med i Clemensker Pogen da han og hans Mand
i Båden lag ved Vraget Peder Skog og Lasten Gude i Brønden med
brugte Peder Skogs Geed: hvorfor Klager anmeldte Dem Ejeren
paaleder Klagen Lastes og Ejeres paalegt. Tilsigelsen Lastes og
Ejeres paalegt. Rettens Forsidder opfordrer Dem Jeres gaa Dannes-
gaarden og Peder Skogs hinanden gaa Vilidsgaard Sidste Byg
officielt Vorlig at komme Forhjemmet til Tilsigelsen: men at Peder Skog
Jørgen var saa forlegen, at han ikke vidste sig at begive
sig til Ringsted da han ikke vidste sig nogen Dag selv, ligesaa var
Peder Skogs Hustrue efter Tagand 72 aar gammel og declarerede saa
vanskelig Vraget sig af Sand mod. — De andre udsagde som
vidner. — Peder Skogs Dem anklager de andre Andersen
Jørgen blev fremstillet, og Klagen oplæst og hvorved Tiltalte
Jørgen kan have at sige til personlig Klage? Jørgen
svarede noget saa ved at have Roen ny paalem ud
nogen Grund, og benægtede Klagen som uforskyldt, Blev
dømmes til Tiltale 1mo Har der noget Uenighed imellem Jørgen
og hans Hustrue? Svar: Nej ikke i mange Maade. 2do Hvor
mange Børn have de sammen? Svar: Jørgen havde 3 Børn af
de 2den Ægteskab. 3de Har Jørgen noget paa sin
Kone at klage? Svar: Har aldrig noget at klage paa
hende, men maa tilføie at Jørgen er en vrøvlag
og brav Karl og at han har noget ondskabsfuldt
og uforsigtig Mod hende. — 4de Hvorledes vil da Jørgen
som at forsvare Kone da have anklaget Jørgen for at
gjøre Gjenvaerning? Svar: Lauritz Vagrider Karl Jørgen. Fredsbrud
5te Vil Jørgen have Lov til Tagnefstning og Forhør i 3 Dage
til 4de Novbr. Svar: Han proponerede ved for sin Hustrue
til Peder Skogs i Clemensker Pogen!

158

Ulykke da Jørken saae hvorledes det gaae derhjemme
til Ingvisthen Morten som var til Gjæld og Bøder
paa Jørken Graards Grund i Aalborg, og kom en Dag
ved Jøs Dag nogle Gange, og var til
Ingvisthens Moder Karen Anders Datter og Ingvisthens
Søstere Gertrud Anders Datter gaae med Peder Høy, og
der Høgsøy, og var altid ude og kom og gaae hvor
hvorledes den som velkommen Aftenen. Ingvisthen gik
paa samme Tilmeldag til Spillegaard og kom
hjem om Aftenen da han vilde at gaae Dørene
igjen paa Lukke og lukke op, og til den Tid var
Mand paa Stue og var det paa den Tid ad mod at
de havde Lys tændt, Lidt derefter gik Ingvisthens
ud for at hente en Øxe at tænde, og da han kom ud
til Jørken oden for det Dørid, hvorover Ingvisthen sagde
Rose, nu er mit Liv, Anna, hvorved Jørken
slog sig igjennem Stænden i Døren, hvorpaa de Løb ud
paa Gaden og skreg, og Jørken op, hvorpaa de
forfølgende ved at Jørken i Dørene, og lagde den
til sin til Gudhed Bredsadens Vor Gud forbliv
leg Jens Bespreisen paa Stangmarken i Østerrød Sogn,
hvorfor ikke Ingvisthen og nogle flere kan blive
sagt at gaae for Retten og Retten lod Ingvisthens
den alder og Jørken fulbrøde Klagemaalene Anna Ma
dsen Datter som blev til purgt 1mo for Gammel Jørken
gift med Anders Andersen Hede for omtrent 1 Aar siden
og siden er blev hendes Mand Soldat paa Christiansø
hvor hun er sagtmodig 3den Barn med
Jørken Hamsten forlod den Ny og flyttede hun ind til
det for 2 Aar siden afbrændte Hus, og gik han sig der
i Østerrød Sogn, og kom de ikke at leve længe sammen
men indtil nu paa et Aars Tid, da han er kommen
i Ringe Tabende af Krumlinemar i Holstegn, og
gik altid Lige med Haand paa Krigen for sidste Gange
4de Norden, da han forlangende hende at følge med sig til
Aar for hvis alderdommen blev mindre Omsorg for hun
den eller Jørken nogle til Rindgaldning. Han
Vrøgne til Peder Høy som var for Dagene under Ma
Andersen Hede Enlaadig Mand for at han skulde gaae op
pubaam 3den 8de paa Land Lov for Jørken Jørg. Rosted
hvilket Deponenterne benægtede, som nogle der altid
var sandsynlig Grund, derpaa gik han til Lieutenant Raadt
som var den 3den Norden dagen for den Jørgelagende Grund
hvorpaa han kom igjen om Aftenen, da han vilde have
Deponenterne hente ned, men den vilde ikke gaae
paa Alder, derpaa forblev de ude og Natten, da han
det Mand, Tirsdag Eftermiddag hentede nogen Ret for
Lieutenant Raadt paa Spillegaard, og da han kom derpaa
vilde han atter gaae hjem, men Deponenterne nogle
de de den gang og saa, siden det var saa sent —

De ponentinden Maar med Barnet vidste at bragte
Mandens over, at hun fi; Deponentinden havde opbaaret
af Landsfoi; Efterat de havde siidt Aftenmaalet sagde
Deponentindens Moder at hun skulde gaae op paa
Loftet, siden de begge dagen derefter skulde gaae de stille
Deponentinden sagde at hun ikke kunde komme saa tidt og det
kommer ikke at maatte paa et Aftenmaal Bord: men han med
blem sin Haand med Venlighed, og da tilbød at ville bade
de Vand op: de gik derpaa ned sandelig i Begynd, hvor
han lagde nu Rokke, Skjorte, Lange Klæder op i en Gryde
som stod der, skiellet Deponentinden satte ovenpaa Ilden
da Smedes Mand gik ud for at trække Vand op, men
Deponentinden tabte Skaalen i Skraaden, og lod
det af hendes Haand ned; Deponentinden vilde
at skjænke den skjønne Liggende til om Morgenen
da det var mørkt, men Smedes Mand var tøtil
ikke at forgaae, og gik hende tilsidst ned at tale godt
for hende til at gaae ned med. — Han tog derpaa
en Dreng med ham langt Stykke paa, og forlod ham
med at bukke sig at tage Vandet op, men sagde da
til Deponentinden: De kan lige de nyvaskte Klæder
op, og lægge dig ned, saa skal ing falde paa dig. — Depo
nentinden, som alt var kommen Kiøkken Mandens ud,
lod; saadanne Deponentinden mentes hun ikke maatte
saaledes at Mandens Liemd opslaaes vilde hun gaae
tilbage, men da Tøg Anders Anderse Datte Depo
nentinden i det samme under Vinduet, og havde
hende ned i Brønden, men ved Herskabet saa
gjorde det, kom han til at tænke paa Deponentindens
Sorlede og optagne Skjørt, og at forklædebaand
dem gik ihen, og forlegne blev liggende ned Brøn
den, som havde Deponentinden forsøgt at komme op
og det Vand, og hendes Dyrnetøi, som i Maaden
nen, liggende bag Skjørtelinningen paa det ny
ny Skiørt, som Deponentinden formiste for vinden
mens hun var at se paa Barnet, Vidne vilde
bekræfte, det samme, hvorved forraadagelsen af
Deponentinden ikke var alene fremdeles kom i
Brøndens, men gaaet ind hvorved i ingen Ting;
mere paa den mere Sikk, hvorved hun fik ny det
Blemstem paa Dyne som hun var vilde for vinden,
der vidste sig tilfælde ny Vidnet nu var tagt i
Logdom; Dette nie gik Lunde giøm paa ny forkla
ring, ja Deponentinden troede ved Kagt Vand
at falde i Vandet begyndte hun Vandet, saa
han dog vaandte at hun var falde i noogle Stenen
og klatrede op, og at hun fik Hoppenen
paa ne Rand af Brønden og satte Kaabet med
den anden Side saaledes at hun gik frem Aand
dod, og gav sig til at raabe. — Deponentinden

paa at Sølv Tøy, og blandt andre Huustrue Maren Røse til Vaa-
lund, Anne, Anne. og nu gaaer Tøyet da som vanlig hvorfra gaa-
ler, men i Stedet for at Løbe op, begynder han hverve ned, og
vende Deponentinden ved var hvorfra Maren Røse og agerer
veg skal hun, vendte vaade Deponentinden: Anne som han
fat paa mig, han vil ødelægge mig, han trykker mig ned og
vil for at hielpe mig op; Er der nogen i eigen Person
her oppe ned, saa hielp mig, og lad hende ikke gaa her
i en Time; derpaa kommer nu andre som Deponent-
inden siger nytaarsdag at gaae Seder Stog som med at
mundig Drøbsmaal hiælp hende med at tage hende om
den venstre haandled; En anden haand sagde ligeledes
fat paa sammen haaret, men ligesom den havde det saa
skar den hvilket Slagsindsmyrsaarsen at han var
hvorfra nogen Maned, da der var Lugt af Mandfolk Lig-
de; Hvilkesteds hørte Deponentinden at Seder Stog
sagde det rigtig, vist Datum; og da blev Deponent-
inden opvagnet af Brøndum nogen, saa hun Engle
Lutte den venstre Arm op, hvorved de og saa det skal
sammen Arme, og Seder Stoegs hustrue nytter Depo-
nentindens Kommunigning Sondrede var beskeftelig
Efterat hun da var kommen af Brøndum og ud
i Byen, dem Manden Anders Syde til hende, og gaaer
hende, signede, Dette Lift mig min hustrue. Depo-
nentinden der vist var kommen til Dørs, svarede
da: Du tilbyder mig Dit din Dørrother; du har
vilket imøde mig, dan du nu en gang mig gaa om
na Maade. hun blev derpaa afklædt og lagt i Seng
og begynd at Seder Stoeg, hans hustrue og hiælpe-
Moder med at den Dreng og Dørlegn Behand-
ling Maade, nogen Under ønder sig, hvilket
det hvorved for vittner med Deponentens Tadsmm
nepligheit, hvorfor jeg pligtig at tilstaae.
Alle i Huset formodt hele, Anders Syde, og i sin hus
nogen Moder den slette handling han havde forøvet
hvorfor han svarede, at hvad de vilde vilgiøre han for
denne Gang, saa vilde han bedre sig og ikke oftere
skulde det ske. – Af frygt for han kommende De-
ponentinden dette, og han gik i Seng til hende med
Betænkning at de andre skulde blive i Dørene og
ikke oppe ned til dette sig, hvilket og skeede uden
for skeedt den frygtsomme lige Seder Stoegs
hustrue ikke under udholde, det nu meddel-
ler sig imellem to gle nuværende Gange.
Efter denne Begivenhed lystond om Morgenen

Deponentinden's Hjemmel for saadanne
og bad om de ikke vilde gjøre det bekjendt, ellers skulde
hun komme det saa lunge for de maatte vente
Dommen, uanset Dennes Dommen. — Den Morgenen
omtrent Kl 11 den 5te Novbr var de hinanden,
Deponentinden som ikke turde følge med hendes
Mand allerede blev indsagt af sin Broder Peder Høg
til hans, da hun ligeledes fik en Ønsk at laane, og fulg
fulde de samtlige af Deponentindens Forældres Huus, og
i huusets Gal det hun kjøre talte imaden da til hun
ikke Undskyldninger eller Mere om at han havde fort hende i
Brøndum, men vel at hun var kommen i Brøndum
uden at opgive den sande Aarsag. — Imid-
lertid vaadsatte Deponentinden sig med sin Broder
Peder, som lovede at ville falde hendes Mand for
sig, men med uforrettet Ærende kunde han ikke at
Lunde faa nogen Oplysning forhalte derfor sin Moder
det passerede, og raadede hun med sønnen Deponentin-
dens til at angive det passerede for Autoriteterne, hvorfra
der derpaa blev udfaldet en Skrivt, og dette hendes Udsagn
tilbøjer Deponentinden med Ed at bekræfte i
alle Maader. — Blev atter fremstillet Peder Høeg
for hvilken Dommen end blev oplæst og subjiceret med
Tilbud at udsige sin Vanhed saaledes som han ikke
dette agtede ved nødvendig Svar at bevidge sin
Forklaring, og ellers i enhver Tilfælde, naar
maatte paakjendes. — Blev saa tilspurgt i Over-
ensstemmelse af Fremstillelsen 1mo Om Anders Andersen
Fyde og hvorvidt Denne dens Datter Lovs til
Deponenten i Brøg afvigte 3dje Nadvemag for
blev der til Kl. 5te Tiden om Morgenen? Svarede 2den
Mandens Deponenten nogen Uenighed imel-
lem ham og Fyde og hans Datter i nævnte Ind-
seende: Deponenten som nemt, mere end, Fortæl ny
ikke nogen Fuldt, uden for saadant Lands
Fuldtrin og Fuldtrin Moder signe Fanden for
Fald det, Fremdeles Fanden Deponenten Fort
at Anders Fyde om Morgenen den 5te Novbr Fanden
udlagde sig rund, af Aarsagen, Mandfolkene
er af Fare mar Fort og Fjerdt i Brøndum
Mandfolkene, Fru Skulde Fane oplagt saa
mange af Dep. Forget Hoved, og Fundet
Vidende gad ingen anden Mrade forskaa

und Angelegenheiten

= Vorbingaarde ingaa = Thorsen.
Jørgind ingen Indsigelse Com

Finlw. Pag. 162 og 163.

Man skulde af sig overhvelvet, som at
forvanskes. —
Kystavand. —

Anders Hyde's Bud med at drikke Laan en Tjeneste
Tilstaaende for Samme, og med Deponentens
ved Hans Hustrue Søster Sammen, Eigendom og Fa-
stermoder Hans Hustrue Moder Konen. Det Samme
men. — 3de Var Deponenten nærmeste Vidne
4de Nytaar om Aftenen da Anders Hyde kom
hjem fra Spidsgaard. Svar: Jo, og naar da alle
tre, Deponenten, Vidnet og hendes Husbond
om lidtig Aftensmaal, da kom melde Konen, Hu-
set dro og sig. — Om Aftenen hørte de
forgjeves skrig og da tænkte Vidnet Lys kom
og malte gaarnd, hvorved Anders Hyde
sagde; Gaar du, jeg skal komme strax
efter hentede dig, da Vidnet gik ud og begyn-
te at forfølge. — Efterat Vidnet havde kom-
met Lidt, blev Vidnet vaer at der var Lys
i Ingerslevs og da han tilligemed Anders
Hyde paa Veien, blev han opmærksom, og
derfor gik ind for at see, og da han kom
ud igjen Laanet og Ingerslevs, kom An-
ders Hyde paa Veien imod ham, sigende,
du skal og nu henlegge dig min Broder;
Vidnet som saae Lyset og den Bryllup-
ind kommer sig, bekymrelige hvorledes
hed og forlegenhed, sagde Ud mig kom
ven Jeppe, og gaae den Sammending og
saa Vidnet gik ind ad Ingerslevs, kom
Hyde vidste ikke den dør long gik ud
ogsaa Konen til Broren, og da Vidnet i det Sam-
mendrag, hvorpaa blev kom
for at ynkelig skrig, hvorpaa Anders
Hyde svarede; hvem Fanden Anna gik
ud efter Vidnet. — Saamit Vidnet kom
Anders Hyde paa Stue til 30 pøndes
Sølvtøi kom, og efterat Vidnet

paa Kommet til mænds Omvaeldelse efter
sin Fortælling, lagde han sig paa Kamme og
lik paa Klagemaalets-mulighed Armene
Haandlaeder, og fortalte saa den mes, holdende sig
fuldt paa med den anden Haand i Kammen
for ikke selvat blive falsk mod, hvorpaa
Deponenten paaraabte at Anders Hyde kom
og til hende og lang i Haagerne, men lod
sin Haand strax slippe saa at, naar han havde
fat, slag han agerne, og under det Vidnet
kom mark og den stunk forder Haan
den var glad af Vandet, ellers af Aas
sag han ikke mere falsk, da Vidnet kom
ing og sagde: tro det din Dattan, hvor
efter han tog rigtig fat og ville ikke
da de fik hinanden noget af, kom Vid-
nets Hustrue til, og fik de da fat i
hinanden igen, og fik hinanden af. — Denne
Forklaring tilsagde Vidnet efter For-
tal til Protocollen. — 4de tilspurgt: Hvad
mieninger der er imellem da hun Lemoes og hvad
Vidnet bruger saamt Anders Hyde kom
fant hustrue? Svar: Anders Hyde lod det
som betyrrent for sin Hustrue, men hun
svarede: du falsen Aared, du er en falsk
Prophet, du er ingen som har mistet mig
det mig og lagde ikke Bordene, hvor
til han svarede, det er min Kone, men
Gud vil med sagde, Herr Gud i Himmel
Ere med det er ikke Løgn — 5te Haar
Vidnet af Forholdet dalne? var aflæd
det af Forholdsbaandene var afsprungne
og Skjortelinningen ilumrede? Svar
Jo, og mærkelig nok de fue blev af
Blod, og sagde Anders Hydes Hustrue
efter det Forholds ugen de det ikke fan
ted, troede man det var i Brøndene
og fantes om Morgenen ovenpaa Brøn
den men hvor Forholdet Vaaneren

mem afblomm med Widenskab, men
saa en Widenskab Stemplemen af det ock Lind
Vorthlosdebaand, ligesaa den af Skitz Bloom
Lanningen, og Sonter Lillign Vadjnk at An
ders Tydes Hustrue blem med at paaskaan d
Anders Tyde havde skidt Smuds Barbender
og derpaa forfaarsagnet deres Bred. Ch
Jørten Widenn at Anders Tydes Moder kom
Leid at Jeppe Stjernt sin Dørne Brøndes
og at han lieb dod saamend med
Hans Jan selv til den Anbindelsen som han
af Moderen og Widenne Hustrue fik, men
Widenne sagde at han sagde; dette Dan maa
En Jan Mensen gjød for ed Engen, og da den Jørg
Jeppe Jan, og Jørten. det var saa lang
for mig at jeg havde lagt saamegt paa
den Jan og at Jeppe Jørgen Hoved Sveede og tag
ent saamegt som jeg selv Jeppe Jan saa
lidt for sit Blod. Ynd Jørten Widenn
at Jan Anders Tyde lovede at Jan aldrig af
tenn skulde fornemme sin Hustrue og Bad
Gud tie med Gud som man gaaende
Jørten: Ja, saa lovede ikke Pieden at selv for
den vegne Vanvaegtighed imod Gud
og bad Gude at tie dermed Gud ne man
Skrel, Lignelse og Widesk og den Anden lid
Forbrydelsen, Mikkel Widenn og saa for
giort ikke at nemne det mindste dermed
Mennesken i Haabet om at den dermed
den Konjunt til Ensighed, og det saaledes
ved at ja denne Gerning man gaaende
med sin Jan til sin Vabon Anders Hansen
forlaadte Jan i Kromaal det Gaarsmand

og vaadfødte sig med hende og hendes Forældre
for vaadeskjøn til at lade Pigen gaa til
Vielse, skjønt Gemahlinden ikke var blevne fuld
lysbrudt i Kjøbenhavn, men blevne ud-
i Fiskeriet hertil, hvilket Vidnet i
God Tro har troet indtil den Tid han Lod
sammen lade Vielsen paa sin Lad med sin ugte
Hustrues Broder. — Qto Det Vidnet fortalte
Anders Fydes Hustrue Anne. Da Ja lauta for
sin nu Hjem og med sin med Lørdagen den
5te Novbr. og satte hende af ved Vejebroe, da
de skulde gik. 9de Han Vidnet forhen fort
vogt out forlig Ægteskabsmaal imellem Fr.
ders Fyde og Hustrue. Den: Ny, 10de Han
Vidnet at Anders Fyde skal have haft
alt for forkrænkelig Omgang med et Fruen
mentsperson i Frederikshavn. Den: Han saa
fort af Anders Fydes Hustrue og hendes Moder
og med Vidnet indtil Vaarten med denne
Forholdning og var Vidnet i Kommerts
hos Anders Fydes, da han tænkte for Jeg
Jørgen Rosved, og sagde han da i Omgang
skulde at Fruentimmeret nemmelig hos
Anders Fyde, og inden at Lunch ~~detalje~~
detaillere denne Forhold Kortheden ved og
ikke Vidnet erindrer at, 11te Hvorfra
fik Anders Fyde sin Hustrue, da De
Fanta sangerinden til Gen Jørgen Rosveds
og derpaa blev de gifte. 12te Vidnet Vid
ikke nærmere til denne Dags Oplysning den
Ny, men mener at hans Hustrue og
hendes Moder kan oplysningsvis give sam
men Forklaring i henseende til Casta
nhede i det. — Afslutning af denne Vid
ners Forklaring endelig som han af
lagde med opgivelse af sin Lovmæ
ssige da den lokale Embedsmand med det
ta forhør per Brevdue nødvendig og
ved medtage de omtalte Vidnes Ed

saaledes begge sig mig tag, dersom de Dødsfald
end kunde blive mangelfuldt, forstoes
Gemaalefolkene sig at holde Forhør paa
Raadstue Mandag Formiddag Kl. 11 til Spillemænd
samme at møde som hin Vindberg, nem-
de tillige adamange Sammenkaldinge
og ved politien Bemidt er fremkom-
ment mod den Anklagede, Lauridsen
Anne ikke kan den Anklagede ved-
under nogen Dorgs, men tilsagde
sam Arrest i en Borgermands Gaar-
ve i Staale indtil Sagen var ny-
holdt, hvorefter Vittner forbeholdt sig
nemmere Deposition med Feldmand Jor-
sen. — Saaledes indstillet vitter Forhør
de Kl. alle ved, var Ihr om Aftenen kl.
paa Mandag Formiddag Kl. 11. — ikke hø-

Christen Widmer Gad
Jacob Jensen Widmer Roland

Anno 1796 den 28 November avlagde Gjesgiver Gad paa Vedtægtsmandt Bøgen
hans Eder Pligt dels for at lade de Caadde Dødsbudeskifter i
Gjesgiv, dels for at afhøre de i Onsdags, den 26 November
ny udtalte Vidner alle i Rækkefølge af Hovedsolanen paa 39 Ma-
ringaard, og anders Stæk paa 42 Ville Gjesgaard: Anders Andersen
Jeder aver forrefaldte ovenstaaende: legeledes aflagde Liebrak Jens
Moder Karen Peders datter ellers kaldet af Anders Jude, og Anne Jens
hans Kone, ved Jiskrive af Eder Pligt vemelig Gertrud Christian
anders datter. — Skønden Ilen forbi Gjesgiver Jen af Anders
Andersen Jude afhørt og tilsandet 5 Alen dyb med gad Ommen
lagt og ned 3 Alen Vand ude: synes ude 1½ Alen bred, ellers
Brændemuskit, lidt bred midt ude, og lidt smalere ude af
den Fiskesamled: Skønden Eggen i Jorden under Gulvet lige ud
for Stagerne dens 6 Alen dybere, Jorden Oplagt, nemlig under
Grønd Rod: anders Andersen Jordstiv aflagde vore Vidnesbyrd og
lagrøgte det Ord hin Eed sig ved for at afgive Sidste Efter
en Mands Begravelse. anders Andersen Enoghed det — Skønt gjorde
Ends og efter hvorledes Eed dens og forevisteis Mandes Kommende

Lunde de ikke Tømmer det muligt at magne Huldt fald og det
Lunden gaarlydt Wold, da Rigsmen been sad fast, at der var Mandfolk
mod Mænd og Mænd var kommet over Balauer: Dermed
Dvaar det var kommet gaa Hovedet af Lunde Hedt sig, gandt
Bangsen, men Dermed troer de, at Mænd Mulfed for Lunds
Bortfaldt, at Anders Andersen Fuhrer som fandt den mun
gaand fair: for med sin Hestemand, vilde de andre Ind af
Mænden, og Hørte samt med at Skød med Hovedet med Mænd
er kommet gaa Mænden ind. De skammed ag saa i
Volga Mænden Mordt, at de Lunde vaar vinteligt, at Hun faadt
den saadan Milling, at Hun med at Flaaer af af Mænden Ein
de saa Nakke med den ene Ind og Mænden ind den andre
Gedvind saa Hovedet over Mænd. Paalands Enoffet
Mand Jaffe Mand ikke bestaaet at vore dens
Kommening. Fuisk befandt Ein at vore mu Lagd
den Mistanke det Mine Hinder Hænder: Gorskin / Skum, Magn.
Jal Skum, Morgan Kaaden for mu dør til Jagning
til Mænden: Lon Mold 2d Skum og Udgang til Jaadum Fod
Magnetes Østre Side. Lon / Skum Udgang til Jaadum Side, mun
den Lost til Konstalden, at mun Ein Lat Tinn Knoord og Fin
Jal i Magnetes igjem Magnetes dør, som er aabne: Jaalsind
Jal Skum. — Mænd Jallands dragen Eider Flagt Fuisk Fin
Jaa Jaaklaaden Jstem Lagnes Ind til de Jaadt Mænd Jemfaadt Ordet
1: Jo: 2: Jaa Aldrig Jaat magne Kommeg, mun Skum Strang Lod Jaa
til og ud Jag med Overrijlse med Jin Jestrin Jaaden Jin Jaalt Jaa
opfaagt 13 Jd Jaa Jaat Lon Jat Jep Jagen Ropad. 3: Jo: og Jstemat de Jaa de
Jaat Aftenmaal, Jaa Jaat Kommeg Kilig omkmat Lot Jt gil Widerts
Mand ind for at Jaa, Eigjaa Anders Jyde Widerts Mand Jaadt Jagde
Jaat Jaadt Mand at Jelge Jin Jaa, i Jaaldum Anledning Jaa Jeg de
Jg Kommer Jaat, vaar Jeg Jd Jagen af Jin Jøjne gaa Dmind
Jaa de Jaad anfaagt Jig til Ek mjang, at Jin Jaald Lor mu
Jaaa, Jaadt Jin Jag med Jig Jaar de de vor at Jammet Jod, og
med Jaden de var Jimeligt Jaar Jden at Kommen Jaa Lilig om Morgen
til Jaa Jaa Jagen, Jat de Lunde Kommen til Kaffe i Jaftem
Jaa Jelig Jed Jag Jaa Jiegtes de Jed ind, og Jegde Anders Jyde at
Jaa Jed Jelig Jed Jaadt at Jaadt Mand og Jelt med Widerts Jaad
Jin Jestrin. Jaadum imellem, Jaamed Jtem Jaat de Jaat Jag Jaar
Jelt Jaa Lot ind, da Widerts Jaaa Jin Mand og Anders Jyde
Jaa Jord med at Jaadt Jaad op: Widerts Lagde Jig ned, Jat Jaat
Jaa den mun at Jaadt Jaadt, og Jt Jaaldt med de andre Jaal Jaa
Jaa op. — Mag de Jim var af Kommen Lod Anders Jyde at

som blevne hendin fandt hjemme med Kommen i Brøndum, men
fik Mandens svar: O du gamle Aand og Djævel! du har ikke
vore min Mand, du har frøjdet mig i Brøndum: Kom dig
Hedens vandrer nu og gaa, ad hvilken du er kommen til
Brøndum, at hente Mand fagt til andre Jude: Jacob, ryglig du
Satan, i øvrigt mafdanning med hendes Mand. 5: mødte
ning med sin Mand, og med forskiøl ikke at hente mænden om
Skraat Kvinden var der: Hvilket skete om en Stor Skade, at jeg
ikke eghte dagen. — 6 Konstanning med sin Mand Peder Høg: med
Tilley at han Loseth aldrig at skulle forlade nogen med en hvis
Kiøbmand, uden giøre den ingen Gang og Bod dem de Mil
lin med det gaaende, som og saa er skeet saa Hedvabs Pil
7: Refererer sig til sit Vaar gaa 6te: 8: Hvad hendes Mand fulgte
hende efter Begunde til dige Brøn: 9: Dr. Nej og saa Hedvabs
Broder og hende Hustrue selv sagde det. 10: Jer fort det at andre Jude
Hustrue og med vidner at hendes Mand, som hende fik nu saa
dem Ordinang, som han det begyndte at Brandfyr. vaken udfø
11 Konstanning med sin Mand Peder Høg: 12: Hvad jeg vidste: Jørgen
afslagde hem Loseth Hed og Klem Demmetent: Jeg Kommerhed
haven andre Jeder Hustru, som lyslede Eller helsede at udsige sin
Gandes sam hin med Hvad Klæder sum hun Loseth og forbeerede at ha
ve nu Klæder til den afslagde andet Andersen Hyde og at hun
var nu over 70 aar. Klem helsingt de samme Boeth som var
hemmelige til forrige Vidner. og svarede til 1te 2: 3: mødte
ning med forrige Vidner. 4. Hvad jeg vidste med hend gaaende: da de var kom
ne ind i Rummet: Da hun fortalte sin Vand Hustrue udlod sig saaledes som de
forrige Vidner har fortalt. — 5 - 6 - 7 - 8 - 9 - 10 - 11 - 12 mødte
ning med de forrige Vidner. — Jørgen afslagde hem Loseth Hed. —
Dette lund det andre efter deres Bemødighed med hesigen Anders
Andersen Jude Aarhus — Dette Forhør slutteds saa og ind
fandt det Lindt — Oplæst det sydes — Jørgen
Kittens Vidner og Kommenderede
Carl Johansen. — Anders Rist —

Aar 1797 den 5 Januarii blev i Overensmøde af Kattrup
indsamlen Kommune mand Sander Rasmussen Kromp og

Christian Michelsen af Marle fældz Citatie dat i Anledning af
en mundtlig Klage fra Lars Jensen Marcker paa Nørre Admark
under forhen Marle, bekiendtgiørende at Peder Clausen Hask paa [illegible]
gaard i [illegible] Sogn havde tilbageholdt Klagerens Søn Christen
Larsen en Dreng paa 13 Aar ved Hans Løn for at have tient
Peder Clausen Hask fra [illegible] i Januarij til 1 Novbr sidst af
vigte, for hvilken tieneste han var tilsagt Løn i [illegible], men
bestaaende udaf 2de [illegible] og [illegible] [illegible] Tøj - Item
til ordinair Priis omtrent 3 à 4 ß: 1 Forklæde og 1 Par
Læderskoe. [illegible] videre skulde han fælde ham i Klæder [illegible] og
[illegible] [illegible] hvilket nu ikke er eftercommet. Peder Clausen
tilstod at være den omtvistede Løn skyldig, men han havde holdt
den Løn tilbage, fordi han havde slaget et Lam og [illegible]
forvoldende for ham: Peder Marcker benægtede dette, thi Lam-
met hos Peder Clausen fulgte i Fælledsskab med de andre Lam
og ikke skadet det noget: Skaaden havde Peder Clausen derimod
og da han ikke har [illegible] Marken, med videre an
førte Skaadens forhold at det kunde lægges til hans Skammed
da han dette var [illegible], ligesom han benægtede
det paastaaede og paastod Dom, ligesom han anfadte den
skyldig værende Arbeidsgang, naar han skulde [illegible] og Logie
tilsam Paar 1 Rd: Peder Clausen declarerede at han ville beviise
sit Skudsmaal med Vidner, men at samme [illegible] var
tiende i [illegible] Sogn nemlig Claus Christensen og hans Dreng
Jørgen Jensen: Retten lod Peder Clausen vide at han [illegible]
Ledning maatte henvende sig til Rettens [illegible] eller [illegible]
[illegible] [illegible] og Herredsfogdt Biørn: Peder Clausen
formente at han skulde faae dem til at møde godwillig
for [illegible] Retten. Citanten [illegible] udsatte Sagen til Mandag [illegible]
Commenderet til hvilken Tiid Peder Clausen havde at fremstille
de opgivne Vidner for [illegible] Retten, eller ved Attest godtgiøre
at han har forlangt dem [illegible] ved [illegible] Herredsting. Thi
andet [illegible] opslagt Sagen til Dom. Herredsfogden
giorde sig [illegible] Umage for at forlige Sagen. Alle som
[illegible] [illegible]. Retten udsatte til Mandag Klok
middag den 9 Januarii [illegible] Klok 10 —

Actum ut Supra — Tgad

Sander Rasmussen Thomsg: Christian Michelsen —

Aar 1797 den 9 ~~Mag~~ January blev i Vannsdalen af Mons Klinge og Peder Krøg constituerede Politie Ret i Anledning af Lars Jensen Munkes Klage contra Jens Claussen Rasch.

Lars Jensen Munke og Jens Claussen Rasch gave møde. Sidstnævnte blev paaleelt forelæst. At Jens Claussen Rasch declarer for sin Ret, at alt hvad han har udsagt imod Omgangen Christian Larsen er sandt i Uskyldighed og fremdeles erkender alt, som er sandt og at han ikke vil andet end skyldig at sige paa dennes Vegne. — Endelig tilføier han det yderligere dersom det af sande Lars Eigenfoe det er paalagt ham i Protocollen og med vidner Otte Gunsons Bekræftning. — Dette erklæres under Ed og Pønalitet denne Dag og Sted.

Mons Klinge. Peder Krøg. — Christen Widem

Christen. — Rasch. Lars Jensen Munke

Aar 1797 den 9 Februarii blev paa Politie Retten i Vannsdalen af Bernhardinus Wevestad Mons Klinge og Peder Krøg denne Dags i Anledning af min min. og Klage paa Anders Jørgensen Fjæstad paa 18de Pluvi. Tingvand i sommer Dage, hvorved han beskyldes sig over hans Mands uanstandige og tyranniske Opførsel med hende da han skiænder og drikker daglig, og derfor misfornøiet med sig og Hag. — Anders Jørgensen og hustrue vare møde og blev paarettet da Anders Jørgensen lagde ikke at ville forlade sin hustrue i vagen Maal, skam, skiæl eller uanstandige Ord, eigensinde selv de skal, da at det godtlegnede skal staa som ogsaa for: paaleelt formelt den en Dag. — Aftenen afsagde

Mons Klinge. Peder Krøg. Anders Andersen

Aar 1797 d. 9de February blev holdt Forhør i Vannsdalen af Lars Wevestad og Rasmus Clausen begge af Nissedal Dage, i Continuation af Forhøret af 26de Novbr. 28de Dito og end videre vil holdt d. 27de Decbr. f. d. contra Anders Andersen Fjæstad, hvorved var indkaldt Anders Fjæstad og hustrue. Den første lie nærmere Forelæsning og begge lie Confrontation, indkaldte Lars Lykke paa Vidnesbyrd. Anders Fjæstad blev lov og lydig for Arbeiet fremstillet, og blev tilspurgt af Inquisitoren i følge sin Forklaring af 26de Novbr. var gaaet ud for at trøde Mand og lie sig tilstrøm, forblev han da bestandig ikke for hende, alle gik han indendørs ind i Huset, alle andre Mænd. Dr. Gik ikke ind i Huset men forblev han lie Jens Krøgs i Taken for at finde Gone at Dørsten.

konfronteret med husfruen, som sagde han i Øjnene at det var
sandt, og at han kom ikke ud til Drogerne. — 2de Ad: Hvor havde Ingvisten kom-
men hans Kone ind til sin Drogt? Svar: Han og Drengene havde det bragt paa Vangen, og fra Ingvisten
var Kone fra sin Husfrue som da stod ved Kjøkkenet. 3de: Hvorfor kom Ingvisten fra da han kom til sin Drogt
husfrue, hvad Ærende havde han der? Svar: Gik ud med hund da han havde hørt
Bud over Lig at komme ud. — 5/ Blev der snakket Bord i den Tid In-
gvist var der? Svar: Nej. — 6/ Er Ing: vidende om Ritten faldt i Brønden? Svar: Jo,
Ingv: lovede den selv og derfaaer hvorfor han saaledes for forklarede sig var
dennemal intet Bordblev med denne Ærligheds Sandhed. — 7/ Var de nogen
andre Ritte tilstede? Svar: Nej. — 8/ Hvad Ærende kunde da Ingv: Husfrue have
ved Brønden, da de ingen Ritte var uden at skulle Vand ud? Svar: Vand
ikke. — 9/ Sagde Ingv: at hun gik ud for at skulle Vand? Svar: Nej. 10/
Vorlidt var Ingvist da (som alle de første Vidner forklarer) kunde udlade sig
med da det første Skrigt, Ane er næst faldt i Brønden hun gik ud for at
skulle Vand? Svar: det var en formodning som blev med Hudz sam. — Husfrue blev confronteret med Ingv: og modbevist hun sit Paastand og lige i Øjnene
sagde hun, at han havde hørt Ritten i Vandet, og ikke Brønden
hans Formodning lagde hun sig ned for at optrække Ritten og laverte
hende med Øjne med et langt Hoved, for at optrække Ritten med hvor-
ved De paaforede som korsen er forklaret, lig som Øjne er fundet: Brøn-
den, der bestyrker hende 21 Tigende. — 11/ Da Ingvist var forklaret at hans
Kone stod ved Kjøkkenet da han gik ind til sin Drogt fra hende og
alene at han troede da han kom ind i Laden som er lige nogle nødvendige
Skridt fra Kjøkkenet, de da samtlig troede det Skrigt, saa spørges
der ikke saa Ærlig Lund hun allerhelst ikke maatte dog nødvendig
Lund formode hans Husfrue haude nogle at have Bud ved, forved
Tidsrummet blev oplukt, og forskrud hun kunde komme til Brønden?
Svar: det ikke var saa lidt. — 12/ Hvor kom det sig at Dorne var luk-
ket til Brønden da det dog ikke er almindelig at Dorne lukke kom
igjennem lukke Dør eller du hun laar i Brønden Lukke lukke Dø-
rene? Svar: Ved ikke mere end at de var lukke. 13/ Hvorfor vild
Ing: lukke Dorne da de gik ud til Brønden? Svar: Vilde ikke lukke dem. —
14/ Da Ing: sige at han stod nogle i Laden med sin Drogt mens Drogt
ved Vidnesbyrd gaaer er uordnet og vist at just da Drogerne kom
ud fra Lunden i Anledning af Lyset som brændte i Hugsæt saa kom In-
gvisten med Hurtighed og Ærinde forlegenhed løbende imod dem.
saa spørges hvad var Anledning til denne overjordiske forlegen-
hed? Svar: Modte dem i Laden og fulde ud med en forlegenhed. 15/
Da Ingv: nu nogle ikke forrømte forsøg paa at undkomme sin Kone i Brøn-
den hvorfor var han da tilstaaet ikke for sin Moder Drogen og Dyset, og
undt sin Kone om Tilgivelse ubetoriellus Haabe og ikke vilde lige ikke
mere da han ikke siden skulde giøre hende noget forbrud? Svar: Var al-
dig udlade sig med sagde eller Ordene at han mere noget. — 16/ Var
Ingv: tilstede hun Kone at mode dem om Aftenen paa Marken hvor
han da gik tilbringe hende et Brød? Svar: Nej var aldrig gjort det. — Husfru
en sagde dem i Øjnene at det var saaledes. 17/ Da Ing: var forklaret at
hans Husfrue skulde have oplagt 15 Rd. paa hans kone for Tep forger
Sjood mere samt nu erfarer at veder nægter, saa spørges hvorfor han
var oppe i det mere 2 Aftenstid? Svar: var aldrig tilbøjelig hende at hun skulde

174 nogot og - 18) da tingv: blev givet et Brød til sin Kone for at bevare sig
da ikke selvom man drikker selv? 19. Han havde bestilt noget Øl til
Gjendemanden Ane Madsdatter og da for lagerøl for Brødet til Bitalen
gav den da fattige Gilden hende Penge derfor 2 Dage efter fandt Kone sig
et vant i Byen ellers om Dørvagten som de Gilde have gavt til Dørvagt
forfærdet fundet for at indfinde til Ærlighed. it Sigt god

Anthon Bidiv:

Lars Brøchsten; Rasmus Clausen.

Aar 1797 den 11 Februarii blev holdt Gjelstrup Herred i Ved-
ledning af man klage indkommen fra Anna Dorthe Carls-
datter imod sin Mand Anders Nielsen af Hans Degn betryg-
fund voldsom Omgang Søndags Nat den 5te Februarii. Klagen
lyder: Anthon Bidiv: vare Lars Pedersen Brøchsten og Lars Nielsen
fra Ulbjerg for at forkjendte for Indkaldelsen, men forklarede at Anders
Nielsen var ej hjemme. Klagerinden og fandt Moder Anna
Dorthe Carl Møllers var vidt: og forklarede at Anders
Nielsen ikke havde været hjemme siden i Mandags Morgen
— Klagerinden indbler sin Klage og forklarede at
hun var i 12 Aar gift med sin Mand, men har syv
Børn med ham og ingen Fostre med sig med hun
er ikke drængbarn; Børn 4½ Aar siden vejede sin til Kiøb-
Lavn blev fornøjet med hun og da fraugen, medte alligevel
forlangt hun og ingen Fremed: og lod da ikke drængbarn
hun var nu paa 12 Aar: Børn 7 Uger siden kom Manden
hjemme og mødte sin hun i Gaar om Aftenen, men
Søndag Aften den 5te Februarii var de samlede til Dans Vilg
og da Kladen andrøgt var 11 Ved sine hun gaar hjem
fulgte hun og sagde, om blev forlænet forelin sin Mand
til Forsøl Præst: han gik ikke sin mødte hun sine af-
blev: da sin kom hjem var han ikke kommet, men da han
fandt lagde sig kom han ind til hun og fandt sovende
Anafigt: sig med de mille ikke blev og følge med mig. -
og i det samme Slag hun fandt i Ansigtet hun mandigt Moder
mitel fundet Moder hun kaar ind i Rum kom og, lod til
og forfinder Mand. Han gav sig da til at slaar hun
fundet Moder, hvorpaa hun fik Tid at komme op og Børn
kunde vorge sig. Sin kaar nu at Manden var

uforbederlig og dersom overhovedet sig adskilte fra Gud og Ære. — Han har dem ikke ansat i Ellevloen og dem Overfald og fare ikke gjøre Indslag. — Hun har aldrig haft nogen Kjæreste eller Ven, men skal selv forfærdet, lugger hun ude og tigger for at hun selger ikke lidt fin nu for sandelig og saaledes udgotter hende og Barn for at blive fattevisk: Moderen forklarede mestrene ung med sin Datter, uanlig at datteren kom fast hjem og var syl i Mand, selv efter kom Maanden og da hun gik op og lagde sig i kammeret, fortalte hun at datteren skrig og vaklede. Han skaar mig ikke: hun for ungen af Vem gen og da hun kom ind i kammeret slog strax Anders Nielsen Degnekonen, hvorpaa datteren fik Ord at komme op af Vem gen og løb ud fra dem: Siden dandte hun sig og var da som ikke datter oprindelig klædt og forslagen: Ansigtet og øyne ikke, som endnu er tilstede: hendes datter lagde sig da fod Gulvet og efter noget Forløb lagde han sig ved i Sam mens allerede: Om Morgenen gik han ud med de to Ord vilde nu selv og selv have at ikke fik dem. — Derfor Ægteskab forkrænkt —

Lars Ellefsen. Lars Nielsen

Aar 1797, den 2den Maj blev holdt Politiet forhør i Anledning af en Klage indkommet fra Jørgen Jørgensen i Nyskiøbing Sogn bestaaende paa Søn Søn Friderich Nielsen som i 5 Aaret dette fremmedt Sigøjner har vorret hinanden hos sin Datter, men nu ikke vil gaae til sin Mø ger igjen, alt efter Klagerens Indfold dateret 24de April 1797 som læstes til Stedets Indkommelse: Kordrengen Friderich Jensen og Soldaten Jens Nielsen paa 24de Hjemgd. i Røe Sogn vare indkaldte og mødte, Klageren var ligeledes mødt, Kjellerd Siddum var paa 25de Hjemgd. som var mødt og Peder Abfolorsen paa 26de Hjemgds Vegne som ligeledes var mødt. — Jens Nielsen declarerede paa sin Sønns Vegne, at Sønnen var saa fjerdig at han ikke kunde taale Ørerne bebrejdt, og derfor ikke længere kunde blive hos sin Mester. — Klageren declarerede at han i Søndags eller Dage forinden var vorret ude hos Drengens Far i Røe Sogn, og da havde Drengen forrevet, at han ikke vilde følge med sin Mester og Husfruen sagde, at han kunde nu følge med nu anden Ørerne i Sognet saa kun de han faaer Dage derfor, da han nu hos sin Mester efter Contracten ikke faaer noget, hvilket Drengen ligeledes tilstoed af vore fogt, at Husfruen. — Forretningen søgte at forene Parterne, men al Dermedelse var fruchtløs. — Endelig blev Parterne spurgte forrigen: at Drengen gaaer i sin Tjeneste igjen, og begjynder i Morgen den 3de Maj

Og fant han ikke de ugjorte, saaaa skulle Dag fant aabne for-
forskrevne Dimensioner betalte Jens Nielsen for Dragunes Sager med
24 ß. saaledes slutteds denne Forretning Dato

Anthon Pedersen

Peder Nielsen, Lars Nielsen

Aar 1797 den 3de Maj blev holdt Politie forhør, i Anledning af
en indkommen Klage fra Hr. Randers for Lauvoge for En-
ken Bergitte efgl. Jørgen Knuds, dat. 2den Maj d. A. beskreven Com-
fald af Jørgen Pedersen Beck paa Store Eldmark, i Sammenhold
af Anthon Nielsen Lars Jensen Marker og Erich Jørgensen ligeledes
boende paa Store Eldmark, — Jørgen Beck var mødt,
ligeledes Klagerinden Bergitte Knuds enke. — Forklaring
blev foranledet afholdt: at Jørgen Beck tilstaaer at han for-
fult sig, og ~~fort~~ lover for Øverlinden at ikke paa nogen Maade
forurette hende Bergitte Knuds; hvorimod hun tilgiver ham,
paa Vilkaar at hvis han oftere forfalder uretten skal sig, saa
denne Dag fant aabne for. — Saaledes sluttedes denne Politie
Act. —

Anthon Nielsen:

Erich Jørgensen Lars Jensen

Aar 1797 den 11de Maj blev af Bygfoged Gad holdt Politie forhør, i
Anledning af en fra Hr. Regimentsskrivere og Bygfoged
Biørn af 8de Maj indkommen Requisition om tilforne Sitten paa Egeskov.

Pro Memoria!

Jeg har hermed den Ære at oversende Deres Velbaarenhed et prelimi-
naire Politie forhør over Jørgen Andersen Tofte begangen Tyverier i Nye-
larker Dogn, og da skrevet synes os oplyst at han har faaet Brød
i Peder Hartvigs Huus i Klemmenker Dogn til en Mand navnlig
Rasmus Olsen, saa bliver det nødvendig at hvem denne Skurke-
gjelp, han er i dette Øjeblik indbragt i Vagten for fremover begaa
ende Tyverier i Østermarie Dogn, saa han kan paa Requisition Ham
snarest udleveres for Forhør. — Rønne d. 8de Maj 1797. — Ærbødigst Biørn.

Formelagt d. 11 Maj den Politie forhør over Jørgen Tofte ved Gad

Ligeledes fremlagdes af Bygfoged Gad til Sitten Fuldmagtshr. en
P. M. til Hr. Regimentsskr. og Bygfoged Biørn om at faae indkaldt
en Dagmand som var under hans Jurisdiction — remitteret med
Hr. Regimt. og Bygfoged Biørns Attestation om Sitten tilforne paa
Egeskov. — Politie Forretningen indstodt af Hr. Regmt. og Bygfoged
Biørn blev fremlagt. — Ved fremlagde Bygfoged Gad sin Tilsigelse. —
Alle indkaldte vare møde: blev fremstillet Jørgen Andersen Tofte og blev
tilspurgt 1. Hvor gammel er Deponenten, hvor lødt, og hvor sig opholdt.
Svarede at var 5 Aar, siden Martens Dag, er lødt i Knudsker
Dogn paa Toftehuset, og har siden han var i Forbedringshuset i Ege

havde noget slimmt Ved, og ved den Engelsmand udstaaet mangt
Ondt, da han ikke har havt haft noget gunstigt, har skrøbelig vorret
mangt sig og i den Tid var hos Udbyggeren Peder Madsen i Knudsker Bygd
samt Holger Wibe den yngre sammenslaet, da han var saa fest i sin
Byrde at han maatte gaae paa Krykke, og ikke vist han fik Gud i
sin Tid blev saa frisk at han kunde gaae uden Krykken noget for
laaste, og da forlod disse Gutter, gik omdring hid og der for at søge
sit Ophold. — 2) Hvor længe har Dep. været her siden han sidst var i
Forbringelsen? Svar: Siden lidt for Jul var sidstafleigen var —
3) Hvor have Dep. siden opholdt sig og hvad har han haft Nøiagtighed var
Svar: først var han paa Ølegaard i Røe Bygd, siden hos Peder Jørgensen
paa Sliggerup i Knudsker Bygd, derefter hos Ole Møllers i Nyelar-
sker Bygd og endelig var han ikke længe paa nogt Sted
paa opholde han; noget for Jul blev Dep. sygt hos Ole Jørgensen
paa Kantershammen i Østerlarsker Bygd, og blev da som en
Krøpling noget for Mabon til Mabon, indtil han kom til
Knudsker Bygd til forannævnte Peder Madsen og Holger Wibe som
ligende hans sædvanlige til nogen Tid for Faaste da han kunde gaae
alene. — 4) Hvor mange Dage have Dep. arbeidet eller været hos i de sidste 14
Dage for Faaste sidstafleigen? Svar: Gik om og bullede. — 5) Hvor var
Dep. første Faastedag? Svar: Kom fra Tasker Bygd hvor han havde lagt i
et lidet Gemak Øieblikket fra Byen uden at han var hvad Mandens
Fader var han lagt om Natten, dog troer at skal Faaste det at vide
gik derfra Faaste Morgen tidlig, var 2 Timer inde, men fik ikke
noget uden en Taar at drikke, gik da til Jens Skogensen Udbygger
i Nyelarsker Bygd, noget for Middagstid, hvor han forblev for 2 Brød
hvilen som han fik, og gav Konen han et Øieblik Penge til da han
fik hvad Brød i sin Pose som han spurte derfra: Dep. havde ikke
Lyst at betale Brødkvinden men, men dersom skulde en Ries i
Hand; brændte Ries var at Bygfoged Biørn tilstedeværende Aften
fra, og forevistes Dep. som tilstod at det var den samme Ries;
noget for Middagstid gik Dep. derfra og vandt da alle sammen i Gun-
sø. — 6) Hvor gik Dep. han siden da han gik fra Jens Skogensen? Sv.
Efter sin Formaning gik han til Westermarie Kirke, men blev
vildfarende formedelst det tagende Vejr, og kom ogsaa i Skovene, da
han saae at Folk kom fra Kirken, og kom saa til Niels Peders i
Hantedams Gunst i Westermarie Bygd, og derfra kom Dep. til Peder
Hartvigs i Clemmensker Bygd hvor han bad om noget at kunne af —
— og da var det alt Dette. — 7) Var Dep. ikke først hos Jens Snad-
ders ved Nyeskirke? Svar: Nej, det var 2den eller 3die Dag Faaste.
8) Hvad fik Dep. hos Peder Hartvig? Svar: Fik en Bide Skod og en
Dyrem Hvilken siden han betalte med Penge. — 9) Da Dep. forekla-
rer at han samme Dag havde været hos Jens Skogensen og ingen Ting
fik, men nu han kom til Peder Hartvig saa havde han
Penge, saa spørges hvor han fik disse Penge fra? Svar: Det var
En 1 B og den havde han. — 10) Dersom Dep. noget Brød paa

178 Alle Bud? Svar: Nej, derimod blev der meget anmodet af en Mand
som hed Thomas Olsen i Nyskøbes Sogn som fik Tilladelse 8 d. og som begyn-
der til den naatte omslag den ene Brød som han fand i sin Sæk
og maatte betale den for 1 8 d. som Tilladelse lage, ligesom han saa-
lod den sig nøie med ikke Brød for disse 8 d. og var ouktrent det
en Dejlig som ½ Pund af et Brød. — 11) Hvor havde Dep. faaet saa
stort et Dejlig Brød? Svar: havde lagt det liøbe i Rønne da Dep.
selv var der Dagen for Glaser af Kone Catherine og var Dep. da
for Jacob Kloskerer hvor det blev den bragt, og gav han derfor 12 d.
12) Da Dep. var forelæst i Dagen for Glaser at han havde noget omkring
i Haslev Sogn, hvorledes han dist da karmonere at han havde noget
dette Sage i Rønne? Svar: Dep. gik henn og tilbage og hvor mod han
Degen for Glaser 2 Gange at han var nødt i Rønne. — 13) Havde Dep.
noget Cørslod oppe for Peder Hartvig for at køre paa Radelsmand
Svar: Ja, og var det vedbragt. — 14) Hvor havde Dep. faaet det Cør-
slod? Svar: havde liøbt det for Claus Sandegaard i Rønne, i Fior, og nu
havde han det om halsen, men var blank naadt forundskt det
regnede første Glaserdag siden for Dep. bistod det Cørslod bort med
Peder Snedkers Søn Poul. — 15) Hvor longe var Dep. hos Peder Hartvig? Svar:
det var Dagen Ind til han mod Aften, og da gik han saalonge han Lund
til Samsings Bro ved Haslev hvor han lagde sig og sov den Natt og siden
gik han til Peder Snedkers hvor han forlangte en Dragen derfra gik han
igjen og til Peder Hartvigs det imod Middag og fik atter noget at køre
af, da han ikke havde noget at liøbe for, og hobbles den til noget paa
Eftermiddagen da han atter gik derfra og gik Vestenpaa hvor han traf
Hans Pedersen Ost paa Stor Ruegaard Grund i Nyskøbes Sogn og agede med
ham til Omuldes Mands Bonsol hvor han fand og varmede sig til om
Eftenen og gik derfra først til Stor Ruegaarden hvor han fik noget
Mad og siden til Peder Kobber hvor han laae om Natten; gik paa 3dje
Glaser Dag til Rønne og kom ind til Jacob Kloskerer ellers Jacob Faigher
Fuhler, som ikke maae confinderes med den ene Kloskerer i Rønne,
gik derpaa og i Vestermø. Kom inden at faae noget Klirend, der lagde
han sig til at sove, i Dagningen gik han til Peder Hartvigs igjen men fik
ikke vidre end en Taar Lund De gik derfra til Kvanbye i Stee Sogn
var inde i et Huus hvor Manden var Skrader inden at vide han var
Inde var Onsdagen efter Glaser) hvor han fik en Taar Lund De,
og uden at faae nogen Mad gik til Haslev Sogn og kom til Herman
Jens i Grønsfiellet imellem Haslev og Vestermø Sogn og kom
han paa Mogens Ole Grund i Vestermø Sogn, og der gav Kvinden ham
Mad, gik siden derfra til Vestermø Skov og sov den Natten i
Torsdag Morgen kom han til Anders Ole i Ringebye hvor han fik
Mad men intet Brendevin, gik derfra til Haslev Sogn, og derfra
igjen til Peder Hans paa Kaundrigaarden i Vestermø Sogn hvor han
laae om Natten; Fredag Morgen kom han til Mads Peder paa Stor-
balle Grunden i Clemmensker Sogn hvor han fik noget at kom ud for in-

intet, derfra gik han til Østerlaaker Sogn til Nørbrofunkt hos
han fik lidt at drikke, for intet; derfra til Østermarks Sogn og forblev
der ordning til Søndag da han gik i Østermarks gaa, og om Søndag Eftermid-
dag mødte han Anders Poulsen i Østermarks Sogn med Henr. Hansen Le i Løgningen, hvilke Henr. Hansen som bor paa Knud
Gaard og til Kantedamer Funkt, til hvilken Mand ønskelig Niels Peder
for han fandt Vinde, fordi han fandt ikke han søgte nogt Penge
og til ham, da han vilde Ligge sig ned Mellem, der kom han Søndag
Morgen i Øster Flaaen efter den 30te April. I Begyndelsen vilde Dep. ikke
forklare, og da han af Natten blev paalagt at forklare ikke fandt
han, altsaa ikke at Lund vinder det; Natten forholdt han,
at da han Lund vinder det som var mere kraftigere, end
han Lund vinder det som var mere nærgaaende, Søndag
forholdte sig de øvrige Dage ikke at Lund vinder det. — 16) Gik
Dep. igjennem 20de April og til den Dag han blev arrestered, ikke no-
get for Peder Hartvig i Clemensker Sogn? Svar: Var den 30te April
17) Hvad var Dep. Vinde, og hvor kom han fra? Sv. Fandt intet Ve-
vind uden at faa en Tøgen, og da han intet fandt Brændevin gav
han han 14 Sot gaar han til Hans Poulsen at faa en Kot Bræn-
devin som han og drak, og fik derfor 1 Tøgen. — 18) Gjorde Dep. no-
get med sig sammen gang, og iblandt andet noget Garn Tøndt? Sv.
Jaade en Garn Lund som han bad Hans Poulsen om han vilde
ikke Ligge den, Dep. declarerede at han fundt den paa Niels Kiø-
ges Gat. — 19) Da han fandt den paa den Egn som Ladet laa, forlan-
gte han oglyste den igen til Manden og naar fandt han den? Sv. Det
var intet at oglyse, og fandt Dep. den Søndag Morgen da han gik om
Morgen; forklarede nu at han fandt den da han skulde gaa
efter Brændevin. Natten forholdt han det ufremalige i denne
Forklaring da Niels Kiøges Egn igen laa paa denne Dag til
Hans Poul. — Dep. vedblev det øvrige. — Niels Kiøges Søn gaa
vedhaften var lifsad, og tilsad at gaa den Aand var 5 Gaarden,
de bestraalen af Gaarden som da stod paa Marken, og ved at
den var omvendt, kunde det tydelig sees at de fandt vant i Man-
nens Gange, og var blegen røvnde. — 20) Hvem var Dep. selvt
den Garn Lund til? Sv. Troer at han tabte den, vilde selge den
men ingen vilde Ligge den. — Da var Dette i Rønne tilsand-
en Forklaring blev forrettet Sorgen Ant. Toft om han vedkendte
sig samme? Svarede det ikke nogen rødbrogede no Ligaaaden det
som han omhyggelig fik Tøgen Niels Poul Niels, men om det
var det samme vad han ikke, dog hørte Poul Niels ni bradige
det er det samme, vedkender han sig det, det fandt Chri-
mod bemærker han ikke at han var i sin Vorge. — 21) Om
han fandt nogen Dinner Kaar i sin Kommen som han fandt
bemærkigt sig for Tøgen? Sv. Nej. — 22) Vedblev Dep.
sin Forklaring ikke at han faaet vidst for Peder Hartvig

ind hvad forhen er forklaret? Svar: Ja eller selve hvad slags
slags ind som er forklaret. — Niels Kuure fremviste for
Retten et Stykke Lærred, som var blevet som forsiegelt Retten
imellem den 29de og 30te April, og hvorpå ikke forrige Stykke skal
have hængt i Bidnet Dørredørsels hos Inquisiten Jørgen And. Jørst
i et Rookhus i Øster Mølle Bye hos Hans Mogensen Søndag Aften
den 7de Maj sidstleden, hvilket Lærred et helt Stykke skal
have beløbet sig til 20 Alen, og som bemelte Niels Kuure
havde lovet at vide, at forbrydere Inquisit havde udbudt Lær-
redet for at afhøvede han hem, og havde hem i forbindelse Rus-
hus, hvor han nemlig Inquisiten først ønskede at have Lær-
ret, men derefter ved Afhøvelsen havde det han det i Bye-
ren, da Inqs. svar sagde: Jeg ønsker jeg at i maaske
forsaare jeg Lærredet saaledes at man ikke skulde kiende det
igen, derefter sagde han havde hvidt det. — Inquisiten blev
ikke at forhøre sig saaledes. — Efter Niels Kuurer Begiæ-
ring blev lighedsvagt: hvor det øvrige Lærred blev af? Svar: Brænd
det som Inquisiten havde faaet Lærredet i sin Bugne, et Stykke
var fraskaaret, og det havde han i Hemsøk hos Kone Lemm,
og som det øvrige Lærred forhen var forfaldet af Sandmanden
satte Retten det Ogsaa for dagen, ligesom Inquisiten lighed
at det var det samme Lærred; i hvilken Anledning Rud-
ten som havde sig det incompetent vidste hvorom at ind-
søge underdanigst overlade det til Kongl. Bjørnsfogd Bjørn
nemmen Undersøgelse, da et Stykke Oversiddelse, saavel forsaa
som nu sigtede blot til at vinde det Kongl. Domme
til Undersøgelse, om hvad der under dennes Direction
blev vedtaget paaskrevet, og saaledes bliver til videre
Fremgang for andre Dødsmænd. — Lærredet blev af
Retten forseglet og Niels Kuure tilbageleveret, hvorimod
Inquisiten ikke havde. — Fremstillet Peder Hartvigs
Hustrue som blev tilholdt at udsige sin Vanskjæbne som hun
med hvad vilde beskrive, i hvilken Anledning Lærred
hun blev hende beskjedt: og forklarede saaledes: Torsdagen
efter som Jørgen And. Jørst rejste ud til dem, og havde nu faaet
sig og begivende nu Vogtem hvilken han til dem begierte
ingen Mad, dog sagde han at han havde nu Rigsort i Lommen
og forblev der om Natten til den paafølgende Morgen da
han kog et Stykke Flæsk og af sin Post og bad hende at stege

gav Grundgrund, Riøbte derefter 6 Stuk og som han gav 13 for som hun billige Penge for dem, og sagde han hun den gang ikke Lykke Brød i sin Hus det han fremtog og spiste og 1- og 2-øre Brød fandt han da ikke, han forlangte da 1 a 2 Speciesdaler som han betalte, men Deponentinden gav han intet da, uden han sagde han fandt Penge; Kl. 7 om Morgenen gik han derfra og kom igjen under Prøvelsen fra ved Middagstiden Mad fik den ikke intet, og gik nogle Timer gav Onsdagen omtrent Kl. 5. fra dem. — Endt for den Tid kom Rasmus Olsen i Nyaxel Sogn og lik dem, og da han saa Jørgen And. Soft, kjendte han ham 80 og da han ikke fandt paa det Penge, saa tilbød Jørgen And. ham at selv Brød hvorfor gav den ham Stuk var straxt at Øjeblik, forlangte at Brødet omtrent kunde efter Vidnets Forsikring vejer ind 3a4d hvilket Rasmus Olsen modtog som Betaling; Vidnet passerede ikke dengang, men fjerde Torsdags Eftermiddag Deponentind: at Jørgen And. Soft fandt Lorset at Pæ Klok vedkjendt samt en Kj: Kraver ikke dog at hun kan bestemmen forholdet saavidt var umiddelbar forekom det hende at det var samme vedkjendte Pæklok som hende kjendte i Anders Jørgensens Lighuse og det var saa aldeles lig det Dep: da saa at han stod ude i den Forrummelse det var det samme. Vidnet saa Jørgen Andersen Soft ikke igjen det den Tøjmand den 30te April sidst: da han kom nemlig Dep: var i Kjøkken, da saa Vidnet hende Mandt Tigmand vilde have en Tøjdun som de ikke havde, men hendes Mand gav ham 14 S til at kjøbe en Pot Brændevin for hvilket Penge og da fik han for 1/8 Brændevin som han betalte, og strax om Onsdagen gik han og ikke saa Dep: sat hun i det Huus siden: Vidnet deklarerede hun ikke at vide: og deklarerede hun dersom at saavel Kraven som Pæklokke log han med sig; og at det var hendes iøvrigt at han flere Gange prøgen Tid havde været i det Huus. — Af dette tilsigende 1/8 Pund det Brød som han fulgte Rasmus Olsen saa Kort, at det kunde hverken til saadan Gave som almindelig given Fattige Folk? Ex: det Øjeblik som han fulgte til Rasmus Olsen var for Kort.

Kort tilsigende 2/8 Pund det Brød fandtes i Model som det man i Bjørven følger eller var det som man bruger paa Landet i Hundeholdingerne? Ex: Var ikke fandtes som det man bager i Kjøbstederne til Ekfalg, men fandtes som man bager det paa Bygden. — Tilsigende 3/8 Pund

 Deponentinden om Jørgen Jørst sidstafvigte Søndag den 30te April medbragte nogle Jærnlinder og om han hvorom han gjorde nogen Forklaring? Svar: Ved ej vistnok med hvad Mand han var talt om at han skulde have fat 2 Jærnlinder i Bugenlommen 4/4 Ind. Dep: hvor han Jørgen Jørst kom fra eller hvor han gik hen den 30te April sidst? Svar: Reddes i Ødemorgaard afslagde Deponentinden Ovenstaaende Ed. — Derefter igjen fandt Mand Peder Hartvig som forklarede preliminariter uensstemmende med hans Hustrue! — blev de tilspurgte de samme Questioner som ovenfor fremsatte til hans Hustrue og svarede da til 1te Ansmuning med sin Hustrue dog lagde baade Hustrue og Mand til at Jørgen Jørst sagde at han havde det med Tilbageling. — Til 2den Ad: Svar. Ensstemmende med sin Hustrue. — til 3de Ad. Svar. Ja han havde 2de Jærnlinder i sin Lommen, siden han sagde han havde fundet, Hustrue sagde nu af Bugen Lommen, og Ind. Vidnet troede skjønner at de var noget afsides. — til 4de Ad: Svar: Nej det vilde ikke. forgaa ~~Jørgen Jørst~~ afslagde Dep: Ovenstaaende Ed. — Jørgen Jørst som havde gaaet disse Vidner, blev nu samme Confronterede og tilspurgt: 1/ Inquisiten har forklaret Ind at han nemt paa Onsdags Eftermiddag fik Peder Hartvig mere end nødvendigt det at forst om Aftenen sammen med Ind han der og Laran der om Natten? Svarede: Han ikke Gudskelov det 2/ Inquisiten har forklaret, at han havde Ind 1/8 i Lommen da han kom der, og nu er det at han har fat Penge, og undersøgt derfor blev han sig Mand m. v. Hvad at han havde til Peder Hartvigs Vaaben om? Svar: Har aldrig holdt det for raadeligt at giøre det vise paa, saa mange Penge man fører med sig, og i denne Anledning bør man ikke altid sige sin Vandhed. — 3/ Da Inquisiten har declareret 1te Pag Fredag da han var ved Tønder Skoegaarden i Nejelarbøl Sogn ikke at han havde Penge det at betale det Brændevin han da nød men derimod Penge den han i Natten tvende Ruus, forlandes fik da Deponenten disse Penge som han samme Dag havde fat Peder Hartvig? Svar: Naar han havde fat Penge, havde han for saavidt contenteret, og da han ikke vidste hvor han skulde faa sin Løning fra de andre Dage forholdt han sig at stiele de Penge han havde fat fra 4/ Inquisiten har forklaret blot at han ikke

Brød i sin Skjæp da han gik til Peder Hartvigs i Clemen-
ker Sogn, eller saaledes har oggiemt noget Brød hvor han fik
noget inden den Tid, hvorledes bekom han da det Brød
spørge han lod stage til sig? Svar: Widere ej han lavet det i Skjæp
hvorved han ved Gjærgen hos Peder Hartvig faae det, og hvem
der havde givet ham det vidende han ikke. — 5) Inquisiten
har forklaret, Gun at have kundet en Jærnkind, men
nu erkender det at han har havt 2de, hvor har da Ing: faaet
den ene, som han gaae ned og hvem Bud har havt til Ost-
fiskf.? Svar: Erindrer nu at have kundet den bagger, uden
at kan bestemme hvad Dag den var en Onsdag, kan ej fø-
le vinden hvor samme var afblæsen, dog kommer det
ham for han har havt givet den ene bort uden at kan
vinde til hvem. — 6) Da Inquisiten har forklaret at
have kundet den ene Jærnkind gaae Kaffen ned igjen
som Ing: har tilstaaet at have vindsat om var Niels
Kjærer hvorfor brændte han da ikke hvemen til Brand
En Mand som nødvendig maatte vore Lyst dræbt. Svar:
Brød sig ej derom. — 7) Da Inquisiten har forklaret
at han kundt det Corvet Niels Kjærer nu tiendes sig
ved hvorfor ogsaa da ikke Ing: stog det Corvet, og
hvorfor tillod han sig den Frihed, at gemmelig at Kjøde
det? Svar: Han fandt det samme Dag som han det
lagde det ovenpaa, og at Kjød og Krang gaae
fælles hen det. — 8) Hvorfor ungtaal Inquisiten med
Niels Kjærer Datteren og fandt Tilhørsel Corvets
og hvorfor fand han gjemt det i Bugsen, det Kjød
ingen skulden pligter at lægge saadanne Ting man
ikke vil lægge Skjul paa? Svar: Derom bestod just Inqui-
sitens Daarligheed, da han efter en andens Raadførsel
nemlig en Person hvis Navn han ej kan erindre, vandlede
at Kjød og ungte det, ihvem Person var en Skomager
i Øster Mø Sogn som var tilstede i det Kvorhuus hos
Niels Kjærer traf Inquisiten. — 9) Gav Inquisiten noget
at indvende imod Peder Hartvigs og Hustrues Videns-
maal? Svar: Nej, alt er Sandhed som de have udsagt. —
Fremstod igjen Rasmus Olsen af Nyskier Sogn som
blev tilspurgt, under Forpligtelse at afgive sin Sandhed
vedkommende som han var end Bund bekendt. 1) Om han

2den Paaskedags Formiddag den 17de April sidstl. fandt Kiøbt et Brød for Peder Hartvig i Clemensen Bogn af Jørgen Jott i Bri-
ta, kiøbte et aftaalt Brød hvorafe et Stykke paa den ene
Side var afskaaret og vejede imellem 5 a 6 Ld, og gav derfor
8 ß som Eng. skilling fem og som fandt fuldkaaret i 2 Dage. – Declare-
rede nudvidere ej at have havt Maad saa lang haaret
det; og var det ikke af Model eller Facon som det Brød
der i Bjørum bages til Dalg, men saaledes som i Bonde-
gunsholdninger brugeds, og lov Vidnet under sin Ed bekræfte
at det aldrig har været bagat i Bjum, da han selv har kiøbt
af det slags Brød. Vidnet declarerede saa ej at vide, uden
dette at Peder Hartvigs Justerin fortalte at hun Dagen for
havde taget et Forbrød og nu gl. Kvæn for Jørgen Jott,
Jørgen Jott gik forud hun gik, og var end Vidnet Morgens
Lid. – Deponenten begjærede at aflægge sin Ed paa denne
Forklaring fordat ej nogen vidner i denne Anledning. – Jørgen
Andersen Jott declarerede hermod intet at have. – Hvor-
paa han altsaa aflagde Eden paa Ed. ——— Fremstod igjen
Jens Mogensen og Justerin Bodil Jens Datter der begge
de Dattren paa Hr. Bjørnfoged Biørn tilhørende Forbrød
ret og et hvidt Forbrød: de tilbød sig forinden at de
under deres Ed vilde erkjende at disse 2de Forbrød
var deres, og at de første Paaskedag sidstafvigte, naar
den lillige med en dnl andet som i Klagen til Bjø-
og Herredsfoged Biørn er oggivet, ikke deres Dattre
og Vidnets er fraskaaret, ligeledes declarerede Dattren
Ellen Jens Datter at hun under Ed vilde bekræfte at
disse Forbrød var hendes forældres tilhørende. –
Da denne Sag til videre Tilsigelse henskjøres under
Politiets forende Ting qvaad faktum perpetratum og der
skal udgjøres, paa Grund ikke Ret Politiemester som
blot havde faaet forhør for paagrid. hr under Interdictionen
har passeret ikke videre indlade sig, men slutteds forhø-
ret til fuldmagtig til Hr. Amtmandsvaartmester og
Bjørnfoged Biørn. – Forøvrigt passeret tilstaaet

Dittmer Vidnes:

Christian Michelsen, Christen Rasmussen

Aar 1797. den 13de Maj blev holdt Politie Forhør i Anledning af en Dreng navnlig Niels Nielsen paa en Husfar af Carl Jensen pludselig Lørdagen d. 6te Maj kom omvoldt sig selv og døde ~~sta~~ om-trent ved Solnedgang den 7de Maj. i Henhold til Anledning da fandt blev anmeldt for Herredsfogden Torsdag Aften den 9de Maj ligesom og den Ulykke skulde gaa Igennem, saadanen Ting at man maatte formode Drengen var ved sig selv noget uvelsomt der havde foranledigt hans hastige Død, havde Herredsfogden for-anstaltet en Obduction Forretning ved Hr. Regimentets Chirurg Hauerman, uden forinden at der var Præsentation og militair Ombudsmand den 10de Maj blev Obductions Forretningen først fore-lagt den 11te: bemeldte Obductions Forretning formulaget til Indholdet og lydt saaledes: Til det Forhør var indkaldt Drengens Forbund Niels Hansen paa 12te Hjem i Røe Degn, for Vid-nerne at paahøre. Endvidere for at afgive nøiagtig Forklaring Niels Hansens Einestaaende Moder Herling samt Einestaaende Karen Moder Datter. — Klok den afdøde Drengs Husfader Carl Jensen samt Drengens Moder Carl Jens Hustrue Karen Jørgens Datter. — Blev formaget Tilstedeværende paa Tydende. — Niels Hansen fremstod og blev tilspurgt 1) Hvorlænge Drengen Niels Nielsen havde været i Jens Einesta? Dr. svarede Degn for Fastelavn. — 2) Naar begyndte Drengen at blive syg? Dr. omtrent nu for 4 Uger siden, og begyndte Sygdommen med stort Tørst, men dog gik ogsaa omtrent 3 Uger med formodentlig var det Ormslinger, men de flog ikke ud, men Dødsårsagen fold for alle lagt af Ormslinger den Tid, den sidste Uge, nemlig fra 30te April, vilde han ikke faae Mad, og vendrede sig stort Durstlob at altid gik fra ham, uden at han kunde beholde det mindste, Mandagen den 1ste Maj blev han lagde han sig til Dørgt, var ikke ude den Dag ny fulde Tirsdag og Ons-dag, men om Torsdagen sprangde Dødsfaldet han hvorledes det var med ham, svarede han svaret, i Dag er jeg bremmelig i Stand; og da Død: spurgt om han Ende vogte Faar, sagde han ja, som og Ønsker; Død: mærkede selv at han havde lagt sig bagen Mum, hvor da Død: gik efter ham, og fandt ham, ~~og det~~ det var gaaet i Bug-ven for ham, Drengen gik hjem og fik bid at drikke, men kom saa ud igen, og var ude til om Eftermiddagen da han blev omvoldt sig, og begyndte at faae ved dødeligt ud, fordag Morgen blev han liggende, og da Død: spurgt ham hvorledes han befandt sig? svarede ham jeg troer vist jeg dør i Morgen Lørdagen log Sygdommen til, og da om Eftermiddagen Lidte Drengens Husfader Carl Jensen ham hjem til sit, dennes Carl Jensen for vand hos Død: siden de begyndte at vaare, eller omtrent i 5 Uger; da han sidste mundig Død: at Drengen om Søndag Morgen var død. — 3) hvorledes var Vejret Torsdagen

Den 4de Maj? Dr: var kold og blæst, men det var dog Dørl
Vejr. — 5: Jeg spurgte Ejdsfogden om der afholdt Ting, eller for
vogne andre Øer i Juni? Dr: Nej, Torsdagen d. 4de Maj var jeg
2 a 3 Dage med en lejet Bierenger gik over Øiggen, og den Dansk
jeg fandt lagt sig og Aarum og Skarum gik paa Vorbom Ting.
Vanskeligere Sand jeg aldrig vist jeg. — Bygge Einmanfolkene forde
vad uskyldig med Niels Hansen, men: Grunden til at Ting
jeg ikke jeg paa Torsdagen, da Grunden at ikke fik de
men Gaarbonden fandt selv forlalt det for den, da jeg kom
jeg og at jeg fandt brødet en Gnist af at Bierenkron: Herman
jeg jeg jeg igen. — Kaptajnen Carl Jensen forklarede
at jeg fandt ingen Dørgnes Gjerdum, men vidste ikke ikke at
den var af sådan Betydenhed Torsdagen d. 4de Maj
Moderen vidste ikke af det, hun var fandt hende Mand sagde
det, til hende at jeg var vogt sig, men ikke vidste hun at
de var vogne Tøm med Torsdag de kom og bragte jeg hjem.
Niels Hansen blev tilspurgt: om han kan give nogen Oplys
forklaring til Contusioner jeg Sidsidst Atterten indrømmes
jeg tilbragte? Dr: Paa Mandag var udsaadt at sig
selv, de var jeg paa Gaarden, fandt jeg paa med at Kjør
flytning af Kommen, da det var en stor Gaardkommen, i Sandhed
til Aarsk paa Torsdag med jeg ikke hvor jeg var kaaret det men
Kaptajnen Carl Jensen fandt forlalt, at de jeg kjøbte Flag
for Kaptajnen om ~~Torsdagen~~ ~~Onsdagen d. 28de April~~ Torsdag
gen den 29de April var jeg kommet under Gjesten. — Carl
Jensen var tilstede, og declarede at jeg ved denne Leilighed
aldeles ikke var kommet til Skade, da jeg kaaret om Efter
middagen og Søndagen fandt noglet ~~saadt~~. Bygge de foranførte
Einmanfolk declarerede ikke at jeg fort at Dørgnes blev
beordret at gaae ud, eller ville ikke til denne Dages Oplys
ning, det jeg declarede Carl Jensen og Gjesten. —
Dette forhør sluttedes. —

Ingvard.

Niels Nielsen.

Hans Bedersen. — Peder Hansen. —

Dommeren Auctions Forretning lydende sluttet:
Efter S. T. Gr. Bijfogd Sade Requisition har jeg under Dags Dato beseglet og obseret afdøde Carl Jensens Bo i Rø Byen, Niels Nielsen Mand
G. Forhen limmand for Boerden Niels Hansen i Rø Byen. — Paa Gr. Bij
fogd Sads Begjæring: hans Forfald var nødt, Boerdemand Niels Bedersen
med 2de Tilstaaende Vidner Jens Bedersen paa 17de og Hans Hansen
paa 18de Efterpaaard. — Endvidere var tilstede Dørgnes Gaarbond
Niels Hansen paa 12te Efter i Rø Byen, hans Velbornhed Gr. Pastor
Gjelstrup, Dørgnes Kaptajn Carl Jensen og Dørgnes Moder Carl
Jens Hustrue. — Obductionen blev forrettet i Carl Jensens Huus,